

॥ श्री कृष्णाय नमः ॥

रसिक विविध घोष

IV तथा पद संश्लेष.

श्रीव... सं...
1924 20/11/24
Rajno 239

पुस्तकालय साकरलाल शुक्लार्थदास.

ड. श्रीव...—अभिलेख.

अध्याय प्रेसभा हरिलाल दलपतभाऊके जपी. शाहपुर
वनमंथीवांडानी पोष-अमदावाद.

159

किंमत रु. १-८-०.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૭૯૯ વર્ગીક

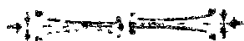
પુસ્તકનું નામ ૨૦૨૩ વિવિધ ધોળ

વિષય ડ- : ૩૨

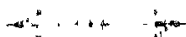
॥ श्री कृष्णाय नमः ॥

रसिक विविध धाण

तथा पद संग्रह.

श्रीवल्लभीय संप्रदायना वैष्णवो भार्ये.

छपावी प्रसिद्ध करतार.

पुस्तकालय साकरलाल पुत्राभीदास.

३. शिचीरोड—अमहावाह.

प्रथम प्रेमसागरिकादि पद्यसंग्रहस्य छापा. ना-३.
वनमालासंग्रह. विना-अमहावाह.

आवृत्ति ३ छ. (सव इडे व्याधिन.) प्रत २०००.

संवत् १९८०.

सते १९२८.

किम्बत ३. १-८-०.

ગુજરાત વેદાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૧૭૮૧

श्रीनाथशु.

अनुक्रमणिका.

अंक.	घोषणुं नाम.	पृष्ठ.
	वृष लघो महारिके पूत.	
	अ-वैष्णवोनुं नि. कर्म. ३ थी २४	
	अ-श्रीवल्लभकु आ. नदि. १पथी १६	
	१ श्रीनाथलुनुं घोषण.....१	
	२ श्रीसर्वोत्तमलुनु घोषण ४	
	३ श्रीपुष्टिमार्गसिद्धांतनी १४	
	४ नवरत्ननुं घोषण..... १६	
	५ पांच तत्वनुं घोषण.....२१	
	६ दश भर्तनुं घोषण..... २२	
	७ विनतिनुं घोषण.....२५	
	८ व्रजना लवन कर्क वि. २६	
	९ उत्तम वृत्त ऐकादशी २७	
६	१० दीनतानुं घोषण.....२८	
	११ श्रीजमुनःलुनुं घोषण... ३०	
	१२ वडाले करी वंदु... ...३१	
	१३ तादशीय वैष्णवतुं.....३२	
	१४ वैष्णव नथी यथा तुंरे ३३	
	१५ सर्व तलने ललले श्रीगो ३४	
	१६ हरि तुने प्रसन्न ते कर्म. ३५	
	१७ अयत्त तुं शीघने चिंता धरे. ३६	
	१८ धन्य जेणे हरि गुण्य गा. ३७	
	१९ दामोदर दुःभाषं क्षोपारे. ३८	
	२० सौथी समर्थ श्रीराधाव. ३९	

अंक.	घोषणुं नाम.	पृष्ठ.
	२१ मारे अंत समयअलभे. ४१	
	२२ पोष नोमे श्रीविकृषना. ४२	
	२३ श्रीवल्लभ गुण्य गाडिरे. ४३	
	२४ अर्जुन गीता... ...४४	
	२५ श्रीलक्ष्मणलुनुने धेर. ४७	
	२६ क्राध मने कृष्ण देभाडो, ४९	
	२७ श्रीगोकुलनाथलुनुं घोषण. ४९	
	२८ श्रीवल्लभ धेर आग व. ५०	
	२९ श्रीलक्ष्मणलुनुनाभावे. ५५	
	३० मोहन भद्रपंता धेर आ. ५६	
	३१ अतिरे आनंद लये. ५७	
	३२ इकराणी घाट रणीया. ५८	
	३३ आनंद सागर उलटयो. ६१	
	३४ व्रजनी शोभा हुं शुंकडुं. ६५	
	३५ साया संघंधा श्रीगो. ६६	
	३६ श्रीआणकृष्णलु लाल त. ६६	
	३७ श्रीमहाप्रभुनाप्राकटयनुं ६७	
	३८ जेजे लाल गोवर्द्धनधारी ७०	
	३९ श्रीवल्लभ विकृष हरिन ७१	
	४० कृष्ण कहेतां शुंभेसे नागुं ७१	
	४१ कृष्ण कामधेनुं दुजे ७२	
	४२ वांके अभाडे श्रीनाथलु. ७३	
	४३ उला रडो तो कडुं अंक. ७४	

अंक.	घोषणुं नाम.	पृष्ठ.
४४	कांकराक्षीनारे वासी...	७५
४५	श्रीयोगेश्वरी वैष्णवधुंघो	७५
४६	" (सहर)...	७६
४७	न्यानेरे जेठिं त्यां स.	६७
४८	श्रीवल्लभ राजकुमार.	६८
४९	तेडी जवतो अमारां.	६८
५०	हरणे श्रीवल्लभ नंदन.	१००
५१	श्रीवल्लभ सुतने हुं.	१०२
५२	आपणु ऋद्धे श्री	१०४
५३	आज सप्ती प्रजमां.	१०५
५४	श्रीगोकुलगामने गोंदरे	१०५
५५	श्रीगोकुलगाम अति.	१०६
५६	वाजे श्रीवृंदावन वां.	१०६
५७	श्रीगोकुल जेवा सर	१०७
५८	आवोःभजे साहेलडी.	१०८
५९	आवो भजे सा. हेंडे	१०८
६०	श्रीवल्लभ घेर प्रकटीया.	११०
६१	श्रीभयुरेश्वरुं घोष.	११२
६२	श्रीनवनीत प्रीयाळुनुं.	११४
६३	सौ साधन पलजक्ति.	११६
६४	रासनोगरणे सप्तीशरद.	११८
६५	भूबमां भूलमां भूल.	१२१
६६	मारगडां मेला साधवळ.	१२२
६७	आज भारे आनंद	१२२
६८	श्रीजगन्नाथळतो शृंगार	१२३
६९	रसीयानुं घोष... ..	१२८
(१) रसीयो रसे ल.		

अंक.	घोषणुं नाम.	पृष्ठ.
(२)	लागी मने नेह.	
(३)	बेदी थप इरे.	
(४)	प्रितनी वातडीरे.	
(५)	कारणु शुं जे कहुं,	
(६)	रस रसीया तणे.	
(७)	मुष साहेलडीरे.	
७०	श्रीवल्लभ सुतनेरे...	१३२
७१	शुल अष्टमीना दिन.	१३३
७२	मीडडां भोवा नाथ...	१३५
७३	श्रीगोकुलीयुं मुडीने...	१३५
७४	श्रीगोकुल सामरीजे...	१३७
७५	याला सप्ती श्रीगोकुल.	१३८
७६	धन्य धन्यराणारायस गरड	१३९
७७	श्रीवल्लभ प्रगट्या जे.	१४०
७८	श्रीजसें आवन वैष्णव.	१४१
७९	सप्ती आजतो ल्हावो.	१५३
८०	यालो तो श्रीज जभजे	१५४
८१	श्रीगोकुलगाम सोढाम.	१५५
८२	धन्य आजनी वडी.	१५६
८३	गंगायाजे ते जमडा.	१५७
८४	श्रीगोविंदरायळरे रसी.	१५८
८५	सरदसळ कृत सेवाङ्ग	१५९
८६	आवो आवोरे मुडागी	१६२
८७	यालो सप्ती निरभीजे.	१६४
८८	हुं अविहारी तैलंग.	१६५
८९	हुं अविहारी तैलंग	१६७
९०	सरज जीगी छेदे थभे.	१६९

अंक.	घोषणुं नाम.	पृष्ठ.
६१	रासना गरुडो...	१७०
६२	प्रथम स्मर्तुं श्रीवल्लभने	१७८
६३	संदर श्रीगोकुल गामरे,	१८०
६४	वधावानुं घोषण...	१८१
६५	आवोने परम सोदा.	१८५
६६	प्रथम प्रभाते श्रीगुरु.	१८६
६७	श्रीमद्भवल्लभ आण प्रकट.	१८६
६८	स्यामणो मल्या मने	१८१
६९	याज्ञने याज्ञ उतावणी.	१८३
१००	आण सैयरे वधामल्यां	१८४
१०१	धन्य धन्य दहाडोरे.	१८५
१०२	श्रीनाथञ्च ते छेत्र ...	१८६
१०३	अमे आयां तमारो.	१८७
१०४	वनमां वागेरे वांसणी	१८८
१०५	आण आनंद नंदञ्चने	१८९
१०६	न्दानासरपाश्रीनाथञ्च	२००
१०७	भारे मंदिर पवारो.	२०१
१०८	श्रीमदनमोहनज्ञाज्ञतम	२०३
१०९	याली श्रीवृंदावनने यो.	२०४
११०	वनयात्रा. प्रथम	२०५
१११	हुं शुं ञ्चुं न्चे वहाले	२१०
११२	प्रकटया श्रीपुरषोत्तम.	२११
११३	लाल तमारो लटका.	२१२
११४	यालो यालो कलिंद्रीने.	२१३
११५	श्रीनटवरलाभने वारञ्चे	२१५
११६	छुरे छुरे प्रथम सुख	२१६
११७	सफी शरद पुनमनी	२१९

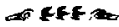
अंक.	घोषणुं नाम.	पृष्ठ.
११८	श्रीअष्टाक्षरनुं घोषण	२२०
११९	श्रीवल्लभ श्रीविक्रमञ्च	२२४
१२०	लटकाणाज्ञात्र श्रीविक्रम	२२६
१२१	छमीला छमी तारी जेछर	२२७
१२२	श्रीकृष्ण कमण भुष्ण.	२२९
१२३	यालोने ञ्चुं दशन	२३०
१२४	श्रीवल्लभविक्रम श्रीछुरे	२३२
१२५	श्रीदामोदरदास हरसानी	२३३
१२६	श्रीछोटाञ्च महाराण,	२३५
१२७	लज्जिता पोषणु.....	२३९
श्रीमद्भागवतना घोडप घोषण.		
१२८	श्रीभागवतनुं महात्म्य	२६२
१२९	प्रथमस्वधनुं द्वितीययो.	२६३
१३०	द्वितीय स्वधनुं तृतीय	२६६
१३१	तृतीय स्वधनुं यतुर्थ	२६८
१३२	यतुर्थ स्वधनुं पंचम.	२७१
१३३	पंचम स्वधनुं षष्ठघोषण	२७५
१३४	षष्ठ स्वधनुं सप्तमघोषण.	२७७
१३५	सप्तम स्वधनुं अष्टम	२८०
१३६	अष्टम स्वधनुं नवम.	२८३
१३७	नवम स्वधनुं दशम	२८६
१३८	दशम स्वधनुं ऐकादश	२८८
१३९	दशम स्वधनुं द्वादश.	२९३
१४०	दशम स्वधनुं त्रयोदश,	२९६
१४१	द्वादश स्वधनुं चतुर्दश	२९८
१४२	ऐकादशस्वधनुं पंचदश	३०२

अंक. धोणुनुं नाम. पृष्ठ.

- १४३ द्वादशस्कंधनुं षोडशधा. ३०५
 १४४ मनप्रमोष कम्पो ... ३०७
 १४५ श्रीगोकुलस्यंद्रमाणुनुं ३१०
 १४६ मथुरामां मोहनलाव न ३१२
 १४७ व्रजवहासुरे वैकुंड नदि. ३१३

रसिक पद संग्रह.

श्रीजमुनाञ्जनी आरती.

- १ श्रीगोवर्द्धनवासि ... ३१५
 २ जय जय श्रीजमुना; ३१७
 ३ दुःस्वभावथी जताडो ३१८
 ४ जय जय महाराष्ट्रीज ३२०
 ५ श्रीजमुना नाम संभारे ३२१
 ६ श्रीसर्वोत्तम जय नित्य. ३२१
 ७ उरीये श्रीसर्वोत्तम रस. ३२१

श्रीनाथञ्ज तथा सातस्वर्षकेपद.

- ८ द्वेष्योरी में श्याम ३२२
 ९ नंद आगन क्रीडन सुभ ३२२
 १० सभ्य व्रजेंद्रा रसिक... ३२३
 ११ द्वेष्यो अदभुत रूप... ३२३
 १२ आञ्ज हार विरहत... ३२३
 १३ व्रजपति तुम जिन डोम ३२३
 १४ अंग छवि निर्भत... ३२४
 १५ वेष्टुं अजयत सुंदर ३२४

अंक. पदनुं नाम. पृष्ठ.

- १६ श्रीकृष्णु मथुरां असके. ३२५
 १७ कपलुं सुष करत गोपाल ३२५
 १८ कञ्जु दौप नडी मन... ३२५
 १९ व्यपतो थकीत लया. ३२६
 २० डाडीकु कुम्भा मणनारी. ३२६
 २१ कुम्भा कुहन पुरातन ३२७
 २२ रासमें गिहारी आञ्ज. ३२७
 २३ शरद नैन ज्यु रडी... ३२७
 २४ उधो ज्ये डोष तन. ३२८
 २५ मेरे श्रीनाथञ्ज पारं. ३२८
 २६ व्यपतो प्रीय आथमीलो ३२८
 २७ मैया मेरी कामरी ... ३२८
 २८ सभ्यी नंदलास आवन ३३०
 २९ नागरी नट नारायणु. ३३०
 ३० सामरो भगल रूपति. ३३१
 ३१ ह्ये दया मतवाला ज्येगी. ३३१
 ३२ आला में ज्येगी जश. ३३२
 ३३ राणी तेरो न्यीरंज्यो. ३३३
 ३४ जसोदा राणी ज्ययो. ३३३
 ३५ आ अधाधको दिननीको ३३३
 ३६ आञ्ज नंदरायके आनंद ३३४
 ३७ धर वर ज्वाल हेतहे. ३३४
 ३८ यह धन धर्मही ते पायो ३३५
 ३९ रावलके कहे गोप आञ्ज ३३५
 ४० आनंद अधावनो नंद. ३३६
 ४१ जन्म लीयो शुभ लभ. ३३६
 ४२ श्रीहरि नरहरि कृष्णु ३३६

अंक.	पदनुं नाम.	पृष्ठ.
४३	केसरकी घाती पहरे,	३३७
४४	नातरलीला होनी लुनी.	३३८
४५	अहोार कृष्ण श्रीगोकुल.	३३८
४६	यह लुग वद वयन.	३३८
४७	पोष कृष्ण नौमीका.	३३९
४८	जयति इकिमणी नाथ	३३९
४९	जे वसुदेवकीये पूर्यतप.	३४०
५०	अलये श्रीवल्ल वरके.	३४१
५१	श्रीवल्ल कृपा कीजे.	३४१
५२	श्रीवल्ल लले सुरे तोडि	३४१
५३	अरे मन श्रीवल्लम गुन	३४२
५४	सभते श्रीवल्ल नाम	३४२
५५	लीजे मोहि बुझाय...	३४२
५६	जुष्ट श्रीवल्लमयरलु...	३४२
५७	नमो श्रीवल्लमाविशस्वा.	३४३
५८	यह मागो यशोदा नंद.	३४४
५९	यह मागो शंकरलु	३४५
६०	यह मागो गोपीजन.	३४६
६१	श्रीकृष्ण कृष्ण कृष्ण...	३४६
६२	कृष्ण श्रीकृष्ण: शरलु.	३४७
६३	कृष्ण श्रीकृष्ण मनमाहि	३४७
६४	कहो मन श्रीकृष्ण शरलु	३४८
६५	हेष्यो कणश अक अपार	३४८
६६	लागे जे श्रीवृंदावनको	३४८
६७	नपर कमणा कंथ दरे.	३४९
६८	कर्मगती टारी नहीं टरे	३४९
६९	यामे कहा धटेगो तेरे.	३५०
७०	सभदिन होत न अक.	३५०

अंक.	पदनुं नाम.	पृष्ठ.
७१	प्रकट रहे भारग रीत	३५१
७२	गोपवल्ल श्रीगोवर्द्धन.	३५१
७३	श्रीविक्रमेश यरलुकमल.	३५२
७४	हमतो श्रीविक्रमनाथ;	३५२
७५	श्रीविक्रमनाथ यंद्र उग्यो	३५२
७६	श्रीविक्रमेश यरलुकमल	३५३
७७	हमारे श्रीविक्रमनाथधरणी	३५३
७८	श्रीविक्रमेश यरलु याइ.	३५४
७९	श्रीविक्रमनाथ नाम रस,	३५४
८०	श्रीविक्रमनाथ असत.	३५४
८१	शरलु आये ते तारे.	३५५
८२	कृष्ण नाम यित धरतो	३५५
८३	भोला लैया गोविंद	३५६
८४	हार हरि छांडके दुसरी.	३५६
८५	हरि हार जपो हरिसा	३५६
८६	मन मेरे अक तकि.	३५७
८७	कलीयुग सभ युगते.	३५८
८८	सहर	३५८
८९	भोलो कय श्रीवल्लके	३५८
९०	आये मेरे श्रीवल्लम,	३५९
९१	आये मेरे श्रीवल्लके	३५९
९२	आये मेरे नंदनंदके	३६०
९३	कीयो गोपालको सभ.	३६०
९४	वना गोपाल नहि कोष	३६१
९५	गायो न गोपाल मन.	३६१
९६	सहर	३६२
९७	उगरीयली गोवर्द्धनकी	३६२
९८	तरेहटी श्रीगोवर्द्धनकी	३६३

अंक.	पद्युं नाम.	पृष्ठ.	अंक.	पद्युं नाम.	पृष्ठ.
९६	नहीं स्वामी जीन्नेरे.	३६३	१०६	सुनामाशु देवत श्याम.	३६६
१००	गारधर सयसीअंगडा.	३६४	१०७	हुं हरिजनडा दास.	३६६
१०१	जवन ऐसे जे यनी	३६४	१०८	हेभोहेभोहरिजुडा अंक.	३६७
१०२	निर्धनकेधनश्यामहमारे	३६५	१०९	हरिजनकुं हरिनाम	३६७
१०३	हो वारी मनत वल्लल	३६५	११०	मनते कडाका देह धरी	३६८
१०४	श्रीपति दुःभीत लकत	३६५	१११	मनडीयात मनमे रली.	३६८
१०५	हुंसेनुगिरिधरनछपीलो.	३६६			

श्रीकृष्णाय नमः रसिक विविध धोष.

तथा पद संग्रह.

वैष्णवोनुं नीत्य, नैमित्तिक कर्म

वैष्णवोऽप्ये उषःकालमां उऽनुं. (पाण्डवी पांय धरी रात्रि आडी होय ते समयने उषःकाल कहे छे.) ते समये उडी प्रथम माणा तथा अधिकार प्रमाणे वीधिका उपरीतने संलाणी दर्शन करवां गृहकारदीय पुराणमां कहुं छे के:-

ब्राह्मे मूहूते चोत्थाय परब्रह्म त्रिचिन्तयेत् ।

आत्ममुद्गुर्त्तमां ओटले उपर दर्शाविका कालमां उडी, परब्रह्म ओटले श्रीकृष्णयंत्रनुं उदयमां परियितन करवुं वणी कहुं छे के:-

वंदे सर्वोपनिषदां सारमेकपदस्थितम् ।

करस्फुदन्मुरालिकाश्यामळं ब्रह्म कोमलम् ॥

सर्वे उपनिषदोना साररूप अने ओक यरण्यारविदे करीने स्थित ओवा सुशोभित श्रीहस्तमां भारवी धारणुं करनार, भेधस्याम परब्रह्म पुराणोत्तम श्रीकृष्णु, तेमनु ध्यान धरी वंदन करवुं. पछी नीत्ये प्रमाणे नाभोनां उच्यारणु करवां:-

१ श्रीगोवर्द्धननाथश्च, २ श्रीनवनीतप्रियाश्च, ३ श्रीभयुरेशश्च,

४ श्रीविक्रमनाथञ्च, ५ श्रीद्वारकानाथञ्च, ६ श्रीगोकुलनाथञ्च, ७ श्रीगोकुलनाथञ्च, ८ श्रीमदनमोहनञ्च, ९ श्रीमन्नदेवञ्च, १० श्रीयमुनाञ्च, ११ श्रीगीरीराजञ्च, १२ श्रीआचार्यञ्च महाप्रभुञ्च, १३ श्रीमद्गोस्वामि श्रीविक्रमनाथञ्च (तेमनो पुत्र) १४ श्रीगिरिधरञ्च, १५ श्रीगोविन्दरायञ्च, १६ श्रीबालकृष्णञ्च, १७ श्री गोकुलनाथञ्च १८ श्रीरघुनाथञ्च, १९ श्रीयदुनाथञ्च, २० श्री धनस्यामञ्च अने २१ पोताना युद्धेव. आम ऐकवीश नामोनां उच्चारणु करवां, ते पंथी देहकृत्य करवुं.

शौच्य—शौच्यने माटे जणनुं मोटुं पात्र लरीने, यथावकाश धरथी अथवा गामथी दुर शौच्य करवा जवुं, देवभूमि, नदी, तलाव, राजमार्ग वजरे सार्वजनिक उपयोगना स्थानमां शौच्य करवा माटे कही पणु भेसवुं नहि. शौच्य करवा भेसता पडेतां वस्त्रथी में नाक तथा माथाने वीटवुं. उपवीत जमणुे धाने यदाववुं.

एका लिंगे गुदे पंच तथा वामकरे दश ।

उभयोः सप्त दाताव्याः पादयोस्तु त्रिभिस्त्रिभि ॥

अर्थ—मूत्र धंद्रियने ऐकवार, युदाने पांचवार, उष्ण हाथने दशवार, इरी भेडे हाथ भेगा करीने सातवार माटी सहित जणथी घोवा. ते पंथी डोगणा करवा. डोगणानो विधिः—

मूत्रे पुरीषे भुक्ताने रतःप्रह्वयण तथा ।

चतुरष्ट द्विषद्द्वयष्टगंडूषः शुद्धिमाप्नुयात् ॥

अर्थ—पिशाच करीने चार, शौच्य करीने आठ, जम्मा पंथी चार, विषयना अंतरमां सोण डोगणा करवाथी शुद्ध थाय छे.

इंतधावन—दातणु करवानो विधिः—

अपमाग वादरं वा द्वाहशंगुलमत्रणम् ।

कनिष्ठांगुलिवत् स्थूळ पर्वार्धकृत कूर्चकम् ॥

अर्थ—मधुको अथवा ओरडी वगेरे वृक्षनां हातसु आर
आंगण बांधां, टयली आंगणीनां टेखा जेटकां नडां लेवां.

हातसुनी स्तुतिने श्लोक—

आयुर्वलं यशोर्वचः प्रजापशुवसूनि च ।

ब्रह्म प्रज्ञां च मेघां च त्वन्नो देहि वनस्पते ॥

अर्थ—हे वनस्पते ! तुं मने आयुष्य, अण यश, कान्ति,
पशु, द्रव्य, ज्ञान तथा बुद्धि आप आ श्लोक लक्ष्मी हातसु करवुं.
पंथी आर डोगणा करी मुअ शुद्ध करवुं. व्रतने हिवसे काष्टनुं हातसु
करवुं नहि, पशु सारी राअथी हांत धसीने हातसु करवुं.

स्नान—नाहावाते विधिः—प्रथम आप्ते न्ण लगाडी. योटा-
लीनी गांड वाणी प्राश्यायाम करवे. पंथी नीये प्रभाळु संकंठ करवेः-

ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीकृष्णप्रीत्यर्थं सकलयर्म-

योग्यतासिद्धयर्थे प्रातःस्नानमहं करिष्ये ॥

पंथी गंगादिद तीर्थानुं आवाहन करवुं. तेने मंत्रः—

पुष्कराद्यानि तीर्थानि गंगाद्याः सरितस्तथा ।

आगच्छंतु पवित्राणि स्नानकाले सदा मम ॥

श्रीकृष्णवल्लभे देवि यमूने पापहारिणि ।

सेवायै स्नातुमिच्छामि जलेऽस्मिन्सन्निविं कुरु ॥

आ मंत्र लक्ष्मी त्रयुवार स्नान करवुं. टाढा न्णथी डोगणा
करी अंतरमां श्रीहरिस्मरणपूर्वक स्नान करवुं. नहाती वभते पगना

जलतो तथा ओडाजलना छांटतो ज्याच राखणे, जोसुवुं नहि. नाथा पळी अशुद्धी पहेडां मोडुं लुछवुं, पळी आणुं शरीर लुछवुं पळी घाबेलां वस्त्र पहेरवां. तथा ओढवां पळी आसन उपर भेसी देहनी शुद्धि माटे लगवाननुं यरखामृत मुष्ममां लेवुं पळी आंभे तथा कपाजे लगाडवुं. पळी शुद्धजलथी आयमन करी, योटलीनी गांड आंधी.

तिलक—पळी लगवाननी प्रसादी केसर, कुम कुम यंदन घत्यादीमां गोपीयंदन भेणवी वैष्णवांभे आर स्थानोमां आर तिलक करवां.

दंडाकारं ललाट स्यात् एकाकारं तु वक्षसि ।

बेणुपत्रनिभ वान्होमन्यादि पाकृति स्मृतम् ॥

अर्थ—ललाटेमां दंडाकृत अटले लगवानना यरखुना आडारनुं तिलक करवुं. वक्षस्थण अटले हृदयमां श्रीडेला इभगना आडारनुं तिलक करवुं, जे आडुपर वांसनां पत्रना आडारनां तिलक करवां अने आडोनां देखाणुंआंमां दीवानी न्योतिना आडारनां तिलक करवां. तीक्ष्ण करती वपते नीचे प्रमाणे लगवानना नामोतो उच्यार करवे.

१ ललाटमां तिलक करतां “ केशवायनमः केशवं ध्यायामि ”
 २ हुंटीपर करतां “ नारायणायनमः नारायणं ध्यायामि ”
 ३ हृदयमां करतां “ माधवाय नमः माधवं ध्यायामि ” ४
 डंडमां करतां “ गोविंदायनमः गोविंदं ध्यायामि ” ५ जमणी
 डेडे विष्णवेनमः : विष्णुं ध्यायामि ” ६ जमणे हाथे करतां
 “ मधुसूदनायनमः मधुसूदनं ध्यायामि ” ७ जमणा डाननी मूजे
 करतां “ त्रिविक्रमाय नमः त्रिविक्रमं ध्यायामि ” ८ आभी डेडे
 करतां “ वामनायनमः वामनं ध्यायामि ” ९ आंभे हाथे करतां
 श्रीधरायनमः श्रीधरं ध्यायामि ” १० आभा डानना मूजे करतां

“ હૃષીકેશાયનમઃ હૃષીકેશં ધ્યાવામિ ” ૧૧ પીઠ કરતાં
 વજ્રનામાયનમઃ વજ્રનામં ધ્યાવામિ ” ૧૨ ખોથીએ કરતાં
 “ દામોદરાયનમઃ દામોદરં ધ્યાવામિ ” એ પ્રમાણે બારે ડેકણે
 ભગવાનનાં દ્વાદશ નામ લેઈ તિલક કરવાં. આડી રહેલા કુમકુમ ને
 ઘોઘને તે બળ “ વાસુદેવાયનમઃ ” એ મંત્ર બણી માથે ચઢા-
 વવું. આઠણેને ઝોંકાર (પ્રણવમંત્ર) પૂર્વક ઉપર લખેલાં નામો
 બણી તિલક કરવાનો નિષેધ નથી એમ ઉપનિષદમાં કહ્યું છે.

મુદ્રા—પછી શીવળ ગોપીચંદનની મુદ્રા ધારણ કરવી તેનો
 વિધિ. ત્રૈલોક્યોએ તિલક મુદ્રા ધારણ કર્યા સિવાય કાંઈ પણ સત્કર્મો
 કરવાં નહિ. તે વિષે બૃહન્નારદીય પુરાણમાં વચન છે કઃ—

શંખચક્રા દિરહિતઃ પૂજા યસ્તુ સમાચરેત્ ।

નિષ્ફલં પૂજનં તસ્ય હરિશ્ચાપિ ન તુષ્યતિ ॥

અર્થઃ—ગોપીચંદનની શંખ ચક્રાદિક મુદ્રાથી રહિત થઈ જે
 ભગવાનનું પૂજન કરે છે, તેનું પૂજન નિષ્ફળ થાય છે. અને શ્રીહરિ
 પણ તેના ઉપર પ્રસન્ન થતા નથી.

મુદ્રા કયા કયા અંગમાં કયા કયા ધારણ કરવી તેનો વિધિ.
 જમણા હાથના મૂળમાં એટલે ખભાથી સહેજ નીચે ચાર ચક્ર, તેની
 નીચે ફરી એક નામમુદ્રા, તેની નીચે એક શંખ. તેના નીચે ફરી
 એક નામમુદ્રા, અને તેની આભુઆભુ બંને મળી ચાર પદ્મ ધારણ
 કરવાં, એજ રીતે જમણા સ્તન ઉપર વચમાં માગ રાખી ત્રણ ચક્ર
 ઉપરા ઉપરી કરવાં, વચ્ચે રાખેલા માગમાં એક એક એમ બે શંખ
 કરવા તેની આભુઆભુ બંને મળી ચાર પદ્મ કરવાં ફરી હૃદયમાં એક
 નામમુદ્રા કરવી, તેની હેઠળ આભુઆભુએ મળી ચાર સંપ્રદાય મુદ્રાએ।

કરવી પછી લલાટમાં તિલકની વચ્ચે નાકના મૂળમાં એક ગદા કરવી, તેના ઉપરાઉપરી માથાના વાળ સૂધી ચાર સંપ્રદાય મુદ્રાઓ કરવી, પછી ડાબે હાથે ખલાની હેઠળ ચાર શંખ, તેની હેઠળ એક નામ મુદ્ર તેની હેઠળ એક ચક્ર તેની હેઠળ ફરી એક નામમુદ્રા અને તેની આશુઆશુ અબે મળી ચાર ગદાઓ કરવી. તેજ પ્રમાણે ડાબા સ્તન ઉપર ઉપરા ઉપરી વચ્ચેમાં માગ રાખી ત્રણ ચક્રો કરવાં, રાખેલા માર્ગમાં એક એક મળી બે શંખ કરવા, અને તેની આશુઆશુએ અબે મળી ચાર ગદાઓ કરવી. ફરી જમણા કાનની નીચેથી કંઠ નીચેથી કંઠ સૂધીમાં વચ્ચે જરા માગ રાખી ત્રણ ચક્ર કરવાં અને કંઠના તિલકની વચ્ચે એક ચક્ર કરવું. પછી નાભી ઉપર તથા જમણી ડાબી બન્ને કેડો ઉપર તથા પુંક ઉપર તથા પાછળ બોચી પર તથા તાળવાપર એક એક ચક્ર કરવું.

લગવત્સેવાના પ્રકાર.

વૈષ્ણવોને લગવત્સેવા કરવી એ મુખ્ય ધર્મ છે. જે ગાદીના સેવક હોય તે ગાદીના શ્રીમદ્દાચાર્યચરણુ ગુરૂદેવ પાસે પ્રાતઃકાળથી શયનપર્યંતની સેવાવિધિ સમગ્ર લઈ પોતાના ધરમાં શ્રીનીસેવા પધરાવવી. ઋતુઅનુસાર પૂર્ણ પ્રીતિપૂર્વક સેવા કરવી. રાજસેવા કરવાની સર્વ પ્રકારે પોતાને અનુકુળતા ન હોય તો, વૈષ્ણવોએ પોતાના શ્રીગુરૂદેવના સેવ્ય સ્વરૂપની છબી ધરમાં પધરાવી તેમની સેવા કરવી. ધરમાં મંદિર હોય તો તેમાં એક નાનું સીંહાસન મંદિરના વેત પ્રમાણે રાખી, તે ઉપર રૂઠ્ઠાએ ગાદી તકીયા મૂકી, તેપર એક મલમલની ચાદર ખીંચાવી. મુખવસ્ત્ર તકીઅપાર ધરી રાખવું. પીકના તકીઆપર મલમલનું સુંવાળું વસ્ત્ર ઘડી વાળી ધરવું. પછી

ગાદીપર શ્રીનાથજી આદી ચિત્રને પધરાવવા. ઋતુને અનુસરતા વસ્ત્ર ધરાવવાં, ગુન્નની માળા ધત્યાદિ જે રૂંગાર હોય તે ધરવા તે ઉપર મુગટ ટીપારો, મોરપીંછ ધત્યાદિ ધરવાં. શ્રીમસ્તક ઉપર પાગ ધરવી પછી પુલ્કની માળા ધરી, તુલસી ચરણાવિંદમાં સમર્પવાં. વેણુંજી પોય તે ધરાવવાં. શુદ્ધ પવિત્ર જળ જ્ઞારી ભરવાસાર લાવી રાખ્યું હોય તેમાંથી જ્ઞારી ભરી, તેપર વસ્ત્ર વીંટી પડધાપર ધરવી. પછી શ્રીપ્રભુજીને દર્પણુ દેખાડવું. પછી મેવો તથા મીઠી યથાશક્તિ જે સમયે જે સિદ્ધ હોય તેનો એક કટોરીમાં ભોગ ધરવો. મંદિરનાં દ્વાર મંગળ કરી બહાર બેસી પ્રાર્થના કરવી કે હે પ્રભો ! શ્રીમહાપ્રભુજીની કાનીથી તથા શ્રીગુરૂદેવની કાનીથી ભોગ આરોગશો. પછી અષ્ટાક્ષર મંત્રની પાંચ માળા તથા પોતાના શ્રી ગુરૂદેવના નામની એક માળા અવશ્ય ફેરવવી. શ્રીમદ્ભાગવત શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા તથા શ્લોક ગ્રંથ જે વાંચતાં આવડતા હોય તેો યથાશક્તિ પાઠ કરવો.

ગણ પંચાક્ષર મંત્ર જપ કરવા જેવી અપરસ હોય તેો તેનો પણ દરરોજ જપ કરવો. જે તેવી અપરસ ધરમાં નહિ રહેતી હોય, તેો નદી, તળાવ, વાવ કે જે જળાશય નજીક હોય તેમા સ્નાન કરી ગણ પંચાક્ષર મંત્રનો જપ જરૂર કરવો.

વણાંશ્રમ ધર્માનુસાર સંધ્યા ગાયત્રીનો જપ વગેરે જે વૈદિક નિત્ય કર્મ કરવાનાં હોય તે સેવાના અવકાશમાં કરવાં. ત્રણ તાલ્લી વગાડી ભોગ ધરાવવો, આ ચમન મુખવસ્ત્ર કરાવી બીડી ધરાવવી, ઝરી ફરી ભરીને ધરવી. શ્રીનાં દર્શન તથા ચરણસ્પર્શ કરી પછી સુખ શ્યામાં અથવા ઝાંપીમાં પોઢાડવા. મંદિરનાં દ્વાર મંગળ કરી દંડવત પ્રમાણુ કરવા, પછી આહ્વાણુ હોય તેો તેમણે પ્રસાદી અન્નથી બક્ષી વૈશ્વદેવ કરવો, મધ્યાહ્ન સમયે કોષ્ઠ અતિથી આવ્યો હોય તેો તેને

અવસ્ય પ્રથમ મહાપ્રસાદ લેવડાવવો, આ ગૃહસ્થાશ્રમીયોનો ધર્મ છે. અતિથી વખતે મળે કે હમેશાં તેને પ્રસાદ લેવડાવવાની પોતાની શક્તિ ન હોય તો ગૌ ગ્રાસ વિષે કાઢવો, પછી મહાપ્રસાદ લેવો. વૈષ્ણવોએ કદી પણ અસમર્પિત એટલે અણુપ્રસાદી વસ્તુ ખાનપાનમાં વાપરવી નહિ સિદ્ધાંતરહસ્ય ગ્રંથમાં શ્રીમહાપ્રભુએ અસમર્પિત વસ્તુ સર્વથા વર્જ કરવાની આજ્ઞા કરી છે:—

અસમર્પિતવસ્તુનાં તસ્માદ્વર્જનમાચરેત્ ॥

કદાપિ ઉપર લખેલો પ્રકાર પ્રવાસ: અશૌચ વગેરે ખરી અડ-ચણના કારણથી ન પળાય તો સંપ્રદાયના ચાલતા સદાચાર પ્રમાણે ભગવતપ્રસાદ તથા ભગવતપ્રસાદી તુલસી તથા ભગવત્ચરણામૃત ઉપયોગના પદાર્થોમાં મેળવીને તેમાંનો દોષ મટાડી પ્રસાદી કરી ઉપયોગમાં લેવા. આણેજા સર્વ પદાર્થોમાંથી, થોડા ભાગ પણ પ્રથમ પોતાના ઉપયોગમાંથી લીધો હોય તો તેમાંનો આક્રાંતો ભાગ તે અર્ધ-લુકત કહેવાય છે. તેવા અર્ધ લુકત પદાર્થોનો વૈષ્ણવોએ શ્રીપ્રભુની સેવામાં ઉપયોગ ન કરવો. એવી “ સિદ્ધાંત રહસ્ય ” ગ્રંથમાં શ્રીમહા-પ્રભુએ આજ્ઞા કરી છે.

સાંજે સેવા આદિ કર્યો કરવાનો વિધિ.

વૈષ્ણવોએ સાંજે સ્નાન કરી, પાછળ ખતાવ્યા પ્રમાણે તિલકમુદ્રા ધારણુ કરી, સેવામાં તત્પર થવું. ઉદ્યાપનથી શયન પર્વતની સઘળી સેવા સ્નેહપૂર્વક કરવી, શયન થયા બાદ બહાર આવી, પોતાના વર્ણાશ્રમ પ્રમાણે સાયંસંધ્યા ગાયત્રી તથા અષ્ટાક્ષર પંચાક્ષરનો જપ. નિત્યપાઠ યથાવિધિ કરવા. પછી મહાપ્રસાદ લઈ પ્રથમ લખ્યા પ્રમાણે મુખશુદ્ધિ કરી ઘીડી લઈ સ્વસ્થ થવું. પછી ગમમાં ભગવત મંડળી કે સત્સંગ ન્યાં થતો હોય ત્યાં વૈષ્ણવ બ્રાહ્મણને મુખેશ્રીમદ્ભાગવત, શ્રીસુખાધિનીજી

તત્વ દીપ નિબંધ પોડશ ગ્રંથના સિદ્ધાંત વગેરે ગ્રંથોનું સારી રીતે શ્રવણ કરવું. સંસ્કૃત ગ્રંથો વાંચી સાંભળાવનાર ન મળે તો તેનાં ભાષાંતરો તથા સંસ્કૃત ગ્રંથોના સિદ્ધાંતથી વિરુદ્ધ ન હોય તેવા ભાષા ગ્રંથો વાંચવા સાંભળવા તથા મનન કરવા વેદ, ગીતા ભાગવત, નારદપંચરાત્રથી વિરુદ્ધ ગ્રંથોનું શ્રવણ કદી કરવું નહિ ગામમાં તેવો સત્સમાગમ કોઈ દેકાણે ન થતો હોય તો ઉપર લખ્યા પ્રમાણે પોતાના ઘરમાંજ બધા કુટુંબીઓએ ભેગા મળી આગ્રહ પૂર્વક સત્સમાગમ તથા ભગવત્પ્રીત્તન સ્મરણ કરવું એક દિવસ પણ હરિકથા પ્રીત્તન વિનાનો જવા દેવો નહિ નારદ પંચરાત્રમાં કહ્યું છે કે:—

તદ્દિનં દુર્દિનં મન્યે મઘાચ્છન્નં ન દુર્દિનમ્ ।

યદ્દિનં કૃષ્ણ મંઠાપકથાપીયૂષ વર્જિતમ્ ॥

અર્થ—શિવજી કહે છે કે હે પાર્વતી! વાદળે કરીને આચ્છાદિત દિવસ તેને હું દુર્દિન માનતો નથી પણ જે દિને શ્રીકૃષ્ણસંબંધી કથા વાર્તારૂપી અમૃત પાન કરવાનું ન મળે તે દિવસને હું દુર્દિન (નકામો દિવસ) ગણું છું માટે સત્સમાગમ કરવાનો નિત્ય નિયમ કદી પણ ચુકવો નહિ.

સૂરાનો વિધિ—યથાશક્તિ અષ્ટાક્ષરમંત્રનો જપ કરી પ્રથમ લખેલાં એકવીશ નામનો ઉચ્ચારણ કરી ચર્ણામૃત લેઈ સુવું. ગૃહસ્થાશ્રમીઓને શ્રીભગવાનમાં સદૈવ ઉત્તમ પ્રકારનો સ્તોત્ર રાખે એવો સુલક્ષણવાન પુત્ર ઉત્પન્ન થવાની ઇચ્છા રાખવી. એકાદશી દ્વાદશી, અમાવાસ્યા, પૂનેમ, શ્રાદ્ધ વગેરે વ્રત તથા પર્વના દિવસોમાં ગૃહસ્થાશ્રમીઓએ અવશ્ય જીતેન્દ્રિય રહેવું.

વ્રત કરવાનો વિધિ.

વૈષ્ણવોએ કયાં અને કેટલાં વ્રત કરવાં જોઈએ તેને માટે પદ્મ-

પુરાણના ઉત્તર ખંડમાં કહ્યું છે તે શ્લોક:—

કૃષ્ણજન્માષ્ટમી રામનવમ્યેકાદશીવ્રતં ।

વામનદ્વાઃ શતિદ્વન્નૃહરેસ્તુ ચતુર્દશા ॥

વિષ્ણુપંચકામિત્યેવં વ્રતં સર્વાધનાશનં ।

નિત્યં નૌમિત્તિકં કામ્યં વિષ્ણુપંચકમેવાહિ ॥

અર્થ—કૃષ્ણ જન્માષ્ટમી (૧) રામનવમી (૨) ચોવીસ એકાદશી મળીને એક વ્રત (૩) વામનદ્વાદશી (૪) નૃસિંહચ તુર્દશી (૫) એ પાંચે વ્રતો વિષ્ણુસંબંધી છે સર્વે પાપોને દુર કરનારાં છે, અને નિત્ય છે માટે એ પાંચે વ્રત વૈષ્ણવોએ અવશ્ય કરવાં. તેથી ખીજા અન્ય દેવતાનાં વ્રતો છે તે, તે દેવતાનાં જ અનન્ય ભક્તો છે, તેઓએ તે કરવાનાં કહ્યાં છે. વિષ્ણુ ભક્તોએ તો પોતાના ઇષ્ટ શ્રીકૃષ્ણચંદ્રને પ્રસન્ન કરવા સારૂ ઉપર કળેલાં પાંચે વ્રતો અવશ્ય કરવાં.

રામનવમી વામનદ્વાદશી અને નૃસિંહ ચતુર્દશીના દિવસે ઉત્સવ અંતે પારણાં કરવાનો વિધિ કટલીક કેકાણે છે; પણ વ્રત કરવાનો નિયમ તો છેજ તેમજ એકાદશી વ્રત પણ અવશ્ય કરવું એમ શ્રી આચાર્યચરણુ શ્રી મહાપ્રભુજીએ ખાસ કરીને આજ્ઞા કરેલ છે. અને તે દશમી વિધા હોય તે ન કરવી પણ ઉદ્યાત હોય તેજ કરવી. અમુક એકાદશીનાં વ્રત કરવાં ને અમુક ન કરવાં એવું કંઈ પ્રમાણુ નથી શ્રી મહાપ્રભુજીએ તો અર્ધાં વ્રત કરવા આજ્ઞા કરેલી છે. તેમાં ન્યુનાધિક કંઈ છેજ નહિ.

માળા ધારણુ કરવાનો વિધિ.

તુળસીની માળા (કંડી) ધારણુ કરવી તે વિષે નિર્ણયસિદ્ધિમાં પુરાણનું વાક્ય:—

નિવેદ્ય કેશવં માલાં તુલસીકાષ્ટસમ્ભવાં ।

વહતે યો નરો ભક્ત્યા તસ્ય નૈવાસ્તિ પાતકમ્ ॥

અર્થ—તુલસીના ડાઘથી અનેલી માળા શ્રીહરિને પ્રથમ અર્પણ કરીને પછી જે, તે માળાને ભાવસહિત પહેરે છે તેના શરીરમાં પાતક રહેતું નથી. એ મંત્રથી ભગવાનને ધરાવીને પ્રસાદી કરવી પછી તે માળા ધારણ કરવી તેનો મત્ર, નિર્ભયસિંધુમાં પુરાણનો શ્લોક—
સ્કંદપુરાણના માર્ગશીર્ષ મહાત્મ્યમાંનો શ્લોક:—

તુલસીકાષ્ટસમ્ભુતે માલ કૃષ્ણજનપિય ।

વિભર્મિ ત્વામદં કંઠે કુરુ માં કૃષ્ણવલ્લભમ્ ॥

એ મંત્ર ભણીને માળા પહેરવી—તુલસીમાળાનું મહાત્મ્ય સ્કંદપુરાણના માર્ગશીર્ષ મહાત્મ્યમાંનો શ્લોક:—

તુલસીકાષ્ટમાલાભિર્ભૂષિતઃ પુણ્યમાચરેત ।

પિતૃણાં દેવતાનાં ચ કૃતંકોટિતુણં કલૌ ॥

અર્થ—પિતૃકાર્ય અને દેવકાર્યને વિષે તુલસીની માળા પહેરીને કાર્ય કરે તો તેને કળીયુગમાં કોટીગણ દુઃખ મળે છે. તુલસીની માળા સદૈવ ધારણ ન કરે તો દોષિત થવાય છે, તે વિષે સ્કંદપુરાણમાં લખ્યું છે કે: -

યેષાં ન તુલસીમાલા તે નરા મૂઢમાનસાઃ

અન્નં વિષ્ણા જલં મૂત્રં પીયૂષં રુધિરં ભવેત્ ॥

અતઃસર્વેષુ કાલેષુ ન ત્યાજ્યા કંઠમાલિકા ।

ક્ષણાર્થં તદ્દિહીનો યઃ વિષ્ણુદ્રોહી ન સંશયઃ ॥

અર્થ—જેણે કંઠમાં તુલસીની માળા ધારણ કરી નથી તેને મૂઢભૂહીવાળા જાણવા, અને તે અન્ન ખાય છે તે વિષ્ણુ અરાબર છે,

અને જળનું પાન કરે છે તે મૂત્ર બરાબર છે; અને દુધ પીએ છે તે લોહિ બરાબર છે. એ કારણ માટે કંઈમાંથી તુળસીમાળાનો કોઈ પણ કાળે ત્યાગ ન કરવો, જે અર્ધાક્ષણ માત્ર પણ ત્યાગ કરે તો શ્રીવિષ્ણુનો દ્રોહી થાય છે. તેમાં સંશય નથી.

વૈષ્ણવોએ ત્યાગ કરવા લાયક વસ્તુઓ.

જે વસ્તુ શાસ્ત્રમાં નિષેધ કરેલી હોય તેનો પ્રયત્ને કરીને ત્યાગ કરવો કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ અને મત્સરતા એ છએ દુર્ગુણોનો ત્યાગ કરવો. પરસ્ત્રી નર્ક સમાન ગણી કદાપિ તેનો સંગ કરવા નહિ તેમજ દુર્જન બહિર્મુખ અને નાસ્તિકનો સંગ કરવો નહિ, માતા, ખેન, દીકરી વગેરે કોઈ પણ સ્ત્રીની સાથે એકાંતમાં ખેસવું નહિ તેમજ ગુણ બાપણુ કરવું નહિ. પરસ્ત્રીનો સંગ આ લોક અને પરલોકમાં નાશ કરનાર છે. દશમીના વેધવાત્રી એકાદશી કરવી નહિ. જ્યંતીવતો વિધા તિથિઓમાં કરવાં નહિ. તામમી આહાર કરવો નહિ, સૂતકીનું અન્ન એકાદશાહનું ભોજન, બારમાનું ભોજન, પ્રેત ભોજન વગેરેનો ત્યાગ કરવો. લશણુ, દુર્ગળી (કાંદા) ગાજર, કાળીંગદું, તડશુચુ રાતો મૂળો, ઘોળું વંત્યાક તથા કેફ અદે એવા પદાર્થોનો ત્યાગ કરવો. જુગાર રમવો નહિ. નિપિદ્ધ આહાર કરવાથી ખુદ્ધિ વ્રટ થાય છે, ને ખુદ્ધિનો નાશ થવાથી આત્માનો નાશ થાયછે વળી શ્રીમહાપ્રભુજીએ નિઅંધમાં પણ આજ્ઞા કરી છે તે શ્લોક:—

સ્વધર્માચરણં શક્ત્યા । વિધર્માન્નિવર્તનમ્ ॥

ઇન્દ્રિયાશ્વવિનિગ્રાહઃ । સર્વથા ન ત્યજેત્વયમ્ ॥

અર્થ—પોતાની શક્તિ પ્રમાણે સ્વધર્મનું આચરણ કરવું અને વિધર્મથી (ધર્મથી ઉત્તરું તે વિધર્મ) દૂર રહેવું, તથા ઇન્દ્રિયરૂપી ઘોડાને નિયમમાં રાખવો એ ત્રણનો કોઈ પણ પ્રકારે ત્યાગ કરવો નહિ.

શ્રીમદ્ વલ્લભકુળના બાળકોના જન્મદિવસની નોંધ

ગુજરાતી માસ પ્રમાણે.

શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી	ચૈત્ર વદી ૧૧
શ્રીગોપીનાથજી	ભાદરવા વદી ૧૨
શ્રીગુસાંધજી	માગશર વદી ૯

શ્રી ગુસાંધજીના સાત બાળકો કે જે સાત ગાદીના ટિકેટ કહેવાય છે તેમના

જન્મદિવસ.

૧ શ્રીગિરિધરજી	કારતક સુદી ૧૨
૨ શ્રીગોવિંદનાથજી	વદી ૮
૩ શ્રીઆસામૃણ્યજી	ભાદરવા વદી ૧૩
૪ શ્રીગોકુલનાથજી	માગશર સુદી ૭
૫ શ્રીરઘુનાથજી	કારતક સુદી ૧૨
૬ શ્રીજઘ્નનાથજી	ચૈત્ર સુદી ૬
૭ શ્રીધનશ્યામજી	કારતક વદી ૧૩

હાલ ભુતળ ઉપર ૪૩ બાળકો બીરાજે છે તેમના જન્મદિવસ.

૩ શ્રીજીદ્વારમાં.

૧ તિલકાચિત્ર શ્રીગોવર્ધનલાલજી	અવશ્યુ વદી ૧
૨ શ્રીદામોદરલાલજી	પોપ સુદી ૬
૩ શ્રી ગોપેશ્વરલાલજી	સુદી ૫

૪ શ્રી હાંકરોલીમાં.

૧ શ્રીઆસમૃણ્યલાલજી	અપાડ વદી ૧૩
૨ શ્રીદારેશલાલજી	જેઠ વદી ૬
૩ શ્રીવજ્રભૂપણ્યલાલજી	મહા વદી ૨
૪ શ્રીવિકૃતનાથજી	પોસ વદી ૯

૧ કોટામાં

૧ શ્રી મુરલીધરલાલજી	ભાદરવા વદી ૮
---------------------	--------------

૩ શ્રી મથુરાંજીમાં.

૧ શ્રીરમણલાલજી	કારતક વદી ૧
૨ શ્રીગોપાલલાલજી	વદી ૭
૩ શ્રીવજ્રપાલલાલજી	આસો વદી ૧૩

શ્રી વલ્લભ કુળના બાળકોના જન્મ દિવસ.

३ श्री कामवनमां.

- १ श्रीगोपालदासलक्ष्ण अथाउ सुदी २
 २ श्रीरमलुदासलक्ष्ण कारतउ वदी ८
 ३ श्रीवसुदेवदासलक्ष्ण अथाउ सुदी ४

श्री शेरगढ (छाल वडोहरा)

- १ श्रीगिरिधरदासलक्ष्ण लाहरवा वदी १२
 २ श्रीवसुदेवदासलक्ष्ण " वदी ७

३ श्री चापासेनीमां.

- १ श्रीप्रणनाथलक्ष्ण आरवु वदी १०
 २ श्रीविठ्ठलनाथलक्ष्ण " वदी १२
 ३ श्रीद्वारकेशदासलक्ष्ण भागसर सुदी १४

५ श्री पारणहरमा.

- १ श्रीधनरामदासलक्ष्ण अथाउ सुदी ८
 २ श्रीद्वारकेशदासलक्ष्ण चैत्र वदी १
 ३ श्रीदामाहरदासलक्ष्ण लाहरवा वदी ३
 ४ श्रीलक्ष्मणदासलक्ष्ण भागसर सुदी १३
 ५ श्री पुराणतमदासलक्ष्ण " वदी १३

७ श्री मुंभाळमां.

- १ श्रीगोडुणनाथलक्ष्ण लाहरवा सुदी १२
 २ श्रीगे.वर्द्धनेशलक्ष्ण आरवु वदी ९
 ३ श्रीरघुछोडदासलक्ष्ण भागसर वदी ७
 ४ श्रीवसुदेवदासलक्ष्ण पोस वदी ९

- ५ श्रीद्वारकेशदासलक्ष्ण जेठ सुदी ९
 ६ श्रीगोवर्द्धनदासलक्ष्ण लाहरवा वदी ३
 ७ श्रीवाग्मीशदासलक्ष्ण जेठ वदी १४

२ श्री मुरतमां.

- १ श्रीप्रणरत्नदासलक्ष्ण लाहरवा सुदी ७
 २ श्रीकुंभमिहारीदासलक्ष्ण इगणु सुदी ११

१ श्री नदीआढमा.

- १ श्रीअनिरुद्धदासलक्ष्ण लाहरवा सुदी १२
 २ श्रीराजनगरमां. (अमदावाद)

- १ श्रीमधुसुदनदासलक्ष्ण महा सुदी ४
 २ श्रीरघुछोडदासलक्ष्ण पोष वदी ११

२ श्री काशीमां.

- १ श्रीगिरिधरदासलक्ष्ण माला सुदी १५
 २ श्रीमुरलीधरदासलक्ष्ण चैत्र सुदी १२

१ श्री लुनागढमां.

- १ श्रीरुधनाथदासलक्ष्ण आसो सुदी १३
 २ श्री छंदाहरमां.

- १ श्रीदिवकीनंदलक्ष्ण वैशाख वदी ११
 २ श्रीकृष्णरायलक्ष्ण अथाउ वदी १३

३ श्रीद्वारीका षेरमां.

- १ श्रीप्रद्युम्नदासलक्ष्ण माला वदी १२
 २ श्रीगोपिकावल्लभदासलक्ष्ण अथाउ सुदी २

॥ श्री कृष्णाय नमः ॥

श्रीनाथजीनुं धोळ.

धोळ १ लुं.

साथी.

भाणा गले सोडामणी, शोला वर्णी न नय;
गोस्वामि भाणक सहु, भाणा पडरे त्यांय.

वल्ल.

छठी धर श्रीगमुनाल कुंज धाम रे,
माझं मन तो लाज्युं छे येज धाम रे;
मंजुस धर तो कहीये अलिराम रे,
साहेवी आनंद उरमां न भायरे.

साहेवी. १

भणु कोठो ते भणुभय रुपरे,
श्री कुंवारिकाना कुंज अनुप रे;
त्यां नधने भाद्या प्रग रूप रे.

साहेवी. २

मंदिर अक्षर प्रक करी नालो रे,
त्यां धीराजे श्रीगोवर्द्धन राणो रे;
श्रीचंद्रावतीनी कुंज मन आणोरे.

साहेवी. ३

सक्या मंदिर श्री ध्यारीलना कुंज रे;

શ્રીસ્વામિજીનિ છે રસના પુંજ રે;
બાલા રમણ કરે છે ખેડે સંગ રે. સાહેલી. ૪

સાખી.

દર્શન આપ્યાં શ્રીનાથજી, પૂરી મનની આશ;
લોચન મન શીતળ થયાં, શ્રીમુખ નિરખ્યા ચંદ્રપ્રકાશ.

વસણ.

મન મોહું શ્રીસુંદર શ્યામરે,
છોડી નહિં તો જાઉં એજ ધામ રે;
મારૂં ચિત્તરે ચોર્યું અભીરામ રે,
શામળીયા વહાલા વરણાગીયા રે. શા. ૧
નેત્ર કમલને ભૂકુટી કમાન રે,
મોર મુકુટને કુંડલ કાન રે;
મુથન કાછનીની શોભા પરવારી રે. શા. ૨
શ્યામ ચોટી દીસે છે લેલાળી રે,
સખી શ્રીમુખની ખલિહારી રે. શા. ૩
લાલ પહેરે પીતાંબર પટકારે,
નિત્ય નૌતમ કરે વહાલો લટકારે;
મારૂં ચિત્ત તો ચરણમાં અટકે રે. શા. ૪
નિત્ય નૌતમ કરે છે શુંગાર રે,

બહુ રત્ન ને મોતીના હાર રે;
નિરખી લોચન થયાં છે નિહાલ રે. શા. ૫

સાખી.

કમલ નેનં પ્યારા પ્રભુ, મારા જીવન પ્રાણ;
ચરન કમલ પરસું સદા, વસું સદા એજ ધામ.

રાસડા.

સૈયર મન મોહ્યા શ્રીનાથજી છબીલા,
હાં હાં રે એઉનાં લોચન કુટિલ અફવીલા. સૈયર-૧

જમ મોહન શ્રીજમુનાજીની કુંજ,
હાં હાં રે પ્રજલકા ઉભા છે ચલી પુંજ. સૈયર-૨

રત્ન તે ચોકમાં રત્ન મણિ જડીયા,
હાં હાં રે પ્રજલકા શ્રીમુખ ભેદ આડીયા. સૈયર-૩

શ્રીલલિતાજીના કુંજ સદન ધામ,
હાં હાં રે કીરતનિયા ગલી છે એતું નામ. સૈયર-૪

સુમ રાગણી સખત સૂર તીન મામ,
હાં હાં રે સ્વરૂપ સહીત ઉભા છે એજ ધામ. સૈયર-૫

તાજ મુકામ સારંગી ખેતું બાબે,
હાં હાં રે કોટિલ કંઠે પ્રકુર સુર સાબે. સૈયર-૬

જન્મ હીવચેનું ત્યાં માત્ર છે આનંદ,

- હાં હાં રે જમે નંદ સુવન દોઉ સંગ . સૈયર-૭
 સમે સમેના ગુણ ચરિત્ર ત્યાં માતાં,
 હાં હાં રે પ્રાણનાથનાં ત્યાં દર્શન થાતાં. સૈયર-૮
 વસ તે ધરની છત છે ન્યારી,
 હાં હાં રે નીચે ગોપી ગ્વાલની તિબારી. સૈયર-૯
 આનંદ ગલી રંગીલી ગલી સોહે,
 હાં હાં રે અન્નકોટની રસોઇ ત્યાં જોઇએ. સૈયર-૧૦
 ઘરેણાં ઘર માણેકચોક સાયે,
 હાં હાં રે પંખા ગલીમાં ખેનું ત્યાં ખાજે. સૈયર-૧૧
 કૃષ્ણ કમલા શ્રીમુખપર વારી,
 હાં હાં રે માઝં ચિત્ત ચોર્યું ગિરિધારી. સૈયર-૧૨

શ્રી સર્વોત્તમજીનું ધોલ.

ધોલ ૨ જું.

ભલે પ્રગટયા શ્રીવલ્લભદેવ, શ્રીપુરુષોત્તમ ભૂતલ કરીલ;
 નહિ પ્રાકૃત ધર્મનો લેશ, અપ્રાકૃત નિજવપુ ધરીએ. ૧
 કરે નિગમ નિરૂપણ એમ, તે સાકારની સ્તુતિ કરીલ;
 મહા જ્ઞાનિકાળાદિક દોષ, પંડિત દષ્ટિ તિમિર ભરીલ. ૨
 મહિમા નવ ભણે જોઈ, તે કહીએ ખરામુર ચરિલ;

વહાલો દયા કરી મુખરૂપ, નિજલીલા પ્રાકટ કરીલ. ૩
 જેની વાણી અતિ દુર્બોધ, થાયે મુખોધ જેને કરીલ;
 તેના અઘોતર શતનામ, તે કહીએ મહાઅધ હરિલ. ૪
 જેના રૂષીવર અશ્નિકુમાર, જગતીછંદ નામે ધરીલ;
 શ્રીકૃષ્ણ કમળ મુખદેવ, બીજ દષ્ટિ કરૂણા ભરીલ. ૫
 જેની ભક્તિમાં અંતરાય, તે નાશને પ્રયોજન સડીલ;
 આપે અધરામૃતની સિદ્ધિ, તે મધ્યે નિશ્ચે કરીલ. ૬

ઢાલ.

વહાલો ^૧*આનંદ ^૨પરમાનંદ કહેવાય,
^૩શ્રીકૃષ્ણ ^૪કમળ મુખ ^૫કૃપાનિધિ થાય. ૭
 વહાલો ^૬દેવી ઉદ્ધારણ ^૭પ્રયત્ન ઉપાય,
^૮જેના સ્મરણ ^૯માત્રથી આરતિ જાય. ૮
^{૧૦}શ્રીભાગવત ગુઢાર્થ ^{૧૧}પ્રકટાય,
^{૧૨}સાકર ^{૧૩}બ્રહ્મનો વાહ ^{૧૪}સ્થપાય. ૯

* જે શબ્દ ઉપર ૧ થી ૧૦૮ સુધી આંકડા મુકવામાં આવ્યા છે તે જગાએ આચાર્ય શ્રી મહાપ્રભુનાં નામ સમજવાં.

- ९
वेह पारंग चौह लुवन कहेवाय.
- १०
मायावाह निराकृत सहु भीडी गाय. १७
- ११
सर्ववाहि निरास कीधा ते लभाय,
- १२
लकित भार्ग सरस कभाग विकसाय. ११
- १३
श्री शुद्राहिकने उद्धारवा समर्थ,
जेना माधन भणथी न थाय अर्थ. १२
- १४
अंगीकार मात्रथी सर्व स्वकीये,
कीधा श्रीगोपीजन पतिने पिणे. १३
- १५
अंगीकार करे मर्यादानुं सार,
- १६ १७
महाकरुणावंत समर्थ अपार. १४
- १८
वहासो अद्वैयवान देवाने अतुर,
- १९
महाउद्धार यरित्र करे अहु पुर. १५
- २०
हीला देभाडी प्राकृतनी जेह,
ते विषे मोह्या सुर रिपु तेह. १६

૨૧	૨૨		
*વૈશ્વાનર શ્રીવલ્લભ છે નામ,			
	૨૩	૨૪	
	વહાલો સુંદર	૩૫ સ્વજન હિત કામ.	૧૭
૨૫	કૃષ્ણ ભક્તિ કરે જન શિક્ષાદાજ,		
	૨૬		
	આપે અખિલ ઇષ્ટ	શ્રીવલ્લભરાજ.	૧૮
૨૭	સર્વલક્ષણથી સંપન્ન ત્રિવેક,		
૨૮		૨૯	
	શ્રીકૃષ્ણ જ્ઞાન હાતા ગુરૂ	એક.	૧૯
	૩૦		
	પોતાના આનંદ થકી ખલુ પુષ્ટ,		
	૩૧		
	એના કમળ પત્રસે નેત્ર રાંતુષ્ટ.		૨૦
	૩૨		
	કૃપા દષ્ટિની વૃષ્ટિથી હરખ્યાં મન,		
	૩૩		
	તે હાસ હાસી પતિપ્રિય છે અનન્ય.		૨૧
૩૪	રોષ દષ્ટિ કરે ભક્તિ રાત્ર મ્બજય,		
૩૫		૩૬	
	ભક ૧ સેવતા મુખસેવા રસાળ.		૨૨

- જીરે ભક્તિ વિના નહિ સેવા સાધ્ય,
 ને કારણથી કહિએ ^{૩૭} દુરારાધ્ય. ૨૩
- જેના ચરણ સરોજ ^{૩૮} દુર્લભ દરસાય,
 તેના ^{૩૯} ઉચ્ચ પ્રતાપ ત્રૈલોક કહેવાય. ૨૪
- વચનામૃત કરી પુર્યા સેવકના અર્થ,
 શ્રીભાગવત અમૃત મથન સમર્થ. ૨૫
- તેનો સાર કહીએ પ્રજા સુંદરીનો ભાવ,
 તે પરિપૂરણ છે દેહ ભરાવ. ૨૬
- સાન્નિધ્ય માત્રથી દાન કરે કૃષ્ણ પ્રેમ,
 ભક્તિ મુક્તિ દેવાનું એહુને નેમ. ૨૭
- એક રાસલીલામાં તેમનું તાન,
 પ્રભુ ^{૪૬} કૃપા કરીને કરે કથાનું દાન. ૨૮
- વહાલો વિરહના અનુભવને હેતે કાજ,
 સર્વ ત્યાગ જણાવ્યો શ્રીવલ્લભરાજ. ૨૯

- ઉપદેશ કર્યો ભક્તિ માર્ગ આચાર,
લોક માંહે કર્યો કર્મ માર્ગ પ્રચાર. ૩૦
- વેદ શાસ્ત્ર કહ્યાં યજ્ઞાદીક દાન,
તેનું ફળ મર્યાદા ભક્તિ નિદાન. ૩૧
- પ્રભુ પૂર્ણાનંદ છે પૂરણ કામ
સરસ્વતિના પતિદેવકૃષ્ણ અભિરામ. ૩૨
- વહાલે સહસ્ર કહ્યાં પુરુષોત્તમ નામ,
નિજજનને આશ્રયનું છે ધામ. ૩૩
- ભક્તિ માર્ગની રીતે કરવા ઉપદેશ,
બહુ ગ્રંથ કરીને ટાળ્યો સંશયનો લેશ. ૩૪
- જેને પામવાને છોડ્યા પ્રાણુથી ત્રિયે
એવા ભક્ત સમાજ ભિરાજે શ્રીએ. ૩૫
- આપ સાધન કરે નિજ દાસને કાજ,
એવા સમર્થ શ્રીવદ્દલ મહારાજ. ૩૬

- કરવા ભક્તિ પ્રચારક ભૂતલ માંહિ. ^{૬૨}
- વશ ક્રીધા પિતા થઇને ગ્રહી બાંહી. ^{૬૩} ૩૭
- સર્વે સામર્થ્ય ધર્યે પોતાને વંશ, ^{૬૪}
- ગર્વે દુર કરી ટાળ્યો સંશયનો અંશ. ^{૬૫} ૩૮
- પ્રભુ પતિવ્રતાના પતિ સાક્ષાત, ^{૬૬}
- કરે યહ સ્લોક પરસ્લોક દાન વિખ્યાત. ^{૬૭} ૩૯
- જેના અંતઃકરણ છે ગુઠ અપાર, ^{૬૮}
- અંગીકૃત્યને જાણાવ્યો મનનો વિચાર. ^{૬૯} ૪૦
- ઉપાસનાદિક માર્ગ જે અન્ય, ^{૭૦}
- તેનો મોહ ટાળીને ક્રીધા સેવક અનન્ય. ૪૧
- કયો નિષ્ઠે જે ભક્તિ સર્વથી વિશેષ, ^{૭૧}
- ક્રીધા શરણ માર્ગનો જીવો ઉપદેશ. ^{૭૨} ૪૨
- શ્રીકૃષ્ણના મનની જાણે વાત ^{૭૩}

- ^{૭૪}
લીલાકુંજ બિહારી પરિપૂર્ણ ગાત. ૪૩
- ^{૭૫}
કથારસ મગ્ન સદા છે ચિત્ત,
- ^{૭૬}
વીસર્યું સૌ તે થકી બીજું વિત. ૪૪
- ^{૭૭}
પ્રિય છે ઘણું પ્રજને પ્રજનો વાસ. ^{૭૮}
- ^{૭૯}
કરે પુષ્ટિ લીલા એકાંત વિલાસ. ^{૮૦} ૪૫
- ^{૮૧}
કરે ભક્તેચ્છા પરિપૂરણ દાન,
- ^{૮૨}
નહિ નિજ લીલાનું કોઈને જ્ઞાન. ૪૬
- ^{૮૩}
અતિ મોહિત જેનું * શીલ ઘણું,
- ^{૮૪}
નહિ લોક વિશે આસક્તિ + અણું. ૪૭
- ^{૮૫}
નિજ ભક્ત વિષે આસક્તિ છે એક,
- ^{૮૬}
પ્રભુ પાવન ક્રીધા પતિત અનેક. ૪૮
- ^{૮૭}
જે કરે પોતાના ગુણનું ગાન,
તેને રહ્ય કમળ રહેવાનું સ્થાન. ૪૯

- નિજ યશસ્વી અમૃત લહેરી,
 નેથી ભીંજવી સર્વ રસ વાસના હરિ. ૫૦
- પ્રભુ પોતે સર્વ થકી છે પર,
 ન કરે તુલ્યતા કો અવર. ૫૧
- હીનારસ અમૃત તરંગ બહુ,
 ભીંજવ્યા છે ભક્ત સહુ. ૫૨
- રૂચિ આપે ગોવર્દનગિરિ વાસ.
 ને હીનામાં છે અતિશે ઉલ્લાસ. ૫૩
- કરે યજ્ઞભોગ ને યજ્ઞક્રમ,
 આપે અર્થ કામ ને મોક્ષ ધર્મ. ૫૪
- પ્રભુ સત્ય છે * ત્રિગુણાતીત,
 નીતિ ચતુરાઇ છે અતિ અમણિત. ૫૫
- કરવા પોતાની કીર્તિ પ્રકાશ્ય,

- ૧૦૦
કર્થું વ્યાસસૂત્રનું નૂતન ભાષ્ય. ૫૧
- ૧૦૧
અતિ તુચ્છ = તુલ જે માયાવાદ. ૫૨
- ૧૦૨
કદી ભસ્માગ્નિ સ્થાપ્યો + શ્રદ્ધાવાદ. ૫૩
- ૧૦૩
- અપ્રાકૃત ભૂષણની અતિ કાન્તિ,
હસતાં મુખ શોભે છે અહુ ભાન્તિ ૫૮
- ૧૦૪
૧૦૫
પ્રભુતિન લોકના ભૂષણ સાર,
૧૦૬
પ્રમટયા ધરણીનું ભાગ્ય અપાર. ૫૬
- ૧૦૭
પ્રભુ સુંદરતા છે અતિ અનૂપ,
કેમ વર્ણન કરી શકું એ સ્વરૂપ. ૬૦
- ૧૦૮
સૌ માગે છે પોતાના જન,
૧૦૯
અરણ્યાવિંદની રજજે ધન. ૬૧
- ૧૧૦
એ કહ્યાં એકસોને આઠે નામ,
૧૧૧
શ્રીવલ્લભ આનંદનું છે ધામ. ૬૨
- વલ્લભ.
જે કોઈ શ્રદ્ધા કરી નિત્ય માયેરે,

તેનું મન પહેલું સ્થિર થાયરે.	૧૩
અધમરામૃતની સિદ્ધિ પામેરે;	
તેમાં શંકાયનું નહીં નામેરે.	૧૪
એ પામ્યા વિના મોક્ષ છે હીનરે,	
તેના કૃણમાં મુક્તિ છે હીનરે.	૧૫
તેથી સર્વોત્તમ જપ કરવોરે,	
શ્રીકૃષ્ણ રસે મન ભરવોરે.	૧૬
શ્રીવિકૃલ * ઉચરિત એ નામેરે,	
જે ગાય પૂરે તેનાં કામેરે.	૧૭
તેનો જન્મ સંકળ કરી લેખેરે,	
શ્રીવ્રજભુવણનાં મુખ દેખેરે.	૧૮

સિદ્ધાંત રહસ્યનું ધોલ.

ધોલ ૩ જું.

પુષ્ટિમાગ સિદ્ધાંતની, સાંભળ કહું એક વાત;	
શ્રાવણ સુદી એકાદશી, વચન કહ્યાં જે રાત.	૧
શ્રીમદ્ વલ્લભને મન, ચિંતા ઉપરની એહ;	
આજ્ઞા પ્રહસંખંધની, પ્રભુજી એમાં કીધી તેહ.	૨

- પોતાના જીવ જાણીને, ચિંતા ધરી મન વાંધ;
 આતુરતા દીઠી ઘણી, શ્રીજી પધાર્યા ત્યાંધ. ૩
- ત્યારે શ્રીજી એમ ઘોડીયા, સાંભળો વહ્નભરાય;
 નામ સમર્પણ જે કરે, તેનાં પ્રાયશ્ચિત જાય. ૪
- તમે છો શ્રીપુણ્યપુરુષોત્તમ, જીવ છે દોષ સહિત;
 ઉદ્ધારણ કારણ પ્રભુ કહું ધરી મન ચિત્ત. ૫
- જીવમાત્ર હોય જે કોઈ આવે તમારે શરણ;
 તે ઉપર કરણા કરી, રાખીશ મારે ચરણ. ૬
- પવિત્રાં કરી સૂત્રનાં, પહેરાવ્યાં શ્રીજગદીશ;
 કેસરી રંગે રંગીયા, તાર તણસે તણ વિસ. ૭
- માશ્રી ભોગ ધરાવીને, વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં તેણીવાર;
 કોર છેડા કર્યા કેસરી, ધોતી ઉપરણા સાર. ૮
- ભક્ત મનોરથ પુરવા શ્રીજીએ કીધે શ્રમ:
 નામ સમર્પણ આપીને, રાખ્યો વૈષ્ણવ ધર્મ. ૯
- વળતાં શ્રીજી એમ ઘોડીયા, હરખી શ્રી મહારાજ;
 સદેહ ટાળ્યા જીવનો, સરશે સૈવકનાં કાજ. ૧૦
- શ્રીગિરીધારીજી મંદિરે પધાર્યાં, એસુખ કહ્યાં નવ જાય;
 હરિદાસ શોભા જોઈને આનંદ મંગલ પ્રાય. ૧૧

શ્રીનિવરત્નનું ધોલ.

ધોલ ૪ થું.

- શ્રીમદ વલ્લભ શ્રીમહાપ્રભુને નમુલ,
 શ્રીવિઠલેશ પ્રભુ લાગું પાય;
 શ્રીબાલકૃષ્ણજીને પ્રણમુંજી,
 શ્રીમજ્જભુષણજી પરમકૃપાળ. શ્રીમં ૧
- શ્રીવલ્લભદેવે મહા કરૂણા કરીજી,
 જ્ઞેથી જીવનનું કારજ થાય;
 સર્વે વૈષ્ણવની કૃતિ એહ છે જી,
 સઘળી ચિંતા નિવૃત થાય. શ્રીમં ૨
- દદ આશરો શ્રીમહાપ્રભુજીનો રાખીએજી,
 ચિતા નવ ધરીએ લગાર;
 સર્વે આત્મા શ્રીજીને સમરપીએજી,
 એ છે ભક્ત તણો આધાર. શ્રીમં ૩
- પુષ્ટિ માર્ગમાં શ્રીજી રહે સદાજી,
 જીવ કીધા છે અંગીકાર;
 લૌ કકની ગતિ ન આપે કદાજી,
 પ્રભુ નથી જ્ઞેતા અધિકાર. શ્રીમં ૪

નામ નિવેદન ક્રીધા થકીજ,
 પ્રભુ રાખે પોતાની પાસ;
 વશ ન થાય એ પ્રભુ કે થકીજ,
 વશ થઈ રહ્યા વલ્લભી પાસ.   શ્રીમં ૫

નિવેદન મંત્રનું સ્મરણ કરવુંજ,
 સર્વદા ભગવદ્વિય સાથ;
 અવૈષ્ણવની સંગે ન કરવુંજ
 કૃપા થાય તો શ્રીજ હાથ.   શ્રીજં ૧

ફળની ચિંતા નર રાખીએજ,
 પ્રભુ સર્વેશ્વર કહેવાય;
 સર્વના આત્મા શ્રીજ સાક્ષી છે જ,
 દુર ભઠતથી કેમ રહેવાય.   શ્રીમં ૭

પ્રભુને ગમે તે ખરું એમ જાણવુંજ,
 હરિનું ખીરદ છે દીનહયાલ;
 સ્ત્રી પુત્રાદિક પુષ્ટિમાં આણવાજ,
 યોગ્યતા ન વિચારે દયાજ.   શ્રીમં ૮

નિવેદન કરવું સર્વે સંગાથશુંજ,
 અન્ય વિનિયોગની ચિન્તા ન આણ;
 અજ્ઞાની હોય કિંવા જ્ઞાનીશુંજ,

સમજી છું અધિક એવું ન જાણુ. શ્રીમં ૯

જેણે આત્મા નિવેદન કીધો છે જી,

તેના ઉદ્ધારનો સદેહ ન આણુ;

પ્રાણ સંગાથે શ્રી મહાપ્રભુજીને કીધું છેજી,

તેથી સંશય મનમાં ન આણુ. શ્રીમં ૧૦

સમર્પણ મંત્ર મહા સમર્થ છેજી,

ના જાણુશો એાછી વાત;

એ કોઇ અંશ કળા નથી પૂણું છે જી,

શ્રીજી પુરુષોત્તમ સાક્ષાત. શ્રીમં ૧૧

પ્રભુ પોતે સર્વર્થ પર છેજી,

વળી મહા સમર્થ છે એ નાથ;

ભક્તનાં દુઃખ હરતા સુખકારી છેજી,

ચિંતા નવ કીજીએ માથે નાથ. શ્રીમં ૧૨

લૌકિક વધદિક જે કર્મ છેજી,

તે સિદ્ધ હરી થવા દે નહિ;

તો એ સેવા સ્મરણ ધર્મ છેજી,

તેથી મન દુર કીજો નહિ. શ્રીમં ૧૩

પુષ્ટિ માર્ગમાં શ્રીજી રહે સદાજી,

વળી જીવનું કીધું શું હોય;

પ્રભુ કરે તે સુખ માની રહીયેજી,
સાક્ષી થઈ રહે સુખ હોય. શ્રીમં ૧૪

દિનતા ભાવ મનમાં રાખીએજી,
બીજા સાધનનું નથી કામ;
સર્વદા સેવા કરી શ્રીજી સાધનાજી,
ગુરની આજ્ઞા થકી એ કામ. શ્રીમં ૧૫

ગુરની આજ્ઞા ઉલ્લંઘન નવ કીજીએજી,
શ્રીજીની ઈચ્છાએ થાય તે થાય;
આપણું મન ગુરને દીજીએજી,
પ્રભુથી અધિક રાખીએ ભાવ. શ્રીમં ૧૬

સેવા કરો નિત્ય ચીત પ્રીતશુંજી,
તો સુખી થાશો આ યુગમાંહે;
પરીક્ષા અર્થે શ્રીજી કહા નવ સુણેજી,
ન ઉદ્દેશ ધરો મન માંહે. શ્રીમં ૧૭

તોએ ધીરજ રાખી સેવા કરવીજી,
પ્રભુ સુખ કર્તા છે સત્ય;
એમજ લીલા જોઈ ચીંતા દુર કરવીજી,
વધશયુવને એરે ભુગત્ય. શ્રીમં ૧૮

એકાદશ ઇન્દ્રિય પ્રભુને સન્મુખજી,

સેવામાં દીવસ ને રાત;
એકે ઈંદ્રીય વિમુખ નવ કીલ્યેજી
સર્વાત્મા ભક્તિ કરો અહો રાત.   શ્રીમં ૧૯

“ શ્રીકૃષ્ણઃ શરણં મમ ” સદા જપોજી,
ન વિસારશો પણ એક માત્ર;
એ જીમતેથી ચિંતા દુર કરોજી,
થાશો શ્રીજીના કૃપાપાત્ર.   શ્રીમં ૨૦

શ્રીમહાપ્રભુજી કહે અમારી એ મતિજી,
વળી એ છે નિરધાર;
સરવે વૈષ્ણવ રાખજો ચિત્ત ધરીજી,
શ્રી વલ્લભજી આધાર.   શ્રીમં ૨૧

એ અમુલ્ય રત્ન જે કોઈ ચિત્ત ધરેજી,
તેને પુષ્ટિભક્તિ દંઠ ફળ હોય;
જે આ ધોળ માથે ચિત્ત ફરેજી,
તેને પરમ આનંદ સુખ હોય.   શ્રીમં ૨૨

યદુક્તં તાતચરણૈઃ શ્રીકૃષ્ણઃ શરણં મમ ।

તત્તત્તવાસ્તિ નૈશ્ચિલ્યમૈહિકે પારલૌકિકે ॥

અર્થઃ—અમારા તાત ચરણુ એટલે પિતાજી શ્રી-
મહા પ્રભુજીએ “ શ્રીકૃષ્ણઃ શરણં મમ ” એ રીતે જે

કહેલું છે તેથીજ આલોક તથા પરલોક સંબંધી કાર્યના વિચારમાં નિશ્ચંતપણું છે.

પંચ તત્વનું ધોલ.

ધોલ ૫ મું.

૨૨૨૨૨૨૨૨

- પુષ્ટિમાર્ગના પાંચ તત્વ નિત્ય ગાયેજી,
તેના જન્મો જન્મનાં પાપ સર્વે જાયેજી. ૧
- શ્રીજી શ્રીનવનિતમ્રિયા સુખકારીજી,
સમરો શ્રીમથુરાનાથ કુંજ બિહારીજી. ૨
- શ્રીવિહલેશરાય શ્રીદ્વારકેશરાય ગિરિધારીજી,
શ્રીગોકુલચંદ્રમાજી શ્રીમહનમોહન પર વારીજી. ૩
- ખીલું તત્વ શ્રીવલ્લભકુળને ભજાયેજી;
કુડા લોક લાજને કાજ સર્વે તજાયેજી. ૪
- ત્રીલું તત્વ શ્રીગોવર્દ્ધનધર નીત્ય ગાયેજી,
શ્રીનટવરલાલનું ગમતું સર્વે થાયેજી. ૫
- ચૈશ્વું તત્વ શ્રીજમુનાજીને જણાયેજી,
કરો સ્નાન જલને પાન એ સુખ માણાયેજી. ૬
- પાંચમું તત્વ શ્રીવ્રજભુમીને ગાધાયેજી,
નિત્ય ઉઠી વધશાયુવ જન પહરજ પાધાયેજી. ૭

પાંચે તત્વનું ધ્યાન નીરંતર કીજેજી;
 તે મનવાંછિતનાં ફળ મવે લીજેજી. ૮
 પાંચે તત્વ શ્રીબ્રહ્માદીકને દુલભજી,
 શ્રીવક્ત્રલપ્રભુ પ્રગટ પ્રમાણુ કર્યાં સર્વે સુલભજી. ૯
 એ શોભા જોઈ હરીદાસ જાય બલીહારીજી,
 એ લીલા ગાજે નિત્ય નરને નારીજી, ૧૦

દશ મર્મનું ધોલ.

ધોલ ૬ ટું.

પુષ્ટિમાર્ગ તણા મર્મ દશ જાણીને,
 નિત્ય આચર્યું કરી હૃદયે વીચારે.
 તે તેને વશ થાયરે શ્રીહરિ,
 પ્રેમની વેત્તડી ત્યાં વીસ્તારે. ૧
 પ્રથમ એક મર્મ શ્રીમહાપ્રભુ જાણીને,
 દૃઢ વીશ્વાસ કરી વચન પાળે;
 અવર સાધન સખ લૌકીક કામના,
 એમની કૃપા વીના ફળ ન ભાળે. ૨
 બીજે મર્મ તે કેવળ શ્રીગુરુ વાયક,
 વિશ્વાસ આચરણે કરવું;
 જે જે વાણી શ્રીવક્ત્રલ ઓચરે,

- તે તે ભવચારી ને મન ધરવું. ૩
 ત્રીજો મર્મ તે શ્રીકૃષ્ણના નામનો,
 મહાત્મ દૃઢ થઈ સકલ સારે;
 અનેક પ્રકારના ધર્મ કોઈ ઉચરે,
 તે કોટિમાં અંશ તેને ન ભારે. ૪
- ચોથો મર્મ તે વિશ્વાસ આણી કરી.
 પ્રમુજ કરશે તે અતી રૂડું;
 શ્રીરાધીકા રમણ શ્રીવ્રજ વીહારી,
 હરિ ભજન કરવું અન્ય જાણી કુડું. ૫
- પાંચમો મર્મ શ્રીકૃષ્ણ શણામત,
 લૌકીક વૈદીક પરીત્યાગ ભાવે;
 નીરપેક્ષ ભાવના સર્વ વિશે રાખે,
 ત્યારે શ્રીકૃષ્ણને દ્યારે આવે. ૬
- છઠો મર્મ તે કેવળ નાથનો,
 સર્વ પ્રકાર ગુણ ગાન કરીએ;
 જ્ઞાન દારા કરી સકળ લીલા ખરી,
 શ્રીવ્રજનાથને હૃદે ધરીએ. ૭
- સાતમો મર્મ તે અંતરીક્ષ સેવા,
 વ્યસનાત્મક વ્રજ માંહી ફરીએ;

- ભાવાત્મક ત્યાં વધુ પોતા તણું,
તે સખી ભાવ થું જાણી વરીએ. ૮
- આહમો મર્મ તે કીડારસ ભાવના,
અંતરમાં અનુભવ કરવો;
જેમ જેમ સખી સંગે કીડારે સાંવરો,
તેમ તેમ રસ હૃદે ધરવો. ૯
- નવમો મર્મ તે દ્વૈત દલ ભાવના,
તાપ કલેશ મનમાંરે લાવે;
એ કૃણ દશા પ્રજા સુંદરી ભોગવે,
તેમ તેમ એજિતે અનુભવ કરાવે. ૧૦
- દશમો મર્મ તે દીનતા ભાવનો,
સર્વ ભાવે કરી રહ્યે દુઃખ આણે;
અનેક પ્રકાર નાના વિધ છે ઘણા,
તે શ્રીકૃષ્ણ કૃપા વીના કોઈ ન માને. ૧૧
- એ દશ મર્મ જે કોઈ ગાય તે અનુભવે,
તેનેશ્રી કૃષ્ણ આધીન થાયે;
શ્રીવલ્લભ મહાપ્રભુ નિપટ કૃષ્ણા કરી,
આપના દાસની બાંધ સાહે. ૧૨

વિનતિનું ઘોઢ.

ઘોઢ ૭ મું.

- વીનતી કરૂં શ્રીવલ્લભ પ્રભુ, અંતર ગત જાણો;
ચરણ શરણ રાખો સદા જીવ જકત લોભાણો. ૧
- અવગુણ અમારા અનેક છે, હરી હૈયે ન ધરશો;
હું અબજાની વિનતી, જાણી કરૂણા કરશો. ૨
- છેસછાપીલા શ્રીનાથજી, આંખડલી અણીયાલી;
અંગે આભૂષણ શોભીતા, લટકે વનમાળી. ૩
- કમળકોમલ મુખ માધુરી, દર્શન દીનને દેજો,
હૈવી ઉદ્ધારણ કરણે, ખરહ પૂરણ કરજો. ૪
- હું અજ્ઞાની આ મર્મમાં, પ્રભુ કાંઈ નવ જાણું,
કહાડોને ભવમાંથી કરગ્રહી, શોભા વહન વખાણું. ૫
- વેહ આપો મહારા વાલમાં, વૃદ્ધિભાવ જણાવે,
વાટ માં જોશો સાધનતણી, રસ મનમાં ભરાવો. ૬
- લટકી કાળ કંઈક વહી મયા, વિષયારસ માંતો,
શરણ સમર્પણ પામીયો, તોયે રંગ રાતો, ૭
- તમારે ખજે ત્રિભુવન ધણી, જીવ રૂપ જણાશે,
લોક બહેવાર વૈદીક તણી, મરજહા જાશે. ૮
- શર્ણગત હું શ્રીહરિ એવું મન ઉપજાવો,

- દાસ પોતાનો જાણીને, હવે વાર માં લાવો ૯
 તમે તો વચન પ્રભુ પાતળીયા, ભૂતલ પાઉ ધારી,
 વંશ પ્રકાશ કીધો ભલો, લીલા અવતરી. ૧૦
 પ્રકટ અનુભવ આપીને, સુખ રાસ દેખાડયા,
 જેવો મનોરથ જેહુને, તેમ રંગે રમાડયા. ૧૧
 કરુણા તણી કૃત શી કહું, ક્રમ પાર ન પામે,
 જીવ પડ્યો જંજાળમાં, ખેંચી આણ્યો છે કામે. ૧૨
 જેમ જેમ જન વિનતી કરે, તેમ તેમ તમે કીધું;
 અંગીકૃત્ય જે જીવ છે, તેણે સર્વે સુખ લીધું. ૧૩
 આ અદળક અવતારમાં, અળગા તે અભાગી,
 દૃઢ આશરો જેને નથ શું, તેનો સહાય મુહાગી. ૧૪
 આ લીલા આગે નવ સુણી, હવે પાછળ રોશો;
 અખંડ લીલા કળી કાળમાં, બડભાગી જોશો. ૧૫
 શ્રીગિરિધારીજી સુખકારી, વહેતા દર્શન આપો.
 ત્રજરજમાં મન રાખજો, ભવખંધન કાપો. ૧૬
 કૃત્ય અમારાં કરોડ છે, નરસામાં નરસાં;
 દાસનો દાસ વીનતી કરે, પ્રભુ પદરજ પરસાં, ૧૭

ધોલ ૮ મું.

ત્રજના જીવન કરૂં વીનતીરે, હો શ્રીગોકુલનારે ચંદ.

વેગેતેઆંણાંમોકલો, હો શ્રીવલ્લભનંદ; વ્રજના. ૧૨૬. ૧
 તમારા દર્શન વિના શ્રીવલ્લભરે કહોજી કેમ રહેવાય;
 મનડાં તે કદ્ય પેરે વાળીએ, નયણે નીર ભરાય. ૨
 અરજ સુણો આદર કરીરે, શ્રી જમુનાજીરે માય;
 વિભેગ તણાં દુઃખ દોહલાં, કહોજી કેમ રહેવાય. ૩
 નયણાં ભરી ક્યારે નિરખશુરે શ્રીઠકરાણીનો ઘાટ;
 અંતરમાં ઇચ્છા ધણી, જોઉં છું રે વ્રજની વાટ. ૪
 દુર રહે કેમ ચાલશેરે, કહોને ક્યાંની એ રીત;
 આજકાલનું ક્રમ નથી, એ છે પૂર્વની પ્રીત. ૫
 હરીરે હૈયાના જાણુજોરે, એ છે પૂર્વનો સ્નેહ;
 દીન જાણીને દયા કરો, નહીં તે તજીશું આ દેહ. ૬
 તન સુકાઈ ત્વચા થયાંરે, હરિ હજીવર વીર;
 પાપી તે નયણાં ખુટે નહીં ભરીભરી આવે છે નીર. ૭
 વ્રજમાં તે વાસ માગું સદારે, શ્રીગોકુલ ગામ;
 શ્રીજમુનાજીને કાંઠે, શ્રીઠકરાણીજીનું ઠામ. ૮
 રાંક ઉપર શાં રૂશણાંરે તમે છો દીનદયાળ;
 દાસ પોતાનો જાણીને, કરજેરે સંભાળ. ૯

ધોલ ૧ મું.

ઉત્તમવૃત એકાદશી સાહેલીરે, આજ મ્હારે અપવાસ;

જમુનાજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે. ૨૬.
 રંગીલીમલીરળીયામણીસાહેલીરે, વૈષ્ણવની સીડાસીડ.
 સરખી સૈયર ટોળે મળી સાહેલીરે, હૈડે હરખ ન માય.
 વહુ ખેટી હીંડે મલપતાં સાહેલીરે, સૌકોઈનેદર્શન થાય.
 સાકર કેરા કરા પડયા સાહેલીરે, દુધડે વર્ષાં મેહ.
 ગોકુલગામ રળીયામણું સાહેલીરે, સુંદરશ્રીજમુનાનીર.
 શ્રીજમુનાજીમાં ઝીલતાં સાહેલીરે; છુટા મેલી કેશ.
 રમણ રેતીમાં લોટતાં સાહેલીરે, ટુટયા નવસર હાર.
 વ્રજવાસી સામા મળ્યા સાહેલીરે, હરખે સાહીશું કેશ
 પ્રમાદ મેહેલો મોકળો સાહેલીરે, ઠોર તણો નહીં પાર, ૯
 માધવદાસની વિનતી સાહેલીરે આપોનેશ્રીવ્રજમાંવાસ.
 શ્રીયમુનાજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે. ૧૦

શ્રીદીનતાનું ધોલ.

ધોલ ૧૦ મું.

શ્રીવડલવર મહારારે, તમને તો શું કહીએ;
 પ્રાણજીવન છોરે, જેમ રાખો તેમ રહીએ. ૧
 આશ તમારીરે, મહોટી અમને વહાલા;
 છેહ નવ દેશોરે, શ્રીવ્રજનાથજીના લાલા. ૨

- કયા કરીનેરે, દર્શન અમને દેજે;
 શ્રીવલ્લભકુળ પ્રકટયારે, અનેક જીવને તાર્યા;
 બહુ જન્મનારે, માર થકી મુકાવ્યા. ૪
- એ વિશ્વાસેરે, હમો રહ્યાં છીએ વળગી,
 પાલવ નહી મુકુરે, કેમ કરી કરશો અલગી. ૫
- જે પોતાનાં કીધારે, તે મુકયાં કેમ જાશે;
 ખરહ તમારાંરે ભક્તવત્સળ કહેવાશે. ૬
- જીવના દોષજરે, કહેતાં પાર ન આવે;
 અધાર કળીમારે, તમો વિના કાણુ છોડાવે. ૭
- પ્રદેશ પધારેરે, દાસલડાંને કાજ;
 રીત ચલાવોરે, શ્રીવલ્લભજી મહારાજ. ૮
- કૃત્ય અમારાંરે, જે બહાલા ચિત્ત ધરશો;
 જીવ અથડાશેરે એવું તો ના કરશો. ૯
- પુરણ પુરુષોત્તમરે, પ્રભુજી તમે કહેવાવો;
 અમારે સર્વસ્વરે, તમ સાથે છે દાવો. ૧૦
- શિક્ષા હમનેરે, જે ઘટે તે દેજે;
 શ્રી વિઠલવરજીરે, વલ્લભને શરણે લેજે. ૧૧
- દાસની વીનતીરે, પ્રભુ હૈયામાં લઇએ;
 શ્રીવિઠલવર મહારારે, તમને તો શું કહીએ. ૧૨

श्रीजमनाजीनुं धोळ.

धोळ ११ सुं.

धन्य श्रीजमुना कृपा करी श्रीगोकुल प्रज सुभ आपजे;
प्रजनी रजमां अहनिश अमनेस्थिर करीने स्थापजे. १
तमे भ्दोटांछे श्रीमहाराणी, तमे ७ व तणी कइण्णाळणी;
शरणे लेजे अमने ताणीरे. धन्य. २

श्रीवृंदावनती वाटमां, न्हावुं श्रीजमुना वाटमां;
वहाले रास रमाडयां रातमां. धन्य. ३

यासो तो थधये प्रजवासी, परीकमा करीये योरासी;
महारा जन्म भरणुनी टाणी इंसीरे. धन्य. ४

पधरावो सात स्वरूप सेवा, आरोगावो भीडा मेवा;
वैष्णवने लाभ धरो लेवा. धन्य. ५

श्रीगोकुल मथुरानी मलीओमां,
महाराज मुजने त्यां मणीया;
भारा सकल गनोरथ सङ्ग थयारे. धन्य. ६

नंदणुनो लावो वनमांगी कालिंदी कांडे धेनु यारी;
वहालो हसी हसी हभशुं ले ताणीरे. धन्य. ७

७ वळणे श्रीजमुनाताहीये, येवाअभांड प्रजवासीथधये
ये नैतम लीला नित्य गाधये. धन्य. ८

સખીસમરોને સારંગપાણી, વૈષ્ણવને ઠહાલી એ વાણી;
એ લીલા હરિદાસે જાણીરે. ધન્ય. ૯

ઘોઠ ૧૨ મું.

વહાલે કરી વંદુરે, શ્રીમહારાણીજી;
ખહુ અધમ ઓધાર્યારે, એત્રા જશ જાણીને. ૧

ચૈહ્લોકના રવાબિરે, વસે જ્યાં વાસ કરી;
પટરાણીજી પોનેરે રહ્યા એત્રા નાથ વરી. ૨

ગંગાપદ પામીરે, કે પાવન જોણે કર્યાં;
તે તો શ્રીમહારાણીરે, ગુણે ખહુ વિસ્તરીયાં. ૩

જમુનાજળ નહાવારે, જોગેશ્વર દેહ દમે;
ક્રીડારસ પૂરણુરે, હરિ નિત્ય રાસ રામે ૪

શીવજી અજ જોવારે, ખેઠા ત્યાં ધ્યાન ધરી;
સનકાદીક સરખારે, ગાય ગુણ ગાન કરી. ૫

શ્રીજમુનાજળ મહીમારે, કળી નવ કોઈ શકે;
શેષનાગ સરીખારે, ગાતાં ગુણ તેજ થકે. ૬

જશ જાણી વિશેષરે, કે સુર મુની નરનારી;
તારો તાપ શું જાણુરે, કે એ રસ અધીકારી. ૭

અમૃતજળ એવાંરે, કે પીતાં પાપ હરે;
તે તો વેદની વાણીરે, કે સુરમુની ઓચરે. ૮

નીર ધીર મંભીરેરે, ચાલે મહામોહ ભયે;	
મથુરાં મંડળમાંરે, કે વિલાસે પરવરીયાં.	૯
વૃંદાવન તીરેરે અતી બહુ શોભા ધરે;	
તટધિર સમીપેરે ગોપીજન કીડા કરે.	૧૦
શ્રીગોકુળ રસ ભરીયુરે, કે શોભા શીરે કહું;	
એકિના ગુણુ ગાવારે, કે દાસ થઇને રહું.	૧૧
મને આશ ધણેરીરે, કે માતાજી તમારી છે;	
પ્રભુદાસને સહાવારે, કે બાંહ પસારી છે.	૧૨

તાદૃશીય વૈષ્ણવનું ધોલ.

ધોલ ૧૩ મું.

તાદૃશીય જન જને જાણીએરે, જેમાં એવાગુણુ હોય;
 નીંદા સ્તુતીકોઈનીનવ કરે. સંધણું સમદષ્ટીજ્ઞેય તા. ૧
 જેના દર્શન માત્રથીરે, ટળે પ્રપંચનું ધ્યાન;
 સ્મરણુ કરાવે શ્રીકૃષ્ણનું, નઆવે અધ અજ્ઞાન (૨) તા. ૨
 ગુણુ ગાયે ગોવિંદનારે, પુલકીત મન થાય;
 નેત્ર પ્રવાહ વહે પ્રેમના, હરખે રહય રૂંધાય (૨) તા. ૩
 પરદુઃખે દાઝે ધણા રે, ન કરે કોઈનો દ્રોહ;
 ઈંદ્રજીત સાચા સગા, ન પામે માયામાં મોહ (૨) તા. ૪
 સકળ ચરાચરને વિષે રે, વસ્યા દેખે ભગવાન;

શુભ ધ્યેયે સર્વ જગતનું, લેશ નહીં અભિમાન (૨) તા. ૫
 સઘળી લીલા અવીનાશનીરે, જેમાં લુપ્ત જેનું મન;
 પ્રીતિ બહુ પર ઉપકારમાં, સદા પ્રસન્ન વદન (૨) ૧
 નટવર ઝલકે નેનકમાં રે, કાંત કર્ણામેં હોય;
 સત્ય ભાવ સંતોષ બહુ, દોષ કોઈનો ન જ્ઞેય. (૨) તા. ૭
 વહાલા લાગો છો સર્વનેરે, અતિ ઉદાર જેનું ચિત્ત;
 અનન્ય ભાવે ભજે શ્રીકૃષ્ણને, જેને બહાણું નહિ પ્રત્ત (૨)
 હરિ ગુરૂ વૈષ્ણવને વિષેરે, સદા અતી ઘણું વહાલ;
 દૃઢ આશરો અરૂ દીનતા, બોલે વચન રસાલ (૨) ૯
 સેવાસ્મરણસતસમાગમનેવિષેરે, જેનીઆશક્તિઅનંત,
 કપટને લેશ નહીં હૃદીયા વિષે, જેનું હરી ચરણે ચિત્ત (૨)
 વિહવલતા શ્રીવિઠલેશસુરે, મુખે શ્રીકૃષ્ણનું નામ;
 એવા ભગવદીય દાસના, વહલભદાસ ગુણુગાય (૨) તા. ૧૧

ઘોઢ ૧૪ મું.

વૈષ્ણવ નથી થયો તુરે, શીઠ ગુમાનમાં ધુમે;
 હરિજન નથી થયો તુરે ટેક.
 હરિજન જેઈ હૃદયું નવ હરણે, દ્રવે ન હરીગુણુ ગાતાં;
 કામધામ ચટકી નથી ફટકી, કોષે લોચન રાતાં. વૈ. ૧
 તુજ સંગે કોઈ વૈષ્ણવ થાયે; તો તે વધુણુવ સાચો;

તારા સંમતો રંગ ન લાગે; તહાંલગી તું કાચો. વૈ. ૨
 પરદુઃખ દેખી સ્ટે ન દાઝે, પર નિંદાથી નથી ડરતો;
 બહાલ નથી વીઠલશું સાચુ. હઠે ન હું હું કરતો. વૈ. ૩
 પરાપકારે પ્રીતિ ન તુજને, સ્વાથ છુટયો છે નાંહો
 કહેણી તેવી રહેણી ન મળે, ક્યાં લખ્યું એમ કહેની. ૪
 બજવાની રૂચિ નથી મનનિશ્ચે, નથી હરિને વિશ્વાસ.
 જગત તણી આશા બહાં લગી, જગત ગુરૂ તું દાસ. ૫
 મન તણો ગુરૂ મન કરીયે તો, સાચિ વસ્તુ જડશે;
 દયા દુઃખ કે સુખ માન પણ સાચું કહેવું પડશે. વૈ. ૧૫૫. ૧

ઘોઠ ૧૫ સું

સર્વ તજને ભજ લે શ્રીગોવિંદને,
 જે નારાયણ નોધારાનો આધાર જ્ઞે:
 ભાગે સંકટ કુડારે સંસારનાં,
 તેના નામ થકી તો ઉતરિયે ભવપારજ્ઞે. સર્વ. ૧
 અપરમાને વચને ધ્રુવજી વન સાંચર્યા
 નારદજીએ દીધો છે ઉપદેશ જ્ઞે;
 જ્ઞાન દષ્ટિ વૈરાગ્ય તે મનમાં આણિયાં,
 હરિ ભજ્યા તેણે જઈ બાલે વેપજ્ઞે સર્વ. ૨
 દૈત્ય પુત્ર પ્રહલાહજીને આગે થયા,

લાગ્યો છે કાંઈ જિતા પુત્રનો વાદ બે;
સ્થંભથી પ્રમટયા રે નૃસિંહ રૂપથી,
શ્રીમહાપ્રભુજીયે દીધો તેને સાદ બે. સર્વ. ૩

લાખામ્રહમાં પાંડવને ઉમારિયા,
ભક્તજનને દીધીછે ઘણી ધીરબે.
સ્મરણુ પહેલાં આગ્યા છે તમે સદા,
ભક્ત જન ઉમાર્યા પાંચે વીરબે. સર્વ. ૪

સુદામાનું ઠરિદ્ર બણ્યું ઘણું,
મુષ્ટિ એક તાંદુલ આરોગ્યા મહારાજ બે;
એમ દાસ દયાનો પ્રભુજી કરૂણા ક્રીજીયે
ભક્તજનનાં ક્રીધાં કોટીધા કાજબે. સર્વ. ૫

ધોલ ૧૬ મું.

હરિ તુને પ્રસન્ન તે કેમ થાયે, ત્હારા મનનું કપટ ન બાયે;
ત્હારા હિલને છળ નવ બાય, પ્રભુ તુને પ્રસન્ન, ટેક.
હરિ કીર્તન હરિનામ રટણુમાં, અતિશે આજસ ત્હારે;
કાચાકુટ લવે પરનિંદ્રમાં, આખો દીવસ નવ હારે. ૧

પ્રભુનું પુજન કરતી વેળા, કાચા ત્હારી કંપે;
મંજુકે સોગદાં કુટલાં, આઠે પહોર ન જંપે. ૨

પ્રભુનું ચંદન ઘસતી વેળા, તુજ શરીર શ્રમથી ભગડે;

કુડી કુટકે મરી મસાલે, ભાવે ભાંગ તું રમડે. ૩
 એકાદશી એચ્છવનું જાગરણ, અતિ અધરૂં તુંને લાગે;
 ભવાઈ કેગુણિકા નૃત્ય નારિસંગ, જામિનીઆખીજાગે. ૪
 એ પૈસાની ગુરૂ સેવા બતાવે, ત્યારે ગણમણ તું ખોલે;
 ધરની સ્ત્રી જ્યારે માગે ધરેણું, ત્યારેછગનમગન થઈ ડાલે. ૫
 ખોટાં મોતી કાચ કીડીયાં, ભગવત લુપણ ઘાલે;
 સોનું રૂપું મણી મુક્તા વિના, સ્ત્રીસુતને ના ચાલે. ૬
 હરિના ભજતને લુખું સુકું, વેઠ વળગી હોય જ્યારે;
 સગાંસંબંધી ઘેરઆવે પડેણા, ત્યારે મિષ્ટાન પીરસે પરાણે.
 જગ દેખે તાંહાં જપવા બેસે, બાકી નહાય ન ખાવા;
 મળાં કાષે ત્યાં થાય ગળગળો, એ વૈષ્ણવના ચાળા. ૮
 આ કરવું આ ના કરવું, એમ સૌને શિક્ષા દે છે;
 તેમાંનું તું કાંઈ નથી કરતો, અનુચિત કર્મ કરે છે. ૯
 અંતરનો છળ અન્ય ન લહે, પણ જાગે અંતર જામી;
 એ તો સાચાનો સંગી છે, દાસ દયાનો સ્વામી. પ્રભુ.૧૦

ઘોઠ ૧૭ મું.

ચિત્ત તું શીદને ચિંતા ધરે, કૃષ્ણને કરવું હોય તે કરે;
 સ્થાવર જંગમ જડ ચૈતનમાં, માયાનું બળ કરે,
 સ્મરણ કર શ્રીકૃષ્ણચંદ્રનું, જન્મ મરણ ભય હરે. ૧

નવ માસ પ્રાણી કૃષ્ણચંદ્રનું, ધ્યાન ગર્ભમાં ધરે;
 માયાનું આવરણ કર્યું ત્યારે, ભક્ષ ચોરાશી કરે. કૃષ્ણ. ૨
 તું અંતર ઉદ્દેગ ધરે, તેથી કારજ શું સરે;
 ધણીનો ધાર્યો મનસુખો, હરપ્રહ્લાથી નવ કરે. કૃષ્ણ. ૩
 દોરી સર્વની એના હાથમાં, ભરાવ્યું ડમલું ભરે;
 જેવો જંત્ર વગાડે જંત્રી, તેવો સ્વર નીસરે. કૃષ્ણ. ૪
 થનાર વસ્તુ થયાં કરે, જેમ શ્રીકૃષ્ણ પાણી ભરે;
 જનાર વસ્તુ એણી પેરે જાશે, જેમ ગજ કોઠું મળે. કૃષ્ણ. ૫
 જેવું જેટલું જે જ્યમ કાળે. તે તેને કર ઠરે;
 એમાંકેર પડે નહી કોઈથી, શીઠ કુટાઈ તું મરે. કૃષ્ણ. ૬
 તારું ધાર્યું થાતું હોય તો, મુખ સંગે દુઃખ હરે;
 આપ આપણું અજ્ઞાનપણુંએ, મુળ વિચારે ખરે. કૃ. ૭
 થાવાનું અણચિંતવ્યું થાશે, ઉપનિષદ ઉચ્ચરે;
 રાખ્ય ભરંસો રાધાવરનો, દયા શીઠને કરે. કૃષ્ણ. ૮

ઘોઠ ૧૮ મું.

ધન્ય જેણે હરિ ગુણ ગાયા,
 સંસારમાં ધન્ય જેણે હરિગુણ ગાયા.
 બધા સંસારમાં તે જન જીત્યા,
 બીજા સહુ જાણને વહેવાયા.   સંસારમાં. ૧

हुंने भाइं तेभां पंडित सुख्या, धुण मज्युं उहापणुभां डाद्या.	संसारभां. २
हाथी घेडे सुभपाल जेडे शुं थयुं, शुं थयुं मेणवी धखी भाया.	संसारभां. ३
जमना उपाठाथी नव येत्या, काम हाभभां ललयाया.	संसारभां. ४
कंठ साहिने तुंने काढशे पलकभां, दुर रहेशे सगां वित्त नया.	संसारभां. ५
हया जपो नित्य नाम नंहुकुंवरनुं, थाशे सङ्ग तारी काया.	संसारभां. ९

घोळ ११ मुं.

हामोहर दुःखडां कापोरे, पावले लागुं; नंहुलाल निन्ननंहु आपोरे, जे वर भागुं.	टेक.
व्हालाळ हुं छुं, पण पणनो अपराधी; लरेलो आधि व्याधिरे, पावले लागुं.	हामोहर. १
व्हालाळ हुं तो तमारा जणथी धखो भाणुं; नखोछो कहुं शुं अजुरे, पावले लागुं.	हामोहर. २
व्हालाळ हुं जेवो तेवो, तोजे छुं तमारो; आधार अवर नहिं ग्हारोरे, पावले लागुं.	हामोहर. ३

બહાલાજી મારું, જ્વેર નથી જ્વે તરછોડા;
 શું રૂઠી કરે મકોડોરે, પાવલે લાગું. દામોદર. ૪
 બહાલાજી શ્રીસુખ પોતાનો, કહો છો મારે લાડું;
 બીજું બળ ક્યાંથી કહાડુરે, પાવલે લાગું. દામોદર. ૫
 બહાલાજી જનનું માન જગતમાં વધારો;
 ગમે તો ઘરમાં મારોરે, પાવલે લાગું. દામોદર. ૬
 નૃપનાં ગજ ઘોડા મસ્તી ખોરાને માન મ્હોટું;
 મ્હારે ના માન ખેટુરે, પાવલે લાગું. દામોદર. ૭
 દયાના પ્રિતમ પાણી મ્હો છે તો નીલાવો;
 મારો દાસપણનો ઠાવોરે, પાવલે લાગું. દામોદર. ૮

ઘોલ ૨૦ મું-

સૌથી સમર્થ શ્રી રાધા વરનો આશરો,
 જેહના જનને દુભવી શકે ન કોઈ જ્વે;
 જમનું જ્વેર ન આલે દોષ કરે કહા,
 ક્ષમા કરે કે હરિ ચહાયે તો જ્વેયજ્વે. સૌથી. ટેક. ૧
 બુઠો હરિનો ભક્ત જગતમાં થઈ રૂરે,
 એહેવાનું પણ માધવ રાખે માનજ્વે;
 બહાનું પોતાનું જ્વેઈ પણે બિરહ તે,
 જ્યમ જડ પ્રોહિતને પોંખેછે જજમાનજ્વે. સૌથી ૨

भील सौ भडोटा पणु हरिना हुकममां,
सूर अह्मा मणुपति शक्ति शिव शेषजे;
केशव कोपे कोधनुं अणु आले नही,
अे सौ इठे हरिजन डरे न लेश जे.

सौथी. ३

रावणु हिरणुकश्यपु अह्मा हिमायती,
दुरजेधनने पक्ष हतो अणुरामजे;
कोप्या कृष्णु तहा सर्वे जेता रह्या,
हरिजननुं कोध लघु शक्युं नही नाम जे.

सौथी ४

करणु कुंवर सूर्यनो अर्जुने भारीयो,
सअणु दुर्योधन बीमे भरणु पमाडयो जे;
हरि राण्या सूर गणेश विधन थयुं नही,
चित्रकेतु मघ पडयो न अंणा पाडयो जे.

सौथी ५

माया काण तणो लय कोधथी ना टणे,
अलय अचणु करवा समर्थ नही कोय जे;
विना अेक श्रीगिरिवरधारीलालणु,
कोणु शरणु जतांमां सन्मुप जेय जे.

सौथी. ६

वात करतां अवणुं पडे अन्य देवने,
कांत्युं पीण्युं पणमां थाय कपास जे;
कोपी कष्ट पमाडे ते वणी लालमां,

બહુ શ્રમથી કાંઈ ફળ આપે હોય નાશ જ્ને. સૌથી. ૭
 શ્રીજી જનના અવગુણુ તે પણ ગુણુ ગણુ,
 સહજ કરે શરણાંગત આપ સમાન જ્ને;
 સમોવડ ક્રીધો શરણુ જતાં મળ માસને,
 આપી દીધું પુરૂષોત્તમ અભિધાન જ્ને. સૌથી. ૮
 એવા કરૂણાનિધિ સમર્થ શ્રીનાથજી,
 દાસ દયાના પ્રીતમ પ્રાણુ આધારજ્ને;
 એને મૂકી અન્ય તણુ આશ્રય કરે,
 તે નિર્ભાગી મૂર્ખના સરદાર જ્ને. સૌથી. ૯

ઘોઢ ૨૧ મું.

મ્હારે અંત સમય અત્તણેલા મુજને મુકશોમાં;
 મ્હારા મહન મોહનજી છેલા અવસર ચુકશોમાં. ૧
 હરિ હું જેવો તેવો તમારો મુજને મુકશોમાં;
 શ્રીગુરૂ સોંપી ગ્રહો કર મ્હારો અવસર ચુકશોમાં. ૨
 મ્હારા દોષકોષ સંભારી મુજને મુકશોમાં;
 શરણાંગત વન્સલ ગિરિધારી અવસર ચુકશોમાં. ૩
 હરિ મ્હારે ધર્મ નથી કોઈ સાધન મુજને મુકશોમાં;
 નથી સત્સંગતસ્મરણુ આરાધન અવસર ચુકશોમાં. ૪
 શ્રીપતિ સર્વાત્મા સર્વોત્તમ મુજને મુકશોમાં;

મહારા પ્રાણજીવન પુરૂષોત્તમ અવસર ચુકશેામાં. ૫
 સમર્થ કરૂણાસિંધુ શ્રીજી દયાને મુકશેામાં;
 મહારે એમથ નથી કોઈ બીજી અવસર ચુકશેામાં. ૬

ધોલ ૨૨ મું.

પોષ નોમે શ્રીવિકુલનાથજી
 હારે વહાલો પ્રકટયા શ્રીવલ્લભ દ્વારજે;
 એમને જ્ઞેવાને થઈ વ્યાકુલી
 હારે વહાલે કીધી સેવકને સાયજે. પોષ. ૧
 પ્રથમ શ્રીનહ ઘેર અવતર્યા
 હારે વહાલે પુર્યાં શ્રીજસોદાજીના કોડજે;
 રમતાં સખા સહુ સાથમાં
 હારે વહાલો હરિહલધરજીની જ્ઞેડજે. પોષ. ૨
 હવે વલ્લભ સુત એ થયા
 હારે વહાલો શ્રીગોપીનાથજીના બ્રાતજે;
 ગોદમાં લઈને હુલરાવતા
 હારે ધન્ય ધન્ય શ્રીઅંકાજી મ'તજે. પોષ. ૩
 એહુનાં મુખ કોઈ કહી નવ શકે
 હારે એમ નિગમ કહે છે નેતિ નેતિ જ્ઞે;
 શેષ સહજ મુખ એમચરે

હાંરે ધન્ય ધન્ય શ્રીયમુનાજીની રેતજે. ષોષ. ૪
 જ્યાં હરિ ધેનું ચરાવતા
 હાંરે વહાલે ક્રીધો છે રાસ વિલાસજે;
 વેણુ વગાડી વૃંદાવનમાં
 હાંરે વહાલે પૂરી વ્રજસુંદરીની આશજે. ષોષ. ૫
 રસે વિંધાણી વ્રજ વનિતા
 હાંરે શોભા નિખી કહેછે વલ્લભહાસજે;
 કરજોડીને કરૂં વિનતિ
 હાંરે મને આપો શ્રીવ્રજમાં વાસજે. ષોષ. ૬

ઘોલ ૨૧ મું.

શ્રીવલ્લભ ગુણ ગાઉરે, આનંદ પ્રેમ ભરી;
 શ્રીહરિના મુખથીરે, કે પ્રગટયા દેહ ધરી. ૧
 તૈલંગ કુલ મંડનરે, શ્રીલક્ષ્મણ તાત સહી;
 અગ્નિ કુંડપ્રગટ્યારે, તે લીલા ન જાય કહી. ૨
 શેષનાગ સરીખારે, જેહને મુખ સહસ્ર કૃષ્ણી;
 તે તો પાર ન પામેરે, લીલા રસ સૌંધુ તણી. ૩
 અગ્નિ મધ્યે રમતારે, માતાજીયે દીડા જ્યારે;
 એ છે સુત મહારારે, ધાઈને આવ્યાં ત્યારે. ૪
 અગ્નિએ માર્ગ દીધારે, માતાજીને આવ્યાં જાણી;

બેઉ કર સાહીરે, કુંવરને લીધા તેડી.	૫
અમરાપતિ જુવેરે, રત્ન વૈમાન ચડી;	
દેવ દુંદબી વાજેરે, ચહુંદીશ લાગી ઝડી.	૬
સૂર વનિતા સહુકોરે, જોવાને આઠ્યાં ફરી;	
અંજલિ ભરી ભરીનેરે, કે પુષ્પની વૃષ્ટિ કરી.	૭
સેવક સુખ સારેરે, કે કરૂણાસીંધુ ભરી;	
ફરી પ્રજા પ્રગટ્યારે, કે ક્ષિજ વર રૂપ ધરી.	૮
એ શોભા જોઈનેરે, કહે વહ્નિભદ્રાસ ફરી;	
પ્રજામાં વાસ દેજેરે, કે વિનતી ચિત્ત ધરી.	૯

અર્જુન ગીતા.

ધોલ ૨૪ મું.

શ્રીકૃષ્ણ કહે સાંભળો અર્જુન,
ભક્તિ વિશે તમે રાખો મન,
ભક્તિ થકી અળગો નવ ખસું,
હૃદે કમલમાં વાસો વસુ,
મહારી દેહ મારા ભક્તને સહી,
તેમાં ભિન્નભેદ તમે જાણો નહી,
મને ભક્ત વહાલા છે ધણું,
હું કારણ કરું સેવક તણું.

ભક્ત તણું હું રક્ષણ કરું,
 હસ્ત છાયા મસ્તક શિર ધરું.
 ભક્તિ ઉપર છે મારું મન,
 ધેનુ ચરાવાને ઇચ્છું વન.
 ખરો મિત્ર મુકું નહીં ઘડી,
 મને સેવકની ચીંતા ઘણી.
 ખાય ખરચે મુજ નીમિત્ત કરી
 અક્ષય ભંડાર તેને આપું ભરી.
 પાપાણુમાંથી પ્રગટજ થઈ
 ભક્ત માગે તે આપું સહી.
 મુખ દુઃખનો વાઘ્યો સંબંધ
 અક્ષર લખ્યા પહેલે દીન.
 મારું લખ્યું ફેગટ નવ થાય
 આહું દેશ મેલી પરદેશે જાય.
 ભલું ભુંડું માથે નવ લેઉં
 હૃદયમાં બેસી શિખામણ દેઉં.
 મારી માયા કોઈ નવ લહે
 શ્રીકૃષ્ણમાં જન્મ પાણી રહે.
 કાટીબ્રહ્માંડ ભાગું ને ઘડું

એક પલકમાં હું પેહા કરું.
 જલ સ્થલ પૃથ્વી ને આકાશ
 સર્વ ભૂતલમાં મારો વાસ.
 જપ તપ તીર્થ મારું કરે
 એ સડિ નીર સાગરમાં ભરે.
 એવું બાણી જે મુજને ભજે
 મોહ માયા અહંકારને તજે.
 સર્વ લોકને સરખો બાણુ
 કીડી કુંજર એક સમાન.
 રાત દિવસ હરિના ગુણુ ગાય,
 ત્યાં મારું મન પ્રસન્ન થાય.
 મને જે મન સોંપે તે ખરું,
 તેની ઈચ્છા હું પૂર્ણ કરું.
 એક તરફ ધન સીંચે દિન રાત,
 તેને બાંધી આપું જમને હાથ.
 મને સેવ્યાનું કૃણ છે બાણું,
 વૈમાન ખેસાડી વૈકુંઠ મોકલું.
 અર્જુન તું વહાલો છે ઘણું,
 ગુંજની વાત તુજ આમળા કરું,

ગીતાનો અર્થ હતો બે,
 મેં તુજને સંભળાવ્યો તે.
 સઉ મળી લેજો હરિનું નામ,
 રાત દિવસ ભજવા ભગવાન.
 તે માટે પ્રપંચથી પરહરો,
 શ્રી કૃષ્ણ હૃદયમાં ધરો.
 કરજેડી કહે છે વલ્લભદાસ,
 તમારે ચરણે અમારો વાસ.

શ્રીકૃષ્ણ.

ઘોઠ ૨૫ મું.

શ્રીલક્ષ્મણ ભટ્ટજીને ઘેર એ કુળ દીવારે,
 ભલે પ્રમટયા શ્રીવલ્લભરાય એ ધણું જીવારે. ૧
 એમના મુત છે ખેડિ અતીશે રૂડારે,
 નહી નામે એમને શીષ તે જન કુડારે. ૨
 શ્રી અંકાજી કુખે અવતર્યા સુખકારીરે,
 ગોપીનાથ શ્રીવિઠ્ઠનાથ એ પરવારીરે. ૩
 બળદેવ શ્રીગોપીનાથજીને બણારે,
 શ્રીકૃષ્ણ શ્રીવિઠ્ઠનાથ એ પ્રજા રાણારે. ૪
 શ્રીપુરૂષોત્તમજીને પ્રેમ ધરીને માયરે,
 તેના જન્મે જન્મનાં પ્રાયશ્ચિત સર્વે બાયરે. ૫

- શ્રીવિઠ્ઠલનાથજીના સાત કુંવર સુખહાતારે,
કલિયુગમાં પુષ્ટિ પ્રકાશ કરે વિખ્યાતારે. ૬
- શ્રી ગિરિધરજી ગુણવંત સૌને ગમતારે,
જઘ જીવો શ્રીજી નવનીત પ્રિયાજીશું રમતારે. ૭
- શ્રીમથુરાનાથ મનોરથ પુરે મનનારે,
સમરો શ્રીનટવરલાલ જીય દુઃખ તતનારે. ૮
- શ્રીગોવીંદરાય રસ મગ્ન રસ ભરી નિર્ખોરે,
એમને મંદિરે શ્રીવિઠ્ઠેશરાય જ્ઞેઘ જ્ઞેઘ હર્ષોરે. ૯
- શ્રીબાલકૃષ્ણજી કૃપા કરી સુખ આપોરે,
શ્રીદ્વારકાંનાથજીનાં રૂપ હૃદયેમાં સ્થાપોરે. ૧૦
- શ્રીવલ્લભ ગોકુળનાથ સેવા ગિરિધારીરે;
જેણે રાખ્યો માળા પ્રસંગ તે પરવારીરે. ૧૧
- શ્રીરઘુપતિજી છે રૂડા જ્ઞેઘને મન મોહરે,
એડિને મંદિર શ્રીગોકુળચંદ્રમાજી સાહેરે. ૧૨
- શ્રીજહુપતિજી છે જીગતે જ્ઞેવા જ્ઞેવારે,
એડિને મંદિરે શ્રીબાલકૃષ્ણ કેરી સુંદિર સેવારે. ૧૩
- શ્રીધનશ્યામ પૂર્ણ કામ એ ધણું રસીયારે,
શ્રીમહનમોહન મહારાજ મ્હારે મન વસીયારે. ૧૪
- એ શોભા જ્ઞેઘ વલ્લભદાસ જીય બલિહારીરે,

એ શોભા બેઠ વહલજાસ બય બાલહારીરે,
એ લીલા બાબે નિત્ય નરને નારીરે. શ્રીલક્ષ્મણ. ૧૫

ઘોઠ ૨૬ મું.

કાઠ મને કળ્યુ દેખાડોરે શ્રીગોકુળમાં,
કાઠ મને પ્રભુજી મેળાવોરે મધુવનમાં;
મેરી મતિ હેરી તેરો મર્મ ન બણે,
વનમાં ફેરે બહાસો તનમાંરે મધુવનમાં. કાઠ મને. ૧
સકળ બન દુઠંઠયા સકળ વ્રજ ઘેર્યા,
અતિરે ઉદાશી મારા તનમાંરે મધુવનમાં. કાઠ મને. ૨
અમર ચિર પહેર્યા મેલાડંબર ઓઠયાં,
પુલડાં વીણુતી બામનમાંરે મધુવનમાં. કાઠ મને. ૩
ફાટયાં ચીર ને હાર મારા ઢૂટયા,
નિર ભરાયાં લોચનમાંરે મધુવનમાં. કાઠ મને. ૪
સૂરહાસ કહે પ્રભુ તીહારે મીતનકું
અતિરે ઉલટ મારા તનમાંરે મધુવનમાં. કાઠ મને. ૫

શ્રી ગોકુલનાથજીનું ઘોઠ.

ઘોઠ ૨૭ મું.

વહાલા લાગોછો ધણું વહાસારે,

વહ્નભલાલ વહાલા લાગો છે.

- કેસરીયા ઘોતી મહારા પ્રમુજને સોહિએરે,
 છુટા મેલ્યા છે વહાલે કેશરે વહ્નભલાલ. ૧
- કેસરીયા ઉપરણા મહારા વહાલાજને સોહિએરે.
 ચાલ લટકતી ચાલે રે. વહ્નભલાલ. ૨
- કેસરીયા પાઘ મહારા પ્રમુજને સોહીએરે,
 મુખડાં છે પુનમ ચંદ્રે. વહ્નભલાલ. ૩
- શ્રીવિહલનાથજના લાલજ કહીએરે,
 રાણી રૂક્મણીજના જ્યારે. વહ્નભલાલ. ૪
- શોભા ખેટીજના વિરજ કહીએરે,
 પારવતી વહુજના કંથરે. વહ્નભલાલ. ૫
- કીકામાં કામણ કીધું મહારા વહાલારે,
 મહારૂં મન હરીને લીધુરે. વહ્નભલાલ. ૬
- દેવી જીવને હિત પ્રાકટ લીધુરે,
 અનેક જીવ ઉદ્ધાર્યા. વહ્નભલાલ. ૭
- કર જોડીને કહે છે ગોપાલરે,
 રાખો ચરણાવિંદની પાસરે. વહ્નભલાલ. ૮

ધોલ ૨૮ મું.

શ્રીવહ્નભ ઘેર આજ વધામણારે,

- भलियो रसिक वैष्णवना साथ;
 पोप भास वह नोमे श्रीनाथल्लरे,
 भूतल प्रगटया श्रीविठलनाथ. १
- मदनभेरी सरण्णाद्यो हुंहुन्नीरे,
 वीणा ताल मृदंग उपंग;
 श्रीमंडल सारंगी भंजरीरे,
 वाजे पंच शब्द हरभार. २
- नल निशाये वलडे शुर सुरीरे,
 हरण्या वरसे कुसुम सुदेश;
 नाये नट देशी मत्स्य लेहशुरे,
 गांधर्व उधटीत संगीत रसाल. ३
- षोडश वर्षनी सकल व्रज सुंदरीरे,
 नवसत अंगे सन्या श्रृंगार;
 नवरंग लहेभा योली सुहंरीरे,
 पाय नेपुन अंजर जणुकार. ४
- कटि केसरिने सोढे कींकण्णरे,
 कंकण सुडी पलके पाणु,
 हाडत हंत त्रिपुक मध्य णिंदुकीरे,
 कोक निपुण गुणु चतुर सुभाणु. ५

સુર વનીતા સમોવડ આવે નહીંરે,
 મૃગમહ અધર પ્રવાલ સુરંગ;
 લોચન અંજન રંજીત રસ ભર્યાં રે,
 વારૂ ખંજન મીન કુરંગ. ૬

નકવેસર મુક્તામણી જળહળેરે,
 કુંકુંમ રંજીત તિલક સુભાલ;
 કનક કલસ કેશર રસ ભર્યાંરે,
 શ્રવણ જડીત મણી કંચન ઝાલ. ૭

કુચ જુગ મેરૂ સંગ ખીચ સુરસુરીરે,
 સુખદ જલ જમુના કંચન માલ;
 કુમુદ વિમાન ચઢી જાણે આવીયાંરે,
 કરપર સોહૈ વનીતા વૃંદ. ૮

કંચન થાલ ભરી ગજ મોતીયેરે;
 પ્રેમ વિવશ પ્રુહ્યાં અંગો અંગ;
 ચાલે મદ ગજ હંસ સોહામણીરે,
 ઉડુમણુ આવત પૂરણુ ચંદ. ૯

માતા મંગલ ધોલ સોહામણાંરે,
 આઠ્યાં શ્રીઅંકાલની પાસ;
 સકલ મનોરથ આજ સફલ થયારે,

- નીજજન વાંધ્યો મનહુલ્લાસ.
 તીલક કરે ને વધાવે પ્રેમશુરે,
 આરતી ઉતારે પ્રજની નાર;
 તનમન પ્રાણ કરે બકીહારે,
 મુખ જોઈ સુંદરવર સુકુમાર. ૧૦
- યુવા ચહન કેશર છાંટણારે,
 મંડપ આંધ્યો વિવિધ વિધાન;
 ધ્વજ પતાકા તોરણ આરણેરે,
 મુની જન કરે વેદ ધુની ગાન. ૧૧
- જ્ઞેતિષ નીપૂણ ગર્ભમુની અ.વીયારે,
 જન્મ પત્રીકામાં લખ્યો વિચાર;
 સાત પુત્ર એ પ્રણુ ધેર પ્રકટશેરે,
 તેનો થાશે બહુ વિસ્તાર. ૧૨
- કલ્પીના જીવ અનેક ઉદ્ધારશેરે,
 હશેદીશ થાશે જશ વિસ્તાર;
 કેવલ હૈવી જીવ ઉદ્ધારશેરે,
 ભૂતલ પ્રગટયા કૃષ્ણ અવતાર. ૧૩
- બંદીમાગધભાટ જાચક મધ્યારે,
 આપે મીવલભશજ ઉદ્ધાર

- મનવાંછીત પટ ભૂષણ ધન બહુરે,
 ગાવે ગુણીજન કરે ઉચાર. ૧૫
 ગુણ ગાયે શ્રીવલ્લભનાથનારે,
 દારે ઉભા દીએ આશીષ;
 સાંભળીને આવ્યા જાયક સર્વ દેશનારે,
 પ્રકટયા પુર્ણ પ્રભ જગદીશ. ૧૬
 શ્રીગીરીધરણુ શ્રીવીઠલનાથસુરે,
 જે જન જાણે મનમાં ભેદ;
 તે ખળ અસુર કહીએ તેની મતી નહીરે,
 કહે પુરાણ પુકારે વેદ. ૧૭
 પ્રસુજી મારી મત પત રાખજેરે,
 જ્યાં લગી પ્રાણ રહે આ દેહ;
 શ્રીવીઠલનાથ સદા ચીત્તમાં વસોરે,
 નીત્ય પ્રતી ક્ષણુંક્ષણું અધીક સ્નેહ. ૧૮
 શ્રીગીરીધર શ્રીવીઠલનાથસુરે,
 કલ્પીત કરે મહા પાપાંડ;
 તેનો સંગ દોષ જાગે નહીંરે,
 માગું અવીચળ ભક્તી અખાંડ. ૧૯
 ધર્મ વીમુખ હું આ કલ્પી કાલમાંરે,

વૈષ્ણવ પદરજ વલ્લભદાસ;
કરો કૃગ હું કરૂં વીનતિરે,
બુગબુગ દેજે પ્રજમાં વાસ.

૨૦

ધોલ ૨૧ મું.

શ્રીલક્ષ્મણભટ્ટનાં ભાવે લીજે ભામણાં,
તૈવગ તીજક ને વીપ્ર શીરોમણી ભૂપજે;
એહુના સુત શ્રી વલ્લભનાં લેડીં વારણાં,
દજવર રૂપે પ્રકટયા અનલ અનૂપજે.

૧

ધર્મ ધુરંધર બે સુત શ્રીવલ્લભદેવના,
પ્રકટ કરવા વેદ તણે વીસ્તારજે;
ગુણ સમુદ ભરીયા શ્રીગોપીનાથજી,
હળ મુશલ હરી હળધરનો અવતારજે.

૨

શ્રીગોવર્દનધર ધીરવીર બલદેવના,
રસના રૂપી કહીયે શ્રીનંદકુમારજે;
તે પુરૂષોત્તમ પ્રકટયા શ્રીવીઠલનાથજી,
નીર્ગુણ બ્રહ્મ તે સગુણ સ્નેહી સારજે.

૩

શ્રીવીઠલનાથજીના સાતે લાલ સોહામણા,
સૌથી મ્હોટા શ્રીગીરીધરજી મહારાજજે;
શરણ ગયા ને સોંપે તે શ્રીનાથજી,

કરવા સુંદર સેવા કેરાં કાળજે.	૪
શ્રીગોવિંદરાય તણાં મન પ્રસન્ન હુલ્લાસમાં, આવે તેને આપે આનંદ દાનજે;	
શ્રીઆલકૃષ્ણજી કોમલ અંગે રસે ભર્યા, કરાવે છે અધર સુધારસ પાનજે.	૫
શ્રીગોકુલનાથ જણાવે યુગમાં જીવને, એવા પોતે કહીયે શ્રી પરમ કૃપાલજે;	
શ્રીરઘુપતી રૂપે રૂડાં નૈણે નીરખતાં, વહન સદનની ભુલ્યા લે સંભાળજે.	૬
જેવા સરખા દીસે શ્રીજદુનાથજી, એ છે જહેની અખલાનો આધારજે;	
દેખી દૈવી જીવ સદા વનશ્યામજી, રેડે ઉપર અમૃત રસની ધારજે.	૭
સાતે સ્વરૂપ તણો વંશ સદા સસારમાં પ્રકટ ખીરાજે પુરૂષોત્તમ પરીબ્રહ્મજે;	
જમનાદાસ અધમ તે છે વળી આઘનો, તે શું જાણે શ્રીવલ્લભ કુલનો મર્મજે.	૮

ધોલ ૩૦ સું.

મોહન મલપંતા ઘેર આળ્યારે,

મહેંતો લઇને મોતીડિ વધાવ્યારે.	૧
વહાલે મારે કરુણાની દષ્ટિએ જ્ઞેયુરે,	
બહેની મારે એ વરસું મન મોહુરિ.	૨
પડયું મારે નંદના કુંવર સાથે પાનુંરે,	
હવે હુંતો કેમ કરી રાખીશ છાનુંરે.	૩
દુરીજનને કહેવું હોય તે કહેજેરે,	
વહાલા મારા હૃદય કમલ વચ્ચે રહેજેરે.	૪
ધન્ય ધન્ય ગોકુલના ગિરિધારીરે,	
વહાલાને જ્ઞેવા મળી વ્રજનારીરે.	૫
હારે હુંતો વદ્ધલકુળની દાસીરે,	
હારે વહાલા કૃપા કરો વ્રજવાસીરે.	૬
વહાલે મારે વ્રજમાં તે આપ્યો વાસરે,	
બલિહારી જાયે તે માધવદાસરે.	૭

ઘોઠ ૩૧ સું.

અતીરે આનંદ ભર્યા આવો મરે અંગે,	
શ્યામ સુંદરવર બેઠાછો સંગે.	૧
મુખડાં જ્ઞેયા વિ ના પાણી નવ પીઉંરે,	
રસીક સુંદર વર જ્ઞેધ જ્ઞેધ છવુંરે.	૨
રસીક સુંદર વર શું રઠ લાગી,	

जन्मो जन्म भारी लावठ लागी.	३
सगपणु ते श्यामणीआनुं सायुं,	
आप्री सरवे दीसे छे कायुं.	४
मुजने न वारो अमारीरे भाडी,	
दर्शन करवा.जधशु दडाडी.	५
कडेशे तेने कडेवारे हधशुं,	
आपणु सरवे सांभणी रडीशुं.	
नंहना कुंवर तमे न करो वडाधरे.	
भ्होटा थया छो भाइं भाणुणु भाधरे.	७
नंहना कुंवर तमे अड्ड रंग रसीआ,	
अभारे कारणु वडाडो प्रजभां वसीया.	८
अतिरे आनंह अर्या नंहवेर जधशुं,	
दर्शन करीने सुभीयां थधशुं.	९
वाणुारे दीवसना वायहारे वणीया,	
वडलल प्रलु श्रीगोवर्द्धन मणीया.	१०

घोळ ३२ सुं.

डकराणी घाट रणीयाभणारे, छोकर लडेके अहाररे.
 भाइं श्रीगोकुण रणीयाभणुरे.
 श्रीवडलल भीराजतारे,

શ્રીવીડલનાથજીના તાતરે.	માર્ગ શ્રીગો. ૧
ગુણવંત શ્રીગોપીનાથજીરે, અગ્રજનો અવતારરે.	માર્ગ શ્રીગો. ૨
ગુણનિધિ શ્રીવિડલનાથજીરે, શ્રીકૃષ્ણતણે અવતારરે.	માર્ગ શ્રીગો. ૩
શ્રીગિરિધર ગોવિંદરાયજીરે, શ્રીભામની રાણીજીના કંથરે.	માર્ગ શ્રીગો. ૪
બળવંત શ્રીબાલકૃષ્ણજીરે, શ્રીકમલાવતી વહુના કંથરે.	માર્ગ શ્રીગો. ૫
ગુણનીધી શ્રીગોકુળનાથજીરે, વહુશ્રીપાર્વતીજીના કંથરે.	માર્ગ શ્રીગો. ૬
યવનને જીતી વજ્યારે, રાખ્યો માળાનો ધર્મરે.	માર્ગ શ્રીગો. ૭
શ્રીરઘુપતી જહુપતિ જન્મ્ય રે, શ્રીબનકી મહારાણીજીના કંથરે.	માર્ગ શ્રીગો. ૮
ગુણવંત શ્રીવ્રનશ્યામજીરે, શ્રીકૃષ્ણાવતી વહુજીના કંથજી.	માર્ગ શ્રીગો. ૯
શ્રીલક્ષ્મીને સત્યભામા બેઉરે, અગ્રજને અનુહારરે.	માર્ગ શ્રીગો. ૧૦

શ્રીનવનીતમિયાજીને શીઝવ્યારે,
સેવા કરે સુખસારે.

મારૂં શ્રીગો. ૧૧

શોભા યમુના કમલાદેવકારે,
શ્રીકમલા બેટીજીના તાતરે.

મારૂં શ્રીગો. ૧૨

શ્રીગોકુલથી શ્રીજી આવતારે,
ચઢતાં શ્રીગોવર્ધનની ટેરરે.

મારૂં શ્રીગો. ૧૩

સેવા કરી શ્રીજી સાધશુરે,
આપે શ્રીગોવર્ધન નાથરે.

મારૂં શ્રીગો. ૧૪

શૃંગાર ધરીને હર્ષણ ધરેરે,
શ્રીમહનમોહન મુસકાયરે.

મારૂં શ્રીગો. ૧૫

ભોમ ધરાવે ને શ્રીભાવતારે,
શ્રી જમુનાજલ ઝારી હાથરે.

મારૂં શ્રીગો. ૧૬

આરતી ઉતારી હંડવત કરેરે,
માળા ધરે પ્રજરાજરે

મારૂં શ્રીગો. ૧૭

પાટ અનુસર ત્યાં થયારે,
નમી નમી હડવત થાયરે

મારૂં શ્રીગો. ૧૮

શ્રીગોવર્ધનથી શ્રીજી ઉતરેરે,
સાતે કુંવરની છે બેડરે.

મારૂં શ્રીગો. ૧૯

બંસી તે બટના ચોકમારે,

वहाले क्यो वेलुं नाहरे.

भाइं श्रीगो. २०

श्रीवृंदावननी कुंजभांरे.

राधा रमे सुष रासरे.

भाइं श्रीगो. २१

रमशुं राधाञ्जना रासभांरे,

ताली श्रीगीरीधर हाथरे.

भाइं श्रीगो, २२

रसीक प्रितम रस रंगभांरे,

नभी नभी हंडवत थायरे.

भाइं श्रीगो. २३

श्रीजन्माष्टमनिं धोळ.

धोळ ३३ सुं.

आनंह सागर उलट्यारे लोल,

श्रीवसुदेव देवकीने द्वारजे;

आठम लाहरवा वदीरे लोल,

रोहणी नक्षत्र पुधवारजे;

प्रकटया श्रीकृष्ण मन लावतारे लोल.

टेक. १

पीजां पीतांबर पडरीयांरे लोल,

ओढयां उपरण्यां सारजे;

मस्तके मुकुट पीराज्यतारे लोल,

कुंडल जलके छे कात जे.

प्रकटया. २

लास लीलक मृग मह तथ्यांरे लोल,

ખીટલીઆળા કેશને;
ચારે ભુજાએ આયુધ ધર્યાં રે લોલ,
શંખ ચક્ર મહા પદ્મ ને. પ્રકટયા. ૩

નાકે નકવેસર શોભીતાં રે લોલ,
ચુની છે લાલ ગુલાબને;
અધર ઉપર મોતી ઢાળકતાં રે લોલ,
હડપચીએ હીરલાની કોરને. પ્રકટયા. ૪

બાંહે બાલુબંધ ખેરખારે લોલ,
પહોંચી છે રત્ન જડાવ ને;
હાથે હાથપૂલ સોઢે મુદ્રિકારે લોલ,
ઉર ગજ મોતીના હારને. પ્રકટયા. ૫

કહેડે સોઢે કટી મેખળારે લોલ,
ચરણે ઝાંઝરનો ઝમકારને;
એવા પ્રભુજીને નિરખતારે લોલ,
દુઃખ ગયાં સરવે દુર ને. પ્રકટયા. ૬

વસુદેવ દેવકીજી હરખીયાં રે લોલ,
નિરખ્યાં શ્રીમુખ સ્વરૂપને;
એવા પ્રભુને ક્યાં રાખીશુ રે લોલ,
કોયો છે કંસરાય ભુપ ને. પ્રકટયા. ૭

ત્યારે બાળક એમ બોલીયારે લોલ,
 સાંભળો અમારી વાત જો;
 નંદ તણા દરબારમાં રે લોલ,
 મેલી આવો મુને તાત જો.

પ્રકટયા. ૮

કન્યા લઈને વહેલા આવજો રે લોલ,
 સરશે તમારાં કાજજો;
 તે તમે કંસને દેખાડજો રે લોલ,
 મોડશે એનાં માનજો.

પ્રકટયા. ૯

એમ કહીને માયા ફેરવી રે લોલ,
 ધર્યું છે બાળ સ્વરૂપ જો;
 વિસ્મય થયા વસુદેવ દેવકારે લોલ,
 સ્વપ્નુ થયું કે સત્ય જો.

પ્રકટયા ૧૦

ભાગી ભુંગળ ખોલ્યાં બારણારે લોલ,
 સુતા છે સહુ દરવાન જો;
 મસ્તક ધરી હરિને નિસર્થારે લોલ,
 લીધી શ્રીગોકુલની વાટ જો.

પ્રકટયા. ૧૧

ઝરમર વરસે છે મેહુલારે લોલ,
 ચહુલિયા ચમકે છે વીજ જો;
 આગળ સિંહ ધડુકતારે લોલ,

શેષનાગે ક્રીધી છે છાંય જો. પ્રકટયા. ૧૨

શ્રીજમુનાજી વહેછે ભરપુરમાંરે લોલ,

ઉઠે છે લહેર તરંગજો;

ચરણ કમલ હરિનાં પરસથુરે લોલ,

નીચાં થયાં છે નીરજો.

પ્રકટયા. ૧૩

દીધો માર્ગ ચાહ્યા ઉતરીરે લોલ,

પહેાંચ્યા શ્રીનંદ હરખારજો;

મુત્તા દીઠા સહુ સ.થનેરે લોલ,

મનમાં ક્રીધો છે વિચાર જો.

પ્રકટયા. ૧૪

શ્રીજશોહાજીની ગોહમાંરે લોલ,

પોહાડ્યા શ્રીગિરીધર લાલ જો;

કન્યા લઈ પાછા વળ્યારે લોલ,

જો જો પ્રભુજીના ખ્યાલ જો.

પ્રકટયા. ૧૫

બગ્યાં જસોહાજી તે સમેરે લોલ,

નિરખ્યા શ્રીસુંદર શ્યામ જો;

નંદ અતિ ઘણું હરખીયારે લોલ,

આપ્યાં છે રત્ન કેરાં દાન જો.

પ્રકટયા. ૧૬

ઘેર ઘેર તોરણ બાંધીયાંરે લોલ,

માનિની મંબળ માય જો;

- સહુ વ્રજ ઉમંગ્યો પ્રેમશું રે લોલ,
આનંદ ઉત્સવ થાય જ્ને. પ્રકટયા. ૧૭
- હલધર દહી વૃત દુધની રે લોલ,
મચી છે તહાં કાંઈ કીચ જ્ને;
તાગી પડે ફરે પુંદરીરે લોલ,
નાચે છે સઉ નર નારજ્ને. પ્રકટયા. ૧૮
- બ્રહ્મા મહાદેવ મુનિ દેવતારે લોલ,
ખોલે છે જય જયકારજ્ને;
દેવનાંતે દુંદુભી વાગીયાંરે લોલ
વરસે છે કુસુમ અપાર જ્ને. પ્રકટયા. ૧૯
- એ સુખ શોભા શી કહું રે લોલ,
કહેતાં ન આવે પારજ્ને;
શ્રીવલ્લભચરણ પ્રતાપશું રે લોલ,
વલ્લભદાસ જય ખલિહાર જ્ને. પ્રકટયા. ૨૦

ધોલ ૩૪ મું.

- વ્રજની શોભા હું શું કહું, નંદ ઘેર આનંદ ઉપજ્યો;
પ્રકટયા શ્રીગિરિધરલાલ (૨) ટેક. વ્રજની. ૧
- નોખત વાગેરે નવરંગી, સોહે રાજદાર:
ગાડલે તોરણ બાંધીયાં, જુમખ જમકેછે ગોખ. વ્રજની. ૨

દીપક બેતી જળહળે, પુરી મેલ્યાં છે ગોખ;
 ઉત્સાહે ભર્યા આંગણાં, ઉપમા હરિને હાથ. વ્રજની ૩
 બાવનચદન ઘોરિઘોરિ, પુરયા મોતીના ચોક;
 નાનુ સરખું ગોકળીયું, આયાં રૂડાં નંદજનાં રાજ. ૪
 કહેતી નગરીમાં નીસર્યા, સાથે હલધર વીર;
 વહેતી નગરીમાં નીસરી, સૌને સરખો શૃંગાર. વ્રજની. ૫
 ગિરિધર ગાયો ચરાવતા, સુંદર જમુનાને તીર;
 માધવદાસની વિનતિ, આપો વ્રજમાંરે વાસ. વ્રજની. ૬

ઘોઠ ૩૫ મું.

સાચા સંબંધી શ્રી ગોકુલ ક્યારે જશું,
 આપણા છે ખેલડીએવળગીશ્રીજમુનાજીમાંનાહીશું. ૧
 શ્રીગોકુલીઆનીગલીએગલીએ, ગુણુગોવિંદનાગાઈશું. ૨
 શ્રીગિરિધારીઅત્રભેલાભેઠ, મનચિંતગ્યાંનાડલડાવશું. ૩
 શ્રીભીમના ઠાકોરને જઈ ભેટીશું, સદા સોહાગી થાશું. ૪

ઘોઠ ૩૬ મું.

શ્રીબાલકૃષ્ણ લાલ તમે શું લેહે લાગી:
 મારે તમ સરખા નહીં, કોઈ ભય ભવની ભાગી. ૧
 મારા પ્રાણ તણા આધાર અત્રગા રહેશોમાં;
 વહાલા છેરે હૈયાના હાર કોઈને કહેશોમાં. ૨

- હું તો રૂપ તમારાં જ્ઞેષ્ઠને, શીઝી રંગ રસિયા;
મારે તમ સરખા નવ કોઈ, મારે મન વસીયા. ૩
- મારા કુટુંબ સહીત દર્શાન તમારાં મેં કીધાં;
વહાલા તમે મટાડયા તાપ દર્શાન બહુ દીધાં. ૪
- છું ચરણકમલની દાસી, ચિત્ત ચરણે રાખું;
મેં તો બાંધી તમારી આશ બીજે નવ બંધુનું. ૫
- મારી વિનતી સાંભળો નાથ તો તમને કહીએ,
અમને આપો જ્ઞાનમાં વાસ તમ શરણે રહીએ. ૬
- નાહીએ શ્રીજમુનાનાં નીર નિત્ય દર્શાન કરીએ,
એમ કહે છે વશ્તુભદ્રાસ ભવોભવ તરીએ. ૭

*શ્રીમહાપ્રમુજીના પ્રાકટયનું ધોલ.

ધોલ ૩૭ મું.

- શ્રીલક્ષ્મણ ઘેર આજરે વધામણા:
પ્રકટયા શ્રી વલ્લભરાયરે,
સૈયર સૌ દીજીએ વધામણા. ૧
- પ્રથમે શ્રીનંદ ઘેર પ્રકટીયા વધામણા,
દ્વિતીયે દ્વિજવર અવતારરે. સૈયર૦ ૨

- પંદરસેં પાંત્રીસ સંવતે વધામણા,
મધ્યાન સમે સુખ રાસરે. સૈયર૦ ૩
- વૈશાખ વદી એકાદશી વધામણા,
શુભ નક્ષત્ર શુભ વારરે. સૈયર૦ ૪
- ચંપારણ્ય સોહામણા વધામણા,
અગ્નિનો કુંડ ધન્ય ધન્ય રે. સૈયર૦ ૫
- બાળ સ્વરૂપ મઠ્ય કુંડમાં વધામણા,
ચરણ અંગુષ્ઠ મુખ માંચરે. સૈયર૦ ૬
- દેવનાં તે દુંદુભી વાગીયાં વધામણા;
પુષ્પની વૃષ્ટિ થાય રે. સૈયર ,
- માતે દીધા તાતના ઉછંખમાં વધામણા.
વર્ત્યો છે જય જય કારરે. સૈયર૦ ૮
- શ્રીલક્ષ્મણ તાત આનંદીયા વધામણા,
હરખ્યા શ્રીધંલંબાજી માત રે. સૈયર૦ ૯
- ધાધને તે નંદ ઘેર આવીયા વધામણા,
નાળ વધેરવાને કાજરે. સૈયર૦ ૧૦
- ધાધને તે પુત્ર લીધા ગોહમાં વધામણા,
મુખ ચુંબન છુટી દુધ ધારરે. સૈયર૦ ૧૧
- શ્રીજનો કેસરી ઉપરણો વધામણા,

- કંઠીને ચર્વિત ઓગાળ રે. સૈયર૦ ૧૨
- રત્ન જડીત કેરે પાલણે વધામણા,
જુલાવે શ્રીધર્મમાજી માત રે. સૈયર૦ ૧૩
- નંદ જશોદાજી આવીયાં વધામણાં,
ગોપી જ્વાલ સકલ સમાજરે. સૈયર૦ ૧૪
- એક નાચેને ફરે પુંદડી વધામણા,
ગોરસની મચીયેલ કીચરે. સૈયર૦ ૧૫
- એક ગાયેને સર્વે ઝીલતા વધામણા,
મંગલ વધાઈ રસાલ રે. સૈયર૦ ૧૬
- ઝહલીના સ્થંભ રોપાવીયા વધામણા,
તોરણ બાંધ્યાંછે દ્વારરે. સૈયર૦ ૧૭
- મોતીના ચોક પુરાવીયા વધામણા,
કુંકુમ કેસર સાસરે. સૈયર૦ ૧૮
- નામકરણ ગર્ગમુની કર્યા વધામણા,
શ્રીવલ્લભ આચાર્ય મુખરાસરે. સૈયર૦ ૧૯
- નામ સમર્પણ આપીયાં વધામણા,
કર ગ્રહી સોંપ્યા છે નિજ નાથરે. સૈયર૦ ૨૦
- ગુઠ સ્વરૂપ નિજ સ્વામિનિ વધામણા,
નર દેહ ધરી છે અમ કાજરે. સૈયર૦ ૨૧

અંગીકૃત જન સર્વે જાણુશે વધામણા, વિમુખને એ રસ દુરરે.	સૈયર૦ ૨૨
અમૃત કલ્પવૃક્ષ દ્રુમ ફળ્યો વધામણા, શાખા પત્ર ફળ રસ રૂપરે.	સૈયર૦ ૨૩
આપ સેવેને સેવા શિખવે વધામણા, શૃંગાર ભોગ પ્રકાર રે.	સૈયર૦ ૨૪
આપ ચરણ રજ કીંકરિ વધામણા, જન્મો જન્મની દાસ રે.	સૈયર૦ ૨૫
માય શિષ્યે ને સાંભળે વધામણા, હોજે શ્રી વ્રજમાં વાસરે.	સૈયર૦ ૨૬

ધોલ ૨૮ મું

જે જે લાલ ગોવર્ધનધારી, સુંદર રૂડાં નામજી; ટેક.
 શ્રીપુરુષોત્તમ પ્રકટ થયા, શ્રીવિકલ્પ રૂપ નિધાનજી. ૧
 ટાળે મળી સર્વે તારૂણીને, સજ્જેની સોળે શૃંગારજી;
 થાળ ભરી મુક્તાફળેને, વધાવો શ્રીવલ્લભલાલજી. ૨
 વધાવીને શ્રીમુખ નિર્મો, નીમીશ ન અળગાં થાંઓજી;
 પ્રેમસુધારક પીએરેપદ્મણી, હળીમળી મંગળમાઓજી; ૩
 શ્રીવ્રજસુંદરીજીના જીવણ વહાલા, સેવકના મુખકંદજી;
 ખત્રીસમાં એકે નહી ઓછું, સોળ કળા મુખચંદ્રજી. ૪

શ્રીવલ્લભ સુત જે વહાલા કરિયે, તો ભવસાગર તરીએજી;
 અન્ય દેવ ઉપાસના તજીએ, તો વર વિહલ વરીએજી. ૫
 તન મન ધન સમર્પણ કરીએ, વૈષ્ણવને અનુસરીએજી;
 માધવદાસ એટલડું માગે, શ્રીગોકુળમાં અવતરીએજી. ૬

ઘોઠ ૩૯ મું.

શ્રીવલ્લભવિહલહરિ ન જાણ્યા, તેણે સર્વસ્વખોયુરે; ટેક.
 શું લાવ્યા શું લઈને જાશે, વારંવાર વહેવાયા રે;
 પુષ્ટિમાર્ગ માં જે જન આવ્યા, વિશ્વાસે ના વળગ્યારે. ૧
 સેવાનું ક'ણ સેવા થાશે, ઋઠ્ઠુ પ્રમાણે મેવારે;
 સંપત પ્રમાણે સમર્પિ લેઈએ, તેનું નામ તે સેવારે. ૨
 સેવા કરશે ને પાખંડ ધરશે, તે અથડાતા મરશે રે;
 ભાવ વિના જે ભક્તિ કરશે, તે પત્થર કેમ તરશે. ૩
 મીઠું ખેલે ને આચરણ ખોટાં, તેને તે ખળ કહીયેરે;
 માધવદાસ એટલું માગે છે, તેહનો સંગ ના કરીયેરે. ૪

ઘોઠ ૪૦ મું.

કૃષ્ણ કહેતાં શું ખેસે નાણું, મૂર્ખાં તુંને કૃષ્ણ કહેતાં શું
 ખેસે નાણું; ટેક.

મીથ્યાલવરીમનમમતી કરે છે, તેમાં નહિ ઠામ ઠેકાણું. ૧
 દામનું કામ નહીં પરિશ્રમ, ગાતાં ગોવિંદ ગુણ માણું. ૨

કિંચિત શ્રમને લાલ ઘણેરો, નહિં કોઈ કોઈ સમાણું. ૩
 ખાતોન હોયતો નખળો કહું તુંને, બેઠયે બશેરનુંભાણું. ૪
 હરિ ભજતાંતુંને આજસઆવે ભવભટકણુનિશવહાણું. ૫
 કો દહાડો તુંને કોકીન થવુંબે, કૃષ્ણ કીર્તનમુખ આણું. ૬
 પ્રભુ સ્મરણુ વિના ભવ ન તરાયે, હું નિશ્ચે કરીને જાણું. ૭
 જનહયોકહેહરિભજનમનમ્હારા, ફરીનહિમળેઆટાણું. ૮

ઘોઠ ૪૧ મું.

કૃષ્ણ કામધેનું દુઝે હમારે,
 નિત્ય અમૃત રસ પીજેરે;
 નિત્ય અમૃત રસ પીજે હો રસીયા,
 નિત્ય અમૃત રસ પીજેરે. કૃષ્ણ ૦ ૧
 ખાંણ ખરચને ચારો ન માગે,
 એનો દોહનારો દુઃખીયો ન થાયે રે;
 અરણુ ન રહે કોમે હમારા કુળમાં,
 વાછરૂ મરી નવ જાયરે. કૃષ્ણ ૦ ૨
 ખારાં ખાટાં ને તીખાં ખીજાં.
 અવરન રસ શું જાણે રે;
 જુગના જીવણ જુગતે જોગવે,
 દહીં દુધ વૃત આપે રે. કૃષ્ણ ૦ ૩

આંખે છે આંજણી ને મોંઠે છે મુંજણી,
 તોય કહેતી ગાય ખોટી રે;
 વલ્લભના સ્વામિ પ્રભુ રસિક શીરોમણી,
 ભવનાં બંધન કાપે રે. કૃષ્ણ ૦ ૪

શૃંગાર સમે ગાવાનું ધોલ.

ધોલ ૪૨ મું.

વાંકે અંખોડે શ્રીનાથજીને, સુંદર શ્યામ સ્વરૂપ;
 શ્રીવલ્લભ સેવા કરે એ શ્રીગોકુલના ભુવ. ૧

પાદ બાંધે બહાસો જરકશી, ને સુંદીર વાદા સાર;
 પટકા છે પચરંગના, સજીયા તે સોળે શૃંગાર. ૨

કેસરી તિલક સોહામણાં, તાસિકા વિશ્વાધાર;
 ચીબુકની અતિ કાન્તિ છે, કઠે મોતીના હાર. ૩

હડપચીએ હીરલો ઝગમગે, એમના તેજ તણો નહિ પાર;
 અધર બિંબ એ રસીક છે, ઝળકે તે જ્વેત પ્રકાશ. ૪

બાહે બાબુબંધ બેરખા, હારના ખીટલીઆબા કેશ;
 નિરખ્યાને વળી નિરખશું, એનો પાર ન પામે શેષ. ૫

ડાબી બાબુએ ગિરિવર ધર્યો, જમણો કટી મધ્યભાગ;
 કૃપા કરો શ્રી નાથજી, મારાં હૈડાં ઘઠાં થાય. ૬

પાયે ધુધશી રણુઝણુ, મોજડીએ મોતીની હાર;

કૃપા કરો શ્રી નાથજી, અલિહારી માધવદાસ. ૭
 માધવદાસ માગેમદા, મહારૂં માગ્યું આપો મહારાજ;
 વળી વળી કરૂં વિનતી. મને આપો શ્રીવ્રજમાં વાસ. ૮

ઘોઠ ૪૨ મું.

ઉભા રહો તો કહુ એક વાતડી.	શ્રીનાથજી;
તમ માટે ગાળી છે મેં તો જાતડી.	શ્રીનાથજી. ૧
જે દહાડે મળ્યા હતા વૃંદાવનમાં.	શ્રીનાથજી;
તે દહાડાની તાલાવેલી તનમાં.	શ્રીનાથજી. ૨
શ્રીનાથજી જ્ઞેયાના મને કોડરે.	શ્રીનાથજી;
પુરી મહારા મન કેરી આશરે.	શ્રીનાથજી. ૩
હસો છો મધુરૂં વાંકુ જ્ઞેધને.	શ્રીનાથજી;
નયનને કટાક્ષે મહારાં મન મેહીને.	શ્રીનાથજી. ૪
ક્ષણક્ષણ ભણુકારા વાગેકાનમાં	શ્રીનાથજી;
ધરમાં જાઉં ને ગાઉં તાનમાં.	શ્રીનાથજી. ૫
ચિત્ત ચોટતું નથી ધરકમમાં.	શ્રીનાથજી;
ઘેલી ઘેલી કહે છે ગોકુળ ગામમાં.	શ્રીનાથજી. ૬
કહેનારાં કહે છે પણ માથે છો ધણી.	શ્રીનાથજી;
વજ્રભના સ્વામી હું દાસી તમતણી.	શ્રીનાથજી. ૭
મિતડી કરીએ તો હવે પાળીએ,	શ્રીનાથજી;

શરણે આરે તેને તારીએ.	શ્રીનાથજી. ૮
પુરો મહારા મન કેરી આશરે.	શ્રીનાથજી;
શરણે આઠ્યો છું તમ દાસરે.	શ્રીનાથજી. ૯
ભવોભ ૧ પાર ઉતારીએ.	શ્રીનાથજી;
ખલિહારી જય માધવદાસરે.	શ્રીનાથજી. ૧૦

ઘોઠ ૪૪ મું.

કાંકરોલીનારે વાસી, તેનો વહાલા મુજને કીધી દાસી. ૧
 પુર્વજન્મનીરે પ્રીને, તે રસ માણું રંગ રીને. ૨
 નિર્ભય થઇનેરે નાચું, શ્રીજન્મલુપણજીને જ્ઞેકને રાચું. ૩
 એ વિના ખીલું સર્વે કાચું, નિગમ કહેછે એછે સાચું. ૪
 દયા કરીછેરે દયાળો, કપા કરી પ્રભુ જીવપર ભાળો. ૫
 મહાસુખપાખ્યારેજ્ઞેતાં, વહાલેમારેભટકણુભાગ્યાંગોથાં. ૬
 તર્યાનું ઠેકાણુરે એછે, દાસ મનોહર નીરખી કહેછે. ૭

શ્રીચોરાશી વૈષ્ણવનું ઘોઠ.

(અલીખાનજી કૃત.)

* ઘોઠ ૪૫ મું.

શ્રીવિહસવર નીત પ્રતી ગાઉં

* મુળ પુસ્પના રાગમાં ગવાય છે.

लक्षी विधि श्रीवृंदावन याँ;

श्रीवल्लभ प्रलुको कइं प्रणाम,

सुभरो श्रीगिरिवर धर नाम. १६०

सुभरो श्रीगिरिवर धरणुवरनित शरणुश्रीवल्लभहरि,
 श्री विठलेश कृपाल सागर अरणु रज भस्तक धरि. १
 अथ गायहो निज जनके गुणु सूचीपत्र प्रकट करो,
 निजलक्ष्मि चौरासी लये अथ नाम तिनको उच्यरो. २
 अथ हरसानी दास १दाभोहर कहो हूँ अेक प्रथमही,
 २कृष्णदास भेवन गाय के सुथ पायके आनंद सही. ३
 कन्नोजमें अेक दास ३दाभोहर संललवारहि सुथ लहो,
 अेक ४पद्मनाभ विशालपति कवि कानको समता कहो. ४
 ५रसेनाथ ६तुलसा ७पार्वतीके गुणु कहो अित्त लायके.
 अेक ८रामदासल्ल भडे लितरी आ लसत ९रने आयके. ५
 तहांशेठ १०पुरुषोत्तम कहो ११गोपाल भेटा १२इकभणी,
 तहांसारस्वतअेक १३रामदासल्ल कहो १४अभाक्षत्राणि. ६
 सुभरो १५गदाधरदास १६वेणीदास १७माधवदासको,
 १८हरिवंशपाठकजनीये १९गजनधायन २०गोविंददासको.
 जहां अल्लयारी दास २१नारायण श्री महावनमे वसे,
 तहांशेठ २२दीनकरदास कायस्थदास २३दीनकरजभनसे. ८

કાયસ્થ ^{૨૪}મુકુંદહી સુમરીએ જીમુકુંદ સાગર જીનકિયે,
 કહિયે જલોટા ^{૨૫}પ્રભુદાસહિ એક મન નિશ્ચે દીયો. ૯
 સિદ્ધાનંદ વાસી ભક્ત ઉત્કટ ભાટ એક ^{૨૬}પ્રભુદાસહે,
 દત્રીજી ^{૨૭}પુરૂષોત્તમદાસ શેષીત રાજવાટ નીવાસહે. ૧૦
 કાયસ્થ ખરનો ^{૨૮}ત્રિપુરદાસહિ ભક્ત રતન ઉદારહે,
 જ્ઞાન ^{૨૯}પુરણમહાશેષીત ^{૩૦}જાહવેન્દ્રદાસકુભારહે. ૧૧
 કહે ભટ્ટ ^{૩૧}માધો કારિમરી લીખી જીન સુખોધીની,
 ખરનો ^{૩૨}ગુસાંઈદાસ કે ગુણ હયાસાગર વહિની. ૧૨
^{૩૩}પદ્મા જી રાવલ ખરનેહો જ્ઞેશી કહે ^{૩૪}પુરૂષોત્તમ,
^{૩૫}જગન્નાથ જ્ઞેશીસુમરિહોંશ્રી ^{૩૬}રામદાસજી ઉત્તમ. ૧૩
^{૩૭}ગોવિંદ દુવે ખેરાલુકે ^{૩૮}કૃષ્ણદાસ અધીકારી કહે,
 પ્રોહિતજીમીરાંબાઈકોભજ ^{૩૯}રામદાસહિં સુખલહો. ૧૪
^{૪૦}બુલા જીમિશ્ર સારસ્વત એક ^{૪૧}રામાનંદ પંડિતભનો.
 એક ^{૪૨}વિષ્ણુ ^{૪૩}વેણીદાસછીયા ^{૪૪}જ્યાદાસ કૃપાધનો. ૧૫
^{૪૫}ભમવાનદાસ સિધેતારા ^{૪૬}કવિરાજ ભાટેખંડે ભયે,
 લઘુએક ^{૪૭}પુરૂષોત્તમમહામતી ધીરજ અનવસરસયે. ૧૬
 અખ કહે શ્રી ^{૪૮}ગોપાલદાસજી નરોડા ભકે છંદ હે,
 ચાર દત્રી એકજી શેઠ ચોપડા ^{૪૯}જનાઈન આનંદહે. ૧૭
 એક ભટ્ટ ^{૫૦}નારાયણ કહે મધુરા વસે આનંદ ભરે,

ଶ୍ରୀମହନଗୋପାଳ ପ୍ରକଟ ନାରାୟଣ୍ ସହନହିମେଁ ଅବତରେ. ୧୮
 ୫୫ ଅର୍ଜୁନ ସ୍ଵାମି ପରମ କହିଯେ ୫୬ ଟ୍ଵାକପୁର ଧୀରାଞ୍ଜଳୀ,
 ଲଳିତଲୀଳା ତ୍ରିଭଞ୍ଜ ମୂର୍ତ୍ତି ମୋଂହସୋ ଞ୍ଜଂ ରାଞ୍ଜଳୀ. ୧୯
 ୫୭ କ୍ଷତ୍ରି କନୈୟାଳୀଳ ୫୮ ନରହରିଦାସ ପ୍ରାହ୍ମାଣ୍ଵ ବରନିଧେ,
 ୫୯ ଶ୍ଳୋକ ୫୫ ଉତ୍ତମହାସ କହି ୫୬ ହରିଦାସ ପୁଞ୍ଜରଣାଁ କହିଧି. ୨୦
 ୬୦ ମୁନୋ ଅଞ୍ଵ ଯୋହାଣ୍ଵ ଉଡ଼େ ଐକ ୫୭ ରାମହାସ କହବାବହି,
 ୬୧ ପ୍ରଥମ ଗାହା ୫୮ ଗାହରାୟଣ୍ଵ ଉକ୍ତ ୫୯ ମୋହନ ଗାବହି. ୨୧
 ୬୦ ରାଞ୍ଜ ହୁବେ ୬୧ ଗାଧୋହୁବେ ଦ୍ଵେ ବିପ୍ର ଉତକେ ସଂଗ ବସେ,
 ୬୨ ଗ୍ୟାସ ୬୩ ରାଣାହାସ ଧୀତାଂଗର ମୁକ୍ତମଞ୍ଵିରସମଧ୍ୟ ରସେ. ୨୨
 ୬୪ ଗୋପାଳହାସପ୍ରଞ୍ଵାଶୀ ଞ୍ଵାଧୀରୀ ମହା ଅନୁଭବ ଭରେ,
 ୬୫ ଗୋରଞ୍ଜ ସମରାଧି କହୋ ନଂହଲୀଳ ଞ୍ଵନ ରସମଧ୍ୟ ହରେ. ୨୩
 କହି ୬୫ ଅର ୬୬ ପରମାନଂହ ଉକ୍ତ ୬୭ ବାସୁଦେବ ବଞ୍ଵାଣ୍ଵିଧି,
 ୬୮ ଗାଗାଣ୍ଵୁ ବେଣ୍ଠୀ ୬୯ କ୍ରଞ୍ଵ ୭୦ ଗହବହାସକେ ଗୁଣ୍ଵାଧାନିଧି. ୨୪
 ୭୧ ଗାଗାଣ୍ଵୁକ୍ଷତ୍ରାଣ୍ଵୀକହୋଐକ ୭୨ ଅଧ୍ୟୁତ ୭୩ ଗାନଂହାସହେ,
 ୭୪ ଗୁଣ୍ଵେଣ୍ଵ ୭୫ ଅଧ୍ୟୁତହାସ ଦ୍ଵିଞ୍ଵର ହରିଅରଣ୍ଵ ବିଶ୍ଵାସହେ. ୨୫
 ୭୫ ଗାନଂହ ୭୬ ବିଶ୍ଵଂଭରହାସ ୭୭ ଶ୍ୟାମସୁତାରକେଗୁଣ୍ଵାଧାଧି,
 ୭୮ ବାସୀ ଅଡ଼େଲ ସହା ନିରଂତର ସୁଂହର ହରି ମନ ଲାଧିଧି. ୨୬
 ୭୯ ଦୀବାନ ଉକ୍ତକେ ୮୦ ନାରାୟଣ୍ଵହାସ ପ୍ରଗଟ ଗୁହାଣ୍ଵହେ,
 ୮୧ ଗାତା କହିଧି ସିଂହାନଂହ ୮୨ କ୍ଷତ୍ରାଣ୍ଵିପୁତ୍ରବତ୍ସଲ ଗାନହେ. ୨୭

कहे ०० संतदासमहाविरक्त आसकृतनित्यगिरिधरनसो,
 ०१ आनंद ०२ जगतानंदद्विजवरदीन कुलहरिशरणुसो. २८
 ०३ कुंभनदास महा रसभक्त जन प्रभु सो सखी,
 ०४ कृष्णदास गोवाल कहिये जन गौ नाहरतें यथी. २९
 ये भक्त योराशी भजे तम श्याम श्यामा गाधये,
 विनती सुनी अलिदीनकी प्रणवास कथघों पाधये. ३०
 अथ नत दीन जीते सभे भेरी आश कथघो पूरही,
 के दीन आ जगभांज नीशदीन त्रासहिंभे धुजर्ही. ३१
 ये भक्त जनसों हेत तुमसों ताही छिन प्रभु जनहो,
 जय दीनको गिरिराज वृंदा विपुनके सुभ सानिहो. ३२

श्रीचोराशी वैष्णवनुं धोळ.

धोळ ४६ मुं.

प्रथम स्मरूं श्रीवल्लल श्रीवीडलेश जे,
 येमना यरण कमलनी रज भस्तक धरूं;
 नशे मारा जन्म तया कलेशजे,
 योराशी वैष्णुवना गुणु गाधये प्रेमशुं. टंक. १
 श्रीहामोहरदास हरसानी प्रभु पासे रहता,
 येमने श्रीवल्लल कहेता हमला नाम जे;

તારા સારૂ આ માર્ગ પ્રકટ કર્યો,
 એવી રીતે શ્રીમુખથી કહેતા આપજો, ૨
 કૃષ્ણદાસ મેઘન તે આજ્ઞા પાળતા,
 શ્રીવદ્ધલના તો મનની જાણે વાત જો;
 મંગાસાગર તરીને મુરમુરા લાવ્યા જો,
 રાતે રાતે શ્રીમહાપ્રભુજીને અરોગાવ્યા જો;
 ત્રણ વસ્તુ શ્રીમહાપ્રભુજી પાસે માગી સહી,
 બે વસ્તુનાં આપ્યાં છે વરદાન જો. ૩
 સંભરવાલા દામોદરદાસ ક્ષત્રિ કહીએ,
 એમને માથે શ્રીદારીકાંનાથજી ખીરાજો જો;
 વિવિધ ભાતની સામગ્રી ઉજવલ કરી,
 પ્રીત કરીને નિત્યપ્રતિ ધરતા ભોગ જો. ૪
 પદ્મનાભદાસે સેવ્યા શ્રીમથુરેશજી,
 ભાવ કરીને છેલ્લા ધરતા ભોગ જો;
 પ્રેમ કરીને આરોગ્યા સહિ સ્વાહથી,
 જો જો વસ્તુનાં નામ લઈને ભોગ ધરતા જો;
 તે તે વસ્તુનો સ્વાહ મહાપ્રસાદમાં આવતો જો. ૫
 પદ્મનાભદાસની બેટી તુલસા જાણુજો,
 એક સમે એક વૈષ્ણવ આવ્યા ઘેર જો;

તેને મહાપ્રસાદ લેવરાવી બહુ આહર કર્યો,
ભગવત્સમરણ કરતા ખેડ કરજેડ જે. ૬

પદ્મનાભદાસના સુતનાં પાર્વતી વહુ,
શ્રીહાકોરજીની સેવા કરતા રીતે ભાતે જે.
એમના સુત રઘુનાથદાસને જાણુજે,
શાસ્ત્ર ભણીને આગ્યા શ્રીગોકુલમાંજે. ૭

રજેશ્વરજી શ્રીબાલકૃષ્ણજીને સેવતાં,
સામગ્રી કરીને શ્રીહરિને ભોગ ધરાવતાં જે;
શ્રીમહાપ્રભુજી નીચે આરોગતા,
એમને શ્રીવલ્લભે કીધાં સેવા યોગ્ય જે. ૮

શેઠ પુરૂષોત્તમદાસ ક્ષત્રિ કાશીમાં રહેતા મહા;
શ્રીમહાનમોહનજીને ખાવ રાખીડાં આરોગાવતાજે;
શ્રીમહાપ્રભુજીએ નામ દેવાની આજ્ઞા કરી,
પહેલો નંદ મહોત્સવ એમને ઘેરથી માન્યો જે. ૯

શેઠ પુરૂષોત્તમની ખેટી કહીએ રૂક્મણી,
કાર્ત્તકી ન્હાવાને શેઠ પુરૂષોત્તમદાસને પુછ્યું જે;
સામગ્રી કરીને શ્રીહરિને ભોગ ધરાવતાં,
ગંગાજી સરખાં તીર્થ મનમાં ન લાગ્યાં જે ૧૦

શેઠ પુરૂષોત્તમદાસના ખેટા ગોપાલદાસ જાણુજે,

શ્રીમદ્દત્તમોહનજી સાનુભાવ જણાવતા જ્ઞે;
એમના મુખ થપ્પી શ્રીમદ્દત્તમોહનજી ઉચ્ચારતા,
રાતે રાતે શ્રીઠાકોરજી હુંકારી દેતા જ્ઞે. ૧૧

સારસ્વત બ્રાહ્મણ રામદાસને જાણજ્ઞે,
એમને તાંતીનાસોને દ્રવ્ય દેધને પાછા લીધાં;
શ્રીનવતીત પ્રિયાજીએ વાણીયાનું દેવું આપીયું,
જલખીડા કાંઈ લે ત અપરશ માંહ જ્ઞે. ૧૨

સારસ્વત બ્રાહ્મણ ગદાધરદાસને જાણજ્ઞે,
એમને માથે શ્રીમદ્દત્તમોહનજી ખીરાજ્ઞે જ્ઞે;
ગોર તનને ચતુર્ભુજ સ્વરૂપ સોહામણા,
જલછાણિને સમે સમે ભોગ ધરતા જ્ઞે. ૧૩

વૈષ્ણવ કહીએ વેણીદાસ માધવદાસ એ ભાઈજ્ઞે,
ગદાધરદાસે ભક્તિ આપી પ્રેમશું;
એમના આશિરવાદથી થાયછે વૈષ્ણવરાજજ્ઞે. ૧૪

હરિવંશ પાઠક છે બનારસના વાસીજ્ઞે;
ધંધાને અર્થે રહેતા પટણ ગામમાં;
ડાલ બુલાવવાને આવ્યા પોતાને ઘેર જ્ઞે. ૧૫
ગોવિંદદાસ ભલા છે થાનેશ્વરનાવાસી જ્ઞે,
શ્રીજીની સેવા પહોંચીને ઘેર આવતા;

- રસોધ કરીને ધરમાં પ્રસાદ લેતાંને. ૨૬
- અમા ક્ષત્રાણી વૈષ્ણવ છે બહુ ભાવિક ને,
શ્રીઠાકે.રજની સેવા કરીને સુખ માનતા;
બે પુત્રનો શોક મનમાં ન લાગ્યાં ને. ૧૭
- ગજજનધાવને શ્રીનવનીતપ્રિયાજીને રીઝવ્યાં,
ભાંત ભાતનીપ્રભુ સાથે ક્રિડા કરતાં ને;
સાચી પ્રીતે શ્રીહરીને મન ભાવીયાં. ૧૮
- મહાવનમાં એક નારણદાસ બ્રહ્મચારી ને,
શ્રીગોકુલચંદ્રમાજીને ખીર ધરતા પ્રીતશું;
વાસ ધોઈને ગાયેને ખવરાવતા ને,
જ્યાં બેસે ત્યાં દ્રવ્યના ઢગલા થાય ને;
બેટીને કહે બગાડ કાઢી નાંખોને. ૧૯
- મલાવનમાં એક વૈષ્ણવ છે ક્ષત્રાણી ને,
શ્રીજમુનાજી ન્હાવાને નિત્યે આવતાં;
ચાર સ્વરૂપ એમને ત્યાંથી પ્રાપ્ત થયાં ને. ૨૦
- જીઆદાસમુરીલો ક્ષત્રિ સાર ને,
ચાર પહોર શ્રીલાડિલેશજીની સેવા કરી;
દેહે દોડીને ગ્યાગ્યા લીલા માંહ ને. ૨૧
- દેવાકપુર ખત્રી કડા ગામના વાસી ને,

શ્રીલલિતત્રિભંગીને સેવ્યા બહુ રમ રીતશું;
એ વૈષ્ણવ મહા કહિએ પ્રેમી પુરાજે. ૨૨

વૈષ્ણવ કહીએ એકજ દીનકર શેઠજે,
કથા સાંભળવા ઉપર એમને રૂચી ઘણી;
શ્રીમહાપ્રભુજીએ એમને શ્રોતા ક્રીધા જો. ૨૩

દિનકર મુકુંદદાસ કાયસ્થ કહિએ જો,
સુખોશ્રીધિનીજી માંહે પ્રવેશ ઘણો;
એતો ચરણકમળમાં દૃઢ આશરોકરી રહેતાજો. ૨૪

પ્રભુદાસ જલોટા ક્ષત્રિ સીંહાનંદના વાસીજો,
એમને માથે મંદનશ્રીમોહનજી બીરાજતા;
હહી લઈને મુક્તિ આહીરને આપી જો. ૨૫

પ્રભુદાસ ભાટ તે સિંહાનંદના વાસીજો;
શ્રીકાકોરજીની સેવા કરીને સુખ માનતા;
પ્રથોદક તીર્થ તુચ્છ કરીને માન્યા જો. ૨૬

પુરૂષોત્તમદાસ તે રહેતા આગ્રા માંહે જો,
એમને ઘેર શ્રીગુસાંધજી સદાએ પધારતા;
કૃપા કરીને ભોજન કરતા ત્યાંય જો. ૨૭

ત્રિપુરદાસ કાયસ્થ શેરગઢના વાસીજો,
શ્રીગોવર્દનનાથજીને પીઠ હઈને નવ ચાલતા;

એમની રંગીન પ્રભુજીએ ક્રીધિ અંગીકારજે. ૨૮
 પૂરણમલ ક્ષત્રી અંગાલાના વાસી જ્ઞે,
 એમને સ્વપ્રામાં શ્રીનાથજીએ આજ્ઞા કરી;
 શ્રીગોવર્દન ઉપર મંદિર મારાં કરજ્ઞેજ્ઞે. ૨૯
 જ્ઞહવેંદ્રહાસ પ્રજપતી તે બહુ બલવંત જ્ઞે,
 શ્રીગુસાંધજીએ નીમ ખોદવાની આજ્ઞા કરી;
 અઠી પહોર રાતમાં ખોદી કરી તૈયાર જ્ઞે. ૩૦
 ગુસાંધહાસ તે સારસ્વત પ્રાહ્મણ કહીએ જ્ઞે,
 એ તેના ઉપર શ્રીમહાપ્રભુજીએ કૃપા કરી;
 શ્રીઠાકોરજીનાં સ્વરૂપ પધરાવીને આપ્યાં જ્ઞે. ૩૧
 માધ ભટ્ટ તે કાશ્મીરના વાસીજ્ઞે,
 એમણે શ્રીમહાપ્રભુજીની શ્રીમુખની કથા સુણી;
 શ્રીસુખોધીનીજી લખતા અવળે પગલેજ્ઞે. ૩૨
 વાંસડાના કહીએ ગોપાળહાસજ્ઞે,
 ધર્મશાળાખંધાવી ઘરને બારણે,
 વૈષ્ણવ ઉતરે ને ભગવદ્ વાર્તા થાય જ્ઞે. ૩૩
 પદ્મારાવળ સાચોરા પ્રાહ્મણ કહીએ જ્ઞે,
 એ ગોપાલહાસની સંગે બહુ વૈષ્ણવ થયા;

શ્રીમહાપ્રભુજીએ ચંદનચરણામૃત આપ્યાંજે. ૩૪

પુરુષોત્તમ જ્ઞેશી સાચોરા બ્રાહ્મણ જ્ઞે,
એ ઉજ્જન પદ્મારાવળને ઘેર આવતા;

કૃષ્ણભટે બહુ આહરકરીને બોલાવ્યા જ્ઞે. ૩૫

જગન્નાથ જ્ઞેશી સાચોરાબ્રાહ્મણ ખેરાલુના વાસીજ્ઞે
એક દિવસ એમના મન માંહે આવી ગયું:

શ્રીકાકોરજી કેમ વાઘા પહેરીને આરોગે જ્ઞે. ૩૬

જગન્નાથ જ્ઞેશીની માતા વૈષ્ણવ કહિએજ્ઞે,

બે સુતને શ્રીમહાપ્રભુજી પાસે મોકલ્યા;

સેવક થઈને આવ્યા પોતાને ઘેર જ્ઞે. ૩૭

નરહર જ્ઞેશી સાચોરા બ્રાહ્મણ,

શ્રીજગન્નાથરાયજી જ્ઞતા જ્ઞે;

એક વૃક્ષ તળે જઈને રસોડાઓ તૈયાર કરી,

શ્રીકાકોરજીએ રોટી માગી લીધી જ્ઞે. ૩૮

રાણાવ્યાસ સાચોરાબ્રાહ્મણ, ગોધરાગામનાવાસીજ્ઞે:

શ્રીમહાપ્રભુજીને ત્યાં જઈ સેવક થયા,

એક રજપુતાણીના સત નાખ્યા ઉતારીજ્ઞે ૩૯

રામદાસ સાચોરા બ્રાહ્મણ રાજનમરના વાસીજ્ઞે,

શ્રીમહાપ્રભુજીએ સેવા સોંપી ચરણની;

તે પધરાવીને આઠ્યા પોતાને ઘેર જો. ૪૦

ગોવિંદ દેવે સાચોરા બ્રાહ્મણ,

એમનું મન ત્રિચક્ર બહુ રહેતું જો;

શ્રીમહાપ્રભુજીએ નરરત્ન પાક ભણાવીયા,

તે શિષ્યાથી સેવામાં ચિત્ત રહેતું જો. ૪૧

સાચોરા બ્રાહ્મણ રાજદુવેને માધવદુવે જો ભાઈજો,

એમની કૃપાથી ખીજાં જો વૈષ્ણવ થયા;

એમનાં દુઃખ એક ક્ષણ તાં તાંખ્યાં કાઠી જો ૪૨

ઉત્તમ શ્લોકદાસ સાચોરા બ્રાહ્મણ,

શ્રીજીનાભીતરીયાજો, સૌ સેત્રકને ઘીલધપીરસતા;

સૌ સેત્રક એમને મહેતાજી કહી ખોસાવતાજો ૪૩

ધૈર્યરદુવે સાચોરા બ્રાહ્મણ શ્રીજીનો રસોધ્યોજો,

શ્રીમહાપ્રભુજી પાસે એવું માગીયું;

આપ ઉપર મને કુભાત્ર કરી ન આવે જો. ૪૪

છકડા વાસુદેવ સારસ્વત બ્રાહ્મણ કહિએ જો,

શ્રીમહાપ્રભુજીની *હાંડવધ લેધને ચાતતા;

વળી હાકેમ સાથે યુદ્ધ કરીને જીત્યા જો. ૪૫

બાબાવેણુને કૃષ્ણદાસ ગગરીઆ કહિએ જો,

એક પદ ગાઇને લીલામાં પ્રવેશ કર્યો;
જહનનાસ ખવાસે સેવા કરી દેહ છોડી જો. ૪૬

જગતાનંદ તે સારસ્વત પ્રાહ્લણ,
થાનેશ્વરના વાસી જો:

સરસ્વતી ઉપર કથા કહેવાને ખેસતા,
શ્રીમહાપ્રભુજીએ એમને વૈષ્ણવ કીધો જો ૪૭

આનંદહાસવિશ્વંભરહાસ,ક્ષત્રિવૈષ્ણવજીએભાઈજો;
તે ભગવત્વાર્તા કરતા એકાંતે ખેસી;

ખીચ ખીચમાં શ્રીકોકોરજી હુંકારી દે ૧૧જો. ૪૮

એક પ્રાહ્લણી વૈષ્ણવ અડેલમાંહી રહેતી જો,

એમના ઉપર શ્રીમહાપ્રભુજીએ કૃપા કરી;

એમને માથે શ્રીબાલકૃષ્ણજી પધરાવ્યા જો. ૪૯

વૈષ્ણવ ક્ષત્રાણિ ચરખો કાંતિને રહેતાં જો,

લાડવા કરીને મંદીરમાં ઉંચા ધર્યાં,

તે શ્રીબાલકૃષ્ણજી તત્કાલુ લઈ આરોગ્યા જો. ૫૦

સિંહાનંદનાં સાસુ વહુ ક્ષત્રાણિ,

ગોરબ ને સમરાઈ જો,

એમને માથે શ્રીહામોહરરાયજી ખીરાજતા,

સાચી પ્રીત કરીને વહુ સાથે રમણ કીધાં જો. ૫૧

શ્રીરૂક્મણી વહુજીની ખવાસણી કુંભુહારી જો,
 શ્રીવલ્લભ તો પ્રાંટયા તે એમને કહે;
 શ્રીગોકુસનાથજી ધરીયાં એમનાં નામજો. ૫૨
 બુલામીશ્રમસારસ્વતપ્રાહ્મણુપશ્ચિમદેશનાવાસીજો,
 ક્ષત્રી યજ્ઞમંતને હરિવંશ સાંભળાવીયા;
 તે સાંભળ્યાથી પુત્ર થયો તત્કાળ જો. ૫૩
 રામદાસ મીરાંના પ્રોડીત, મેવાડમાં રહેતા જો,
 ત્રિતિ છોડીને બીજે ગામ જઈને રહ્યા;
 મીરાંના મુખ કોઈ દહાડો નવ જોયાં જો. ૫૪
 બીજા રામદાસ રજપુત તે ચોહાણુજો,
 શ્રીગિરિરાજની કંઠરામાં રહેતા સદા;
 શ્રીમહાપ્રભુજીએ શ્રીજીની સેવા સોંપી જો. ૫૫
 ત્રીજા રામદાસ પાંડિત થાનેશ્વરના વાસી જો,
 વેંણુન અપરાધે શ્રીમહાપ્રભુજીએ ત્યાગ કર્યો
 વચનવાળા શ્રીનાથજીએ નવ છોડયા જો. ૫૬
 વિષ્ણુદાસ છીપા શ્રીગુસાંઈજીની સેવા કરતા જો,
 વાદ કરતા પાંડિત પાછા વાળીયા;
 શ્રીમહાપ્રભુજીની કૃપાથી સમર્થ ભારે જો. ૫૭
 જીવણુદાસ કપુર ક્ષત્રી શીહાનંદના વાસી જો,

रसोष्ठ करतां घटा डिठी वरसाहनी;
श्रीमहाप्रभुञ्जनी आणु देऊने रोकी जे. ५८
लगवानदास तेसारस्वत'प्राज्ञणु'डाणुपुरनावासीजे,

ऐमने घेर श्रीगुसांठणु सदा पधारता;
यरणु पाहुकानी सेवा करता प्रीने जे. ५९

भीज लगवानदास श्रीञ्जना कीनरीया जे;
आलभोगनी सामथ्री करता आवशुं;
श्रीमहाप्रभुञ्जनी सेवा सोंपीजे. ६०

अच्युतदास सनोडीया प्राज्ञणु,
मानसी गंगा उपर रहेता जे:
श्रीगिरिराजनी दडवती परिक्रमा त्रणुवार करी,
सेवा स्मरणु करता निशहीन सार जे. ६१

भीजअच्युतदासगौडप्राज्ञणुमडोटा'लगवदिकडीऐजे
ऐमना माथे श्रीमहनमोहनणु भीतजता;
हुवे भीराजे श्रीनाथणुनी पासे जे. ६२

त्रीज अच्युतदास सारस्वत 'प्राज्ञणु,
कडा गामना वासी जे,
श्रीमहाप्रभुञ्जनी साथे पृथ्वी'परिक्रमा त्रणुवार करी
ऐमने माथे भीराजे यरणुविहनी सेवा जे ६३

નારાયણદાસ તે દેશાધીપતિના ચાકર કહીએ જો,
શ્રીમહાપ્રભુજીના દર્શનની ચારતિ ઘણી;
એમનેચાકર કહેચકોભઈ આશ્રીગોકુલજઈયેજો. ૧૪

બીજા નારાયણદાસ મથુરાના વાસી જો,
એમના સ્વપ્રેમાં શ્રીમહનમોહનજીએ આજ્ઞા કરી;
શ્રીવૃંદાવનની ભુમીમાંથી કાઢો જો. ૧૫

ત્રીજો નારાયણદાસ લવાણા નગરકાના વાસી જો,
એ આજ્ઞાશુ વૈષ્ણવને કન્યાદાનદેવાનેદ્રવ્ય આપીયાં;
ત્યારે બંદીખાનેથી છુટીને ઘેર આવ્યા જો. ૧૬

શીહાનંદમાં એક વૈષ્ણવ છે ક્ષત્રાણી જો,
શાક લેવાને શ્રીહાકોરજી પોકારતા;
*તોતરી કરીર રોટી ધરતા ભોગજો. ૧૭

હામોહરદાસ કાયસ્થ એમની સ્ત્રી વીરાંબાઈ;
શેરગઢના વાસીજો,
એમને માથે શ્રી કપુરરાયજી બીરાજતા;
શ્રીહાકોરજીની આજ્ઞા થકી સુવાવડમાં સેવા કરી,
શુદ્ધ થયા ત્યારે અપરશ કઠી નાંખી જો. ૧૮

શીહાનંદના સ્ત્રી પુષ્પ રહેતા આગ્રા માંહે જો,

સાંકડી જગ્યાને માટે એ બહાર સુતા;
 મેહ વરસતાં પલાળતાં એ ખેડે જણાં,
 શ્રીકાકેરજીએ ઘરમાં ખોલાવીને લીધાં જો. ૬૯

એક સુતારને એક અન્ય માગીનો સંગ હતો,
 એ સુતારને એક વૈષ્ણવનો સત્સંગ થયો;
 પુણ્ય પુરુષોત્તમ જાણીને શરણે આવ્યા જો. ૭૦
 કવિસધુ પુરુષોત્તમદાસ કવિતમાં બહુ બળવંતજો,
 એ કવિત કરીને શ્રીજીને શુભાવતા;

શ્રીમહાપ્રભુજીના કવિતપણું બહુ કરતા જો. ૭૧
 કવિ રાજ ભાટ તે ત્રણ ભાઈ છે વૈષ્ણવ જો,
 શ્રીમહાપ્રભુજીને શ્રીગોવર્દનનાથજી;

એક કરીને જાણતા,
 ખે સરગના કવિત ભેળા કરા જો, ૭૨

ગોપાળદાસ તે ઈંટોડાના વાસી જો,
 ચોખરા કરીને બહુ રીતે ગાયાજો;
 તે સુણીને શ્રીમહાપ્રભુજી પ્રસન્ન થયા,
 એવી રીતના બહુ છંદ બનાવ્યા જો, ૭૩

જનાર્દનદાસ ચોપડા ક્ષત્રી શ્રીગોકુલમાં આવ્યાજો,
 શ્રીમહાપ્રભુજીનાં અલૌકીક દર્શન થયાં.

પુષ્પ પુરુષોત્તમ બાણીને શરણે આવ્યા જો. ૭૪
 નરહરદાસ જો. પી ગોડીઆ પ્રાહ્મણુ:
 શ્રીમહાનમોહનજીની સેવા કરતા જો,
 એમની દેહ થાકી એનીવાર,
 શ્રીગુસાંઘજીને ઘેર પધરાવીયા;
 હવે ખીરાજો શ્રીગોકુલચંદ્રમાજીની પાસે જો. ૭૫
 મરૂડસ્વામી પ્રાહ્મણુ શ્રીવૃંદાવનમાં રહેતાજો.
 એમના સ્વપ્નામાં શ્રીઠાકોરજીએ જગાવીયા,
 તમે શ્રીમહાપ્રભુજીને શરણે બચો જો. ૭૬
 કનૈયાલાલ ક્ષત્રી રહેતા આગ્રા માંહે જો,
 શ્રીમહાપ્રભુજીની પાસેથી સર્વે અંથ ભણીયા;
 શ્રીગુસાંઘજીએમનીપાસેથીસર્વેઅંથશિખ્યાજો. ૭૭
 માણેકચંદસદુપાંડેભવાનીઅન્યોરઆમમાંરહેતાજો.
 તરોબાઘ દુધ લઇને શ્રીનાથજીને આરોગાવતાં;
 શ્રીમહાપ્રભુએ અચ્યું તે દુધમાગી લીધું જો. ૭૮
 બાહરાચણદાસ બાલકૃષ્ણ પુષ્કરણા પ્રાહ્મણુ,
 મોરબી ગામમાં રહેતા જો,
 શ્રીમહાપ્રભુજીની સાથે બહુવાર શ્રીદ્વારકાં મયા;
 પટ માસ રહીને આવ્યા પોતાને ઘેર જો. ૭૯

નરહર સંન્યાસી ને વેણી કાઠરી વૈષ્ણવઠ્ઠિએજો.
 શ્રીમહાપ્રભુજીની સાથે શ્રીદ્વારકાં ગયા;
 શ્રીરણુછોડજીનાં દર્શન કરીને ઘેર આવ્યા જો. ૮૦
 ગોપાલદાસ જટાધારી કહીએ,
 શ્રીનાથજીની ખવાસી કરતા જો;
 એ અનુસરમાં પંખો કરતા ઉભા રહી,
 સેવા છોડીને પૃથ્વી પ્રદક્ષિણા સારૂ દેહ છોડીજો. ૮૧
 કૃષ્ણદાસ તે સ્ત્રી પુરૂષ બે બ્રાહ્મણુવૈષ્ણવ કહીયેજો,
 સ્ત્રી વાણીયાને સોંપીને વૈષ્ણવનું સમાધાન કર્યું;
 શ્રીકૃષ્ણનું સ્મરણુકરીને બેઉ જનહરખ્યાજો. ૮૨
 સંતદાસ તે ચોપડા ક્ષત્રિ રહેતા આગ્રા માંહે જો,
 અષ્ટ પહોર એ પોથી લેધને બેસતા;
 કાંઈ ભગવદ્દિ મળે ત્યારે ભગવત્વાર્તા કરતાજો. ૮૩
 સુંદરદાસ શ્રીમહાપ્રભુજીની સેવા કરતા જો,
 એમની સંગે માધવદાસ વૈષ્ણવ થયા;
 શ્રીમહાપ્રભુજીને પોતાને ઘેર પધરાવતા જો. ૮૪
 માવજીપટેલ એમની વીરજોસ્ત્રી રહેતા ઉજ્જનમાંહેજો.
 એ બાર મહીનામાં બે વાર શ્રીગોકુલ આવતા;
 શ્રીમહાપ્રભુજીને શ્રીનાથજીનાં દર્શન કરતાજો. ૮૫

ગોપાલદાસ તે તરોડાગામના મોટા ભગવદ્દિ કહીયેજો,
 શ્રીમહાપ્રભુજીએ નામ દેવાની આજ્ઞા કરી;
 શ્રીનાથજીએ એમની ઝારીનાં જલ પાયાં જો. ૮૬
 સૂરદાસ એક પ્રાહ્મણ વૈષ્ણવભક્ત શિરોમણીરાજજો
 સેવા લક્ષ પદ કરનારો સંકલ્પ કર્યો;
 સૂરસાગર કરી શ્રીહરિના ગુણ ગાયા જો. ૮૭
 ગોપાલપરામાં એક વાણીઓ રહેતો,
 ઠાઠા વિદ્યા બહુ કરતો જો,
 સૂરદાસજીએ ક્ષમા કરીને વૈષ્ણવ કર્યા;
 સાઠ વર્ષના થઈને શરણે આવ્યા જો. ૮૮
 પરમાનંદદાસ કનોજીઆ પ્રાહ્મણ,
 પરમ ભગવદ્દિ કહીયે જો,
 એકજલગરીઆવૈષ્ણવને સત્સંગએકવૈષ્ણવનો થયો;
 સર્વેભાવથી પરમાનંદ સાગર ગયાજો. ૮૯
 કુંભનદાસતેગોડીયાપ્રાહ્મણ જમનાવતારમાંરહેતોજો,
 શ્રીગોવર્દ્ધન નાથજીના સખા થઈને સંગેરહ્યા;
 સખા ભાવે શ્રીહરિના ગુણ ગાયા જો. ૯૦
 કુંભનદાસનાસુત કૃષ્ણદાસગાયોની સેવાકરતાજો,
 સિંહથી ગાય છોડાવીને પોતાની દેહ ન્યાગ કરી,

શ્રીનાથજી આમળ ગાયોદોવરાવવાઆવીઉભાજો. ૯૧

કૃષ્ણદાસ અધિકારી કહીએ,
એમને રાસ લીલા ઘણી વહાડી જો,
એ કીર્તન કરીને શ્રીજીને સુણાવતા:
શ્રીગુ સાઈજીએ એમનો અપરાધ ક્ષમા કરીને,
રાખ્યા ચરણની સેવામાં જો. ૯૨

સકલ મનોરથ પ્રભુએ એમના પુણ કર્યા.
મનવાંછીત કૃણ આપ્યાં છે નીરધારજો. ૯૩

ભાવ કરીને સર્વ ભગવદીના ગુણ ગાયા જો,
શ્રીગુરૂદેવની કૃપાથી મેં વર્ણવ્યા:
તેથી મારાં સરવે સરીયાં કાજજો. ૯૪

ભક્ત સકલના ગુણ જરાનો નહીં પારજો;
ગાતાં સુષુતાં દુષ્કૃત આ તનનાં જશે;
આ મુખથી નિશ્ચે કહેજો વારંવારજો. ૯૫

ભાવ કરીને ગાશે નરને નારજો,
શ્રીવદ્ધભ વીઠલ પ્રભુ એમને હૃદયે વસે;
નિજ લીલામાં તેને પ્રાપ્તિ થાયજો,
ઉંચ નીચ જે ધરશે એમનાં ધ્યાનજો;
ભવસાગરમાં તરવા તે સિદ્ધાંત છે,

હિત ચીત કરી સાંભળશે ધરી કાંન જો ૯૬
 ચૈરાશી વઘણવની લીલામાં એમની પાંતીજો,
 તે માટે શ્રીમહાપ્રભુજીએ પ્રાકટય કર્યા;
 કલિયુગ જીવને સુધારવા શ્રીનાથજો. ૯૭
 ભક્ત જનની શ્રીમહાપ્રભુજી પુરે આશ જો,
 શ્રીજમુનાજી પાન સહા મુખથી કરું;
 દાસ કહે મને આપોત્રજમાં વાસજો. ૯૮

ઘોઠ ૪૭ મું.

જ્યાંહાંને રે જોડિં ત્યાં સખી આરે,	
મહારાત્રજના વહાલા.	ટેક. ૧
વંદ પુરાણમાં લખીયા રે.	મહારા ત્ર. ૨
પહેરો પીતાંબર પીળાં રે.	મહારા ત્ર. ૩
ત્રજ વનીતા મન મોહે રે.	મહારા ત્ર. ૪
પાવડીના પેચ નિહાજો રે.	મહારા ત્ર. ૫
હર્પણ લઈ મુખ નિહાજો રે,	મહારા ત્ર. ૬
જલ જમુનાજી તીરે રે.	મહારા ત્ર. ૭
મહીણાં લુટયાંડે હલધરચિરે રે.	મહારા ત્ર. ૮
વૃદ્ધાની વાટેરે.	મહારા ત્ર. ૯
દાણ મગિછો શેને માટે રે.	મહારા ત્ર. ૧૦

तमे ते क्यांथी पधार्था रे.	भ्हारा प्र. ११
भ्हारा भार्ग वन्धे वसीया रे.	भ्हारा प्र. १२
तमेबो सोण सहस्र नारी वन्धे धसीयारे.	१३
तोये कहेवाया अल्लयारीरे.	भ्हारा प्र. १४
गोकुलीये गौधेनुयारीरे,	भ्हारा प्र. १५
तमे तो क्यांना हाष्ठी रे.	भ्हारा प्र. १६
भारी नवरंग युंढडी ताष्टीरे.	भ्हारा प्र. १७
माधवदास जय अलिहारीरे	भ्हारा प्र. १८
लीला अती कुंज जिहारी रे.	भ्हारा प्र. १९

घोळ ४८ मुं.

श्रीचक्षुस राजकुमार तमे कांठ झीधुं रे,	
भ्हार्ग वित्त वित्त गोकुलनाथ हरीने लीधुं रे.	१
गिरिधारीये घेसी करी मने, आण न भावे अ रे;	
धन्य कुंवर श्री अंभीकाना जया,	
तेथी मोहूं भार्ग मन तमे कांठ झीधुं रे.	२
लोलाष्टां लोली रद्यां, ने नंढकुंवर रंग रेलरे:	
रसीया हाकेर बीमना, भारी अरण सुणोअलयेततमे.	३

घोळ ४९ मुं.

तेडी जये तो अभारां मन हरे,

हुं तो जेठं श्रीगोकुलनी सीतरे;
हुं तो नद्ये नीरधुं श्री नाथल;
छे पूर्व जन्मनी भीत रे.

१

त्यां तो सात महिर सोहामण्यां,
लवन भवन वसे प्रजनाथ रे;
वसे श्रीवद्वलाचार्यना लाडीला
महा मोटा मुनीवर. हंसरे.

२

श्रीवृंदा ते वन रंणीयामणुं,
सोहामण्या डकराणीना घाट रे;
सोहामणी वाय वालो वांसणी.

३

श्रीवृंदा ते वननी कुंजभां,
अभां केम ना सख्य्या भोररे;
अभो हेल करत नंदलालधुं,
नयले निर्भंत नंद डीशोर रे.

४

हुं तो वरेह दर्शननी व्याकुणी,
जर लरधु मारी देहरे;
हुं तो वहु जेटीओते पाये पडुं,
नीहाणुं श्रीमुप यंद्ररे.

५

जेणे नयले ना निर्भय श्रीनाथल,

તેણે શાને ધરી આ દેહ રે;	
જેણે શ્રીગોવર્દ્ધન જોયા નહીં,	
તેનો મુને ગયો સંસાર રે.	૧
જેણે શ્રીવલ્લભકુળ જાણ્યા નહીં,	
તેનો એજે ગયો અવતાર રે;	
ધીક ધીક પડ્યો આ દેહને,	
ના નાહો શ્રીજમુનાનાં નીર રે.	૭
ધન્ય ધન્ય જીવન પ્રજવાસીનું.	
જેણે પ્રજમાં તે પુર્યા વાસરે;	
કરજોડીને કરું વિનતી,	
અલિહારી તે માધવહાસરે.	૮

ઘોઠ ૫૦ મું.

હરખે શ્રીવલ્લભ નંદન ગાવુંજી,	
શ્રીવિઠલનાથને વારણે જાવુંજી.	૧
એમના તે નામ તણો મહિમાયજી,	
સકળ અમંગળ અળગાં થાયજી.	૨
વહાલે મારે પુષ્ટિનાં દીધાં દાનજી,	
ટાળ્યાં ટાળ્યાં જીવ તણાં અજ્ઞાનજી.	૩
કીધો કીધો મહા મોટા ઉપકારજી,	

દેવી તે જીવનો કીધો વિસ્તારજી.	૪
મનડાની આશા પુર્ણ કીધીજી,	
શિક્ષા તે સેવા કરવાની દીધીજી.	૫
મીઠયો મીઠયો અમુરતણો આવેશજી.	
કીધો કીધો ભક્તિ તણો ઉપદેશજી.	૬
જીવને બ્રહ્મ સંબંધ કરાવ્યાજી,	
જે થકી પુરૂષોત્તમ મન ભાવ્યાજી.	૭
વાર્યા વાર્યા અન્ય આશ્રયે જીવ જતાજી,	
રાખ્યા રાખ્યા અસમર્પિ વસ્તુ ખાતાજી.	૮
શ્રીમદ્ ભાગવત રૂપ પ્રકાશ્યુંજી,	
તે થકી તત્ત્વ વેદનું ભાવ્યુંજી.	૯
બાંધી બાંધી ભક્તિ સિંધુની સેતજી,	
કીધું કીધું દેવી જીવનું હેતજી.	૧૦
સાત કુંવર તણા એ તાતજી,	
શ્રીગોપીનાથજી કેરા એ આતજી.	૧૧
શ્રીઅકાંજીના મર્ભતણા એ રત્નજી,	
પધાર્યા છે ભક્તોનું કરવા જતનજી.	૧૨
તે મણિ ભક્ત તણે શિર સોહીએજી,	
નિર્ભાતા નિજ જનનાં મન મોહીએજી.	૧૩

શ્રીમહ વિકલના જે દાસજી,
 તેમના તે પહરજની આશજી. ૧૪
 વળી વળી એજ વિનતી કીજેજી,
 દાસ રસિકને અભયપદ દીજેજી. ૧૫

ઘોઠ ૫૧ મું.

શ્રીલક્ષ્મી સુતને હું નમું, ને કરું તે પ્રણામ;
 વાણી તે મુજને આપજે, જેમ ગાઊં જશ વિસ્તાર. ૧
 મનમાં તે આનંદ અતિ ઘણો, મુખડે કહો નવ જય;
 કૃપા હોય જે તમ તણી, તો દાસ કંઈક ગાય. ૨
 શ્રીલક્ષ્મણ ભટ્ટજી તાત એમના, શ્રીધલંભાજી માત;
 પ્રકટ લીલા તમતણી, સાંભળો કહું એક વાત. ૩
 શ્રીલક્ષ્મણ ભટ્ટજીના સ્વમામાં, શ્રીજી પધાર્યા ઘેર,
 વિશ્વાધાર તમ ઘેર પ્રકટશે, તેની તે કરજે પેર. ૪
 કાશીએ જાઓ વેગે કરી, શ્રીધલંભાજી લેજે સાથ,
 પુર્ણ પુરૂષોત્તમ પ્રકટશે, માર્ગમાં એ નાથ. ૫
 સાત વર્ષ અહીંયાં રહો, તોએ ન પ્રકટ થાય;
 ગર્ભવંતાં દુઃખ પામશે શ્રીધલંભાજી માય. ૬
 વચન લઈ માથે ચડાવ્યું, પ્રભુ તમે કહો છો સત્ય;
 તમારું કહેવું સત્ય છે, અમારે ચાલવું નિરધાર. ૭

- ત્યાંથી વહાલોળ પધારીયા, માળા તે આષ્ટી ળે,
એક કંઠી કંઠ ધરી, બીજી જપકરવાની જેહ.
ભક્તિ સુંદરીને ભાવ રૂપે, મણિકા એકસો આડ;
એ માળા નિત્યે ફેરવવી ગ્રંથનો કરવો પાડ ૯
- ઉપરણો શ્રીઅંગનો, શ્રીજીએ આપ્યો સાર,
તે વસ્ત્ર લઈ ઓઢાડને, બાલકને વળી ત્યાંય. ૧૦
- નેત્ર ઉઘાડીને જ્ઞેયું, ત્યારે દીઠાં વસ્ત્ર અમુલ્ય;
સ્વપ્નું અમારું સત્ય છે, હવે ચાલવું નિરધાર. ૧૧
- ત્યાંથી પ્રભુજી પધારીયા, ચંપારણ્ય રહ્યું ગાઉ ચાર;
રાતે રસોઈ ત્યાં કરી, મનમાં કરે વિચાર. ૧૨
- શ્રીકૃષ્ણ શ્રીપ્રિયાજી ળેઉ, સુંદરી સૌ સાથ;
ળેઉએ સ્વપ્ન આપીયાં, મળી સ્વપ્નામાં એ નાથ. ૧૩
- તંબોળ લઈ શ્રીપ્રિયાજીએ આપ્યું, જન્મધુંટી બાળ;
રસના વળશે તે તણી, બીજી વાણી તણો નહીં પાર. ૧૪
- પ્રાકટય શ્રીવલ્લભ દેવનું, આનંદ રહ્યો નવ જાય:
દેવલોક દુઠંભી વાગીયાં, પુષ્પની વૃષ્ટી થાય. ૧૫
- પ્રકટ થઈ પ્રાક્રમ કીધાં. વળી આનંદ છે અપાર;
નામ નિવેદન આપીને, કર્યો પુષ્ટિ અલંકાર. ૧૬
- સેવા વિવિધ કરી શિખરી, ભક્તની પુરી આશ;

જુમ જુગ જીવો મહારા વહાલમાં બલિહારી તે

માધવહાસ. ૧૭

ઘોલ ૫૨ મું.

આપણે જમ્યે શ્રીગોકુલ ગામ	સાહેલીરે.
શ્રીજીને નિરખીએ.	
જીરે જીવતીનાં જીથ ટોળે મળ્યાં,	
ગોપીએ સજીઆરે નવસત સંગાર;	સાહેલીરે. ૧
ગોપી વેગે તે ચાલે ઉતાવળાં,	
જમ જોઈએરે અનૂપમ નાથ;	સાહેલીરે. ૨
ગોપીએ કંચન થાળ કરે ગ્રહો,	
માંહી ભરિયાંરે મુક્તાકુળ સાર,	સાહેલીરે. ૩
મહાઈ મનને મથુરાં ચિત શ્રીગોકુલમાં,	
મહારો જીવલોડો રહ્યો શ્રીજીની પાસ.	સાહેલીરે. ૪
ગોપીચરણ કમળ રજી લઈ રહ્યાં,	
વહાલો આપેરે અભયપદ દાન.	સાહેલીરે. ૫
ત્યાં તે સાત મંદિર સોહ્યામણ્યાં,	
ગોપી આબ્યાંરે ઠકરાણીને ઘાટ.	સાહેલીરે. ૬
મથુરાંમાં તે વાજંત્ર વાગીયાં,	
ગોકુલમાંરે મડગડીઆં નિશાન.	સાહેલીરે. ૭

વારિ જાઉં શ્રીવલ્લભ મુતને વારણે,
બલિહારિરે જય માધવદાસ;

સાહેલીરે. ૮

ઘોઠ ૫૩ મું.

આજ સખી પ્રજમાં તે આનદ હુવોરે,
આપણા શ્રીનાથજીને જઈ જીવોરે. ૧

જેને કાજે તલસંતા બહુ દહાડીરે,
તે દ્વાર મેલ્યાં છે ઉઘાડીરે. ૨

પ્રજ ત્રિયા વેગે કરો શૃંગારરે,
પહેરોને નૌતમ મોતીના દારરે. ૩

આવે છે પ્રજ મુંદરીનો વહાસોરે
તેને તે નયણાં ભરિ નિહાળોરે. ૪

માનિતી હળીમળી મંગળ ગાયરે;
માધવદાસ તે બલિહારી જાયરે. ૫

ઘોઠ ૫૪ મું.

શ્રીગોકુળ જામને ગાંદરે સાહેલીરે, આશી આકઝમાળ.
શ્રીગુસાંઈજી ગોકુલમાં પધારીયા સાહેલીરે. ટેક. ૧

મંડપ છાયા મોગરે સાહેલીરે, મોતીના ચોક પુરાય. ૨

તોરણબાંધ્યાંબારણે સાહેલીરે, કદલિના સ્થંભ રોપાય. ૩

રંગીલીગલી રળીઆમણી સાહેલીરે, સ્મીતરસીડનમાય. ૪

ગુજરાતી આવે મલ પતા સાહેલીરે, વૈષ્ણવ સોરઠ દેશ. ૫
 ગોકુલગામરળીઆમણું સાહેલીરે, જમુનાજીવદેરેજય. ૬
 વૃંદાવન સોદ્યામણું સાહેલીરે, ખંસીખટનો ચોક. ૭
 માધવદાસ માગે સદા સાહેલીરે, શ્રીગોકુલમાંડી વાસ. ૯

ઘોઠ ૫૫ મું.

શ્રીગોકુલગામ અતીશોભીતાં, શોભીતાં મંદિર માળીયાં;
 ચોક ચિત્રામણ શોભીતાં શોભીતાં જડિતને જળીયાં. ૧
 મણિરે માણેકસ્થંભશોભીતા શોભીતા હીં ડોળા ખાઈજી;
 પાટી પચરંગી શોભીતી શોભીતા ધુવરીના ઘાટજી. ૨
 ત્યાંહાંબિરાજેશ્રીવદ્ધભરાજીયા, ભલીમળી વૈષ્ણવની જોડ;
 આનંદ પ્રગટયો અતિ વણો, થઈછે કલ્યાણની કોટજી. ૩
 પ્રજસુંદરિ વેગે વધાવાને આવે છે માંડવા માંહેજી;
 કુંકુમ થાળરે કર ગ્રહી, મણિ મુક્તા ફળની જોડજી. ૪
 પદ્મનિખેમશું જઈ પહોચ્યાં, જઈ જોયા પૂર્ણ બ્રહ્મજી;
 અગ્રીથક્રી પ્રભુપ્રગટી, વળીવળી કીધોછે શ્રમજી. ૫
 શ્રીવદ્ધભ ચર્ણ જે નમે, તેઓની પુરી છે આશજી;
 માધવદાસની વિનતિ, રાખજે દઢ વિશ્વાસજી. ૬

ઘોઠ ૫૬ મું.

વાજે શ્રીવૃંદાવનવાંસળીરે, શ્રી ગોકુલીએ સંભળાય,

સખી આજરે વાળે શ્રીવૃંદાવન વાંસળી, ટેક, ૧
 વાંસળી તે કેરી વેણુમાંજરે, ચીત્ત ઘણું અકળાય. ૨
 શુદ્ધબુદ્ધ ભુલી સુંદરીજરે, ઘર તજી વન જાય. ૩
 અવળાંતેઆભરણુપહેરીયાંજરે, અવળાંઓઢયાંછેચીર. ૪
 જરે કરનાં તે કંકણુ જોડનાંજરે, નેપુર ધરીઆં કાંન. ૫
 નયણે તે સીંદુરસારીયાજરે, કાજળ ટીલડી લલાટ. ૬
 ગાયોનાં દોહન ચુડીયાંજરે, વાછડાંમાંધ્યાછે બહાર. ૭
 ઘરનાંતે કામકાજ ચુક્રીયાંજરે રોતાં મેઢ્યાં છે આળ. ૮
 મેઢ્યાંતે માતતાતજાતનેજરે, મેઢ્યાં પતિપુત્રપરિવાર. ૯
 આસોતે માસસોહામણોજરે, સોહામણીશરદ્દનીરાત. ૧૦
 માધવદાસના સ્વામીને વિનવુંજરે,
 હારે વહાલે રંગે રમાડયાં છે રાસ. સખી આજ. ૧૧

ઘોઠ ૫૭ સું.

શ્રીગોકુલ જોવા સરખું રે રૂડા રસ રંગ ભર્યાં;
 એવા જોઈ જોઈ મનડાંહરખ્યાંરે. ભાગ્યસૌભાગ્યભર્યાં. ૧
 શ્રીજમુનાજી વહે છેરે, નિરખતાં મારાં મન ડર્યાં;
 એતો સદા નિરંતર રમણુકરેછેરે, ભક્તનાંકારજ સર્યાં. ૨
 શ્રીજમુનાજી નિર્મળ નાહાજેરે, અતિ અનુરાગીયાં;
 ભવોભવ ભય નીવારેરે, શ્વેરધર ગાજ્યાં. ૩

અંગીકૃતના કીધારે, વહાલે મારે દાન આપ્યાં;
 શ્રીગોકુળપતિ મહીમાભારીરે, શ્રીવલ્લભવર નામધર્યા. ૪
 એવા પ્રભુ મંગળકારીરે, પ્રેમે અમો વરવર્યા;
 મને વેગે આપ્યાં મોકલજ્જેરે, પ્રભુ હું તારી સેવા કરું. ૫
 કાંઈ કીંકરદાસ તમારોરે, ચરણ રજ શિવ ધરું. શ્રીગો. ૭

ઘોઠ ૫૮ મું.

આવો મળો સાહેલડીજી, નિરખીએ નંદ કુમાર;
 પ્રીનેશું પ્રભુજીનેનીરખીએજી, પુરૂષોત્તમપ્રાણ આધાર. ૧
 સંગ સ્નેહે શીખીતાંજી, હીરા સ્તન જડાવ;
 વચ્ચોવચ ચુની લટકતીજી, સ્વીનો તેજ પ્રકાશ. ૨
 સર્વે સુંદરી ટોળે મળીજી, ઉભીછે નંદજીને દ્વાર;
 એક માગું તે આપજેજી, પુરો મારા મનડાના કોડ, ૩
 જો રે માગું તે આપજેજી, પુરોમુજ અમજાની આશ;
 માધવદાસ માગે સદાજી, શ્રીગોકુળ માંહી વાસ. ૪

ઘોઠ ૫૯ મું.

આવો મળો સાહેલડીજી, હૈડે હરખ ન માય;
 માંહોમાંહે વચામણાંજી, પ્રકટયા શ્રીવિહારાય. ૧
 નવસતઆભરણઅંગેસજ્યાંજી, ચાહ્યાંશ્રીવરજનીતાર;
 અતિ આનંદ ઉમંગે ભર્યાંજી પોહોચ્યાંશ્રીવલ્લભદાર. ૨

ધન્ય ધન્ય શ્રીવલ્લભ ધણીજી, ધન્ય શ્રીઅકાંજી માત; ૩
 શ્રીગોકુલચંદ્ર પ્રકટીયાજી, શ્રીગોપીનાથજીના ભાત. ૩
 માગશર માસ સોહામણોજી, સોહામણો નોમીનો દીન;
 કૃષ્ણપક્ષે ઉદે હુવાજી, શ્રીગોકુલ માંહી રતન ૪
 દ્વાપર માંહિ ઓળખ્યાજી હૈડે હતી હામ;
 તે પ્રભુજી પધારીયાજી, પુરવા મનના કામ. ૫
 સત દીવસ સેવે સદાજી, બ્રહ્માદીક મહાકૃશ;
 દર્શન માત્ર પામે નહિજી, સ્વમાન્તર લવલેશ. ૬
 શેષ સહસ્ર મુખ સ્તુતિ કરેજી, નિમમ ન પામે પાર;
 તે પ્રભુજી પધારીયાજી, ટાળવા ભુમિનો ભાર. ૭
 સેવકને સુખ આપવાજી અબળાના આધાર;
 ઘેર ઘેર ઉન્સવ અતિ ઘણોજી, મોતીના ચોક પુરાય. ૮
 કેસર કુંકુમ છાંટણાંજી, તોરણ બાંધ્યાં દ્વાર;
 દેવીનાં દુઃખ ટાળવાજી, પ્રકટયા ખીજી વાર. ૯
 વાજીત્ર વાગે અતિ શોભતાંજી, વેણાતાલ મૃદંગ;
 માનિની મંગળ ગાયેજી, હૈયે ધરી ઉમંગ. ૧૦
 ગાયે ગીત સોહામણાંજી, પ્રકટયા શ્રીવિઠલનાથ;
 દાન આપે ત્રિવેદ તણાંજી, ઉદ્ધાર શ્રીવલ્લભનાથ. ૧૧
 તૈલંગ તિલક ત્રિભુવન ધણીજી, શ્રીગોકુલપતી આધાર;

અંદીજન બહુયશ ભણેજી, ચીરણજીવો રાજકુમાર. ૧૨
 શ્રીવલ્લભજીના લાડીલાજી, શ્રીપદ્માવતી વહુજીનો કંથ;
 ભગવદી ભાવે ભેટતાજી, એવા અઠલક કર્યાવંત. ૧૩
 વહનકમળઅવિલોકતાંજી, પહોંચી મારામનડાની આશ;
 માધવદાસ માગે સદાજી શ્રી ગોકુલમાંહિ વાસ. ૧૪

ઘોઠ ૬૦ મું.

શ્રીવલ્લભ ઘેર પ્રકટીયા, શ્રીગોકુળનારે નાથ;
 એવા પ્રભુજીને નવ ઝોળખ્યા, પછે ધસશો ઝેડિ હાથ,
 પ્રાણ પ્રાક્રમ તેં શું કર્યું. ૧
 પામ્યો ઉત્તમ દેહ, જુગમાં જીવણ શ્રીનાથજી;
 નૈણે નીરખ્યા નહી તે, કલિમાં કારણ શ્રીનાથજી ૨
 પ્રાતઃસમે નવ ઉઠીઓ નવ ગાયા ગુણુરે ગોવિંદ;
 મંગળા આરતિ ઉતારતાં ન જ્ઞેયાં શ્રીમુખચંદ્ર. પ્રા. ૩
 શ્રીમુખની શોભા શી કહું, મારે મુખ રસના છે એક;
 મનમથ દેખીને લાજીઓ, પાતાળે પેઠા જઈ શેષ. ૪
 કાને તે કુંડલ શોભી તાં, શિરપર શોભે છે પાવ;
 ઉપર ચંદ્રીકા મોરની, વેણી વાસુકી નાગ. પ્રાણી. ૫
 નૈણાં તમારાં શ્રીનાથજી, જ્ઞેઈ જ્ઞેઈ શું કરું વખાણુ;
 જ્ઞેતાં શુધબુધ ભુક્તી ગયો, હૈયામાં ઉપજ્યું છે હેત. ૬

નાકે તે નકવેસર શોભીતાં, લલાટે તિલક રસાલ;
 તેપર સોહૈ અલકાવલી, લટકણુ લટકે છે ભાલ. પ્રા. ૭
 અધરની ઉપમા હું શી કહું, ચિત્તુક ઝલકે છે કાન્ત;
 કંઠે સોહૈ હાંસડી; ઉરગજ મોતીના હાર. પ્રાણી. ૮
 મોહન મોરલી વગાડતાં, કંઠે વૈજંતી માલ પ્રાણી. ૯
 બાહે બાબુબંધ બેરખા, કરકે ધુમતાં ચાર;
 હાથમાં હેમની કહલી, પહોંચીછે હીરાજડાવ પ્રા. ૧૦
 કોમળ કરપર ઝગમગે, રત્ન જડીતના ચોક;
 તાપર અનુપમ મુદ્રિકા, દેખી મોહ્યા ત્રૈલોક. પ્રાણી. ૧૧
 બીજી શોભા હું શી કહું, નખશીખ હીરાના હાર;
 રવિશશીકોટીક વારણે, છખી ઉપર જાઉં બલિહાર. ૧૨
 વામબુજાએ વિકુલેશ, લટકે ધરીયા ગિરિરાજ;
 ઇંદ્રતણોમહમોડીઓ, સાર્યાવજ્જનનાંકાજ. પ્રાણી. ૧૩
 કહોંડે સોહૈ કટીમેખળા, ધુધરી ધમકે બેઉ પાસ;
 કંચન વરણી છે કાછની, ચંદ્રપ્રકટયો આકાશ. પ્રાણી. ૧૪
 ભુગલચરણે પેર્યાં બેડલાં, મોજડીયે મોતીની હાર;
 રમકઝમકવાગેરે ધુધરી, અણુવટ વીંછુવારસાલ. પ્રા. ૧૫
 એવા પ્રભુજીને નવ ચોળખ્યા, નવકીધી હૈડામાં હામ;
 ભુતલ મધ્યે અવતર્યો, કરવા માતાને ભાર. પ્રાણી ૧૬

મજનીરજ્જમાંલોટયોનહીં, નકીધાંશ્રીજમુનાજલપાન,
 મોહન મોરલી વગાડતાં; નવ કીધાં સન્મુખ કાન. ૧૭
 કાલિંદીને કાંઠે સુંદર જમુનાનો તિર;
 શ્રીગિરિધરગાયોચરાવતા, નજ્જેયાહજાધરવીર. પ્રાણી. ૧૮
 સંકેત વનની શોભા વ્રણી, ત્યાં પ્રભુ ખેલે છે રાસ;
 એ સુખ અખળાને આપીએ, બલિહારી માધવદાસ. ૧૯

શ્રીમથુરેશજીનું ધોલ.

(શ્રીસુરતવાણાં શ્રીજસોદા ખેડીજી કૃત.)

ધોલ ૬૭ મું.

સ્વરૂપ રંગીલારે, શ્રીમથુરેશ કહું;
 ગુણ સાગર લીલારે, ચરણકમળમાં રહું. ૧
 ગાઉં પ્રેમ ધરીનેરે, પ્રેમરસ સીંધુ ભર્યાં;
 થાઉં અંતર આનુરરે, ઈંદુ અજવાળાં કર્યાં. ૨
 તેજ ત્રિભુવન કેરાંરે, મજ્જનને પ્યારાં
 કવિ વર્ણવે માંહેરે લોચનના તારા ૩
 ભુજાચાર ગિરાજરે, વર્ણવું શ્રી શોભા;
 આયુદ્ધ મહારાજરે, બેતાં મન વાવ લોભા. ૪
 પદ્મ પ્રાણપાતનારે, મુખે શ્રીસ્વામિનિજી જાણો;

ગદા કહિએ કુમારીરે, શ્યામાજી મન આણો. ૫
 ચક્ર તેજ ચંદ્રવળીનાંરે, શ્રતિરૂપા સંગે;
 સંગેશ્રીજમુના મહારાણીરે શ્યામસુંદર રંગે. ૬
 ગુપ્તભાવ અતિ મનમાંરે, કર ચિત ન હરખે;
 રસકુંજની લીલારે, પ્રેમ સહીત વરખે. ૭
 બીજભાવ પ્રસિદ્ધ છેરે, પદ્મજન તાપ હરે;
 ગદા દુષ્ટ સંહારેરે, સુહર્શન રક્ષણ કરે. ૮
 મહિમા છે અગણિતરે, શંખે ભક્ત કાજ મરે;
 ધ્યાન રાખે હૃદયમાંરે, સહેજે સંસાર તરે. ૯
 કાંઈક પ્રાક્રમ જાણવુરે, ત્યાં પ્રકટ થયા;
 મથુરેશ શ્યામળીઆરે, સ્વરૂપ ન જાણ કહ્યાં. ૧૦
 તેનેસમેશ્રીમહાપ્રમુરે, બિરાજેશ્રીજમુનાતીરે;
 ત્યાંતો તુટયો કરેડોરે, દીડા શ્યામ શરીરે. ૧૧
 દોડીને પાસે આંચારે, કહ્યું મારી સેવા કરો;
 શ્રીમહાપ્રભુહસીખેલ્યારે, નહાવુંતમેરૂપધરો. ૧૨
 સ્વરૂપ તાડ સમોવડરે, સેવા કેમ થાશે;
 કાળિયુગના જીવથીરે ક્યાંસગી પહોંચાશે. ૧૩
 આવીગોહમાંખેડારે, ચિપ્પુકલગી આંચા ત્યારે;
 ડોતક ત્યાં ભુલ્યાંરે, દીડાંએવાંસ્વરૂપજ્યારે. ૧૪

પદ્મનાભદાસ કેરારે, મનોરથ પુર્ણ કર્યા;
 ચમત્કાર દેખાડ્યારે, ત્યારે એવાં રૂપ ધર્યાં. ૧૫
 ખીલું ચિન્હ શ્રીઅંગમાં રે, ભાગ્યહોય તે જાણે;
 પુષ્ટિ ભક્તિની લીલારે, દૈવીજન જાણે. ૧૬
 જે કોઈ પ્રાકટ ગાશેરે, શ્રીમથુરેસ તણું;
 તેના સકલ મનોરથરે, સર્વે પુર્ણ થાશે. ૧૭

શ્રીનવનીતપ્રિયજીનું ધોલ.

ધોલ દર મું

સાખી.

નંદાનય નિજ ધામતાને, કરીયે દર્શન ચાલ
 બાલવિનોદ સોહાવનો, શ્રીનવનીત પ્રિયલાલ.
 વલણ.

મુખ છખી લાગે મને પ્યારી શ્રીનવનીતલાલ. (૨)
 મારા લાડીલા લાલની બલિહારી. શ્રીનવનીતલાલ. ૧
 ધુધરાવાળા કેસ ધુસર સીસપર સોહે,
 અલકાવલી તિલક મન મોહે. શ્રીનવનીતલાલ. ૨
 અરણ્ય કમળ નેત્રમાં અંજન ફેલ્યાં;
 રૂદન કરી બહાર્યા છે રેલ્યાં, શ્રીનવનીતલાલ. ૩
 પ્રમાણમાં તે જુમખી તારા જોગ ઝૂંકે;

- નાસા બેસર મેતી લરકે. શ્રીનવનીતલાલ. ૪
- નવનીત આરોગો મુખ કપોલ જલેસી,
 યહ છખી મનડામાં પેસી. શ્રીનવનીતલાલ. ૫
- દુલરી હાંસ કંઠુલા કંઠ લરકી શોભા ભારી,
 કટી કીંકણી ધુવરીયાળી શ્રીનવનીતલાલ. ૬
- બાણુ કડાં પેંચી પુમકાંજ ફરકે,
 નંદ જસોદાજી જોડ હરખે. શ્રીનવનીતલાલ. ૭
- ચરણ કમળમાં નેપુર ઝણકારા,
 શ્રીનંદજશોદાજી નિરખે વારંવારા. શ્રીનવનીતલાલ. ૮
- શ્રીમહનમોહન શ્રીબાલકૃષ્ણલાલ;
 શ્રીનવનીતપ્રિયાજી રમ ખ્યાલ. શ્રીનવનીતલાલ. ૯
- રત્ન જડીત ચોકમાં ધુટુર લીલા ખેલ,
 જુજન સુસન રમે મુખે મેલી. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૦
- દુધના દંતુલી ખીજ મુખમાંજ દીસે,
 કીલકી કીલકીને વહાલો હસે. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૧
- ખીંજન પ્રકારે ભોમ આવે મુખ મોડી,
 શ્રીહસ્તકમળ વચ્ચે વચ્ચે બોલે. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૨
- આચમન કરાવતાં ધાર પકડવાને જાય,
 મુખ વસ્ર કરી જે મુખ થાય. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૩

એક સ્વરૂપ શ્રીજસોદાણની પાસ,
 એક સ્વરૂપે રમે રાસ. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૪
 જગમોહન સીંધપોળ મન મોહે,
 કૃષ્ણ ભંડાર પરસતાં ત્યાંસોહે, શ્રીનવનીતલાલ. ૧૫
 આઠે દર્શનમાં ભોગ આવે છે મુખે,
 સમર્થ શું વરણવી શકું મુખે. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૬
 કૃષ્ણ કમળા બાળલીલા સહુ નિરખે,
 જન્મ સફળ કરી હરખે. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૭

ઘોઠ ૬૩ મું.

સહુ સાધન બળભક્તિ શ્રીરાધાનાથની
 પદ્મ પુરાણે વ્યાસે કથા વખાણીને;
 પાર્વતી પ્રત્યે શ્રીમહાદેવે કહી,
 તેનું વર્ણન કરી દેખાડું વાણીને. સહુ ૦ ૧
 પંચ જન્મ લગી ભજે અન્ય અવતારને,
 હય શ્રીવ ભક્તિ પછે થાય ઉદ્ભવને;
 હય શ્રીવ ભક્તિ દશ જન્મ કર્યા પછે,
 નૃસિંહ ભક્તિ ઉદય અસ્ત તવ થાય ને. સહુ ૦ ૨
 સહસ્ર જન્મ લગી નરહરિ આરાધન કરે,
 પ્રકટ થાય શ્રીમહાનારાયણ ભક્તિને;

કોટિ જન્મ લગી શ્રીમદ્દનારાયણને ભજે,
 તખ ઉપજે શ્રીરઘુપતિ આમકિતજે. સહુ ૦ ૩
 અનંત જન્મ લગી સેવે શ્રીરામને,
 તખ શ્રીકૃષ્ણ ભકિત થાયે ઉત્પન્નજે;
 તેમની પ્રાણવદ્ધભ શ્રીરાણી રાધીકા,
 તેમના પદ પંકજ પછે લુખ્યે મનજે. સહુ ૦ ૪
 રોમાંચિત દગ્ધ થાય પદ સેવતાં,
 પ્રેમ સક્ષણા ભકિત કહાવે તેનું નામજે:
 પણ જીવનું હાપણુ એમાં નથી કશું ચાલતું,
 એ ફળ કેવળ કરણા બળ વનશ્યામજે. સહુ ૦ ૫
 કોટી જન્મલગી ધ્યાન સમાધિ તપ આચરે,
 કરતાં કરતાં ક્ષીણુ પાપ તખ થાય જ્ઞે;
 શ્રીકૃષ્ણ વિષે તે જનની ભકિત ઉપજે,
 એક પક્ષ પણ છએ શાસ્ત્ર ગવાયજે. સહુ ૦ ૬
 અંશ વિભુતિ કળાવેશ શ્રીકૃષ્ણ તણાં,
 એ સર્વે અવતાર હરિ કહેવાય જ્ઞે;
 જેમ દ્વિતીયાથી ચઢતિ કળા શશીમાં,
 તેસોરા કાઠ શશીમાં સનાયજે. સહુ ૦ ૭
 જુગે જુગે શ્રીકૃષ્ણ અવતાર પણ થાય છે,

कल्प सारस्वत पुराण कृष्ण ते न्यारा ज्ञेः

श्रीवद्वल्लभे सेव्या श्रीभागवत लक्ष्या,
अल्पमति शुं लक्ष्णे श्वत्र जियाराज्ञे.

सङ्खु० ८

श्रीशु ज्ञे भक्ति वश ते भक्ति सहा,
आपो ह्याने निज लक्ष्मी श्रीदेवज्ञे;

भवोभव मुञ्जने एवो सायो संत करो,
सहा निरंतर कइं गोपीपतिनी सेवा ज्ञे

सङ्खु० ९

रासनो गरबो.

घोळ ६४ मुं.

सष्पी शरदपुनमनी रातरे, सुंदर वेणु वाज्ञे. १

भारो वहासोशु रमीया रासरे. सुंदर. २

एना धुवरवाणा केशरे. सुंदर. ३

भारो वहासोशु नटवर वेशरे. सुंदर. ४

गोपी अति उतावणां आवेरे. सुंदर. ५

एतो आवीने यरखे लागेरे. सुंदर. ६

श्रीवद्वल्लभ प्रसुनी प्रीतरे. सुंदर. ७

एमने रास रमाडया रंग रीतरे. सुंदर. ८

साष्पी.

इम आव्यां तमे कामनी, एम षोडया नंढकीशोर;

અર્ધ નિશાએ વનમાં, જે વેળાએ ચાલે ચોરરે,	
કામિની કેમ આઠ્યાં કેમ આઠ્યાં,	
આ વનમાં તે શું છે કામરે,	કામીની કેમ આઠ્યાં. ૯
એમ ખોલ્યા તે સુંદર શ્યામરે.	કામીની. ૧૦
તમે ઘેર જાઓ ગોપીઓ ઘોઁએ.	કામીની. ૧૧
તમે વેગે જાઓ વેળા તે વટેએ.	કામીની. ૧૨
આ ધર્મ તમારો ભાગેરે.	કામીની. ૧૩
સખી લોકમાં તે લાંચન લાગેરે.	કામીની. ૧૪
શ્રીવલ્લભ પ્રભુજી એમ કહેએ.	કામીની. ૧૫
સુખી સ્નેહ નિરધાર વહે એ.	કામીની. ૧૬

સાખી.

તમે ત્રિભુવન તેડાવીને, તજવ્યો સંસાર;
તમે તે વનમાં તેડાવીને, હવે કરો છો તિરસ્કારરે.

નંદજીના નંદલાલ નંદલાલા,	
તમારી ચાલ દેખી હું તો છકીછુરે	નંદજીના. ૧૭
મારે વહાલું નથી તમ પાખેરે.	નંદજીના. ૧૮
અમે તજીએ કુળની લાજરે,	નંદજીના. ૧૯
મારા વહાલાજી ચતુર સુજાણરે,	નંદજીના. ૨૦
આપ્યાં આનંદ રસનાં દાનરે	નંદજીના. ૨૧
શ્રીવલ્લભ પ્રભુને ખલિહારરે.	નંદજીના. ૨૨

અમે આઠ્યાં તમારે ચરણેરે.

નંદજીના. ૨૩

સાખી.

વચન સુણી પ્રજનારનાં, થેઠ થેઠ રમીયા રાસઃ
રૂમ ઝુમ વાગે ધુવરા, પ્રજસુંદરીની પુરી આશરે.

ગિરિવર ગિરિધારી ગિરિધારી.

ફરતાં કામીની વચ્ચે વનમા પારે.

ગિરિવર. ૨૪

સખી અન્યેઅન્ય લેણે તાપારે.

ગિરિવર. ૨૫

ન્યાં જ્ઞેવાને દેવતા આઠ્યારે

ગિરિવર. ૨૬

લઠ પુષ્પે પ્રભુને વધાઠ્યારે.

ગિરિવર. ૨૭

શ્રીજમુનાજી વલેણે ગંભીરરે.

ગિરિવર. ૨૮

રહ્યો ચંદ્રમા શરદનો સ્થિરરે.

ગિરિવર. ૨૯

મુખે તા થેઠ તા થેઠ જોત્રે રે.

ગિરિવર. ૩૦

સહુ સુંદરીની સંગે ડોલેરે.

ગિરિવર. ૩૧

કોઈ સખીનો અધર રમ લુંટેરે.

ગિરિવર. ૩૨

પ્રજ વનીતાને અમૃત રસ લુંટેરે,

ગિરિવર. ૩૩

પ્રજ વલ્લભ પ્રભુને જોધરે.

ગિરિવર. ૩૪

ઝાડું મનડું રહુંછે મોહીરે.

ગિરિવર. ૩૫

સાખી.

ધન્ય ધન્ય પ્રજની ભુમિકા, ધન્ય ધન્ય પ્રજની નાર.

શ્યામ સંગ કીડા કરે, શું વર્ણુ વીજા અપારરે.

ઘોઢ ૬૫ મું.

- ભુલમાં ભુલમાં ભુલમાંરે;
 શ્રી વલ્લભ પ્રભુને હવે ભુલમાં;
 સદા રમરો શ્રીવિઠલરર મુંદર,
 પ્રભુ પકટયા છે બ્રહ્મ કુળમાંરે. શ્રીવલ્લભ. ૧
- એડિના સાત કુંવર સુખહાતા.
 વેળ્યુવ મુખા અતુલમાં રે. શ્રીવલ્લભ. ૨
- અધિક અધીક પ્રતાપ પ્રભુ પૂરણ,
 લીલાપતિ અખંડ અમુલ્યમાંરે. શ્રીવલ્લભ. ૩
- સહ શરણે જઈ સમર્પણ કીધું.
 પામ્યો રસ અમૃત અધરમાંરે. શ્રીવલ્લભ. ૪
- કઈ કાલ વિત્યા હમણાં પદ પામ્યો,
 હવે રહેને હરિની હજુરમાંરે. શ્રીવલ્લભ. ૫
- પુષ્ટિમાર્ગ પરમ પુન્ય કરી પામ્યો,
 હવે શું મોહ્યો છું રંગકુડમાંરે. શ્રીવલ્લભ. ૬
- અમૃત રસ તુને અઢળક આપ્યો,
 ઢાળે છે શીઠ હવે ધુળમાંરે. શ્રીવલ્લભ. ૭
- નિત્યપ્રતિ આનહ સતસંગ કરીયે,
 નમીયે શ્રીનંદ કીશોરમાંરે. શ્રીવલ્લભ. ૮

હાસ ગોવર્દ્ધન અધમ તમારો,
રાખો ચરણ રજતોરમાં રે. શ્રીવલ્લભ. ૯

ઘોલ ૬૬ મું.

મારગડો મેલો માંધવજી ઘેર જાવું છે,
મારે માથે મહીતું માટ ખોટી થાવું છે. ૧
વહાલા પીયુ પંથ નિહાળશે, ઘેર જાવું છે,
પાડોશણ પૂછશે વાત ખોટી થાવું છે. ૨
વહાલા પ્રીત હશે તો આવશું ઘેર જાવું છે,
હમણાં તો મેલો હાથ ખોટી થાવું છે. ૩
વલ્લભના સ્વામી શ્યામળા ઘેર જાવું છે;
મારે પૂર્વ જન્મનો સ્નેહ ખોટી થાવું છે. ૪

ઘોલ ૬૭ મું.

આજ મારે આનંદ ઉર ન સમાયજી,
મકટયા શ્રીવલ્લભ વર સકુમારજી. ૧
ભુતળ ભાગ્ય તણો નહિ પારજી,
હૈવિતે જીવનો કરવા ઉદ્ધારજી. ૨
મંદીર માંહે તે ચોક પુરાયજી,
તોરણ બારણીએ અંધાયજી. ૩
હુંએ કરું વીધવીધના શૃંગારજી.

હરખે તેડાવું તે સૈયર સાથળ. ૪

નાચું ગાઉં તાળીને પાડું હાથળ,

કોને કહું કહું તે નવ કહેવાયળ. ૫

છબિપર જન રસીક બલિબયળ,

આજ મારે આનંદ ઉર ન સમાયળ. ૬

શ્રીજગન્નાથજીનાશૃંગારનું ઘોઠ.

ઘોઠ ૬૮ મું.

શ્રીગુરૂ ગોવીંદને આરાધું પ્રેમે લાગુંળ પાય.

ખેઉ કરજેડીને વર્ણવું, દર્શન આપો મહારાજ;

મહારૂં મન મોહું જગન્નાથળ. ટેક. ૧

એડીસા ગામ સોહામણું, શ્રીજગન્ન થળનો વાસ;

ઘેરઘેર પુલતીવાડીઓ. નાળીએરકેળોનાબાગ. મારૂં. ૨

ચાર દરવાજાળ ચોકમાં મંડપ રચીયાળ થંભ;

રામ દરવાજે લક્ષ્મી વસે, જાણીએ પુનમચંદ. મારૂં. ૩

પહેલીરે પોળમાં પેસતાં પતીત પાવન થાય;

બીજી પોળમાં પેસતાં, બીરાજે રાય હાલ.

નિત્ય નિત્ય કીર્તન ગવાય. મારૂં મન. ૪

વ્રજરે મંદિરની શોભા ઘણી, દીસે ઝાક ઝમાળ;

ચંદ્રવારે કટારના, લખીઆ દશ અવતાર;

सोढीये चित्रामथ सार. महाश्ं मन. ५
 अभाते वडरे सोढ्यामणारे, जगन्नाथल्लेनो वास;
 विसाभारे वैष्णवतया, पोढ्या श्रीपुरषोत्तमरायभाश्ं. ६
 नैशां तभारां जगन्नाथल्ले, लक्ष्मीये कमणोनी पांभ,
 जेतांतेशुद्धविसरी जणभद्र सूर्यरागनी जांत. भाश्ं. ७
 काने ते कुंडल जगभगे लीलावट तिलक जडाव;
 अधर तंभोल रयी रद्यां, मुअपर लळीं जळीहार. ८
 पुलना मुगठने कुंडल अन्यां, पुलना अनियाल्ले हार;
 पुलना आल्लुअंध जेरभा, पुलने सोणे शणुगार;
 पुलना येसेरा हार. महाश्ं मन. ९
 हुंलना लभा हुंलनी काछनी, हुंलनां इमतां चार;
 पीणां पीतांभर पळेरीयां, कं तुलसीना हार. भाश्ं. १०
 हुंलनी तणाछ पुलनी पीछत्राछ, पुलनां येसीकां सार;
 हुंलनांते गालभसुरीयांपोढ्याश्रीपुर्षोत्तमराय. भाश्ं ११
 शिर डिपर सोढीये चामरी, डिपर कसअनी डार;
 वहन हिले हरीनां हुंटां, जेतां सरी यांल्ले काम भाश्ं. १२
 वरया ते वरणी क्रीधी नही, क्रीधुं अेकाकार;
 नां तांभोटांते गण्यांनही, प्रभाहवरणयो । ल ५. भाश्ं. १३
 हरभ निरभीने लुळी पडुं, काने कडिअेळ वात;

ઘેરથીઆવું હુંનોએકલી, સન્મુખ થયા જગન્નાથ. ૧૪
 યુવાયંદનને કેવડો, મરવો મચકોડ;
 અરગજને અત્તર ઘણાં, કુંડ્રે કીધાં મહંન. માઈ. ૧૫
 જેઠ માસ અસાડીલો શુદ્ધ પુનમચંદ;
 ખેડે વીર ન્હાવાને ઉતર્યા, આસન મેશ્યાં આભરણ. ૧૬
 જેઠ માસ અસાડીલો, શુદ્ધ પુનમચંદ;
 વાસો ત્યારે વસી રહ્યાં, ચંદન મેલ્યાંજી છાંય. માઈ. ૧૭
 કંચનના કળસ ભરાવીયા. માંહી નિર્મળ નીર;
 સોનાના કળસ ભરાવીયા, વિષ લાવેછે નીર, માઈ. ૧૮
 વિષ તે જળ ભરી લાવીયા, કર લીધાં શ્રીકળ;
 વાજંત્ર વાજાં વાગીયાં, મુખે બાંધ્યાં વસત્ર. માઈ. ૧૯
 ઉજળાં વસના અંગુછા, સોહીએ શ્યામ શરીર;
 લાલ પીતાંબર પહેરીયાં, નવત્રી દક્ષણી ભાત;
 કમર કંચનના પાટ. મહાઈં મન. ૨૦
 નવા તે કુંડ્રજી નવરંગા, તેનું નવ બણું નામ;
 લાલ તે કુંડ્ર સોહ્યામણ્યાં, ધરીયાંહસ્તીનાં રૂપ. મહાઈં. ૨૧
 છપન્ન ભોગ ત્યાં નીપજે, પહેડી ખીચડી સાર;
 શીરોપુરીને લાપસી, કંચન માલપુવા સાર. મહાઈં. ૨૨
 દુધપુરીને જલેખીવણી, લાડવે ન આવેજી પાર;

वहेडभी पुडाने ढोकणां, पीडा आवेळ सार. म्हाइं. २३
 नाणीयेर केणां अती धरणां, लाडाकोणानुं शाक;
 साकहाणने लाळवणी. अटकादीवसने रात. म्हाइं. २४
 मोणां ते हवीं जभावीयां, घी ताव्यां तत्काण;
 अगरना धुप डिपेडीया, दीपक कर्या तत्काण. म्हाइं. २५
 तुलसी हण सभर्षीयां, जभीया जवराय;
 सोनाजारीजमुनाजणेभरी आचमनकरौनेमहाराज. २६
 लवींग सोपारीने येत्तयी, भीडसे आसड पान;
 भीडलांवाण्यां रेकपुरनां, आप्यां लक्ष्मीं लहाय. म्हाइं. २७
 जभी करीने डिडीयां, आण्यां वज्र मंदिर भांय;
 लक्ष्मीं साथे ओढ्यां नहि, साधुने आप्यां दर्शन. २८
 पंडाये पट हेभाडीये, धरीया दश अचतार;
 पंहरदिवसगयादोहिला, साधुनेन आप्यां दर्शन म्हाइं. २९
 अभावाच्या दिनरे सोढामण्यां, तेनी शीतण ध्रांय;
 तेडया तेडाधना आवे नही, येवा जुगलकिशोर. म्हाइं.
 जत्राणु ह्यथ जेडी रह्या, पडया पाडे छे सोर;
 श्यामजायेरथ शृंगारिया, लालधजळ सार. म्हाइं. ३१
 परिक्भांरे पोते करी, पाडिवरीयां त्रीनाथ;
 छंद्र हभणुनी जत्रा, आह्या जवराय. म्हाइं. ३२

સહુ કોઇને સાથે તેડીયાં, લક્ષ્મીજી નવ લીધાં સાથ;
 પશુ પક્ષીને પાવન કર્યાં, તેનાં સરીયાંજીકાજમહાર્. ૩૩
 મહાકુંડમાં નહાઇને, મેરલી સમુદ્ર સાથ;
 ઈંદ્ર દમણુમાં નહાઇને, ટાળ્યાં પરીઆનાં પાપ. મહાર્. ૩૪
 બીજે તે રથ ચત્રાચીયો, પાંચમે આવ્યાજી ત્યાંહ;
 સિંધપોળે રથ રાખીયો. વાળાં વાગેજી સાર. માર્. ૩૫
 દશમે રથ ચત્રાચીયો, તેરશે આવ્યાજી ઘેર;
 સિંધપોળેરથ રાખીયો, લક્ષ્મીજીએ ભીડયાં દાર. માર્.
 વળતાં તે બળભદ્ર બોલીયા, લક્ષ્મીજી ઉઘાડો દરબાર;
 બરણે ઉભા જગન્નાથજી, ઈંદ્ર વરસેઝે ધાર. માર્. ૩૭
 વળતાં તે લક્ષ્મીજી બોલીયાં, સાંભળો બળભદ્ર જેઠ;
 મંદિરપધારો પોતા તણા, ચત્રાચીશું દરબાર. મહાર્. ૩૮
 પ્રસાદ તમથી ચાલે નહીં, ના ચાલે દરબાર;
 કાળાએબંધવઅમતણા, કાળાવિનાકોણુકરશેરાજ. મહાર્.
 વળતાં તે લક્ષ્મીજી બોલીયાં સાંભળો બળભદ્ર જેઠ;
 કાળોરેકપટીસધાચીયો, અમને નવલીધાંસાથ. મહાર્. ૪૦
 વળતાં તે જગન્નાથજી બોલીયા, સાંભળ શ્યામળો દેવ;
 મોટાએબંધવઅમતણા, મોટા બળભદ્રવીર. મહાર્. ૪૧
 લગ્યા તે તેમની રાખી નહીં, સાથે સુભદ્રા બહેન;

હરખીનેલક્ષ્મીજીઉઠીયાં,હરખીઉઠ્યાડયાંહરખાર. મહાઈં.
 રત્નસિંહાસને પધારીયા, હરખી ઘેડા જગન્નાથ;
 પહેલાંતેઆરતીપોતેકરી, હરખી ઉઠ્યાજગન્નાથ. મહાઈં.
 વળતાં તે જગન્નાથજી ઘોલીયા, સાંભળો સાંભળો દેવ;
 પતિતપુરાવ્રુંતમતણાં, મિથ્યાશીકરો વાર. મહાઈં. ૪૪
 મોહારો આપું હુંતો રોકડી, ઉઠો કરો શૃંગાર;
 પ્રહુમન પુત્રજી તમતણા, તેને મોતીનાહાર. મહાઈં. ૪૫
 વડો શૃંગાર જગન્નાથજી, કંઈ પેરે કઈં રે વખાણુ;
 કાયરકુડાજીઅતિવણા,મારે છડીઓના માર. મહાઈં ૪૬
 જરે ગાયે ને સાંભળે, તેનો પુરીમાં વાસ;
 નવ ગાયે નવ સાંભળે, તેનો પશુનો અવતાર;
 ગાય માંવવહાસ, મહાઈં મન મોહું જગન્નાથજી. ૪૭

રસીયાનું ધોલ.

ધોલ ૬૧ મું.

(૧)

રસીયો રસે ભર્યોરે, વહાલો શ્રીવિકૃલવર વર્ણાગીરે;
 પ્રજ વનિતાએ વર્યો રે, એમનીછખીઉપરલેહલાગીરે. ૧
 નાગર નંદતણોરે, નટવર નાચેને ગાયે ગીતરે;;

વહાલો લાગે વણેરે, પ્યારો પ્રેમ ઉપજવે પ્રીતરે. ૨
 સુંદર શ્યામજો રે, હરી મહારા હૈડા કેરો હારરે;
 પ્રિતમ પાતળોરે, મહાન પ્રાણુ જીવન આધારરે. ૩
 લાગે હરિ મીડોરે. રસીયો રાસ રમણનો ભોગીરે;
 વદ્ધલ પ્રભુ દીડોરે, તેથી સદા રહીએ સંજોગીરે. ૪

(૨)

લાગી મને નેહજીડીરે, એથી અજગા કેમ રહેવાયરે;
 નિરખું ઘડી ઘડીરે, સુખડાં કેની આગળ કહેવાયરે. ૧
 ભીડી મને ગેલમાંરે, વહાલો શ્રીવૃદ્ધવનના ચંદરે;
 સૈયર સાથમાંરે સેહીએ તારામાં જેમ ચંદરે ૨
 ઊભો અલખેલોરે જીવણ શ્રીજમુનાજીને તીરરે;
 લાલચ ઘેલોરે, વેણુ વગાડે હળધર વીરરે. ૩
 સખી ટોળે મળીરે, જ્ઞેય, જસોદાજીના કહાનરે;
 મરજદા ટળીરે, વદ્ધલ પ્રભુજી શું લાગ્યું ધ્યાનરે. ૪

(૩)

ઘેલી થઈ ફરે, ઘેલા ગિરિધારીની સંગરે;
 ધીરજ નવ ધરે, આતુર કીધું માઈં મનરે. ૧
 જળ ભરવાને મસેરે જલવું શ્રીજમુનાજીને ઘાટે;
 હરિ હરખે હસે રે, આડા આવી રોકે વાટરે. ૨
 નિરખું નૈણાં ભરીરે, સજની શ્યામળીઆનું રૂપરે;

હરખું હૈડાં ભરીરે, સર્વસ કોમળ સ્યામ સ્વરૂપરે. ૩
 ખીજું મતે નવ ગમેરે, મારે સર્વસ્વ નંદકુમારરે:
 મન કોરે ભમેરે દાસ વક્ષભ પ્રમુ પ્રાણઆધારરે. ૮

(૪)

પ્રિતમની વાતડીરે, જોહને લાગી હોય તે જાણેરે;
 તુજ ઘેર જાતડીરે, નિર્જા થાય તે એ રસ માણેરે. ૧
 પ્રેમ ત્યાં નેમ નહીંરે જ્યાં પડે ત્યાં શાની પ્રીતરે;
 નેમ ત્યાં પ્રેમ નહીંરે, જગતભગતની અવળી રીતરે. ૨
 પ્રીત છે માહરેરે, સજની શ્યામળીયાની સાથરે;
 એવી નથી તાહરેરે, અમે વેચાણાં એકિને હાથરે. ૩
 તનમન સોંપીયુરે, હવે જે થનાર હોય તે થાયરે;
 ભવોભવ અર્પીયુરે, દાસવક્ષભ જુગલ જશ ગાયરે. ૪

(૫)

કારણ શું એ કહું રે, મુજને કહાનુડાના કોડરે;
 કોમળી નવ ડરું રે, હરખે હૈડું મહોડામહોડરે. ૧
 પ્રિત પ્રકટ કરુંરે, સજની શેને રાખું છાનુરે;
 હરખ હૈયે ધરુંરે, મારા મનના માન્યા માનુરે. ૨
 આ ભવ દુઃખ ટળ્યુરે, હવે જેમ સુખી કેરું સાક્ષરે;
 દુરીજન દેખી બળે રે, મારે સર્વસ નંદજીનાજાલરે. ૩
 પ્રાણના પ્રાણ સખીરે, જીવણ જસોદાજીના કહાનરે;

રાખું હૈયે લખીરે, વહ્લલ પ્રભુ શું લાગ્યું ધ્યાનરે. ૪

(૬)

રસ રસીયા તણોરે, મીઠડા લાગ્યા જેને મનરે;

પીતાં પ્રેમ ધણોરે, સોંપ્યાં તનમન ને વળી ધનરે. ૧

વ્રજમાં વાય છેરે, એ રસ ઉમંગ્યો અંગો અંગરે;

અઢળક ઉર ઢાળ્યો રે, રમતાં રસ વાધ્યો ખેડિ રંગરે. ૨

છે રસ પ્રીતનોરે, લટકે લેતાં છુટે લાજરે;

અધરરસ લહેરનોરે, સુત પતિ તણ્યાં ધરનાં કાજરે. ૩

લલિતા લાલશું રે કરતી અહોનીશ આનંદ ખેલરે;

વિલાસ ગોપાળશું રે, જેને હરિની સાથે હેલરે. ૪

ધન્ય વ્રજવાસીયારે, ધન્ય શ્રીગોકુળ જમુના તીરરે;

ભવોભવ દાસીયોરે, જેને વહાલો હજધર વીરરે. ૫

ખટરસ આંગણેરે, ખીન્ન રસમાં સ્વાદ ન હોયરે;

વહ્લલ પ્રભુ મળ્યારે, મોહન મુખ દીઠે મુખ હોયરે. ૬

(૭)

મુણ સાહેલડીરે, મારે નંદકુંવર શું સ્નેહરે;

ઝાઝું શું કહું રે, મારા પ્રાણુજીવન ધન એહરે. ૧

હાર હૈયા તણોરે, મારા ચિત્તડા કેરો ચોરરે;

મસ્તકના મણિરે, મહારા કાળજડાની કોરરે. ૨

ઉર લપટાવીયેરે, એ વર આવે એવું વહાલરે;

સખી હું શું કહું રે, મ્હેટું સાસરીયાનું સાલરે. ૩
 આજ હું એકલીરે, મને માર્ગે મળીયો કહાનરે;
 મુખ બોલ્યા વિનારે, કીધી આંખલડીમાં સાનરે. ૪
 હું સમજી રહીરે, મુજને તેડી શ્રીવૃંદાવનરે;
 સજની શું કહું રે ન સુઝે રજનીને કાંઈ દીનરે. ૫
 વહાલે મને ભોળવીરે, ચોરી લીધું મારું ચિત્તરે;
 વહલલના સ્વામિમજ્યારે, મારે પ્રાણજીવન ધન હીતરે. ૬

ઘોઠ ૭૦ મું.

શ્રીલક્ષ્મણસુતનેરે હેલી, એમને નિરખું સર્વે પહેલી. ૧
 એમના ગુણનેરે ગાશે, તેના ભવના પ્રાશ્નિત બશે, ૨
 સુતગોપીનાથશ્રીવિકુલજયાજાણીએ કલ્પવૃક્ષની છાયા. ૩
 પ્રકટયા દૈવી જીવ અધિકારી;
 મુખ છખી પર જાઉં બલીહારી, ૪
 મારું ચિત્તડું એશું બાંધ્યું એમની ચરણકમળ રજમાગું, ૫
 ચર્ણે રાખો શ્રીવહલલનાથ, મહારે મસ્તક ધરજે હાથ ૬
 શ્રીમહાલક્ષ્મીજીમહાવરઆપોમારાભવનાંબધનકાપો, ૭
 પુરવા સેવક જનના કોડ, એમને સાત કુંવરની બેડ, ૮
 સાત કુંવર છેરે એવા, સાતને સમ સ્વરૂપથી જાજે. ૯
 એ શોભા જોઈ વહલલદાસ ગુણ માયે;

એ છબી લોચન માંહે સમાયે, શ્રીલક્ષ્મણ સુતને, ૧૦

ઘોઢ ૭૧ મું.

- શુભ અષ્ટમીનો દીન કહીએ સારે, વહાલાજી.
 શ્રીવ્રજભુષણજનું પ્રાકટય નિરધાર; મારાવહાલાજી. ૧
 શ્રીવ્રજભુષણજી રૂપે રૂડા દીસેરે, વહાલાજી.
 અમારું મનડું જોવાને ઘણું હીસે; મારાવહાલાજી. ૨
 શ્રીપદ્માવતી કુખે અવતર્યા સુખકારીરે વહાલાજી.
 એ લીલા ગાજે નિત્ય તરનેનારી; મારાવહાલાજી. ૩
 શ્રીવ્રજભુષણજી વિકુલવરના લાલરે, વહાલાજી.
 આઅંતરઅમનેમહુ લાગેછેવાહાલ; મારાવહાલાજી. ૪
 શ્રીવ્રજનાથજી જોઈ હરખે મન મોહરે, વહાલાજી.
 શ્રીચામતીમાજીપુષ્યાં અંગોઅંગ; મારાવહાલાજી. ૫
 શ્રીગોકુળનાથજી પુષ્યા અંગે ડોલેરે, વહાલાજી.
 આવૈષ્ણવ ઉભા જોજે શબ્દ યોલે; મારાવહાલાજી. ૬
 કેસરીયા ઘેતી સોહીએ સુંદર નાથરે, વહાલાજી.
 ઉપરણો ઓઢ્યોછે લટકંતે હાથ મારાવહાલાજી. ૭
 કેસર કેરાં તિલક ખીરાજે ભાલરે, વહાલાજી.
 શ્રીકંઠે સોહીએ ગુંબરકેરા હાર; મારાવહાલાજી. ૮
 શ્રીવ્રજભુષણ શ્રીગિરિધારીલાલના તાતરે, વહાલાજી.

- આ પ્રાતઃસમે ઉઠી ક્રીધા પાઠ; મારાવહાલાજી. ૯
 શ્રીદ્વારકાંનાથજી સેવોછો ઘણી રીતેરે, વહાલાજી.
 શાણુગારઆપોનેભોગધરોવણીપ્રીતરે; મારાવહાલાજી. ૧૦
 શ્રીવ્રજભુષણજીશ્રીચંદ્રાવલીવહુજીનાકંથરે, વહાલાજી.
 નેનકટાક્ષે ભાજે એ ગુણવંતઃ મારાવહાલાજી. ૧૧
 શ્રીહરિ અમારે હૈયે હરખ ન માય રે, વહાલાજી.
 આધંધુકાના વૈષ્ણવ તમને ગાય; મારાવહાલાજી. ૧૨
 શ્રીવ્રજ ભુષણજી દુખડાના છો જાણરે, વહાલાજી.
 પ્રીતલડી સાથે ખંધાણા પ્રાણુ; મારાવહાલાજી. ૧૩
 શ્રીવ્રજભુષણજીગિરિધારી મદનારાજરે, વહાલાજી.
 આદાન આપીને લાગે ઝાઝાવહાલા; મારાવહાલાજી. ૧૪
 સોળ કળા તો સંપુર્ણ કહેવાય રે, વહાલાજી.
 આ મુખડાં જ્ઞેતાં દુખડાં સર્વે જય; મારાવહાલાજી. ૧૫
 માંડો ઘેતો હું કાંઈ નવ જાણુરે, વહાલાજી.
 શ્રીવિઠલવરની કૃપા હોયતો માણું; મારાવહાલાજી. ૧૬
 કાળો ઘેતો દાસ તમારો જાણુરે, વહાલાજી.
 શ્રીવ્રજભુષણજી વેગે લેજે તાણી; મારાવહાલાજી. ૧૭
 એશોભાજેઈ વહ્નભદ્રાસખલીહારીજયરે; વહાલાજી.
 શ્રીવ્રજભુષણને દીઠેમહાસુખથાય. મારાવહાલાજી. ૧૮

ઘોઠ ૭૨ મું.

મીઠડા બોલા નાથ, આવો મારા મીઠડા બોલા નાથ;
સુમીને સંધ્યાના સીદરે ગયાતા, આવી ઉમા પભાત. આ. ૧
પ્રાડલે પ્રાડલે તોરણ બંધાવું, મોતીડે પુરાવું રૂડાયોક. ૨
ગોખલે ગોખલે દીવડીયા અજવાણું,

મંગળ ગવરાવું સારી રાત. આવો ૩

શેરીએ શેરીએ સાહ પડાવું, વાટલડી જોડે સારી રાત. ૪
એક ઘડી એકાંત મળેનો, કહું મારા દીલડાની વાત. ૫
શ્રીવૃંદાવનની કુજગલનમાં, ફેડી મટ્ટકી ગ્રહી હાથ. ૬
વલ્લભના સ્વામિ પ્રભુ રસીક શીરોમણી,
જનમે જનમ તારે હાથ. આવો ૭

ઘોઠ ૭૩ મું.

શ્રીગોકળીયું મુકીને કંઈ જઈએ નહીં,
વાસો વસીએ ચરણ કમળની છાંય જો;
શ્રીજમુનાજીના સુંદર તટ રળીયામણા,
ત્યાં મારાવહાલાજીના પરમરમણ સુખધામજો. શ્રી. ૧
જસોદા ઘાટે આનંદ ગગર ઉત્તરથો,
સુખ સાગરમાં ઝીલે લલત સમાજ જો;
શ્રીઠકરાણી ઘાટે બેઠક સુંદર શોભિતી,

- સહા બીરાજે શ્રીવલ્લભ પરમ ઉદાર જો. શ્રીગો. ૨
- શ્રીગોકુળીયાની વૃક્ષ લતા સૌ નમી રહિ,
ચરણ સ્પર્શવા ગોકુળપતિ મહારાજ જો;
ગિરિ ગોવર્દ્ધન રત્ન ખચીત સોહો ઘણું,
આઘ વૃંદાવન નિત્ય રમણના ઠોર જો. શ્રીગો. ૩
- અનંદ મંગળ મહારસ સીંધુ ઉલટયો,
કુંજ કુંજ પ્રતે ખેતે શ્રી નદ કુમાર જો;
જો નયણે શ્રી ગોકુળીયું નિરખ્યું સહી,
તે નૈણાના ભાગ્ય તણો નહીં પાર જો. શ્રીગો. ૪
- શ્રીવલ્લભ ઘાટે પ્રીતમજી ખેસે ઘણું,
કુંજ ગલીમાં બીડ તણો નહીં પારજો;
રંગીલી ગલી શ્રીગોકુળપતિ મહિર જતાં,
પ્રીતમજી ત્યાં વળી લે છે દાન જો. શ્રીગો. ૫
- જગમોહનમાં ખેડક મુંદર શોભતી,
મનોરથ પુરે શ્રી ગોકુળનો નાથ જો;
રમણ રેતીમાં રાસ મંડળ રચના કરી,
નિરખી હરખી જીવ કૃતાર્થ થાય જો. શ્રીગો. ૬
- ભેટ પહેરામણી ભાવ સહીત ત્યાંહાં સહુ કરે,
તેને વહાલો આપે મજામાં વાસ જો;

ઘહેરાં જળ અતિ દીસે સુંદર શોભીતાં,
 એવી રીતે કહે છે શ્રીવલ્લભનો દાસ જ્ઞે. શ્રીગો. ૭
 ઘેર ઘેર શ્રીજમુનાજી વિનતી કરૂં,
 નિત્ય પ્રીત રાખો ચરણ કમળની છાંય જ્ઞે;
 નિજ ભક્તનકી નિજ દાસી હું તમતણી,
 કીકરી કહે મને આપો શ્રીવ્રજમાં વાસજ્ઞે. શ્રીગો. ૮

ઘોઠ ૭૪ મું.

શ્રીગોકુળસાસરીએજ્ઞવું, મોહન વરનુંઆવ્યું છે આણું,
 લખ્યું શ્રીહસ્તતણુંઆવ્યું, શ્રીગોકુળસાસરીએજ્ઞવું. ૧
 જ્ઞવું છે લટકેને મટકે, મોહનવર જ્ઞેઠ જ્ઞેઠ મન અટકે;
 પાયે નેપુરીયાં ઠમકે. શ્રીગોકુળ ૨
 અભારણુ પહેર્યોએ અંગે, સખી જન શોભે છે મંગે;
 મોહનવર જ્ઞેઠ જ્ઞેઠ મન રંગે. શ્રીગોકુળ ૩
 વાટલડીતો જ્ઞેવેછે વહાલો, સખી વેગે વહેલેરાં ચાલો;
 નૈણાં ભરી પ્રીતમવર નિહાળો. શ્રીગોકુળ ૪
 સાસરીયું મનેવ્રહાલેરૂં લાગે, ત્યાંમારીકામવાસનાભાગે;
 મોહનવર જ્ઞેઠ જ્ઞેઠ રઠ લાગે. શ્રીગોકુળ ૫
 સખી મારે આઅવસરરૂંડો, અવિચલઅખંડપહેર્યોચુડો;
 મારે ગોકુળપતિ વર રૂંડો. શ્રીગોકુળ ૬

અહસુતલહેરતોરંગાભારિ, શ્રીયુમનાજ્જળભરવીછે ઝારિ;
 મોહનવર વારંવાર વારી, શ્રીગોકુળ૦ ૭
 શ્રીવલ્લભ નામ સદા રટવું; નિત્ય સુજ્જતિમાં રહેવું;
 એવા શ્રીચરણ કમળ સેવું. શ્રીગોકુળ૦ ૮

ઘોઠ ૭૫ મું.

ચાલો સખીશ્રીગોકુળ જઈએ, નીર્મળયમુનાજ્જન્દાકયે;
 કે અખંડ વ્રજવાસી થઈએ. ચાલો સખી૦ ૧
 નિત્યપ્રતિ યસોદાજી ઘાટે, મહાપ્રભુ ઉભા રંગીલી વાટે;
 પ્રકટયા તે ભકત રસિક માટે. ચાલો સખી૦ ૨
 શ્રીગોકુળપતિદાન દીએ ભારી, અંગીકૃત ક્રીધીછે નારી;
 સદા પ્રભુ નહા મંગળકારી. ચાલો સખી૦ ૩
 પ્રાણજીવન મંદિરમાં રાજે, ભકતતણાં મહાદુઃખભાંજે;
 આનંદ શ્રીગોકુળમાં ગાજે. ચાલો સખી૦ ૪
 નાગાં ભરી પ્રીતમજી નિરખું; જન્મ સફળકરીને લેખું;
 રમાડો સ્થળ ભાવ કરી પેખું. ચાલો સખી૦ ૫
 શ્રીગોકુળ રંગતણી રેલી, લતાદ્રુમ પુલી રહિ વેલી;
 નિરખતાં થઈ રહી ઘેલી. ચાલો સખી૦ ૬
 સ્ફટિકમણિ ગોવર્દનસોહે, શ્રીવૃંદાવનજેતાં મન મોહે;
 તે સ્થળ જન્મો જન્મ જોઈએ. ચાલો સખી૦ ૭

શ્રીગોકુળવસીએરેહેલી, શ્રીમહારાણી સાહ્ય કરે વહેલી;
ખેલું જઈ સખી સર્વે પહેલી. ચાલો સખી ૦ ૮

શ્રીમહારાણી ઘેરેરાં બહુ ભાવે, ભક્ત સહુ દર્શને આવે;
તેનો લઈ પુષ્પે વધાવે, માધવદામનેમનભાવે. ચાલો ૦ ૯

ઘોઠ ૭૬ મું.

ધન્ય ધન્ય રાણા રાય સંઘ હો લાલ;

હાંરે ધન્ય ધન્યરે મેવાડે દેશ,

કૃપા કરીને શ્રીનાથજી પધારીયા હો લાલ. ૧

ત્રજજમાંથી વહાલોજી પધારીયા હો લાલ,

હાંરે આવી વસીયારે મેવાડે દેશ.

કૃપા કરીને. ૨

તળાવે તે તંબુ તાણીયા હો લાલ,

હાંરેઆવીઉતર્યોરેમારા ત્રજનોસાથ.

કૃપા કરીને. ૩

ડુંગર કોરીને વહાલે મંદિર કર્યા હો લાલ,

ત્યાં બીરાજેરે શ્રીગોવર્દન નાથ.

કૃપા કરીને. ૪

શ્રીનાથજીને શ્રીદ્વારકાંનાથજીનાં જોડલાં હો લાલ,

હાંરે શ્રીનવનીતપ્રીયાજીરેશ્રીવિકુલનાથજીની જોડ. ૫

શ્રીગોકુળનાથને શ્રીમથુરાંનાથનાં જોડલાં હો લાલ,

હાંરેશ્રીગોકુળચંદ્રમાજીરે શ્રીમહનમોહનજીનીજોડ. ૬

ત્યાં મધરાતે ગોવર્દન ભયો હો લાલ,

- ત્યાં તળેટીરે ઝોયાળપરૂ આમ. કૃપા કરીને ૭
- ઝરણો તે ગોર્વીદ કુંડ ભયો હો લાલ,
હાંરે ત્યાંબનાસરે શ્રીમહારાણીજીનાંનીર. કૃપા કરીને. ૮
- આસોટીયું વૃદ્ધવન ભયું હો લાલ,
હાંરે ત્યાં કાંકરોલીરે ખંસીબટનો ચોક. કૃપા કરીને. ૯
- કમળ ચોકમાં જુલે ધમર હાથીયા હો લાલ,
હાંરે ત્યાં ટોડલેરે રૂડા ટાંકે છે મોર. કૃપા કરીને. ૧૦
- થાળ ભયો સગ મોતીએ હો લાલ,
હાંરે વધાવોરે શ્રીવલ્લભ પરિવાર. કૃપા કરીને ૧૧
- સાકર કેરા કરા પડયા હો લાલ.
હાંરે ત્યાં દુધડે રૂડા વરસ્યા છે મેઘ. કૃપા કરીને. ૧૨
- અબ્જબ કુંવરીની વિનતિ હો લાલ,
તમે સુણજેર શ્રીગિરિધરજી મહારાજ. કૃપા કરીને. ૧૩
- સવળા વૈષ્ણવની વિનતિ હો લાલ,
અમોને આપોરે શ્રીવ્રજમાં વાસ. કૃપા કરીને. ૧૪

ઘોઠ ૭૭ મું.

શ્રી વલ્લભ એ પ્રકટયા,
શ્રી લક્ષ્મણ ભટ્ટજીને ઘેરરે, થઈ રહિ છે લીલા હહેરરે;
વહાલો પુષ્ટિની કરવા પેરરે. શ્રીવલ્લભ. ૧

- थयांअवनीउपरअञ्जवाणारे, त्रैलोक्यनांतिभिरदाण्यारे;
 वहासे वेणु अभारं पाण्यारे. श्रीवह्लल. २
- आहरथी आव्यां हरि घेररे, पोतानी करवा पेररे;
 शिपवी सेवा कीधी महेररे. श्रीवह्लल. ३
- माया मत कीधी भंडरे, पाभंडीने दीधी दंडरे;
 ऐमनो जश वाध्या नवभंडरे. श्रीवह्लल. ४
- श्रीलक्ष्मणु लटलुना नंदरे, वहासे पुर्वजन्मनायंदरे;
 वरतावे छे अति आनंदरे. श्रीवह्लल. ५
- श्रीधरभागाइनालालरे, वहासेवैष्णुव उपरकीधीवहालरे;
 दीधां हान कीधां गहु न्यालरे. श्रीवह्लल. ६
- नवभंडमानवानवादेशरे, ऐमनागुणुगायनिगमभदेशरे;
 ऐमनो पार न पासे शेषरे. श्रीवह्लल. ७
- सुभडांनी लहेरे जयरे, अति आनंद ओश्रव थायरे;
 वह्ललहास वह्लल जश गायरे. श्रीवह्लल. ८

श्रीवसेंबावन वैष्णवनुं धौळ.

धौळ ७८ मुं.

हाहेरे.

श्रीमह वह्लल प्रभुने नमुं श्रीविठ्ठलेश,
 सात स्वरूप सज्जित सधणो वंशात्मप्रविशेष.

સેવક શ્રીવિકૃલેશજીવા ખસેનેખાવન,
જેનુંનામ ઉચ્ચાર માત્રથી થાય સૌ પાવન.

વક્ત્ર.

ગુણ ગોવિંદહાસના ગાઠએરે,	
ચીતસ્વામિ પરમચિત્ત લઠયેરે	૩
નંદહાસ શ્રીકૃષ્ણ આસકતરે,	
ચતુર્ભુજહાસ સદા અનુરકતરે.	૪
નિત્ય નાગરભાઈ ઓચરીએરે,	
કૃષ્ણભટજીને મન ધરીએરે.	૫
ચાચાજી નારાયણહાસરે,	
વિકૃલહાસ ભક્ત ઉલ્લાસરે.	૬
કૃષ્ણહાસ મોરારીહાસરે,	
ખાપા ખેટા મન ઉલ્લાસરે.	૭
હરિહાસ જનાર્દનહાસરે,	
૩૫ મોરારી રસ રાસરે.	૮
અલ્લીખાન વલીખાન બદીરે,	
જેમલ રજપુત હરી વાદીરે.	૯
માધવહાસ નાહાલચંદરે,	
માધવહાસ કાયસ્થ ગુણવંતરે.	૧૦

કાયસ્થ ધણીને ધણીયાણીરે,	
રૂપચંદ્ર નંદ શુભ વાણીરે,	૧૧
એક બ્રાહ્મણ રાવનહાસરે,	
ગોપાલદાસ ગુજરાતનો વાસીરે.	૧૨
રાજા લાખાને એક બાધરે,	
હરીદાસ ખવાસ સુખદાધરે.	૧૩
શેઠ જ્ઞાનચંદ્ર જુહનાથરે	
ભાઈલા કોઠારી હરિ હાથરે.	૧૪
માણેકચંદને એની નારીરે,	
હરજી કોઠારી ગુણ ભારીરે.	૧૫
ગોપાલદાસ બ્રાહ્મણ લગાળીરે,	
વ્યાસ ગણેશ બહુ ભાગ્યશાળીરે.	૧૬
મધુસૂદનદાસ છે હરિ વહાલારે,	
એક કણ્ઠી માળાવાળા રે.	૧૭
એક વૈષ્ણવની છે કન્યારે;	
રામાનંદને પરણાવી કન્યારે.	૧૮
એક વૈષ્ણવની બેટી ટેકીરે,	
તે તે પરણી ધર્મ વિવેકીરે.	૧૯
વૈષ્ણવ એક તરૂના સંગીરે,	

પાથો ગુજરી હરિરસ રંગીરે.	૨૦
એક જગવાસી સુત નારીરે,	
ગોપીનાથદાસ ગૌ ચારીરે.	૨૧
કણ્ઠી ગુજરાતી બે ભાઈરે,	
દ્વિજ પત્નિ આગરાઈરે	૨૨
એક ગોડીઓ પંડિત શોભેરે,	
એક રઘુપતિ દર્શન લોભેરે.	૨૩
એક પંડિતને કહાનબાઈરે,	
વૈષ્ણવ ક્ષત્રીય છે આગરાઈરે.	૨૪
મોહા ઢીમરને દ્વિજ રેકું રે.	
નારાયણદાસ હરિને તેકું રે.	૨૫
એક વૈષ્ણવ સુતરવાળારે,	
રાજ આસકરણ પ્રભુ વહાલારે.	૨૬
બે હતીત પતીત તે કણ્ઠીરે,	
વહુ અજબકુંવરી બેહુ ધર્મીરે.	૨૭
એક પ્રોહિત વેશ્યા કન્યારે,	
ગંગાબાઈ છે પુર્ણ ધન્યારે.	૨૮
એક રાજને એક ધોળીરે,	
બે સાચોરા રસ લોભીરે.	૨૯

એક વૈષ્ણવ મહન ગોપાળરે, બે કણુબી પટેલ રસાળરે.	૩૦
સેવક એક વિરકતરે, હયા ભવૈયા આસકતરે.	૩૧
એક વાણીઓને એક નારીરે, એઉ પરમ વૈષ્ણવતા ધારીરે.	૩૨
એક ક્ષત્રાણી વિરકતરે, વાઘજી રજપુત આસકતરે.	૩૩
એક ગોપાળદાસ બીતરીયારે, બીજા આઠ સેવક અનુસરીયારે.	૩૪
ગોપાલદાસ સીંધલ ભોળા ભાઈરે, શેઠ પુત્રી દીવાનની જાઈરે.	૩૫
એક કુંઝડી રૂપાલાઈરે. હરિદાસ સુતા સુખદાઈરે.	૩૬
એક ક્ષત્રી વૈષ્ણવ ધાઈરે, રાજા રણી પુત્રને દાઈરે	૩૭
શાહુકારનો બેટો વિલાસીરે, એક વૈષ્ણવ કૃષ્ણ પ્રકાશીરે.	૩૮
એક વેશ્યા ભોવનની વાસીરે,	

તે હરિગુણ માંહિ નિવાસીરે.	૩૯
પુત્રજી વડો વિરક્તરે,	
વેણીદ સ છીયા છે ભક્તરે.	૪૦
એક શ્યામળદાસ એક નાધરે,	
પુત્ર પઠણનો સુખદાધરે.	૪૧
ઓઝા દામોદરદાસ છે ભક્તરે,	
બેટી શાહુકારની આસકતરે.	૪૨
વૈષ્ણવ એક ખડખુચાવાળોરે,	
શેઠ આગરાઈને મન ભાળોરે.	૪૩
એક કાવડવાળો શોભેરે,	
કણબી આંજણો વૈષ્ણવ લોભેરે.	૪૪
એક શાસ્ત્રી મોરારિદાસરે,	
લાછબાઈ ભાટ ગુણરાસરે.	૪૫
રાજા રાણી હરિ મન ભાવેરે,	
એક વૈષ્ણવ ડોલ જુલાવેરે.	૪૬
દ્વિજ શેઠ સોની પરમાનંદરે,	
મહેરા પુરૂષોત્તમ ગુણવતરે.	૪૭
એક બે ભાઈ ચંદન લાબ્યારે,	
ચોપડા ભંડારીને મન ભાબ્યારે.	૪૮

હમ એક હસ એક સંગીરે, માતા બેટી હરિ રસ રંગીરે.	૪૯
એક ગૃહસ્થીને વિરક્તરે, બીજા બે ભાઈ આસકતરે, જીવા પારેખને જોવાળરે.	૫૦
દોશી માધવદાસ દલાલરે. બેટા પટેલનો નિત્ય આવેરે, બેટી પટવારીને મન ભાવેરે.	૫૧
હરિદાસ જમાઈ માણુકચંદરે, પ્રભુએ ત્યાગ કર્યો મનરે એ ગિરિની પરિક્રમા કરતારે, એક નીત્ય ઉઠી વ્રજમાં ફરતારે.	૫૩
બે કણુબીએ કશી એવીરે, લઈ કુવામાં નાંખી દેવીરે.	૫૫
કણુબણુ ગુજરાતની વાસીરે, બેટી બીરબલની સુખરાસીરે.	૫૬
રાજા બેધસીંગ દક્ષિણુનારે, વળી પ્રોહિત તેના ધરનારે. સાસુ વહુ સુરતનાં વાસીરે,	૫૭

રાજા પુર્વાના સુખરાશીરે.	૫૮
શેઠ સુત રહેનારો ગુજરાતીરે,	
એક બ્રાહ્મણી નાગર જાતીરે.	૫૯
શ્રીવિકૃલેશ શ્રીજીને રૂપેરે,	
દીધું દર્શાન બેને અનુપેરે.	૬૦
એક દુઃસંગ મીઠા વિરક્તરે,	
બીજે ભાઈ આસક્તરે.	૬૧
વેણીદાસ છીપા છે ભક્તરે	
એક રજપુત કાંઠાના આસક્તરે.	૬૨
દ્વિજની પત્ની વૈષ્ણવ સંગથીરે,	
ખોયા કોહોડ પોતાના અંબથીરે.	૬૩
એક ન્યુન અધીક બે આવેરે,	
એક દ્રૌય સામગ્રી લાવેરે.	૬૪
એ કણુબી ગાય ચરાવેરે,	
એક રાસની સીત ચિત્ત લાવેરે.	૬૫
બેડ ઠમને એક ગુજરાતીરે,	
સીતાબાઈ છે હક્ષણી જાતીરે.	૬૬
એક વૈષ્ણવને એક ભાઈરે,	
દામોદરદાસ સુખદાઈરે.	૬૭

વડનગરમાં આધ વહાસરે, એક વૈષ્ણવ મહા વનવાસરે.	૧૮
ગુજરાતના હાસ મોરારીરે, લકત સીમ અતિ હેતકારીરે.	૧૯
એક હાસ ગોવર્દ્ધનધારીરે, રામહાસ પરમ આચારીરે.	૭૦
જીયાહાસને વરહરિહાસરે, રાજ ટોડરમલ સુખરાસરે.	૭૧
નત્સીહાસને પીતાંબરહાસરે, ધર્મરાજ ગોપાળ પ્રકાશરે.	૭૨
એક પ્રાહ્મણ મધ્યવહાસરે, એક વહેપારી સુખરાસરે.	૭૩
એક પ્રાહ્મણને એક નારીરે, એક સ્ત્રી છે સુખકારીરે.	૭૪
એક જન ભગવાત એ ભાષરે, એક દીમલ સુખદાહરે.	૭૫
દ્વિજ પત્ની મત્તી મટેલરે, એક સોહાગર રસ રેલરે.	૭૬
મીસીહાસ ચતુર્થાજ ભાવેરે,	

गोपाजहास गोरवा कडावेरे.	७७
अेक क्षत्री रघुनाथरे,	
अेधी तरवाडी हरि हाथरे.	७८
देव धश्वरदास सायारारे,	
संतदास क्षत्रि गुणु गोरारे.	७९
क्षत्रि सुतने सुत आह्वाणुनारे,	
अेक वैणुव राजनगरनारे.	८०
वैणुव लमवानहास सोडावेरे,	
अेक हक्षणी वैणुव आवेरे.	८१
स्वामी कृष्णहास विलासीरे,	
अेक क्षत्रि मथुरां वासीरे.	८२
द्विज जेशी राज बढीभारे,	
शाहुकार सुत सुभ सीभारे.	८३
अेक क्षत्रि लहवहासरे,	
हरिजन मथुरां वासरे.	८४
शाहुकार वणी क्षत्राथीरे,	
अेक व्रजवासी शुभ वाथीरे.	८५
हास पुडुपोत्तम पोकरथारे,	
वणी दुर्गाहास गुणु गण्ठाथारे.	८६

ક્ષણિ ચોપડા ધ્યાનદાસરે,	
લક્ષ્મીદાસ ગુજરાતમાં વાસરે.	૮૭
તારાચંદને ચતુર બિહારીરે,	
વૈષ્ણવ ગુજરાતી ચતી ભારીરે.	૮૮
હરિદાસ મોહન દાસરે,	
માધો સાર સુત ગુણુ રાસરે.	૮૯
દ્વિજ બેટી ક્ષત્રિ કન્યારે,	
એક ચોર સેવક થયો ધન્યારે.	૯૦
એક ઉત્તમ શ્લોકદાસરે,	
ખેડાવાળ ભક્ત રશ રાસરે.	૯૧
સાસુને સસરો જ્ઞાનીરે,	
રજપુતની બેટી પરમાણીરે.	૯૩
સાયોરા દ્વિજ આનંદદાસરે,	
એક બીજી છે સુખરાસરે.	૯૩
સઘનદાસ દેવાદાસ કણુખીરે,	
રાજપુત્ર મોહનદાસ ધરખીરે.	૯૪
નરનારી વસે છે પ્રયાગરે,	
માધવદાસ મુરત અનુરાગરે.	૯૫
ભટ્ટ કલ્યાણુ વીરાબાધરે,	

મહારાજ પુરૂષોત્તમ સુખદાધરે.	૯૬
રૂડા રતનજી અધિકારીરે,	
રૂપબાઈ પરમ ગુણ ભારીરે.	૯૭
વૈષ્ણવ ક્ષત્રિ છે આમરાધરે,	
એક મહીધરને પુલબાધરે.	૯૮
દેવ ભીમ ભંડારીરે,	
રાજા માનસિંહ અધિકારીરે.	૯૯
હવે પ્રોહિત સુખ વિખ્યાતરે,	
કૃષ્ણદાસ ગોરવા ભતરે.	૧૦૦
વડનગરી માધવદાસરે,	
દિગ્ગ ઉજ્જેણીના સુખરાસરે.	૧૦૧
નારાયણદાસ સનોડીયા જ્ઞાનીરે,	
લક્ષ્મીદાસ રબ્બે ક્ષત્રાણીરે.	૧૦૨
રાજા ખીરબલને તાનસેનરે,	
આનંદા પરી સુંદર ધેનરે.	૧૦૩
વેણીદાસ દામોહરદાસરે,	
વીજા નગરીમાં વાસરે.	૧૦૪
એક એક કૃષ્ણ લખી લીધુરે,	
લખીસ્વરૂપ હૈયામાં લીધુરે.	૧૦૫

યથામતિએ કહ્યાછે, વળી પીઠ છે અપાર;	
પરમ તત્વનું તત્વ છે, એ ભક્તના આધાર.	૧૦૬
ભક્તરાજ શિરોમણિ, ને એકનો આધાર;	
કર્યા જે વળી કરેછે, વળી કરશે નિરધાર.	૧૦૭
તે માટે સર્વે પ્રાતઃઉઠીને, તમે કરો કરાહાર;	
કંઠમાં ધારણ કરો તો, હરિ મળે સુખસાર.	૧૦૮
સર્વે ભગવદીને નમન કરીને, એજ માણું નેમ;	
શ્રીવિઠ્ઠલચરની સૃષ્ટિ ઉપર, રહો દુર્લાભ પ્રેમ.	૧૦૯

ઘોઠ ૭૧ સું.

સખી આજનો લાવો લીલએ રે,	
કાલ કોણે દીઠી છે.	૧૬.
પુલની ગાદીને પુલના તપીયા,	
પુલનાં ખીછાનાં ખીછાવીએરે.	કાલ. ૧
સોનાનાં સોમઠાં ને રેશમની ચોપાટ,	
રૂપાના પાસા ઢળાવીએરે	કાલ. ૨
સોનાનું પારણું ને રેશમની દોરી,	
હરખે શ્રીનાથલ જુલાવીએરે.	કાલ. ૩
વાનીના મેહુલા ને આનંદની હેલી,	

મુખને સરવડે શીંભાઈએરે.

કાલ. ૪

વહાલના સ્વામિ પ્રભુ રસિક શિરોમણિ,

વળી વળી મુખડાં નિહાળીએરે.

કાલ. ૫

ઘોલ ૮૦ મું.

ચાલો તો શ્રીજી જઈએરે, શ્રીમુખ સુંદર ભેવાને,	
આવો તો તત્પર થઈએરે,	શ્રીમુખ. ૧
મને ધરમાં લાગે ઘેલુરે.	શ્રીમુખ.
હું તો કાંઈ ન સમજી પહેલુરે.	શ્રીમુખ. ૨
હું તો ધરનો ધ ઘોલુલીરે.	શ્રીમુખ.
હું તો અંગો અંગે પુલીરે.	શ્રીમુખ. ૩
મને ભુખે ભોજન ભાવેરે.	શ્રીમુખ.
સેજીએ તીંદ્રા ન આવેરે.	શ્રીમુખ ૪
મારા મનમાં મનમથ વસીયારે.	શ્રીમુખ. -
મારું કામ સકામે ધસીયુરે.	શ્રીમુખ. ૫
ભોરલીમાં કામણ કીધારે.	શ્રીમુખ.
મારાં મન હરીને લીધાં રે.	શ્રીમુખ. ૧
કાઈ નંહજીનો લાલ મિલાવેરે.	શ્રીમુખ.
જસોદાજીના પ્રાણુ આધારે.	શ્રીમુખ. ૭
એવા રસીકરાય ગિરિધારીરે.	શ્રીમુખ.

હાસનો હાસ જય બલિહારીરે.

શ્રીમુખ. ૮

ઘોઢ ૮૧ મું.

શ્રીગોકુળ ગામ સોહામણુરે, રૂડાં જમુનાનાં નીર;
 શ્રીગિરિધરગાયોચરાવતાંરે, જ્યેષ્ઠા હળધરવીર. શ્રીગો. ૧
 મોર મુગટ મુસ્તક ધર્યોરે, બાંધી કુસુંબલ પાથ;
 શીષ પુલે શોભા ઘણીરે, વેણી વાસુકી નાગ. શ્રીગો. ૨
 લર લટકન સીર પેચછેરે, કુંડલ ઝળકેછે કાન;
 વાંકાંતે નયન સોહામણુરે, શ્રુકુટીકામનાખાણુ. શ્રીગો. ૩
 અલક તિલક અલકાવલીરે, ધુધરાવાળા છે કેસ;
 નંદ જસોદાના લાડીલારે, વહાલો નટવરભેખ. શ્રીગો. ૪
 નકવેસર મુક્તામણિરે, માંહી નંગ જડયાં લાલ;
 હડપચીએહીરલોઝગમગેર, અધરબીંબરસાલ. શ્રીગો. ૫
 બાંહે બાબુબંધ બેરખારે, પુમક લટકેછે સાર;
 કડાંપહોંચીનેહાથસાંકળારે, ઉરગજમોતીનાહાર. શ્રીગો. ૬
 કટી મેખલા કટી કાછનીરે, સોહે લાલ ઇબ્બર;
 ચરણે વાગે ધુધરારે, વાગે ઝાંઝરનો ઝમકાર. શ્રીગો. ૭
 કર લકુટી મોરલી ધરીરે, ઉભા જમુનાંને તીર;
 સંગેતેસરખાગોવાળીયારે, રાખીરોડી વ્રજનાર. શ્રીગો. ૮
 ટાળે મળી સૌ મુંહરીરે, મહી વેચવાને જય;

મારમંડે સેડી રહારે, રૂડા બહવરાય. શ્રીગો ૯
 મદુકી ફેડીને મહી ઢાળીયાંરે, તોડયો નવસેર હાર;
 ફાટીમારીનવરંગયુંદડીરે, કરીએક્યાંજઈ પોકાર. શ્રી. ૧૦
 છેડલો છેડા છેડ કાનજીરે, બવા દો થાય છે વાર;
 ધેર સાસુજી ખીજશેરે, ગાળ દેશે ભરથાર. શ્રીગો. ૧૧
 સર્વ સખી વિનતિ કરેરે, લાગે હરીને પાય;
 તમેજીત્યાનેઅમેહારીયાંરે, દાસદેખીગુણુગાય. શ્રીગો ૧૨

ઘોઠ ૮૨ મું.

ધન્ય આજની ઘડી રખીયામણી,
 હારે મારો વહાસોજી પધાર્યાની વધમણીહોજીરે. ૧
 હારે હું તો કહલીના સ્થાંભ રોપાવતી,
 હારે મારા વહાસાજીના મંડપ રચાવતી હોજીરે. ૨
 હારે પુરે પુરે સોહામણુ સાથીયો,
 હારે જેમ મલપતો આવે હરિ હાથીયો હોજીરે. ૩
 હારે હું તો મોતીડાના ચોક પુરાવતી,
 હારે મારા વહાસાજીની આરતી ઉતારતી હોજીરે, ૪
 હારે હું તો પુલડાના કોટ ચણાવતી,
 હારે મારા વહાસાજીની સેજ ખીછાવતી હોજીરે. ૫
 હારે હું તો બડે શ્રીવલ્લભકૃજને વારણે,

હારે મહેતા નરસીયાનો સ્વામી ઉભો ભારણે હોજરે. ૧

ઘોલ ૮૩ મું.

મંગાબાઇએ તે ઝગડો માંડીયો,
 શ્રીગિરિધરજીના લખ્યા પ્રમાણ;
 વારી જાઉં શ્રીનાથને. ૧

પાઠશાહુ તે પરવાનો મોકલ્યો,
 તમે છોડો શ્રીગોકુળગામ. વારી જાઉં ૦ ૨

વ્રજવાસીએ મનમાં વિચારીયું,
 આપણા સામાં બાંધ્યાં હથિયાર. વારીજાઉં ૦ ૩

નવખંડ ભુમિ આપણી,
 ચોદશ ચોખાજીવું રાજ, વારીજાઉં ૦ ૪

બાવાજીએ શ્રીગુસાઇજીને એથ કહ્યું;
 અજબબાઇને આપ્યાં છે વરદાન. વારીજાઉં ૦ ૫

પાઠશાહુ તે બહીં શું ઉપજે,
 મારી ધ્રુવજીએ છોડું શ્રી ગોકુળગામ. વારીજાઉં ૦ ૬

શિવ શેષ વિરંચિ રટણ કરે,
 સુરીનર સરખા પાસ પામે નહીં,
 અજબબાઇને થયો છું આધીન. વારીજાઉં ૦ ૭

વ્રજવધી તે વહાલોજી મધારીયા,

આવી ઉતર્યાં મેવાડે દેશ.	વારીજીઉં ૦ ૮
ગામના રાજને આવીરે વધામણી,	
આપણા નાથજી આઠ્યાનજીક.	વારીજીઉં ૦ ૯
રાણા રાયસંગે મનમાં વિચારીયું,	
આપણે શી શી કરીશું ભેટ.	વારીજીઉં ૦ ૧૦
વહાલે તળાવે તંબુ તાણીયા,	
મહિ ઉતર્યો શ્રીગુસાંધજીનો સાથ.	વારીજીઉં ૦ ૧૧
વહાલે ડુંગર કોરીને મંદિર કર્યાં,	
મહીં પધરાવ્યા શ્રીગોવર્દનનાથ,	વારીજીઉં ૦ ૧૨
વહુ બેટી તે હીંડે મલપતાં,	
હીંડે ઝાંઝરને ઝમકાર.	વારીજીઉં ૦ ૧૩
બનાસ તે જુમનાં જલ ભર્યાં,	
વડલો તે બનસીબટ.	વારીજીઉં ૦ ૧૪
અજબબાધએ તે ત્રિનતિ એમ કરી,	
જે કોઈ માય શીખેને સાંભળે,	
તેનો લીલામાં થાજે વાસ.	વારીજીઉં ૦ ૧૫

ધોલ ૮૪ સું

શ્રીગોવિંદરાયજીરે, રસીયા, મારા રૂઢયકમળમાં વસીયા. ૧
શ્રીમુખમુંદરે દીસે, નિજ જનનાં મન જેવા ધુમ્ધે. ૨

माला तिलकरेभीराजे, अगुटी धनुष समान भीराजे. ३
 काने कुंडलरे अणके, लले यपणा वीजणी यमके. ४
 हणवे मधुंरे जेले, अे वयनामृत नहि के तोले. ५
 श्यामण वरलेरे सोहीये, नीर्जेताभवहुःभडां जोधये. ६
 यंयण वर तनेरे याले, हसतां वैशुव सामुं लाणे. ७
 सुंदरतानीरे सीमा, ज्ञेयन तत्रपे अमृत पीवा. ८
 श्रीविक्रेशारायणरेभाथे, लुगलुगजेडीभीराजे साथे. ९
 विक्रेशारायणरेलाला गोकुल ओच्छवळ शुंधलुं वाला.
 पुत्रश्रीगोपेश्वरछोगाणा, श्रीलक्ष्मीनरसीहदीनहयाण. ११
 अनुभवग्रंथतथाविस्तार श्रीहरिरायणप्रकटयाभीलवार
 अेसुभनिज्जननेवलु देछे, श्रीलागवतसहानिरंतरकहेछे
 प्रकटयाश्रीपुंषोत्तमअवतार, अेमनीलीलाअप्र पार. १४
 अेमना गुणनेरेभाधये, यरलुकमण रज लेवाजधये. १५
 अेवा स्वामिश्रीसमर्थभाथे, प्रकटयाहैवी लवनेकाजे. १६
 सकणमनेर्थ रेसीधा, मनवांछितकण भाग्यां धर्ये. १७
 श्रीत्रजलुपलुनारेस्वामि, यरलुकमणवंदुशिरनामी. १८

श्री सुरदासजी कृत सेवाफल.

घोळ ८५. मुं.

लजेगोपाणलुसमतलये, मनुष्यादेहिमे अेहिअेहावो.

- ગુરુસેવા કરે ભક્ત કમાઈ, જખ તે મનુષ્યા દેહી પાઈ. ૨
 જઈ કુસ્મરીએ દેવ, નિતપ્રત્ય કરિયે હરિકી સેવ. ૩
 સુનો સંત સેવાકી રીત, કરે ક્રિયા મન રાખે પ્રીત. ૪
 પ્રાતાઉઠી શ્રીકૃષ્ણકું આવે, જો ફળ માગે સો ફળ પાવે. ૫
 જોને ઠાકોરજીકોદર્શનકીનોજીવનજન્મસફળકરીલીનો. ૬
 જો ઠાકોરજીકી આસ્તી કરે, તણ લોક તાકોં પાયન પરે. ૭
 જો ઠાકોરજીકું કરે પ્રણામ. વઘકુંડ હે તાકો નિજધામ. ૮
 જોહરિકો સ્મરે નામ, તાકું કુશળ નિત્ય પુરણ કામ. ૯
 જોઠાકોરજીકું ધ્યાનમાંલાવે, ધ્રુવપ્રહલાદકી પદવીપાવે. ૧૦
 જોનેહરિકોચણામૃતલીનો, વૈકુંઠસોકચપનોકરિલીનો. ૧૧
 જોહરિઆગળવાજીત્રખજીવેત્રણલોકરાજ્યધાનીપાવે. ૧૨
 જોહરિકું સ્નાન કરાવે, ગર્ભચોનિમાં કખહુ નાચાવે ૧૩
 જોહરિકું કરે શંગાર, તાકોહે પુરણ અંગીકાર. ૧૪
 જોઠાકોરજીકુંદર્પણદીખાવેચંદ્ર સુરજતાકુશીરનમાવે. ૧૫
 જોઠાકોરજીકુંતુલસીચઢાવે,તાકીમહીમાકંઠના ચાવે. ૧૬
 જોઠાકોરજીકુંકિર્તનસુનાવે, તાકુંઠાકોરનિકટખોલાવે. ૧૭
 હરિ મંદિરમેં દીપકરે,અંધકુપ ભવમેં નહિ પરે. ૧૮
 જોઠાકોરજીકીસેજખીજાવે, નિજપદપાવેદાસકહાવે. ૧૯
 જોઠાકોરજીકુંપારણેજુલાવે,વઘકુંડસુખઅપનેધેરલાવે. ૨૦

- જોડાકોરજીકું ધરાવેભોગતાકું પરમાનંદ નિત્ય જ્ઞેમ. ૨૧
 પાત્રે પહવી જશોદામાત, તાસુખકીકણુક હીન જાત. ૨૨
 ગ્વાલમંડલીસુ'ગોપાળજગાવે, સોડાકોરકું સખાકહાવે. ૨૩
 જોગોકુળગોવર્દનલીલાગાવે, ચરણકમળરસતબહીપાત્રે
 જોવૈષ્ણવતાદશીયકહાવેતાકીસંગત નિત્ય પ્રતિહોવે. ૨૫
 શ્રીભાગવતસુણે આદરકરી, તાકે હૃદયે વસે શ્રીહરિ. ૨૬
 જોડાકોરજીકું ભોગ ધરાવે, સેવાકોણ તબહી પાવે. ૨૭
 જોકરે શ્રીજમુનાજળપાન, સોડાકોરકેરહે સન્નિધાન. ૨૮
 મહિરમાં જો કરે મુહારી, કબહુનદેખેજમકીદારી. ૨૯
 જોનેડાકોરજીકીગાગરઆણી, વૈકુઠ્ઠોકઅપનેસ્થાનડારાની
 જોડાકોરજીકો મંદિર લીપે, મનુષ્ય જન્મને જનજોને. ૩૧
 જોડાકોરજીકો સીધોબીને, જાતનોતીર્થતીતને કીને ૩૨
 જોડાકોરજીકો બીને પુલ, સદા બસે કાલિહિકે કુલ, ૩૩
 જોડાકોરજીકી માળા પ્રોવે, સોપરમ ભક્ત કહાવે. ૩૪
 જોડાકોરજીકું ચંદનલગાવે, ત્રિવિધીતાપતા કુશયાવે. ૩૫
 જોડાકોરજીકોવાસ યુ ધોવે, સદા સર્વદા નિર્મળ હોવે ૩૬
 જોહરિ કીર્તાન મુખે કરે. મુક્તિ ચારતાકે પાચેપરે. ૩૭
 સેવામાં જો આળસ કરે, કુકુર હોયકે ફીર ફીર રમે. ૩૮
 મન સાચે જો સેવા કરે, તબહી સેવા પુરણ કરે. ૩૯

સેવાકે આશરે રહિએ, સુખ દુઃખ સખહી સહીએ. ૪૦
 જો સેવામાં સદેહ લાવે, કોટી જન્મ પ્રેતકું પાવે. ૪૧
 વેદ પુરાણશાસ્ત્રજો ભાષે, સેવાકોરસ વ્રજ જનયાષે. ૪૨
 સેવાકી અદ્ભુત રીત, શ્રીવિકૃલનાથ સોરાષે પ્રીત. ૪૩
 શ્રીમહાચાર્ય જીએ પ્રકટ બતાવી કૃપાકરીતાકે મનભાવી. ૪૪
 સેવાકો કૃણ કહીન આવે, સુરદાસ પ્રસુ રૂઢયમે ભાવે. ૪૫

ઘોઠ ૮૬ મું.

આવો આવોરે સુહાગી, વહલભીયાનો સાથ;
 સખી મેવાડે પધાર્યા, શ્રીગોવર્દ્ધનનાથ. ૧
 સખી મનકંમ વચન, તજો ત્રેહનાં કાજ;
 મેલો વેદ મર્યાદાને કુળની લાજ. ૨
 છેડો માત પિતા પતિ સુત પરિવાર,
 આપણે નયણે નિરખો શ્રીનંદકુમાર. ૩
 વહાલો રૂપે છે રૂડા ને ભીનલે વાન;
 ગદ્ધસ્થળ મંડીત કુંડલ કાન. ૪
 ખીરાજો અલક તિલક જાણીએ કંચનરેખ,
 નાસા ગજમોતીને નટવર ભેખ. ૫
 શિષ પાઘ સોરંગી ઉપર ચંદ્રિકા મોર,
 વહાલો મનોહર મુર્તિને ચિત્તડાનો ચોર. ૬

- વહાલો બંક અવીલોકની ભ્રગુટી કમાન,
 એઉના નયણ અણીવાળા મદન રયાબાણ. ૭
- વહાલો અંચળ ચપળતા વારૂં ખંજન મીન,
 શોભા જોઈને મૃગ થયા આધિન. ૮
- ખીંખાધર છે અતિ અરૂણ પ્રવાલ,
 મુખ માધુરી માધુરી વાંસલડી રસાળ. ૯
- જીરે કુસમ ઝરે મદ મુસકની હાંસ,
 ઝળકે દંત દાડમ જેમ ખીજ પ્રકાશ. ૧૦
- કંઠે કંઠમરી ગળે ગુન્જનો હાર,
 બાબુબંધ પોંહોચીને ઝુમકસાર. ૧૧
- પાય પોહત્ર નુપુરનો ઠમકાર,
 ચાલે મજપતિ ચાલ ધુધરી ધમકાર. ૧૨
- કદી કાછની કીંકણીનો ઝમકાર,
 પાય અણુવટ વીંછીઆનો ઠમકાર. ૧૩
- જીરે સોળ કળાએ ઉદયો ચંદ,
 મજ જીવતી સુંદરીને મન ઉમંગ. ૧૪
- એઉની આરતિ ઉતારે શ્રીવલ્લભરાય,
 શોભા જોઈ જન વલ્લભ બલિ ભય ૧૫

ચાસડીનું ઘોઠ.

ઘોઠ ૮૭ મું.

- ચાલો સખી નિરખીયે તંદકુમાર,
લટકંતા આવે હરી દિનદયાળ;
બેબે સખી છેલછમીલા હરિની ચાલ,
ક્રીયેને ચતુરે વડી હરિની ચાખડીરે લોલ. ૧
- બેસણીયે કાંઈ લખ્યાંરે નાગરવેલ પાન;
લાકમાં કાંઈ લખ્યાંરે નાગરવેલનાં પાન:
ચરણ સકોમળ કંકુચરણે વાન,
કારીગરે કોરીને ફરતિ મેલી પાંખડીરે લોલ. ૨
- પાનીએ કાંઈ હંસ પોપટને ખોર,
મુસ્તક ભમરીને ઉપર ખોર;
તેની આગળ શોરે હમારો તોલ,
ઝીણી ઝીણી ધુવરી શબ્દ કરે વણારે લોલ. ૩
- સાંકળીયો કાંઈ ગાંઠીરે સોના કૈ તાર,
હીરા માણેકે ગુંથ્યા હરિના હાર;
પુલના પીછોરા ક્રીધા વહાલે ભાર,
પીજાંને પચરંગી ખીરાળે હરિને પુમતાંરે લોલ. ૪

લંગરમાં કાંઈ સૂરજ રતને અંક,
 હાથે છે હીરલોને પહોંચીયે નંગ;
 તેતો દેખી મહાઈ મન થાય ઉછરંગ,
 આંગળીઓમાં વીંટીને અંગુઠામાં આરશીરે લોલ. ૫
 કાષ્ટના કકડાની કીધિ વહાલે સાર,
 એટલે ને શીદ લે અમારી સભાળ;
 પાહુલીઆના પુન્ય તણો નહી પાર,
 પહેરીને પધાર્યાં ગોવાળીઆની ઘેરમાંરે લોલ. ૬
 એક એક સાનમાં સમજી જાય,
 જને જેવા ભાવ હોય તેવા ગુણ ગાય;
 પ્રથમ નિરખું ને પછી લાગું પાય,
 શ્રી વલ્લભકુળને નાથે તેસૌનેત્રીધાં લહેરમાંરેલોલ.

ઘોલ ૮૮ મું.

હું ખલિહારી તૈવંગ કુળ દીપક,
 શ્રીલક્ષ્મણ તાતનેરે લોલ;
 તે કુળ પ્રકટયા શ્રીવલ્લભ દેવ.
 જગત હિતકારણેરે લોલ. ૧
 એમના બેડે મુત છે પરમ કૃપાળ,
 કે અતુર શિરોમણીરે લોલ;

- શ્રીગોપીનાથ શ્રીવિકુલનાથ,
કે અમ શિર એ ધણીરે લોલ. ૨
- તે શ્રીવિકુલનાથના સાત,
કે કુંવર પ્રકટયા સડીરે લોલ;
બણીએ પોતે સાત સ્વરૂપ.
કે ધરીને પ્રકટયા મહીરે લોલ. ૩
- શ્રીગિરિધરજી પરમ શુશિલ.
કે શુભટ અતિ શોભતારે લોલ;
શ્રીગોવીંદરાય તણું મુખચંદ,
કે ભક્તજન લોભતારે લોલ. ૪
- શ્રી બ્રહ્મકૃષ્ણજીના અતિશય નીલ,
કે ચરણ ચિત્ત લાવીએરે લોલ;
શ્રીગોકુળનાથજીના ચરણની રેણ,
કે જગતમાં કહાવીએરે લોલ. ૫
- ચતુર શિરોરણી શ્રીરઘુનાથ,
કે તેના ગુણ માધએરે લોલ;
શ્રીજહુનાથજીના ચરણ સરોજ,
કે તેને દુર્લભ ધારીએરે લોલ. ૬
- સમર્થ વેદ તણો અતી વણવ,

के गुण धनश्यामनारे लोल;
 राणो यरणु कभणनी छांय,
 के पोंछाये कभनारे लोल. ७
 सात स्वरूप तणो नीज वंश,
 के जगतमां ञिराज्जरे लोल;
 सकण स्वरूपना यरणुनी रेणु,
 के अम शिर गाज्जरे लोल. ८
 ये श्रीवडलभनो निजवंश,
 के जगत हीतकारणरे लोल;
 श्रीप्रज्जुषणु जेठ मुअयंद्र,
 के नये वारणरे लोल. ९ अलिहारी. ९

घोळ ८९ मुं.

१ अलिहारी तैत्रंगकुंग दीपक, श्रीलक्ष्मणुतातनेरेलोल;
 जे कुण प्रकटयाश्रीवडलभदेव, जगतहीत कारणरेलोल. १
 माघो भास कृष्णु ऐकादशी, भर वैशाखनीरे लोल;
 प्रकट धरीयुं अजिन मध्ये के, अजिनरूप सहिरे लोल. २
 संवत पंहरसे पांतीस के, वार गुंरु अरेरे लोल;
 सर्वेसर्था सेवकनांकाजके, प्रज्जजनआवीमण्यारे लोल. ३
 एवने आभ्यांछान अनेक, के वार न लागी धरुणरेलोल;

पुष्टिभार्ग आद्यो भरज्जहके, भर्षाहा क्षणुरे लोल. ४
 जगतने द्रढ करवाने काणके श्रीलु आवी मण्यारेलोल;
 वाक्य कहुं श्रीकृष्णनी प्रत्येके. जे उयेकांत मण्यारेलोल. ५
 लव हेत राण्यो निरधार के, लछ यरणे धरेरे लोल;
 लावी सोंयो अमारा यरणे, के द्रढ राण्युरे लोल ६
 जेवां वयन सुखीने हसीया, के लवने हया करीरे लोल;
 नीश्वे वयन कहुं प्रमाण के त्रणुवार इरीइरीरे लोल. ७
 पछी वियार्थु दीनहयाण, के त्यां हरसाणी सहीरेलोल;
 पुछवा लाज्या दीनहयाण, के कहे कछुकहा सुनीरेलोल ८
 त्यारे शिष नमाव्युं हास, के हुं समज्यो नहीरे लोल;
 कृपानाथे कृपा करी कहुं, के सांभण द्रढ करीरे लोल. ९
 भक्तजन उपर हया धणुरे, के हरसाणीये कछुरे लोल;
 भक्तने आष्यां हान अनेक, के मन आनंह धणुरे लोल. १०
 बहाले जे धार्या अनेक, के जग विस्तारनेरे लोल;
 प्रथमे हरिहणवर प्रकटया, के रचना शी कछुरे लोल. ११
 मायाचाह टाज्यो भार के प्रभु समर्थ सहीरे लोल;
 त्यांथी आभण आद्यो विस्तार, के सात मध्ये रत्न मण्युरे लोल,
 नजना लवनये विश्राम, के श्रीगोकुण नाथधण्युरे लोल;
 जे जे लयाण्यु पाण्ड, के शाहजहंगीर सहिरे लोल. १३

આપી મજમુકતાની માળકે, પ્રસુરાએ નહિરે લોલઃ
 લઇનેસોંપી શ્રીજમુનામથે, કેજમુનાએહાથે ગ્રહીરે લોલ.
 જ્યારેકહી જહાંઘીરનેવાત, કેશાહે માની સહિરે લોલઃ
 માળા દેજે અમારી નાથ, કે બહલે ફરી કરરે લોલ. ૨૫
 શાહને લઇ ખેડા પ્રસુ નાવ, કેરપજ મુનીએ ધર્યુરે લોલઃ
 માળા આપી તનક્ષણહાથ, કેશાહરીજ્યોધગુરેલોલ. ૨૬
 એ સુખ નિરખે વહ્નબહાસ, કે મન આનંદ ધણોરેલોલઃ
 હું બલિહારીતૈલંગકુળદીપક, શ્રીલક્ષ્મણ તાતનેરે લોલ.

ધોલ ૧૦ મું.

સુરજ ડિગી ઉદે થયોઃ
 સર્વે સંસારીને માક રહ્યો.
 લાલા લહેરી તું રંગીકો. ૧
 કાને કુંડલ મકરાકૃતિ,
 હુ તો શ્રીહારકાંનાથજીના મુખ બેતી. લાલા. ૨
 શેરીએ શેરીએ પુલડાં વેરં,
 આવતાં જતાં તમને ઘેરં. લાલા. ૩
 મારે ઘેર આવજો દહાડી દહાડી,
 મારે ઘેર પુલચંપાની વાડી. લાલા. ૪
 મારે ઘેર આવો લટકે મટકે,

लवींग सोपारी आंधुणे पटके	लाला. ५
भारे घेर आवो हरि रम जुमता,	
तमे भारी सासु नशुंदने छो गमता.	लाला. ६
ओरा आवो ओठी ओणुं,	
पलंगपर पोढो तो हुं वा ढोणुं.	लाला. ७
भारे घेर आवो हशे भशे,	
दुध साकरीयां पाडिं रसेरसे.	लाला. ८
भारे घेर आवो तो रमाडुं,	
घरमां पधारो तो रमाडुं.	लाला. ९
मेतो तम साथे प्रिती आंधी,	
छोडावी नव छुटे हीरनी गांठी.	लाला. १०
दास वल्लभ कळे चरणे लागुं,	
तेथी भारा जन्मोजन्मना लयलागुं.	लाला. ११

रासनो गरबो.

धोळ ९१ सुं.

शरदपुनमनी रात, नंद सुत अंसी अजवी,
 रासरभणुनी वात लालना मनमां लावी.
 यमुना पुलिन पुनीत, शीत सौरभ मंढानिल,

परसें वाधी प्रीत, कामरस थयुं मन पकिल. २
 रञ्जनी पति सुअहान, कडान, टेषी मन हरभ्या,
 अंसी अजरी कडान, तान मोहनी रस वरभ्या. ३

साथी.

अंसी धुनि सुष्टि सुंदरी, जन मन वाधेयो अनंग,
 विव्हलता परवश थयां, चित्त याव्युं श्यामने संग.
 कोमलभ्रमता तज्या लरथार, अहारशिशु मेढ्यां रमतां,
 उलटा कर्या शलगार, नार तज्यां मज्जन गमतां. ४
 कोय उलटां पढेर्या वल, आश अंतरमां हरिनी,
 दोहोती मेढी गाय, जय ज्ञे करि प्रति करिणी. ५
 गुञ्जननी तजि लाज, काज मनमां सिद्ध करवा,
 तोडी भरजहानी पाज, साज साज्यो रस लरवा. ६

साथी.

सहन तल्ल सो सुंदरी, याव्यां हरिनी पास,
 सरीता जेम सागरलणी, मन रासरमणी आश. २
 यल क्य कुंय मणीहार, अपार शोला ते क्षणुमां,
 श्रमनो मन विचार, सार वधेयो धणो तनमां. ७
 कालिंहीने कुल, पुल तरे पुढ्यां सुंदर,
 कमज कुमुद अनुकुण, थयो ते स्थण सारल लर. ८

ચંદ્ર ચંદ્રિકા માંચ, ચંદ્રમુખિ ચપલા જેત્રી,
નંદ નંદન ધનછત્રય, બની એ શોભા કેવી.

૯

સાખી.

કાલિંદી તટ નિકટમાં નટવર ગોકુલચંદ,

દેખી મન ટાહું થયું, પડયાં પ્રેમ કામને કંદ. ૩

કરજેડી કહે સૌ બાલ. હાલ તમ શરણે આળ્યા,

શાંત કરો સ્મરબલ, લાલ અમને મન લાળ્યા. ૧૦

મહન કોટિ અલિરામ, શ્યામ તમ સાથે રમવા,

મન વાઠ્યો બહુ કામ, ધામ રતિ લાગી નમવા. ૧૧

અધરામૃતનું પાન, કહાન બ્યારે કરશું મુખથી,

રહેશે ત્યારે નિદાન, પ્રાણ આ તનમાં મુખથી. ૧૨

સાખી.

મોર મુગટને કાછતી, સૂંધન ગુંજ માલ,

પીતાંબર છ.બિમન વસી દેખીત્રોચન થયાંનિહાલ. ૪

રસિક શિરોમણિ લાલ, દયાલ તમે છો મનના,

બાણીને અમલા બાલ, વાહાલ મુખ આપે તનનાં. ૧૩

દેખીતારે એવા દિન, મીનધન પરવસ મનના,

બોલ્યા તે વચન પ્રવીણ, નદીનદયા નિજજનના. ૧૪

મુખ દેવા પરમ અપાર, સાર એના મનનો લેવા,

ચિત્તના અતિ સુકુમાર, માર મોહન રસ રહેવા. ૧૫
સાખી.

વધુ જન સારાં વંશનાં, કરે કેમ વ્યભીચાર,
કંથ તમારા ઘેર છે, તમે ભજશેા મને કેમ ભર. ૫
જ્ઞેયું વિષિન સુખકાર, વાર યમુનાનાં પરસે,
સીત સુગંધ ઉદાર, ભાર મંદાનિલ સરસે. ૧૬

નિર્મળ ચંદ્ર પ્રકાશ, હાસ જાણે રવિજા કરો,
સ્વચ્છરેણુ જાણે વાસ, કાસસુમ હંતનો ઘેરો. ૧૭
નીર તીર વન ઘેર, સૌર જંતુનો જેમાં,
રજની કાલ કઠોર, કરો કેમ અખળા તેમાં ૧૮

સાખી.

કાજ સર્થો મમ દરશથી, જાગ્યો ગોકુલ ધામ,
વાટ તમારી પતિ જીવે, તેનાં પુરાં કરો જઈ કામ. ૧
એવાં વચન સુણી વ્રજબાલ, લાલનાં કરકશ જેવાં,
મનમાં થયાં ખેહાજ, ચાલ નહિ સૂઝે કહેવા. ૧૯

નેનકંજથી ધાર, વાસીની ચાલી જ્યારે,
અધર જિંબ સુકુમાર, નારનાં સુક્યાં ત્યારે. ૨૦
પદસરસિજ અંગુષ્ઠ, કષ્ટિથી પરસી ધરણી,
મનમાં વાધ્યાં કષ્ટ, નષ્ટ ધનની થઈ સરણી. ૨૧

સાખી.

ધીરજ મન માંહે ધરી, કરી નેત્ર જળ દુર,
 કરજોડી વિનતી કરે, પ્રસુહરી પ્રેમનું પુર. ૭
 ચિત્ત ચોરીને લાલ, હાલ અમને કાં કાઢો.
 અખળાછીએ અમે ખાળ, વહાલ પંથ કીધો કાંટાઢો. ૨૨
 છોડીને ચરણ સરોજ, ઓજ નથી જવા મનમાં,
 કરશું તે તમથી મોજ, ફોજ છે સ્મરની તનમાં. ૨૩
 તે પતિસુખ ધનધામ, કામ નથી તેનું અમારે,
 છો તમે સર્વે શ્યામ, હામછે રાસની ભારે. ૨૪
 જગ રૂપી જગદ્દાધાર, સાર સહુના છો સ્વામી,
 તનથી શો વ્યભીચાર, માર મોહન નહિ કામી. ૨૫

સાખી.

પ્રેમક મન તનનું હવે, તે તમ પાસે શ્યામ,
 લોચન તમ મુખ લાલચુ, હવે કેમ જઘ્યે અમે ધામ ૮
 તમે આનંદ ધન રસરૂપ, તજો કોણુ તમને પ્રાણી,
 ભોગ ચતુરના ભુપ, કહે એમ વેદની વાણી. ૨૬
 તમ સાથે રસભોગ, ભોગ નિશ્ચે જે પામે,
 લેશ ન તેને શોક, ઓધ આનંદનો ધામે. ૨૭
 દીન દયાળુ નાથ, હાથ માથે ધરી દીજો,

અભયદાનની માથ સાથ અમ રાસજ ક્રીજે. ૨૮
 કાત્યાયની વ્રજ અંત, કંત વચન તમે જે દીધું,
 પાળો તેને ધીમંત, સંત જન સ્તુતિ પંથ ક્રીધું. ૨૯
 સાખી.

દીન મીન સમ મધુર વચન, સુણીને નંદકિશોર,
 રાસ રમણનું પણ કર્યું, વ્રજસુંદરી જનમન ચોર. ૨૯
 નિર્ધનને જેમ ધન, તન જેમ નિર્ધનને મલતાં,
 ક્ષુધિતનેજેમભોજન, મન વાઢ્યો હરખ તેવલતાં ૩૦
 વ્રજ લલના વ્રજચંદ, ફંદમાં લીધા તારે,
 શરદપુનમનો ચંદ, મંદ થયો શો ભારે. ૩૧
 રસ દિપન ઉપચાર, ચાર ચંદન ચંદ્રોજ્વલ,
 વિવિધ પુષ્પના હાર. ભાર સૌરભનો તે સ્થળ. ૩૨
 સાખી.

એલાકમુક લવંગને નાગવહ્ની ધનસાર,
 બીડી વિવિધ સુગંધની, માંચ કાથો ચુનો ખેરસાર. ૩૦
 શ્વેત સ્વચ્છ મૃદુ સેજ, તેજમાં એ શશિનું ભારી,
 દીઠે સ્મર ઉપજેજ, કેજ કવિ મનમાં વિચારી. ૩૩
 રત્નજડિત ચોસાર, થાળ સામગ્રીના સુંદર
 મુકુર ધર્યા દીન ચાર, વાર પાટલ સુગંધભર. ૩૪

સરસ ગાનની તાન, કાને સુણિ ઉપજે રતી પતી,
 વીણામુરજનું માન, ઠાન કરે સુખનું તે અતિ. ૩૫
 સાખી.

પુષ્પઆણના આણ, તે સમે થયાં સુખ ઠાન,
 વ્રજજીવન મલિયા મહ્યું જ્યારેરસિકરતિનું માન. ૩૨
 કોચે રતિસુખ પરવશ ચેત, હેતથી હરિને રીઝાવે,
 ભવિધ ભાવ સંકેત, પ્રીતમને કંઠે લગાવે. ૩૧
 નેત્ર કમલની સેન, મેનભર મનનો જતાવે,
 બોલે મીઠાં વેન, ચેન ઘણું મનમાં લાવે. ૩૭
 ખટરસ ભોજન થાળ, લાલને પાસે લાવે;
 મુખમાંહે આપે બાલ, રસાલ તે હરિ મન ભાવે ૩૮
 સાખી.

નિજકર કરિ બીડી સરસ, રસિકરાય મુખમાંય.
 આપે વ્રજલલના લલિત, પોતે તેહેનું ચર્વિતખાય. ૩૨
 અધરબિંબ થયા લાલ, લલના લોચન જેવા;
 હર્ષણુ લીધું બાલ, વાહાલથી પ્રિયકર દેવા. ૩૯
 હર્ષણુ લઈ નિજ નાથ, હાથમાં નિજમુખ જોયું
 ત્યારે રીઝયા અંકમાલ, બાલનેહઈ દુઃખ ખોયું. ૪૦
 ચોપટ ખેલ રસાલ, ચાલ જેમાં રસની ભારી;

पेत्ते श्रीनंदलाल, थड रतिसुप तैयारी. ४१

साप्पी.

कुसुममाल करथी करी, वेणी लुपण्य अंग;
धारे ऐक भीज मझी, वाक्याआनंदजलधि तरंग. १३

माये डेहारोने जिहाम, मुहाम जे सुरनो जेमां;
लयना लाग्या आग, जगइक ताल छे तेमां. ४२

तानना भेड अनेक, ऐक ऐकने समजवे;
रीजी करे तन ऐक, रसिक जन प्रीति वधावे. ४३

कुसुम प्रचुर पर्येक, अंक लरी भाभिनी साथे;
भेडा श्रीकृष्णमयंक, शंक तल सरसिज हाथे. ४४

साप्पी

परसी मृदुल कपोलने, लोचन लोल विशाण,
प्रियतमवातो करे, लरे प्रेमथी ललना ने लाल. १४

अतिरतिसुरत मुज्जन, मान तल मुहरी संगे;
सकलअंध सुपहान, कानकीधुं श्रम थयोअगे. ४५

श्रमसीकर ते अभंद सुगंधयुत अवाशोभे;
धरणीये नीरमलयद, तारां आव्या तेनाशुलोभे. ४६

शीतल तारे समीर, नीर यमुनानां परसे;
कजपरागथी धीर, तीर तइ धाते सरसे. ४७

त्यारे थयो श्रम दूर पुर सुपनो मनमाये;

રતિ પતિ કીધો ચુર, શુર એવા બે તે ત્યાંયે. ૪૮

સાખી.

જલસ્થલ કુંજનિકુંજમાં, યુવતિ પુંજને સાથ,
એવા વિવિધ વિહાર ભર, કરિ સુખ દે વ્રજનાથ. ૧૫

અચલ અનંત વિહાર, સાર શુતિનો એ કેવલ,
કહેતાં ન આવે પાર, ધાર મનમાં છે એ ફલ. ૪૯

આનંદમય નંદલાલ, બાલ વ્રજની નિકુંજ થલ,
પશુ પક્ષી ધ્રુમજલ તાલ સરિતા પ્રસૂન ફલ. ૫૦

એવું મનમાં જ્ઞાન, ધ્યાન એવું સ્થિર ભાગું,
પ્રેમ ભક્તિ કરો દાન, કાન તમ પહળુગ લાગું. ૫૧

સાખી.

સ્નેહ સૌખ્ય નિશ્ચલ કરો, જગજીવન નંદનંદ,
રસસિંગાર સંયોગનો એ પુરણુ થયો પ્રબંધ. ૧૬

સાખી.

સંવત શરયુગ નંદ શશિ, અસિત સપ્તમી વાર;
સરગુરુગુર્જર એ મીતી, ને આશ્વિન માસ છે સાર. ૧૭

ઘોઠ ૧૨ મું.

પ્રથમ સ્મરૂ શ્રીવલ્લભનો પરિવારે વહાલાજી,
કાંઈ તમ થકી ઉતરવું મારે પાર મારા વહાલાજી. ૧

પ્રથમ પડવે શ્રીગોવર્દન ગૃહીધારીરે વહાલાજી,
 જીરેતમદીઠેમુખયાય હુદેમાં ભારી મારા વહાલાજી. ૨
 બીજે શ્રીવનિતપ્રિયાજીને ગાઉરે વહાલાજી,
 જીરેહરખીને હરખીહર્ષ હૈયામાં લાડી મારા વહાલાજી. ૩
 ત્રીજે શ્રીમથુરાનાથ જીભિલો બિરાજેરે વહાલાજી,
 જીરે પુર્યા મનોર્થપુર્ણ અમર જાળે મારા વહાલાજી. ૪
 ચોથે શ્રીવિઠ્ઠેશરાય રસિલાને નિર્ખોરે વહાલાજી,
 જીરે જુગલસ્વરૂપ બિરાજે સરખાસરખો મારા વહાલાજી.
 પાંચમે શ્રી દારિકાંનાથજી કરો રાજ્યધાનીરે વહાલાજી,
 જીરેશંખચક્રગદાપદ્મ ધર્યાં મનમાની મારા વહાલાજી. ૬
 છઠે શ્રીગોકુળનાથ ધર્યાં બિરિરાજેરે વહાલાજી,
 જીરેઇંદ્રદમણ્મહ મોડયો સરિયાંકાળ મારા વહાલાજી. ૭
 સાતમે શ્રીગોકુલચંદ્રમા વેણુધારીરે વહાલાજી,
 વહાલેકર્યો છેરાસવિલાસ તેડયાંવ્રજનારીમારા વહાલાજી.
 આઠમે શ્રીમદ્દનમોહનજી ગોરે તન સોહરે વહાલાજી,
 જીરેજુગલસોહામણ્યાંસંગેવ્રજવધુમોહ મારાવહાલાજી. ૯
 નવમે શ્રીગૃહીધરજી છે ગુણ ભંડારેરે વહાલાજી;
 જીરેશર્ણુજધરહીમેતો ઉતરીએપાર મારા વહાલાજી. ૧૦
 દશમે શ્રીગોવિંદરાય રસિલાને નિરખુરે વહાલાજી,

વહાલેસેવ્યાશ્રીવિઠલેશરાય હૈયામાંહખું મારા વહાલાજી.
 એકાદશી મં શ્રીબાલકૃષ્ણજી દિહારે વહાલાજી,
 કાંઈદર્શનકરતાં લાગોછો ઘણા મીઠા મારાવહાલાજી. ૧૦
 દ્વાદશી શ્રીગોકુલનાથજી સુખકારીરે વહાલાજી,
 વહાલરાખ્યોમાલાનો ધર્મતેપરવારી મારાવહાલાજી. ૧૧
 ત્રયોદશી શ્રીરઘુનાથજીને ગાઢિરે વહાલાજી,
 જીરેબનફીજીવનનાથ ચરણચિત્તલાડિં મારા વહાલાજી.
 ચતુર્દશી શ્રીજઠુનાથજી જુગ જીણોરે વહાલાજી,
 એને નમેછેમહોટાભુપનેરાયને રાણા મારા વહાલાજી. ૧૫
 પુનમે શ્રીવનશ્યામજી રૂપની રાસરે વહાલાજી,
 એશોભાનેઈ બાલબલ્યે માધવદાસ મારા વહાલાજી. ૧૬

ઘોઠ ૩૩ મું.

સુંદર શ્રીગોકુલ ગામરે, બિહારી શ્યામ;
 અહા સંબંધનું ઠામરે, બિહારી શ્યામ. ૧
 શ્રીમહારાણીજીની વાટરે, બિહારી શ્યામ,
 સોહું શ્રીગોવિંદ ઘાટરે, બિહારી શ્યામ. ૨
 દૈવી જીવને કાજરે, બિહારી શ્યામ;
 પ્રકટયા શ્રીવલ્લભરાયરે, બિહારી શ્યામ. ૩
 શ્રીપુરૂષોત્તમે કરૂણા કરી, બિહારી શ્યામ;

- શ્રીવલ્લભ દ્વિજ દેહ ધરી, બિહારી શ્યામ. ૪
 પોતાના જે જનરે. બિહારી શ્યામ.
 વિછરયા છે બહુ દિનરે, બીહારી શ્યામ; ૫
 સમર્પણ આપ્યાં સુખ સારરે, બીહારી શ્યામ;
 થયો સેવાનો અધિકારરે, બીહારી શ્યામ. ૬
 કાંચ નીચ સહુ શર્ણુ લીધા, બીહારી શ્યામ;
 સર્વે તે પોતાના ક્રીધા, બીહારી શ્યામ. ૭
 ગ્રહી છે દહ કરી બાંધરે, બિહારી શ્યામ;
 રાખો ચરણકમલકેરી છાંયરે, બીહારી શ્યામ. ૮
 હયા કરો દીનાનાથરે, બિહારી શ્યામ;
 સેવા શ્રીગીરિધરજીને હાથરે, બિહારી શ્યામ. ૯
 રાખો ચરણ કમલની છાંયરે, બિહારી શ્યામ;
 શોભા જોઈ વલ્લભદાસરે, બિહારી શ્યામ. ૧૦
 દેખે તે વ્રજમાં વાસરે, બિહારી શ્યામ;
 દોષ કોટિ નિચારી ક્રીધાં કાજરે, બિહારી શ્યામ. ૧૧

વધાવાનું ઘોઠ.

ઘોઠ ૧૪ મું.

(૧)

જીરે પહેલો વધાવો માહારે આવીયો.

શ્રીગોકુલપતિજીને દ્વાર,
 માતા જસોદાજીએ હરખે વધાવીયો;
 એમના મુખ ઉપર જાડું બલીહાર,
 ભલે શ્રીગીરીવરધર જનમીયા. ૨
 જીરે મજજન સર્વે આનંદીયા,
 મળી વંદીયા ચરણ સરોજ;
 ગીરીધરણુ નવલચંદલાલના,
 એમ કરતી હું નીશાદીન ખોજ. ભલે શ્રી. ૨
 પ્રભુ રૂપ તે નૈણે નીહાળશું,
 મળી ટાળશું ભવનાં દુઃખ;
 જીરે તનમન ધન સર્વ વારશું,
 હવે સુલભ થયાં સર્વે મુખ. ભલે શ્રી. ૩
 જીરે દ્ધિ દુધ ઘૂત મધુરસ ભર્યા,
 વળી નાચે ગાયે નરને નાર;
 દીએ દાન નંદ બહુ રસ ભર્યા,
 વહ્નભદ્રાસ શોભા બલિહાર. ભલે શ્રી. ૪

(૨)

જીરે ખીજીને વધાવો મહારે આવીયો,
 શ્રીરાવળ હુવારે આનંદ;
 શ્રીબ્રહ્માન કીરતીજી હરખીયાં,

નિરખી કુંવરી મુખચંદ્ર,
 ભલે શ્રીરાધાજી વ્રજમાં પ્રકટીયાં. ૧
 જીરે વ્રજજન સર્વે ટોળે મળ્યાં,
 મળી ગાયે મુમંગળ ચાર;
 જીરે જન્મી કુંવરી પ્રભાવતી,
 ગુણ રૂપ જગત વીખ્યાત. ભલે શ્રી. ૨
 જીરે ગઠ જ સોમતીને વધામણી,
 રૂખીયામણી સાંભળ વાત;
 હવે નીશદીન નૈણે નિહાળશું,
 લીલા રસ સિંધુ અપાર. ભલે શ્રીરાધા. ૩
 જીરે સઉ મળી કહે શ્રીનંદને,
 આપણે કીજીએ વર વેહેવીશાળ;
 જીવોને કુંવર નંદ લાડીસો,
 એવાં શ્રીભૂપલાન કુમાર. ભલે શ્રીરાધા. ૪
 જીરે એ જોડી અવિચળ સદા,
 શ્રીવૃંદાવન વીર્યન વિલાસ;
 જીરે કરજોડીને કહું વિનતી,
 વહ્નભદ્રાસ શોભા યલિજય. ભલે શ્રીરાધા. ૫
 (૩)
 જીરે ત્રીજોને વધાવો માહારે આવીયો,

શ્રીલક્ષ્મણ ભટજીને ઘેર.

શ્રીએલંબાજીને ઉદર ધર્યો:

કલિજીવ ઉદ્ધારણ એહ,

શ્રીવલ્લભ ભુતલ પ્રકટીયા. ૧

નિજ ધામથી પ્રભુજી પધારીયા,

કરવા સેવક જનની સાલ.

દીજ કુળ આ દેખી પ્રકટ કરી,

એવા અઢળક પરમ ઓદ્ધાર. શ્રીવલ્લભ. ૨

જીરે તીમીર હર્યો ત્રૈલોકનો,

ઉદયો છે તૈલંગ કુળ સૂર;

જીરે માર્ગ પુષ્ટિ દેખાડીયો,

વહાલે સોંપી સેવા રસ પુર. શ્રીવલ્લભ. ૩

જીરે શેષ મહત્ત્વ મુખ સ્તુતિ કરે,

નવ લહે એમના ગુણોનો પાર;

જીરે કરજોડીને કડ્ડ વિનતિ.

વલ્લભદાસ શોભા બલિજનય. શ્રીવલ્લભ. ૪

(૪)

જીરે ચોથોને વધાવો માહારે આવીયો.

ભલે પ્રકટયા શ્રી વિકૃલેશ,

જીરે ભક્ત સકળ મન હરખીયા;

ગ્રાહ્યો અનેક જન્મનો કલેશ,
શ્રીવિકૃલનાથજી પધારીયા.

૧

જીરે વહન કમળ અવલોકતા,
જીરે જગત સકળ વિખ્યાત;
જીરે ગોદ લઇને હુલરાવતાં,
ધન્ય ધન્યશ્રીઅંકાજી માત.

શ્રીવિકૃલ. ૨

જીરે સુરીનર મુનીજન હરખીયા,
વળી હરખીયા કુસુમ અપાર;
શ્રીવલ્લભજીને આંગણે,
ત્યાં તો આનંદ મંગળ ચાર.

શ્રીવિકૃલ. ૩

જીરે કળીમાં કારણ જાણજે,
વખાણજે દીજ કુળ રાય;
વલ્લભદાસ શોભા નિર્ખે સદા.
એનો આનંદ મંગળ ગાય.

શ્રીવિકૃલ. ૪

ઘોઠ ૧૫ મું.

આવોને પરમ સોહામણી, મળી મંગળ ગાઇએ;
આજ આનંદ મારે અતિ ઘણો સર્વે વાજાંત્ર વાધરે. ૧
પ્રકટયા શ્રીવિકૃલનાથજી, જન્મનોરે હહાડો;
મોતી તે કેરા સાથીયા, મંદીર માંહે કહાડો. ૨

મણિ મુક્તાકુળ કેવડો, વચ્ચે ચોક પુરાવોઃ
 શ્રીવલ્લભજી દાન આપે ઘણાંઃ કહેતાં ન આવે પાર. ૩
 ભાટ યાચકો મળી ઘણા, ખોલે જય જયકાર;
 ભગવદી મન આનંદ ઘણો. પુણ્યા અંગ ન સમાય. ૪
 માધવદાસના પ્રભુના યશ સહુ કોઈ ગાય;
 આવોને પરમ સોહામણી, મળી મંગળ ગાએ ૫

ઘોઠ ૧૬ સું.

પ્રથમ પ્રભાતે શ્રીગુરૂ વલ્લભનાં લેઉ નામ,
 પુરૂષોત્તમ પૂર્ણ કામ શ્રીમહાલક્ષ્મી પતિજી. ૧
 શ્રીલક્ષ્મણ રાજકુમાર શ્રીએત્રંભાજી પુત્ર ઉદ્ધાર,
 શ્રીવલ્લભ પ્રાણ આધાર, ચરણચિત્ત લાવીએજી. ૨
 વ્યાપક સઘળે વિશ્વાધાર સુખદાયક નહકુમાર,
 એ અક્ષર બ્રહ્મ અવતાર તે કહાં થકી સોહલાજી. ૩
 શ્રીગોપીનાથ અરિધાન એ પૂર્ણ પુરૂષ પુમણ,
 એ જ્ઞેગી જતને ધ્યાન ધરે ઘણાં દોહતાંજી. ૪
 શ્રીરૂક્મણીજી રમણ પદ્માવતી પ્રાણજીવન,
 શ્રીવિઠલ તન મન ધન કરીને જાણીએજી. ૫
 એ પુષ્ટિ પદાર્થ સાર શ્રીવૃંદાવન શૃંગાર,
 એમનાં નખ શીખ રૂપ હરનીશ ઉરમાં આણીએજી. ૬

- તુર્ય પ્રિયા શ્રીકૃષ્ણા યમુના મહારાણીજી નામ,
એ સર્વે સુખનું ધામ શ્રીકાલિંદીજી કહીએજી. ૭
- શ્રીનવનીત પ્રિયાલાલ શ્રીમથુરાંનાથ કૃપાળુ,
શ્રીવિકલનાથ દયાળ દયા સમુદ્ર લહીએજી. ૮
- શ્રીદ્વારકાંનાથજીને ગાવો શ્રી ગોકુલપતી ગુણ છાયો,
એ અનાથના નાથ શ્રીગોકુળચંદ્રમાજી. ૯
- ભિરાજે શ્રીમહનમોહન નટવર જનમથ મનસોધન્ય,
શ્રીબાલકૃષ્ણજીના વહનતણી શી ઉપમાજી. ૧૦
- શ્રીગીરીધરજી ગુણવંત એહુના પાર ન પામે અનંત,
શ્રીભામની વહુજીના ચિત્ત વિષે લાલા ભાવિયાજી. ૧૧
- જય જય શ્રીગોવિંદ એતો પૂર્ણ પરમાનંદ,
શ્રીરાણીવહુજીના આનંદદાયક કહાવીએજી. ૧૨
- શ્રીબાલકૃષ્ણ રસરૂપ એમના સ્વરૂપતણા જશરૂપ,
શ્રીકમલા કંથ અનૂપમ ઉપમા શી કહુંજી. ૧૩
- શ્રીગોકુલેશ શુભ નામ જીત્યા માયિક રાખી સુખધામ,
શ્રીપાર્વતી પતી કામના પુરણ એ સહીજી. ૧૪
- શ્રીરઘુપતિ તેજ ભંડાર એડિના ગુણ યશનો નહીં પાર,
શ્રીભનકી જીવનસાર ભક્ત ચિંતામણીજી. ૧૫
- શ્રીજહુપતી જગજીવન એમનાં પ્રપુષ્ટીત પ્રસન્ન વહન,

- શ્રીમહારાણી વહુજી ધન્ય કે જે શિર એ મણિજી. ૧૧
- શ્રીધનસ્યામજીને આવો એ પુષ્ટિ પદાર્થ પાવો,
શ્રીકૃષ્ણ તીના નાથ હૃદેમાં ધરજી. ૧૭
- શ્રીલક્ષ્મીજી સતભામા શોભા યમુના કમલાદેવકાં,
એ બેટીજી સહિત નિત્ય સંભારવ્નેજી. ૧૮
- શ્રીદામોદરદાસ શ્રીમહાપ્રભુ પદપંકજ પોસ;
એ પ્રકાશ સુરદાસ પરમાનંદદાસ છે જી. ૧૯
- અતી આનંદ કુંભનદાસ હૃદે કૃષ્ણદાસ રસ રાસ,
એ ચારે બ્રાત શ્રીવલ્લભ ચરણ નિવાસ છે જી. ૨૦
- નંદદાસ ચત્રભુજદાસ ગોવિંદસ્વામિ ચિત્ત સ્વામિ,
એડિના પ્રભુ શ્રીવિઠલ અકળીત અંતરજીભીજી. ૨૧
- એ સંભારે સુખ થાય ધ્યાને પ્રસન્ન શ્રીવલ્લભરાય;
એ અષ્ટ સખા પદરજ પરસે રહે શી ખામીજી. ૨૨
- એકદાશી સંભારે વૈષ્ણવ બસે આવન ધારો
શ્રીવલ્લભી સૃષ્ટિ વિચારો નીત્યપ્રતિ ક્ષણુક્ષણુજી. ૨૩
- શ્રીગોવર્દન ધરણ શ્રીરાધિકારમણ,
એ પ્રજવનીતા સુખ કરણ સેવી સુખ માનિયેજી. ૨૪
- શ્રીગોવર્દન ગોકુળ ધન્ય શ્રીમથુરાંજી મન આણો,
શ્રીવૃંદાવન વખાણો સહુ પ્રજદેશનેજી. ૨૫

શ્રીગીરીવરધારી લો ચારે જુથ વિચારી, સર્વે વલ્લભી લેજે વિચારી ભક્તિ અશેષ છેજી.	૨૧
શ્રીવલ્લભનો પરિવાર એ છે સૃષ્ટિ શરોમણિ સાર, તમે સ્મરો વારંવાર નીત્ય નેમશું જી.	૨૭
હું માગું વ્રજરાજ મુજને સ્મરણ નીત્ય થાય, જન હયારામ જશ ગાય ધરી ઉર પ્રેમશુંજી.	૨૮

ઘોઠ ૧૭ મું.

શ્રીમદ્વલ્લભ આજ પ્રકટ હુવારે, શ્રીકૃષ્ણ દ્વીજ વર અવતાર.	૧
તાત શ્રીલક્ષ્મણ અતિ આનંદ ભર્યારે; ધન્ય ધન્ય વાત ઇલંભાગારૂ.	૨
માધો માસ કૃષ્ણ એકાદશીરે, શુભ દીન શુભ નક્ષત્ર શુભ વાર.	૩
દેવી જીવ અનેક ઉદ્ધારવારે, ભુતલ દ્વીજ કુળ લીયો અવતાર.	૪
રાસરમણ લીલારસ રંગ ભર્યારે, સદા પ્રસન્ન વહન રસ રૂપ.	૫
શ્રીભાગવત પતિ પદમણિ પરમ મુતા, રાજત સકલ શ્રંગાર અનૂપ.	૬

- ચરણ કમળની શોભા શી કહું'રે,
 ઝગમગ દશ ચંદ્ર પ્રકાશ,
 ઝગમગ કમળ કમળ અતિ શોભીતારે,
 વૈષ્ણવ જન શીઠ સદા નિવાસ. ૭
- લલીત જુગ જુગ જગ સોહામણીરે,
 પુરણ વેદ સકલ શુભ સાર. ૮
- નાભી ગંભીર વડીત રોમાવડીરે,
 શોભા શી કહું' નહીં પાર. ૧૦
- વિશાળ ઉરસ્થળ પર મુક્તાવડીરે,
 જગ્યા પવિત્રની કાન્તી અપાર. ૧૧
- તીનરેખા ત્રીવા મુંદર બનીરે,
 સોહીયે તુલસીની માળ મુઘાલ. ૧૨
- જુગ જુગ દંડ અન્નન અવિલંબીતારે,
 આપે ભક્ત અભેદ દાન. ૧૩
- મુંદર હસ્ત કમલ લટકે કરીરે,
 કરે ભક્તને ઉપદેશ. ૧૪
- ચીપ્પુક નાસા અધર મોહનીરે,
 અહભુત ગોળ કપોલ મુલાલ. ૧૫
- નેત્ર કમળ બ્રહ્મટી રણીયામણીરે.

કૃપા દષ્ટિ અવલોક વિચાર.	૧૬
વિશાળ ભાલ ખીચ તિલક સોહામણાંરે,	
કેશ અંબોડા કૃવ્યો સુધાલ.	૧૭
કેસરિયા ધોતીને ઉપરણારે,	
જય જય શ્રીલક્ષ્મણસુત મહારાજ.	૧૮
છોકર લેહેકે બેહેકે માધુરીરે,	
ખીરાજે શ્રીગોવિંદ ઘાટ સમાન.	૧૯
વૈષ્ણવનાં મન અતી આનંદ ભર્યારે,	
કરે વીવીધ મંગળ જશ ગાન,	૨૦
જય જય કરી ખોલે સૌ મળીરે,	
ઉચ્ચરે શ્રીલક્ષ્મણ સુત ગાન	૨૧
એ લીલા નીત્યપ્રતી મનમાં વસોરે,	
જન્મો જન્મ આપો પ્રજવાસ.	૨૨
શ્રીવલ્લભ ગુણ ગાઉં પ્રેમશુરે,	
વૈષ્ણવ જન પદ કીંકરદાસ.	૨૩
શ્રીગોવર્દ્ધનધર નીર્ખું ઘડી ઘડીરે,	
પ્રજાધીશ મન સદા હુલ્લાસ.	૨૪

ધોલ ૧૮ મું.

સ્વામણે મળ્યા મને શ્રીજમુનાજીની કુંજમાં,

લાડીલો મળ્યા મને શ્રીજમુનાજીની કુંજમાં:
 કુંજમાં ગઈતી મને નાંખી દીધી ફંદમાં,
 અંગોઅંગ લી જી હુંતો રસીયાજીના રંગમાં. સ્યામજી
 સાખી.

કુંજ મહન સોહામણાં શોભા અપરંપાર,
 પ્રજ જીવતીના જીવમાં ખીરાજે શ્રીગીરીધરલાલ-૧
 સાન કરી કહે છે સખી ચાલો વૃંદાવનમાં. સ્યામજી.
 સાખી.

વૃંદાવન ચાલ્યાં સખી પહેરી નવરંગ ચીર,
 વાંસલડીની ધુની સુણી નવ રહી ધારણુ ધીર-૨
 શ્રીજમુનાજીના ઘાટમાં ને સહેલીના સાયમાં,
 આવીને ઓચીંતી મને લીડીઅંગો અંગમાં. સ્યામજી.
 સાખી.

ઘાટ ઘાટ ઉભા રહી કાંકરી મારે કહાન,
 સૌ સખીયોના દેખતાં એણે કીધાં અનુચીત કામ-૩
 ખેડીતી ઘર કામમાં ને સુણી ધુની કાનમાં,
 ચાલી હુંતો તાનમાં ને રીઝી એના ધ્યાનમાં. સ્યામજી.
 સાખી.

કામ ધામથી પરહરી નીસરી ઘરથી બહાર,
 એ વહાસાને કારણે મેં તજ્યાં કૃદ્દંબ પરીવાર-૪

લાલની લટકમાં ને ભૂકુટીની મટકમાં;
ચાલી ચટક મન વસ્તુ છે મુગટમાં.

શ્યામળો.

સાખી.

લટક મટક રસીયા તણી મહન મનોહર વેશ,
મેર મુગટ સોહામણા એના ધુવ્વરવાળા કેશ-પ
દાસ કહેછે કોડ પુરો મારા મનના',
આપો વ્રજવાસ થાઉ નીજ જનના. શ્યામળો.

સાખી.

આશા પુરી સઉ મનતણી કીધીરાસ વિલાસ,
દાસ કરીને સ્થાપીયાં, રાખ્યાં ચરણકમળની પાસ-૧
શ્યામળો મળ્યા મને શ્રીજમુનાજીની કુંજમાં,

ઘોઠ ૧૧ મું.

ચાલને ચાલ ઉતાવળી, લાલને જ્વેવાને જઘએ;
મનડું તે પ્રેમે ભેગીને સહુ સુખીયાંરે થઈએ. ૧
નહાનડીએ શ્રીદ્વારકેશજી, મારે હુંડે વસીયા;
વહાલોજી નિદ્રા નવ કરે, સેવાના છે રસીયા.
અમીરેભરી હરીની આંખડી, અતી છે અણ્ણીયાળી;
સામું જ્વેવાને મુંદરિ, લાલે મીઠડી માંડી. ૩
ચાંચ જણે પોપટતણી, એમના નાકની ઢાંડી;

- જાણે પરવાળા અગ્ર છે, દીસે એમ રાતભડી. ૪
- મુસ્તક નવરંગ મોળીયાં, શોભે કમળને વાને;
એ પાસ શોભીતા લાલને મોતી ઝળકે છે કાને. ૫
- ઓઢણ આજી લોખડી, કોટે કનકની માળા;
એક જીભ્યાએ શું કહું, એમના અંગના ચાળા. ૬
- ચિતડું તે મહાઈ ચોરીયું, મોરલીને નાદે;
કાળી ઘોળી બોલાવતાં, એમને સર્વ સાદે. ૭
- એવો કોઈ સાંભળ્યો નથી, નૈણે નવ દીઠો;
હીંડે છે મોડા મોડ તે, અતી લાગેછે મીઠો. ૮
- સનકાદિક સેવા સદા, એનો રસ છે રૂડો;
ધરમાં રહી શું કીજીએ સંસાર છે કુડો. ૯
- મનુષ્ય દેહ પામીને રૂડું રતનજ લીધું;
શ્રીગીરીધરલાલ જીવનશું, મહાઈ ચિત્તજ બાંધ્યું. ૧૦
- જીમજીમ જીવો મહારો વાલમો, સેવક સુખકારી;
નારાયણ ગુણ રૂપને જાઉં બસીહારિ ૧૧

ઘોઠ ૧૦૦ મું.

- આજ સૈયરરે વધામણાં, વ્રજ વાગ્યાં નિશાન;
પ્રકટયા શ્રીવિહુલનાથજી, થયાં કોટિ કથ્યાણ. ૧
- ચાલની ચાલ ઉતાવળી, લાલને બેચાને બધાએ;

તન તલમે મન ભેળીને, આપણે આનંદ લાકુમે. ૨
 અમીરે ભરી હરીની આંખડી, નયણાં છે રે રસાલ;
 ચરિત્ર કરે મન ભાવતાં, પારણે પહોઠયા હયાલ. ૩
 એ તો નિદ્રા નહી કરે, જોવાના છે રસીયા;
 માધવહાસના પ્રભુજી, મહારે વન વસીયા. ૪

ઘોઠ ૧૦૧ મું.

ધન્ય હહાડેરે આજનો, ધન્ય શ્રીગોકુળ જામઃ
 ધન્ય ધન્ય જશોદામતી, પ્રકટયા સુંદીર સ્યામ. ૧
 શ્રાવણુ માસ સોહામણો, નવમી તીર્થીનુંરે નામ;
 વ્રજમાં ચાલી વધામણી, ખરખવા હરામણા દામ. ૨
 વ્રજમાં પ્રેમરસ ઉલટયો, યાજવા દુનિયાનું દોષ;
 જોષીને તેડેરે રાયજી, જુમતે જોવાને જોષ.
 આનંદ યોજવ અતિ ધણે, જોષી ગાય છે ગીત;
 માણેક મોતીને હિરાના, આખ્યાં હેમને વીત. ૪
 પુણ્યાં પુણ્યારે સહુ કરે, પુણ્યાં શ્રીગોપીજન;
 પુણ્યાં શ્રીજમુના જોધને, પુણ્યાં શ્રીવૃંદાવન. ૫
 સુરીનરે સ્વપ્ને દેખે વહી, શીવજી સરખરે સંત;
 પ્રહા નિમમ જાણે નહીં, કોધયે ન પામીરે અંત. ૬
 મહોદયં જાગમ આહીરનાં, સોભા કહી નવ જામ;

પ્રેમે પ્રકટયા શ્રીનાથજી, ગુણુ માધવદાસ માય. ધન્ય. ૭

ઘોઠ ૧૦૨ જું.

- શ્રીનાથજી તે છેલ ખીરાજતાજે. ૨૬૦
 સખી ચાલો તો જઘ્યે શ્રીજી શહેરમાંજે;
 શ્રીગોવર્દ્ધનનાથજી ખીરાજે લીલાલહેરમાંજે. શ્રી. ૧
 પહેલાં દર્શન તે મંગળના હરખીયાંજે,
 મહારા નાથનાં સ્વરૂપ નૈણે નિર્ખિયાંજે. શ્રીનાથજી. ૨
 ખીજાં દર્શનમાં શૃંગાર વહાલે બહુ ધર્યાંજે,
 મહારા નાથને લક્ષ્મીજી વર્યાંજે. શ્રીનાથજી. ૩
 ત્રીજાં દર્શન તે ગ્વાલ બાલ ભોગનાંજે,
 મુખે મોરલીને છડી લીધી છેલમાંજે. શ્રીનાથજી. ૪
 ચોથાં દર્શન તે રૂડા રાજભોગનાંજે,
 વિવિધ ભાતની સામગ્રી સંજોગમાંજે. શ્રીનાથજી. ૫
 પાંચમાં દર્શન તે ઉત્થાપનના સાંભળ્યાંજે.
 શંખ વાગ્યોનેવૈષ્ણવથયા ઉત્તિવળાજે. શ્રીનાથજી. ૬
 છઠ્ઠાં દર્શન તે ભોગ સંજોગનાંજે,
 વિવિધ અમૃતમેવા ધર્યાં ઉમંગમાં જો. શ્રીનાથજી. ૭
 સાતમાં દર્શન તે આરતીમાં મન ઠર્યાં જો,
 ભીડ ભારીને વૈષ્ણવ બહુ મળ્યાંજે. શ્રીનાથજી. ૮

આઠમાં દર્શન ને શયન કર્યાં શ્રીહરીને,
 દર્શન કરીને વૈષ્ણવ આનંદ ભરીને. શ્રીનાથજી. ૯
 ચંદુલાલ મદુલાલજીની જેડછે જે.
 ગિરિધરલાલજી બિરાજે લીલ લહેરમાંજે. શ્રી. ૧૦
 વહુજી ભાભીજીને ખેટીજી મહારાજ છે જે,
 એમને આડે દર્શનનો ઘણો ભાવછેજે. શ્રીનાથજી. ૧૧
 જે કોઇ ગાય શીખે ને સાંભળે જે,
 તેનો ચરણ કમળમાં વાસછે જે. શ્રીનાથજી. ૧૨
 એમનાં દર્શન થકી સુખ થાય છે જે,
 વલ્લભદાસ શ્રીવલ્લભ ગુણ ગાય છેજે. શ્રીનાથજી. ૧૩

ઘોઠ ૧૦૩ જી.

અમે આવ્યાં તમારે આશરે અલખેલાજી,
 હવે શું કરીએ જઈ સાસરે અલખેલાજી. ૧
 ફેરાતણું ફળ એ મળ્યું અલખેલાજી,
 મનમમતું મુજને મળ્યું અલખેલાજી ૨
 હીરલો વાઘ્યો હાથમાં અલખેલાજી,
 તમે શોભો સૈયરના સાથમાં અલખેલાજી. ૩
 તમારું સ્યામળું અંજ અડશોમાં અલખેલાજી,
 ગુણવંતીને લાંછન લગાડશોમાં અલખેલાજી. ૪

- जे जलशे मारी भावडी अलभेलाळ,
 काढा सावै प्रीत सी आवडी अलभेलाळ. ५
- अमे काळज आंभमां आंजशुं अलभेलाळ,
 तमे नैणानी योट नांभोभां अलभेलाळ. ६
- हुंतो हान नहि आपुं टोडो अलभेलाळ,
 अमे जवाभ आपीशुं रोडो अलभेलाळ. ७
- हुं पीवराची पीहीती नथी अलभेलाळ,
 हुं ओशीयागी कोधनी नथी अलभेलाळ. ८
- हुं ओशीयाणी प्रभु तमतळी अलभेलाळ,
 श्रीवडलना स्वामी माथे छो धळी अलभेलाळ. ९

घोळ १०४ थुं.

वनमां वागेरे वांसणी, म्हारे मंदिरीये संलणाय टेक.१
 मोह सौपाभीरेसोद्यागळी, ज्वडोआकुण व्याकुणथाय.२
 वेगे याळीरे वनीता,मेतो धरमां नवरहे वाय. वनमां.३
 देहनी हशारेविसरी, अगे आलुपयु महलाय. वनमां.४
 सुवनसुवनथीरे लाभनी,याळी कामकरीवरत्याज. व.५
 सासडं सैधयररे मेळीयुं,लोपीलोडडीयांनी लाज. व.६
 वन सहु आवीरे गोपीयो,नेले निर्भ्या स्याम शरीर. ७
 इमनाथहरंभ्यारेहैयधुं, मुंदीरजमुनांकेरीर.वनमां.८

ઘોઢ ૧૦૫ સું

આજ આનંદ નંદજીને દ્વારે,	
વ્રજમાં થઈ છે લીલા લહેરરે.	૧
ગોપી અતિરે ઉલટ ભરી આવેરે,	
થાળ મોતીનો ભરી લાવેરે.	૨
વહાલાને વિવેકે વધાવેરે,	
વહાલો ત્રિભુવનનાથ કહેવાયરે.	૩
વહાલો હસ્તનાં ધાવણ ધાવેરે.	
વહાલો ગોપીઓને લાડ લડાવેરે.	૪
એવાં હેત ગોપીપર કીધારે,	
દહી માખણ ચોરીને પીધારે.	૫
વહાલા મથુરામાં શું મીઠુરે,	
એવું કુમળમાં શું દીઠુરે,	૬
વહાલે કુમળની સંગે મોહ્યારે,	
વહાલો ગોપીઓની સાથે મોહ્યારે.	૭
ગોકુળ આવોને વ્રજના વહાલારે,	
તમે નંદ જસોદના લાલારે.	૮
ગોકુળ આવોને વ્રજના વાસીરે,	
તમે માણ્ય શોખ્યા છે માસીરે.	૯

ગોકુળ આવોને ગિરિવરધારી, તમારી વાટ જીએ છે પ્રજનારીરે.	૧૦
વહાલા જમુનાજીને ધારેરે, તમે વસ્ત્ર હર્યા શા માટેરે.	૧૧
વહાલે ગીરી ગોવર્દ્ધન ધાર્યોરે, એવો મદ દંડનો ઉતાર્યોરે	૧૨
વહાલા વૃંદાવતની વાટેરે, તમે મહી લુટયાં સૌ માટેરે.	૧૩
વહાલે જમુનાજીને તીરેરે, વહાલે મોરલી વગાડી ધીરે ધીરેરે.	૧૪
ધન્ય ધન્ય જમુનાનો આરોરે, મહારો સકુળ કર્યો જન્મારોરે.	૧૫
વૃંદાવન રમીયા રાસેરે, પુરી સર્વ ગોપીની આશરે.	૧૬
બલિહારી જીય માધવદાસેરે, માગે ચરણકમળની આશરે.	૧૭

ધોલ ૧૦૬ ટું.

નહાના સરખા શ્રીનાથજી, નહાના નહાનારે હાથ;
નહાની લખુટીઓ કરગ્રહિ, સુંદીર દીસો છે પ્રાણનાથ.

નહાના. ટેક. ૧

નહાના સરખા ગોવાળીયા, નહાની સરખી ગાય;
 માથે સીંગડીરે શોભતી, ગૌ ધૈન ચ્યાનવાને જાય. ૨
 નહાની બંસીરે કરગ્રહી, હર્યાં ગોપીનાં મન;
 રૂડો નંદજીનો લાડીલો, રૂડુ શ્રીવૃંદાવન. નહાના. ૩
 નહાની સરખીરે મોજડી, નહાના સરખા છે પાય;
 પાચે રણજણુ ધુવરી, અણવટ વીંછુવા સાર. નહાના. ૪
 પ્રભુજીના મુખપર મોરઘી, વાઘ વેણુ રસાલ;
 શબ્દ મોહીરે ગોપીકા, રેતાંમેહેલ્યાંછે બાળ. નહાના. ૫
 જવાદોને જાહવા, કે પ્રજામાં થાશે પોકાર. નહાના. ૬
 આંગળી સાઘીને હરી તાણશો, પ્રભુમારૂં ધુજે છે અંગ;
 સઘળીગોપીકાઆવશે, તમનેધેરશે મહારાજ. નહાના. ૭
 કે બંસીબટના ચોકમાં, ઉભા વજાડો છે વેણુ;
 માધવદાસની વિનતી, આપોશ્રીવ્રજમાંવાસ નહ'ના. ૮

ધોલ ૧૦૭ મું.

મ્હારે મંહિર પધારો શ્રીનાથજી,

હુંતો જોડિરે તમારી વાટ.

મારે ૧

હુંતો શેરી વળાવી મજ કરું,

- હુંતો કુસડાં વેરાવું સારી રાત.   મારે૦   ૨
- હુંતો ચીસ્ના ચંદરવા બંધાવતી,
- હુંતો પથરાવું લીલા પીળા પાળ.   મારે૦   ૩
- હુંતો શુંખર ધરાવું હરીને ભાવતા,
- હુંતો દર્પણ દેખાડું મ્હારા નાથ.   મારે૦   ૪
- હુંતો મીઠડા મેવા મંગાવતી,
- આરોગો શ્રીવૈકુંઠનાથ.   મારે૦   ૫
- હુંતો શીરો કરાવું સ્નેહ તણો,
- જીવણ આરોગો હાથ.   મારે૦   ૬
- હુંતો જમુના જળ ઝારી ભરાવતી,
- આચમન કરો શ્રીવૈકુંઠનાથ.   મારે૦   ૭
- બાસઠ પાનનાં બીડલાં બંધાવતી,
- મુખવાસ કરો શ્રીવૈકુંઠનાથ.   મારે૦   ૮
- હુંતો સોનાનાં સોગટડાં મંગાવતી,
- રમત રમજો સારી રાત.   મારે૦   ૯
- હુંતો સળ્યા પથરાવું સ્નેહતણી
- પોઢણ કરો શ્રીગોકુળનાથ.   મારે૦   ૧૦
- હુંતો પુલના પંખા ભરાવતી,
- વીજણ કરૂં રે સારી રાત.   મારે૦   ૧૧

હું તો પુલની જળી ભરાવતી, માંહે ખીરાજે શ્રીગોકુળનાથ.	મારે૦ ૧૨
હું તો યાજ ભરું સગમોતીએ, વધાવું શ્રીવલ્લભકુળ પરિવાર.	મારે૦ ૧૩
હું તો કરજોડી કરું વિનતી, બલિહારી જય માધવદાસ.	મારે૦ ૧૨

ઘોઠ ૧૦૮ મું.

શ્રીમદ્દનમોહનલાલ, તમશું લેહ લાગી; મહારે તમ ઉપર ઘણું વહાલ, ભે ભવની ભાગી.	૧
હું ચરણ કમળની દાસ, ચિત્ત ચર્ણે રાખો; મને આપો શ્રીવ્રજમાં વાસ, સુખ સંપત રાખો.	૨
મહારા પ્રાણ તથા આધાર, અળખા રહેશોમાં; હરી છો હૈયાના હાર; કોઈને કહેશોમાં.	૩
મહારા કુટુંબ સહિત દર્શન, તમારાં મેં ક્રીધાં; વહાલા તમે મટાડયા તાપ, દર્શન બહુ દીધાં.	૪
મહારી વિનતી સાંભળો નાથ, તો તમને કહિયે; મને આપો શ્રીવ્રજમાં વાસ, તો શર્ણે રહીયે.	૫
નાહીયે શ્રીવ્રજનાં નીર, દર્શન નિર્ય કરીએ; એમ કહેછે વલ્લભદાસ, લવોભવ તરીએ. શ્રીમદ્દવ.	૬

ઘોઢ ૧૦૧ મું.

- ચાણી શ્રીવૃંદાવનને ચોકકે, ચાણી મહી વેચવાને લોલ ૧
 માર્ગે મળીયો મહારો નાથકે, મુજને આંતરીરે લોલ. ૨
 મારાંકેડયાં મહીનાંમાટકે, ગોરસમહારાં ઢાળીયાંરેલોલ. ૩
 ચાલ્યાં નંદ તણે દરબારકે, જઈ ઉભાં રહ્યારે લોલ. ૪
 માતાજી તમારો કહાનકે, અળવીત બહુ કરેરે લોલ. ૫
 માતાજીનેચઢી મનમાં રીસકે, મંદિરશ્રમી નિસર્થારેલોલ. ૬
 માતાજીએડીધીહાથમાંસોટીકે, કહાનજીનેશોધવારેલોલ. ૭
 માતાજીનાહાથમાંદીઠીસોટીકે, કહાનકદમચઢયોરે લોલ. ૮
 ઉતરો ઉતરો મારા નાથકે, કહું એક વિનતીરે લોલ. ૯
 સાંભળો સાંભળો માતાજી મારી વાતકે,
 આજની વિનતીરે લોલ ૧૦
 રૂંડો બંસીખટનો ચોકકે, ત્યાં હું એકલોરે લોલ. ૧૧
 એકે કરી નેણની સાન કે, હુંતો ત્યાં ગયો રે લોલ. ૧૨
 એકે મરડી મારી પોંહાચી કે અગુઠી ઉતારીરે લોલ. ૧૩
 કહાનજી નાનેરું છે બાળકે, અળવીતરાંયાં કરેરેલોલ. ૧૪
 ધન્યધન્યગોકુળની વ્રજનારકે, જોહેનેધેર નહીરે લોલ. ૧૫
 મારું સોનાકેરું બેડું કે, રૂપત્રા ઉઢાણીરે લોલ ૧૬
 માહું જળભરવાકેમબુકે, કાંઠે ઉમા કહાનજીરેલોલ. ૧૭

कहाना कांकरडी मत भारके, सोना जेदु नंदाशेरि लोल. १८
 आलरे जुडडा ज्योती नारके, तुं डीया आमनीरे लोल. १९
 छोकरा ल्हारे शी पडपुछके, गोडुण आमनीरे लोल. २०
 ज्येयुं गोकणीयुं ते गाम के आ पासे रही जयुरे लोल. २१
 मजीयो नरसैयानो नाथके, रस वाधयो धणुरे लोल. २२

वृज चौराशी कोसनी वन यात्रा.

घोळ ११० मुं.

जुरे प्रथम प्रणाम श्रीविडुलनाथ, ज्येभना सेवकनो मजीयो साथ.	१
ज्यासो ज्यासोरे वैष्णव ब्रज जधजे, श्रीगिरिधारील निष्ठी धणियातां थधजे.	२
पहेलां श्रीजमुनाल विश्राम वाट नाहीजे.	
परिक्रमा करतां हरिना गुणु गाधजे.	३
सर्वे लभवटी मजी मधुवन जधजे, तासवन क्रमोद वन जध नाहीजे,	४
सतुवाध लैशरीरने जहुला वन, त्यानो श्रीकुंड नाही थधजे पावन.	५
नाहीजे राधाकृष्ण कुंड प्रलुने ललजे, श्रीवल्लभ श्रीविडुलनी जेठके नभीजे.	६

- નારદ કુંડને કુસુ ખોખરને,
 શ્રીપ્રભુનું ભજન મનથું કરજે. ૭
- છરે ગ્વાલ પોખર નાહીએ તેહ.
 શ્રીગીરીધારીજની તત્તેરીમાં લોટીએ દેહ. ૮
- ગિરિધરણુ ધીરજ મંદિર જેવાં
 ત્યાંતો જનમ મરણનાં દુઃખ ખોવાં ૯
- નાહીએ માનસીગંગા ને બ્રહ્મકુંડનાં સ્થાન,
 શ્રીમહાપ્રભુજની ખેડકે કરીએ પ્રણામ. ૧૦
- દાન ઘાટીથી ખીલણુ વન ભણું.
 ત્યાં તો ચક્ર તીર્થ મોટું નહાણું. ૧૧
- પાપમોચન રણમોચન વદેન,
 લીલાનાં સ્થળ તે તો નંદ નંદન. ૧૨
- ચંદ કુપ સરોવર બટ મુળ,
 શ્રીમહાપ્રભુજની ખેડકે થય્યે અનુકૂળ. ૧૩
- શંકર્ષણુ કુંડ ગાંધર્વ કુંડમાં નાહીએ,
 ગોવિંદ કુંડ નાહિ કૃતાર્થ થય્યે. ૧૪
- શ્રીમહાપ્રભુજની ખેડકે ભોગ ધરીએ.
 હેતે હળી હરિકીર્તાન કસીએ. ૧૫
- છરે અપચર કુંડને પુંછવીને,

શિલા ને ગાજતી ગૌ ટેરણી જે.	૧૧
હરી હાથી ગાયેનાં પમલાં, એક મુગટ શિલાનાં દર્શન કરવાં.	૧૭
શ્યામ ઢાંક બેઠક શ્રીજીની, એક ગુફા ગોવિંદસ્વામીની.	૧૮
બાંધ બાંધણે સીંદુરી શિલારે ભણી, હરજી પોખર સુરકુંડ ચરણે રૂઢકુંડળી.	૧૯
શિલા હંડવતીને નમાવવા શીશ, શ્રી ગોવર્દન સ્થળની શોભા અતિશે.	૨૦
પુજની શિલાને ભોગ ધરવા, નિત્ય આવે લોક બહુ દર્શન કરવા.	૨૧
ગુલાલકુંડ ગાંઠોલી પરમહરાનાં વરધુન, જીરે અલકનંદાને બદ્રીનારાયણ.	૨૨
કહમ ખંડીને ઇદ્રોલી કામવન, નાહીએ પ્રેમકુંડ વિમળકુંડ નિર્મળવન.	૨૩
ખીબલ કુંડ ધણેરા ત્યાં, આંખ મીચામણીની ગુફા જ્યાં.	૨૪
ચરણ પહાડીને ખીસલાની શીલા, ભોજન થારીને ભોગ કહેરા ભણા.	૨૫

- જીરે ગુફા એક વચ્છામુરની,
મુરબીકુંડે ખેઠક વર વલ્લલની. ૨૧
- મુનહરાકી કદમખંડી ખંડેધામ,
ત્યાં તો ચીત્રામણી શિલાને ચિત્ર સમાન. ૨૭
- તે તો દેહ કુંડ નહાણું ઉંચે ગામ,
ત્યાં તો દર્શન કરવાં રેવતીને બળરામ. ૨૮
- ભાનુક્ષેત્રને બરસાના ગામ,
ત્યાં તો રાજ કરે રૂડા ભૂખુભાન. ૨૯
- શ્રીરાધિકાની સંગે અષ્ટ સખીઓ બાણુ,
જીરે સાંકડી ખોર ને વાંટી દાન. ૩૦
- જીરે દાનગઢ માનગઢના દ્રઢમન,
જીરે દોહણી કુંડ રત્નકુંડ ઘેબરવન. ૩૧
- શ્રીમહાપ્રભુજીની ખેઠકે મોર,
જીરે નોખારી ચોખારી ભાનુનું વર. ૩૨
- ખીરી પોખર સંકેત બટમુલ,
ખીચલા કૃષ્ણકુંડ ને ઋષિકુંડ. ૩૩
- નંદ ગામને નંદ જસોદા માત,
શ્રીકૃષ્ણની સાથે વલ્લભજી બ્રાત. ૩૪
- મુરજ કુંડ મધુવન નંદ સધળા,

आवुं जेधने मन थयुं विमला.	३५
यरणु पहाडी यरणु अंकुश शिल्पा, दर्शन करीने गावी लीला.	३६
दधि गाम हधीकुंडने जेटीयवन, क्षीरसागर शेषसाधने जेलनवन.	३७
श्रीऋमुनालु कीर्थां श्रीमणराम, अजेअट कात्यायनी वृत्तमां डाम.	३८
गोपी धाट खीर हरवानां, खरे हंडधाट उतरवानां.	३९
भांडीरवन जेडिं नावनी वाटे, भांडीर कुवाने अट थीजेरी वाटे.	४०
जेल वनमां मान सरोवर सुअधाम, मानिक शिला पीपरोडीने भाट गाम.	४१
लोहवन रावले प्रकटयां राधा, महावन अह्लांड धाट मटी पाता.	४२
श्रीगोकुण मंदीर प्रसुनां सात, तां तो रमणु स्वयणी शी कुंडुं वात.	४३
श्रीमहाप्रसुजनी जेडक छे न्यां, खरे अह संभविनी आता तां.	४४

પહેલાં છોકર ઠકુરાણી ઘાટ નાહિએ,	
ગોપકુવો નાહી બળદેવજી જઈએ.	૪૫
પછે વૃંદાવન બંસીખટ જેહ,	
પરિક્રમાના સ્થળ આવ્યાં તેહ.	૪૬
જીરે મથુરા જન્મભુમી વિશ્રામ,	
જીરે સ્થળ સંવળાં જોવાની હામ.	૪૭
ચોરાશી કોશની પરિક્રમા કરી,	
સર્વે ભગવદી મળી ગુણ ગાએ હરિ.	૪૮
જે કોઈ પાઠ કરે નિત્ય ગાય,	
તેહને વનયાત્રા ફળ અધીકજ થાય.	૪૯
જે કોઈ પાઠ ભરે ને નિત્યે નેમ,	
તેને હરિશું બાઠે અતિશે પ્રેમ,	૫૦
જીરે વન ઉપવન કીધો કરી જોડ,	
શ્રીવ્રજભુવણજીએ પુર્યા કોડ.	૫૧
જીરે હરિગુણ ગાએ વલ્લભહાસ,	
તહેના મન તણીતો પુરજો આશ.	૫૨

ધોલ ૩૧૧ મું.

હું શું જાણું જે વહાલે મુજમાં શું દીઠું.

વારે વારે સામું ભાળે મુખ લાગે મીઠું.

હું ૧

- જળ ભરવા જઈ ત્યારે પુઠળ પુઠળ આવે,
 વગર ખોલાવ્યો ઠહાલો ખહેડલું ચઢાવે. હું ૦ ૨
- વહુંને તરછોડું તોયે રીસ ના લાવે,
 કાંઈ મીશે મારે ઘેર આવીને ખોલાવે. હું ૦ ૩
- એકલી જાણીને ઠહાલો પાવલે લાગે,
 રંક થઈ ઠહાલો કાંઈ કાંઈ માગે. હું ૦ ૪
- મને જતાં જાણી ઠહાલો દોડ્યો આવે દોટે,
 પોતાની માળા લેઈ પહેરાવે મારી કોટે. હું ૦ ૫
- મને જતાં જાણી આગળ આવી રોકે,
 દયાનો પ્રિતમ બહેની કેડલો ન મુકે. હું ૦ ૬

ધોલ ૧૧૨ મું.

- પ્રકટયા શ્રીપુરૂષોત્તમ લાલરે, સાંભળ મહારી સાહેલી;
 ઠહાલા છે આનંદકારીરે, વાત કરે હશી હરિ, ૧
- એવાં વૈષ્ણવજનનાં જુથરે, નિર્ખું છું નૈણાં ભરી;
 એવા પુરૂષોત્તમ પાતળીઆરે, લીધું છે સર્વસ્વ હરિ. ૨
- એવા ચતુર શિરોમણી જાણે રે, સાન કરી સમજાવે છે;
 રસિઓ છે રસનો ભોગીરે, પ્રેમે પ્રીત ઉપજાવે છે. ૩
- પેલા દુરીજનીઆના દીલમાં રે, ઠાઠ ધણેરી આવે છે;
 તમારું શ્રીમુખજેવાઆવતાં રે, વિરહધણું સંતાપેછે. ૪

ઘરમાં તો નથી જમતાં રે, આંખણીએ નથી રહેવાતાં;
 વહાલા તમવિના મહારાજ રે, અળમાં નથી સહેવાતાં. ૫
 મહારા કામળગારા કહાનરે, વારે વારે શું કહીએ;
 મહારં અખળાનું શું જ્વરે, રૂદન કરી થાકી રહીએ. ૬
 મરકલડે મોહ પામીશુરે, અંગે આતુરતા ઢળી;
 મને ધીજી ના આવે નજરે, સાંભળ મારી સાહેલી. ૭
 સહીઅર સંદેશો કહેજે, વિનતી મારા વહાલાને;
 સમજવી એમનેકહેજે, શ્રી ગોકુળનાથજીના લાલાને ૮
 પ્રભુ દયાનીધી મારા હયાજરે, કાંકરોલીના છે વાસી;
 પ્રભુ પ્રીત કરી પધારજે, અરણ્ય કમળની છું દાસી. ૯

ઘોઠ ૧૧૩ મું.

લાલ તમારો લટકે જોઈ,	
મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી;	
શ્રી દાઉદજી તમારો લટકે જોઈ,	
મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી.	ટક.
લટપટી પાંચ કેસરીઆ વાલા,	
જડાવ તિલકની શોભા બની.	લાલ ૧
રસીક સુઝે લોલક લટકે,	
જડાવ જડાવ રે મહી હિમ મણી.	લાલ ૨

બાંહે બાબુબંધ બેરખા સોહીએ,	
જડાત પહોંચીની શેભા ધણી.	લાલ ૩
ઘત ગોકુલ ઉત મથુરાં નમરી,	
બીચ શ્રીજમુનાજી નીર વહે.	લાલ ૪
શ્રીવૃંદાવનમાં રાસ રચ્યોહે,	
સહસ્ર ગોપીને વચ્ચે ગિરિધારી.	લાલ ૫
શ્રીવૃંદાવનની કુંજમલનમાં,	
યુગ યુગ રહીઓ એ બેડી.	લાલ ૬
શ્રીયમુનાજીનીરે તીરે ધેન ચરાવે,	
બંસી બજવે વહ લો કદમ ચઢી.	લાલ ૭
સૂરદાસ પ્રભુ તીહાંરે મિલનકું,	
રંગતણા મહારાજ ધણી.	લાલ ૮

ઘોઠ ૧૧૪ મું.

ચાલો ચાલો કાલિંદીને કાંડે,	
ગિરિધારી ચારે ગાય, શ્રીનાથજીને નીરખીએ. ૧	
હરીના શીશ પુલની શોભા ધણી,	
એમને હોમલોડે સુંગાર.	શ્રીનાં ૨
હરીને ભાલે તીલક સોહીએ કેસરી,	
એમના ખીટલીઆખા છે કેશ.	શ્રીનાં ૩

- હરીના બોલ સદા રસ મીઠડા,
એમની આંખલડી અમૃત. શ્રીના૦ ૪
- હરીને કાને કર્ણુ પુલ શોભીતાં,
એમનાં કુંડળ રત્ન જડાવ. શ્રીના૦ ૫
- હરિને હડપચીએ હિરણ્યો ઝગમગે,
એમના તેજતણા નહી પાર. શ્રીના૦ ૬
- હરીને કંઠે તે માળા શોભતી,
એમને ઉરગજ મોતીના હાર. શ્રીના૦ ૭
- હરિને બાંહે બાબુબંધ બેરખા,
એમની પહોંચી છે રત્ન જડાવ. શ્રીના૦ ૮
- હરિને પીળાં પીતાંબર શોભતાં,
બહાસે ઓઢયા ઉપરણા સાર. શ્રીના૦ ૯
- હરિને કેહેડે સોહિએ કટી મેખળા,
એમને ઝાંઝરનો ઝમકાર. શ્રીના૦ ૧૦
- હરિને ચરણે ચાખડી શોભતી,
એમની ચતુરાઈની છે ચાલ. શ્રીના૦ ૧૧
- હરિને હાથે સોહીએ લાલ લાકડી,
એતો ધેનુ ચરાવાને જાય. શ્રીના૦ ૧૨
- હરીને સગી તે સરખા ગોવાળીયા,

ત્યાં વહાલો મધુરીશી મોરઝી વાય.	શ્રીના૦ ૧૩
વહાલો શ્રીવૃંદાવનની કુંજમાં,	
ત્યાં ખેત્રે શ્રીનંદકુમાર.	શ્રીના૦ ૧૪
એ સ્વરૂપની શોભા જોઈને,	
ખલિહારી જય માધવહાસ.	શ્રીના૦ ૧૫

ઘોઠ ૧૧૫ મું.

શ્રીનટવર લાલને વારણેરે,	
સુંદીર શ્રીછોટાલાલ ખલિહારીરે લાલ;	
શ્રીનટવરલાલને વારણેરે.	૧
રાજનગર રઝિઆમણુરે,	
તેની સુંદર શોભા સારીરે લાલ.	શ્રીનટવર. ૨
છંપન ભોગ સોહ્યામણેરે,	
કીચો ખુદ્દિ ખડુ વિચારે લાલ.	શ્રીનટવર. ૩
શૈકા સંવત અઢારમાંરે,	
ચતુર ચોરાણુવો શુભકારીરે લાલ.	શ્રીનટવર. ૪
વેગે વૈશાખ માસમાંરે	
સુહની સાતમને સોમવારે લાલ.	શ્રીનટવર. ૫
દેશોદ્દેશથી આવીયાંરે.	
સહુકો આઠ્યાં નરને નારીરે લાલ.	શ્રીનટવર. ૬

- ઉત્તરથી હરિ આબીયારે,
 શ્રીગોકુળનાયજી ગાદી ભારીરે લાલ. શ્રીનટવર ૭
- શ્રીલક્ષ્મણલાલને જ્ઞેષ્ઠનેરે,
 સઉકોને પ્રીતિ વણીછે પ્યારીરે લાલ. શ્રીનટવર. ૮
- હક્ષિણથી દુઃખ કાપવારે,
 આવ્યા શ્રીકલ્યાણરાય હેતકારીરે લાલ. શ્રીનટવર. ૯
- 'પૂર્વથી' પ્રભુ પધારીઆરે,
 શ્રીત્રિકમજી માધવરાય ગરિધારીરેલાલ. શ્રીનટવર. ૧૦
- પશ્ચિમેથી પ્રભુ પધારીઆરે,
 આવ્યાશ્રી મગનલાલજી મહારાજરેલાલ શ્રીનટવર. ૧૧
- શ્રી મટલાલ મથુરાનાથજી,
 બીજા બાળક જાઉં બનીહારીરે લાલ. શ્રીનટવર. ૧૨
- સેહેજે સાતને તારીયારે,
 લહેને મહેર કરી મહારાજરે, શ્રીનટવર. ૧૩
- સેહેજે દાસ જમાનાને દયા કરીરે,
 હુને લીધો છે ઉઠાડીરે લાલ. શ્રીનટવર. ૧૪

બોલ ૧૧૬ સું.

જરે જરે પ્રથમ સૂરજપોળ જાણોજી,
 રમાવૈકુંઠ વખાણો.

જરે જરે. ૧

- નર સાડીએ નવધા ભક્તિજી,
શ્રીગોવર્દન ચોક પ્રેમ આસક્તિ.   જીરે જીરે. ૨
- કમળચોક મહાસુખ કંદજી,
સીંધપોળ જ્ઞેધને આનંદ.   જીરે જીરે. ૩
- બે હંસ બે હસ્તી બીરાજેજી,
ચારે વેદ મહાધુની ગાજે.   જીરે જીરે. ૪
- કમળચોક રાસ કીડા રમણજી,
શિવ આવે ગોપીધરી તન.   જીરે જીરે. ૫
- બેક મારે શ્યામનીજીનાં નેનજી,
ત્યાંતો મુઠ્ઠા ખાઈ પડ્યાં મીન.   જીરે જીરે. ૬
- રત્નચોક શ્યામનીજીનાં તનજી,
સુર આવ્યા ચઢી વૈમાન.   જીરે જીરે. ૭
- જગમોહનમાં મહારાણીજીનાં મનજી,
મણી કોડા જીવતી આસન.   જીરે જીરે. ૮
- ચોક કીર્તનીયા ગણીજી,
દર્શન કરવા આવે સહુ મળી.   જીરે જીરે. ૯
- વેણું બાજે કીર્તનિઆ ગાયજી,
ત્યાં તો આનંદ ઉર ના સમાય.   જીરે જીરે. ૧૦
- માનું છડી માંડી પ્રીતેજી,

આસપાસ ચિત્રામણુ ભીંતે.	જીરે જીરે. ૧૧
નિજ મંદિર ગોપ સ્વરૂપજી,	
પાસે સજ્યાં મંદીર અનુપ.	જીરે જીરે. ૧૨
શ્રીજીની નિચે વસ્ત્ર સુખકારીજી,	
માનુ સોહૈ ચંદ્રાવળી નારી.	જીરે જીરે. ૧૩
ચરણુ ચોક ગોલોક કહેવાયજી,	
ત્યાં તે હૈવી હોય તે જાય.	જીરે જીરે. ૧૪
પીછોવધ ચંદ્રાવળી જાણોજી,	
ચંદ્રવો શ્રીયમુના મન આણો.	જીરે જીરે. ૧૫
માદી મુંદર મન લાયકજી,	
પીઠ તકીયા મહાસુખદાયક.	જીરે જીરે. ૧૬
આસપાસ જે તકીયા રાજોજી,	
મહાસુખ એકાંતે ખીરાજો.	જીરે જીરે. ૧૭
એછે શાસ્ત્રતણાં સુખધામજી,	
પરે ચંદ્રાવળીજીનું નામ.	જીરે જીરે. ૧૮
ઝારી તે શ્રીસ્વામિજીનાં તનજી,	
શ્રમ જળ શ્રીમહારાણીજીનાં તન.	જીરે જીરે. ૧૯
જે ખીડાં શ્રીમહાપ્રભુ હક્ષણા ભણો,	
મુજ વસ્ત્ર મોહન સ્યામ.	જીરે જીરે. ૨૦

જુગલ ચરણ શેષજી પધાર્યાજી.

ગિરિરાજ હરિદાસ કહેવાય.

જીરે જીરે. ૨૧

એક કળશ શ્રીગુંસાઠજીનું રૂપજી,

કેર સાત ધ્વજ અનુપ.

જીરે જીરે. ૨૨

સગ્યા ભોગ મહાસુખ કંદજી,

શોભા નૈણે નિર્મિ મુખચંદ.

જીરે જીરે. ૨૩

એવો માર્ગ થયો નહિ થાયજી,

શ્રીમહાપ્રભુની કૃપાથકી પુષ્ટિ કહેવાય.

જીરે જીરે. ૨૪

છડીનું ત્યાં તત્કાળજી.

ગુણ ગાયે શ્રીવલ્લભનાલ

જીરે જીરે. ૨૫

ઘોઠ ૧૧૭ મું.

સખી સરહપુનમની રાત મુજને વહાલીજી,

એવી શ્રીગોકુળવ્રજની નાર રમવા ચાલીજી.

૧

એવાં નાક પ્રમાણે નથનાં નિર્મળ મોતીજી,

એવાં હર્પણ લીધાં હાથ મુખડાં બેતીજી.

૨

એવાં કલ્સાં કાંબી ચાર વીંછવા ચમકેજી,

એવાં ઝાંઝરનો ઝમકાર ધુવરી ધમકેજી.

૩

એવાં ચોળીને પહેર્યો ચીર પીતાંબર પીળાંજી,

મહારા વહાલા સાથે રમવો રાસ કરવી લીલાજી.

૪

येवी लीला ते गाजे नीत्य नरने नारी७,
 त्यां रमे गोपीओने क्खान रमतां लारी७. ५
 येवां आद्ये आनुमंथ ओगनीया अणके७,
 येवा हेडे येकावण हार जुमणां अणके७. ४
 त्यां पुढडी इरे गोपी यार वय्ये गिरिधारी७,
 येवा माधवहासना हास लडिं अलिहारी७. ७

श्री अष्टाक्षरनुं घोळ.

घोळ ११८ मुं.

आ कणीमां कारणु येक, अष्टाक्षर लारी. १८
 श्रीवल्लभ श्रीमुअथी प्रकटया सृष्टि तारी,
 श्रीवल्लभ वशनी कृपा थडी, कइं अष्टाक्षर वलुंनरे
 श्रीमुअथी प्रकटयाये श्रीवल्लभ, येवेणानेकइं प्रणाम. १
 आ हेंवी अवपर हया विचारी रस वर्षावी लारीरे;
 श्रीविकुल प्रसुये कृपा करीने, ग्रंथ प्रकटया लडिं वारी. २
 अष्टादश कर्था स्तोत्रक, प्रकटया श्रीवल्लभराज कुमाररे;
 महागुढ रस प्रकट कर्था, लडिं वंशसहित अलिहारी. ३
 प्रथम स्तोत्रकमां प्रकट अताव्युं, श्रीकृष्णस्यंदनुं इपररे;
 कृष्णकृष्णकृष्ण नेति करीने, सहज जपो रस इप. ४
 आनंढने वगी परमानंढनुं, सुअ अष्टाक्षर भांड्यरे:

નિશ્ચિંતને વળી નિધડક થઈને, ભજ્જે મળે વ્રજરાય. ૫
 શ્રીમહાપ્રભુજીએ સાત ભક્તિનાં. દાન કર્યાં આ મંત્રરેઃ
 મહાઅધોરકલિજીવઉદ્ધારવા. સાને ભક્તિનોએ જંત્ર, ૬
 સાત ભક્તિનાં નામ વખાણું, શ્રવણ વળી કીર્તનરેઃ
 સ્મરણને વળી શ્રવણ ભક્તિ, પાંચમી છે અર્ચન. ૭
 પાહસેવા વંદન દાસત્વ, એ સર્વે મળીને સાતરેઃ
 મહાપ્રાક્રમી સાતે જણને, એક એક મળી વિખ્યાત. ૮
 શુક પરિક્ષીત પ્રહ્લાદ શેષજી, લક્ષ્મીને પૃથુરાજરેઃ
 હનુમાનઆદીસાનેજાણને, એકએકભક્તિએક્રીધાંકાજ. ૯
 એવા મોટાને બહુ પરાકાષ્ટાથી, પ્રાપ્ત થયું રત્નરેઃ
 આ દેવી જીવપર દયા વિચારી, અષ્ટાક્ષર ધન્ય ધન્ય. ૧૦
 આ સાનેમાંથી એકે સાધન, આ કલિતા જીવ શું કરશેરે.
 અષ્ટાક્ષર મહામંત્ર જાણ્યાથી, ભવસાગર તે તરશે. ૧૧
 જે દિવસથી ગુરૂ કૃપાથી, અષ્ટાક્ષર મળ્યું દાનરેઃ
 તે દિવસથી જીવત પર્યંત, રૂડું સમ્યું ધ્યાન. ૧૨
 શ્વાસોશ્વાસને હરતાં કરતાં, અષ્ટાક્ષર મુખ ખાયરેઃ
 નિદ્રા જાગ્રણ સ્તેને ચાલતાં, અહોનિશ ચાહ્યાં ભય. ૧૩
 આનંદને વળી પરમામંદુ, મુખ મળે મુખ થાયરેઃ
 મહાઅલૌકિક લીલાનો. અમુજવ કરી લીલામાં ભય. ૧૪

પ્રથમ શ્લોકમાં શ્રીવલ્લભ શ્રીવિકૃલ, કૃપાબહુગુહક્રીધિરે;
 નિજ સૃષ્ટિને દાન આપીને, સકળ કામના સિદ્ધિ. ૧૫
 બીજા શ્લોક સદા સર્વદા, શ્રીકૃષ્ણ સ્મરણ કરવુરે;
 જમના દુતનું કાંઈ ન ચાલે, લેશમાત્ર નહિ ડરવું. ૧૬
 અગાધ ભક્તિ અષ્ટાક્ષરની, મહાપાતક સહુ નાસેરે;
 ગૌબ્રાહ્મણ સ્ત્રી બાળકની, હત્યાને સહુ ત્રાસે નાસે. ૧૭
 ત્રીજા શ્લોકમાં મહાત્મા જાણી, અષ્ટાક્ષર નિત્યજ પવેરે;
 જમનાદુત પડે નહિદ્રષ્ટે, એવો અષ્ટાક્ષરઓળખવો. ૧૮
 કામ કર્મ તેહને નહિ બાધે ઉલટા અનુકુળ થાયરે;
 માયા મોહ ના આપે તેને, જે અષ્ટાક્ષર નીત્ય ગાય. ૧૯
 જ્ઞાન અજ્ઞાનનેશ્રીકૃષ્ણભજનથી, અગણિતપાપસહુજાયરે,
 અભિલની વાત વિચારો, મહાપાપી પાવન થાય. ૨૦
 ચોથામાં “શ્રી”સહિતઅષ્ટાક્ષર, વર્ણવ્યું શ્રીવિઠલેશરે;
 નિજ સૃષ્ટ ઉપર હેત વિચારી, ગુરૂ રૂપે ઇશનાઈશ. ૨૧
 નિષ્પક્ષ વડે નિરાધાર કરીને, પ્રકટ કર્યા મહારાજરે;
 પાંચમાં શ્રીમુખ વચનથી, શ્રીવલ્લભે ક્રીધાં કાજ. ૨૨
 શ્રીગીરીરાજ ધરણે ચિંતા મટાડવા, મહામંત્ર પ્રકટયોરે;
 જેમરૂનોઢમલોચીનગીબાળે, તેમ જીવનાદોષમટાડવા. ૨૩
 ઢાપરમાં પ્રભુ પ્રકટ થઈ, પૃથ્વીનો ભાર ઉતાર્યોરે;

तेमकलिभांया अष्टाक्षरथी, वहालेसकणसृष्टिनेतार्या.२४
 श्रीवल्लभ श्रीविठलेशे कृपा करीने, पुष्टिरस प्रकटाव्यो रे;
 भाणा तीलक छाप अष्टाक्षर, पंचाक्षर वण्णा भाव्यारे.२५
 छद्म श्लोकभां अष्टाक्षरना, अक्षर वर्णव्या त्रयुरे;
 श्रीकृष्णनामनेसुभाज्य साथे, द्रढ करी मन तुं परण.२६
 'श्री'थी अण्ड सौभाज्यनी प्राप्ति, भणे अलौकिक धन्यरे;
 'कृ'शब्दपापतापनेटाणे, 'ण'राज्द इणअन्य साधन. २७
 सातमा श्लोकभांशरणु त्रयुंये, अक्षर वर्णव्या आपरे;
 प्रथम शब्दथी लक्ष येराशा, टाणीमटाडया ताप. २८
 'रं'कार शब्दथी महा अलौकिक, बीलानु थाय ज्ञानरे;
 'णुं'कारथी अन्यआश्रयछुटे, द्रढ लकितभां रहेक्यात.२९
 आठमा श्लोकभां जे 'मम'ये कृपा गुड जडु कीधीरे.
 प्रथम 'म'ये द्रढ प्रीत जतावी, जीज सौजनसिद्धि. ३०
 नवमा श्लोकभां महात्म जलणी, अष्टाक्षर नित्य आयरे;
 श्री७ श्रीवल्लभना यरणु, स्पर्शा सेवे दढ थाय. ३१
 दशमा श्लोकभां महामंत्रथी रोग पाप सडु जयरे;
 रिद्धिसिद्धि सडुधरभां आवे, परमानंद सुभ थाय. ३२
 अेकादशमो आनंदने वणी परमानंद पूणुरे;
 स्नेह करी अष्टाक्षर जपे, त्हेने रोगजवरनुं युर्ण.३३

दशशभां वणी प्रेत सुत, विशाख सर्वेने शीघरे;
 आरे शत्रुनो डर नही तेने, अष्टाक्षर राप्पो ढींगे. ३४
 त्रयोदशभां कृष्टिया मोध अष्टाक्षरथी त्रासेरे;
 आनंद मुर्ति श्रीकृष्णचंद्र, निज भक्तने राप्पेपासे. ३५
 यतुर्दशभां सर्वे प्रकारनुं, दुःख भटे सुख थायरे;
 अहोरात्रि श्रीकृष्ण भजनथी, उलय लोकसुखगाय. ३६
 पंचदशभां श्रीवल्लभ प्रभुने शर्णु थध सुख गायरे;
 सर्व मंत्रनोराजशिरोमणि, भजेस्वर्गभेटेव्रजथाय. ३७
 षट् दशभां अष्टाक्षरनो गुप्त ते जय थायजे;
 महात्म लक्ष्मीश्रद्धापुर्वक भजे ताप क्लेश सहुजय. ३८
 सत्तरभां सहु सृष्टिना, उपर छेत करीप्रसु प्रकटयारे.
 वेद शास्त्र पुराणआधनो, सार सहु मन भावे. ३९
 अष्टादशभां श्लोक श्रीविक्रम प्रभुलये पुर्ण कीधरे;
 अष्टाक्षरभां निधि लक्ष्मी, सकल मनोरथ सींग्यो. ४०
 एवे वहासे निज सृष्टिपर, दया विचारी लारीरे;
 श्रीगुरु कृपाथी वर्षावकीधो नय दासनो दासपलिहारी.
 अष्टाक्षर लारी. ४१

धोळ ११९ मुं.

श्रीवल्लभ श्रीविक्रम श्रील,

શ્રીયમુના શ્રીનવનિતપ્રિયાજી;
 સેવા કરો આનંદમાં બીજી,
 તો રીઝશે શ્રીગોપીપતિજી. ૧

દૃઢ આશરો શ્રીમહાપ્રભુજીનો રાખો,
 અષ્ટાક્ષર નિશ્ચિન મુખે ભાખો,
 અસમર્પિત વરતુ રખે આખો,
 તો રાખજો ગુરૂ ચરણે મતિજી. ૨

ભગવદીચ્છોનો સતસંગજી કરજો,
 હયા સર્વે કોઈ ઉપર ધરજો;
 વૈષ્ણવની રીતે અનુસરજો,
 તો ધરજો ટેક ધણી એકનોજી. ૩

હરિ ગુરૂ વૈષ્ણવ સરખા લેખો,
 ભિન્નભાવ હૃદે નવ દેખો;
 દાસપણું ત્રણેનું ગ્રેહજો તો,
 તન મન ધન વિવેકશુંજી. ૪

પ્રકૃતિસત મને હરિના ગુણ ગાજો,
 કપટદંભથી અળગા રહેજો;
 દુષ્ટ સંજ થકી દુર પળાજોતો,
 નહાજો પહરજી હરિ ભક્તમાંજી. ૫

દીનતા ભાવ અંતરનો સ્નેહી,
 પ્રભુ પ્રસન્નતાનું કારણ એહી;
 નિશ્ચિ માનજો નહી સંદેહી,
 તો દેહ દમો શા કારણેજી. ૬

મનુષ્ય જન્મ મહા દુર્લભ જાણો,
 નેથી દુર્લભ હરિના ચરણ વખાણો;
 એ જો પામી સેવા રસ માણો,
 તો જાણજો જીવ્યા આ જગતમાંજી. ૭

શ્રીવલ્લભ પ્રભુ મહારા સ્વામી,
 પ્રાણજીવન ધન્ય અંતરયામી,
 અક્ષર બ્રહ્મતણા એ ધામી,
 તો દાસ દયો જાય વારણેજી. ૮

ઘોઠ ૧૨૦ મું.

લટકાળા લાલ, શ્રીવિઠ્ઠલવરને નિર્ખું તે ધન્ય ધન્ય,
 કર્ણાસાગર, દૈવી જીવના તારણ પ્રાણજીવન. ૧

શ્રીમુખની શોભા શી કહિએ,
 ચાલો સર્વે જોવાને જઈએ.

શરૂં જઈએ ધણીયાતાં થઈએ. ૨
 વહાલો પુરૂષોત્તમ કહીએ, ૨

તહેનું ધ્યાન હૃદયમાં રાખી રહિએ:	
એને મુકી ખીજે ક્યાં જઈએ.	લટકાળા લાલ. ૩
એ પ્રજાપતિ વહાલો કહાવે છે,	
નિજ જનના તાપ સમાવે છે;	
નિરખતાં મોહ ઉપજવે છે.	લટકાળા લાલ. ૪
વહાલો કાંકરોલી માંહે રહે છે,	
વહાલો ગિરિધર ઘાટમાં રહે છે;	
વહાલો નિત્ય નિત્ય દર્શન દેછે.	લટકાળા લાલ ૫
કરજોડી વલ્લભહાસ કહે,	
વિનતી હૃદયીયા માંહે લહે;	
તાપ ત્રિવિધના તનમાં સહે.	લટકાળા લાલ. ૬

ઘોઠ ૧૨૧ મું.

છખીલા છખી તારી જોઈરે,	
રહું મન મહારૂં મોહીરે.	૧
વાંકી વરણી તહારીરે,	
મનોહર મુખપર જાઉં વારીરે.	૨
મોરલી અધર ધર ઓપીરે,	
વગાડી વહાલે ઘેલી કીધી ગોપીરે.	૩
વૃંદાવન વગાડી મુંહર શ્યામરે,	

त्याग कराव्यां धरनां कामरे.	४
जलुं जे वृंदावन जळिं रे, पातव पातणीयानो साडुरे.	५
जलुं जे हरी शी पेंरे थारोरे, जेया विना ज्वरो जशेरे.	६
हर्ष लयीं आवे प्रजनारीरे, सामु जेवाने देव मुरारीरे.	७
स्नेह शा मोटे कीधारे, अभारां चित्त थोरी लीधारे.	८
सुभ्या मने भोजन नव आवेरे. सेजलडीये निद्रा नव आवेरे.	=
सेजलडीये निद्रा नव आवेरे, जलुं जे हरि आ वेणा आवेरे.	१०
वसोण्यां वसोवी बहु रे, भाभलियां आवे तो उताडूं रे.	११
सांजे हुं तो गावळडी टोळातीरे, वहालाजनी वाटलडी जेतीरे.	१२
भारे धर आवाने छेडीरे, रहि छुं भरजहा भेवीरे.	१३

આજ મારે આનંદની હેલીરે, ગીરીધર જ્વેના થઈ ઘેલીરે.	૧૪
આજ મારે દીવાળીનો દીનરે, ઘેર પધાર્યો જગજીવનરે.	૧૫
હરિવર આવતો રૂંડોરે, અવિચળ ચાંદણીઓ ચુડોરે.	૧૬
વલ્લભના સ્વામી છે રસીયારે; અમારા હૃદયમાં વસીયારે છબીલા.	૧૭

ઘોઠ ૧૨૨ મું.

શ્રીકૃષ્ણ કમળમુખ નિર્ખવા, ચાલો શ્રીનંદજીને ઘેરરે; જશોદાએ શ્રીકૃષ્ણ જન્મીયા, હર્ષિયા આનંદ ભેરરે. ૧	
ચૌદ ભવન કેરા ભુષણ, નંદસુત શ્રીગોકુળ આવ્યારે; પુલીકેરેવ્રજસુંદરી, ગોપી ગોવાળને મન ભાવ્યારે. ૨	
ગોપિકા સર્વે ટાળે મળી, હરિને વધાવાને જાયરે; અંત રઘટકેતાવળા, હરિને જ્વેવાની અપેક્ષાયરે. ૩	
પુન્ય પવિત્ર પ્રભુજીતણાં, ગાય છે નૌતમ ગીતરે; ગીત ગાયેનેસ્વરસોહાએ, થયાંછે એકાગ્રહ ચિત્તરે. ૪	
ભેટ લાવ્યાં બહુ ભામની, ચાંદલો લાલાને કીજરે; હર્ષતાં નિર્ષતાં પ્રીતશું, મોહવને ઉછરંગે લીજરે. ૫	

શીડ થઇ ધર આંગણે, નંદ જસોદાને મન ભાવ્યાંરે;
 પ્રજભુમિનાંસુખ શાંકહું શ્રીનાથજીને મોતીડે વધાવ્યારે.
 માધવદાસના પ્રભુજી, પરિવાર સ્થિર કરી સ્થાપોરે;
 દાસ ઉપર દયા કરી, વાસ પ્રજમાં આપોરે. શ્રીકૃષ્ણ. ૭

શ્રીરણછોડરાયજીનું ધોલ.

ધોલ ૧૨૩ મું.

લ.વણી.

ચાલો જઈયે દર્શન કરવા, ડાકોરમાં ઠાકોર ખીરાજે છે,
 દીનોનાથ દયાલ દામોદર, દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે. ટેક.
 પહેલું દુઃખ પ્રહ્લાનું ભાગ્યું, શંખાસુરને મારીને;
 શંખનારાયણ ખેટમાં ખેડા, વેદ લાવ્યા ચાર વાળીને.
 કચ્છપ રૂપે સામર મથિયો ચૌદ રત્ન બહાર કાઢીને;
 અમૃત તો અમરોને પાયું, વિષ પાયું વિષ ધારીને,
 વરાહરૂપે પૃથ્વી લાવ્યા, આઘ નિરંજન આજે છે;
 દીનોનાથ દયાલ દામોદર દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે. ૧
 પ્રહ્લાદની પ્રતિજ્ઞા પાળવા નરહર નરસિંહ રૂપ ધર્યું,
 હિરણ્યકસ્યપુ નખે વધેયો વિધિનું વાયક સફળ કર્યું;
 વામનરૂપે બળિને આંધો, ઈંદ્રરાયનું કાજ કર્યું,

છમ્બીલોજી છડીદારથૈઉભા, બજિરાબનનું ભાગ્ય ભાગ્યું;
ફરશી ગ્રહી નક્ષત્રી કીધી, જઈ કાંકણ ખીરાજે છે.

દીનોનાથ દયાલ દામોદર, દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે. ૨

અનેક દુઃખ દેવતાનાં ભાગ્યાં, રાજ રાવણ મારીને;
વિભીષણને લંકા આપી, પથર પાળજ તારીને.

કૃષ્ણ સ્વરૂપે કંસને માર્યો, ગોકુળમાં ગૌચારીને;

મૌરલીમાં મહા મોહ પમાડ્યાં, ત્રણ લોક નર નારીને.

બુદ્ધ રૂપે શ્રીજગન્નાથજી, ઝગમગ ભેત ખીરાજે છે,

દીનોનાથ દયાલ દામોદર, દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે. ૩

અકળ કળા નવખંડમાંવ્યાપી, ઘટઘટમાં તમોરમીરલા,

ડાકોરમાં ડાકોર બિરાજ્યા, બોડાણા પર કરી દયા;

ગંગાબાઈના ગુણ વધાર્યાં, સવા વાલથી ઓછા થયા,

ભક્તિ જાણી સારંગપણિ, ગુગળી પાછા ઘેર ગયા;

માંખણિયો આરો છે સારો, લીંબડો મીઠો લાગે છે,

દીનોનાથ દયાલ દામોદર દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે. ૪

ઉંચું દેવળ ઉંચું શિખર ઘોળી ધજ ત્યાં ફરફરે;

જે દરવાજે નોખત વાજે, રત્નાગર ત્યાં ગડગડે.

ગોમતી નીરે સંગમ તીરે, સંઘ આવી ત્યાં પડાવ પડે;

આઠે દહાડે શુકરવારે, વહાલમનો વરઘોડો ચઢે.

રણુછોડ રસીયો સૌમાં વસિયો, સૌને માથે માજે છે;
 દીનોનાથ હયાલ દામોદર, દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે. ૫
 ઉત્તર દક્ષિણ પૂર્વ પશ્ચિમના, લોક દર્શને આવે છે;
 મ્હોટા મ્હોટા સંઘની થઇને, સંઘ ડાકોરમાં લાવે છે.
 નૈણે નિખું હેડે હખું, ૩૫ ઉપર બઉં બલિહારી.
 શંખ ચક્રને પદ્મ ખિરાજે, ગદા ધરી છે ગિરિધારી;
 સાકર માંખણ તુલસીની માળા, રાયરણુછોડને ચઢાવે છે.
 દીનોનાથ હયાલ દામોદર, દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે. ૬

ઘોઠ ૧૨૪ મું.

શ્રીવલ્લભ વિઠલ શ્રીજીરે રમવાને આવો,
 શ્રીનવનિત પ્રિયાજી ન્હાનારે સગે તેડીને લાવો. ૧
 શ્રીબાલકૃષ્ણજી બાણુડારે બેલડીએ આવો,
 શ્રીનટવરલાલજી પ્રાણુ પ્યારારે એમને તેડી લાવો. ૨
 રમવું જમવું રંગેરે વહાલાની સંગે,
 કહ્યાં અમારાં માનેરે, શું થાયો છો ઢંગે. ૩
 શ્રીગુસાંઘજી મહારાજ તમને કહું છું રે ગુજરાત પધારો,
 ત્યાં સર્વેને દેઢનેરે પુષ્ટિમાર્ગ વધારો. ૪
 સહુને સમર્પણુ આપ્યારે તેવાં અમને આપો,
 સહુ વૈષ્ણવને તાર્યારે, એવા અમને તારો. ૫

મધ્ય રાતે મંદિરમાં રે વાંસલડી વાગી,
 ભર નીદ્રામાં સુતિરે, ઝમકીને જાગી. ૬
 એચિંતી અજાણીરે આરણે આવી,
 પાડોશણને પુછ્યું રે મોરલી ક્યાં વાગી. ૭
 જે ત્હારા મંદિરમાં રે, વાંસલડી વાગી,
 પુરૂપોત્તમજી મહારાજ તમને કહું છું રે શ્રીજી પધારે,
 ભામની વહુજનાં દાસીરે, જમુનાપાન કરવા પધારે. ૯
 ચરણ શરણ અમને રાખોરે, એટલું છે કામ,
 અહોનિશ દર્શન આપોરે, દેઉં તમારું નામ. ૧૦

ધોલ ૧૨૫ મું.

શ્રીદામોદરદાસ હરસાની અતી હરખે ભર્યા,
 ઉપર ખેડા જે ા હતા વાટજે;
 ભાઈ સર્વે ધન કહાડીરે ઢગલા કર્યા,
 તેના સામું જોયું નહીં લગારજે. શ્રીદામો. ૧
 એટલામાં તો પ્રભુજી પોતે પધારીયા,
 આવતાં નિખર્યા પોતાના નિજ નાથજે;
 દોટ મેલીને પાસે આવીયા,
 પડયા પાયને જોડયા છે ખેઉ હાથજે. શ્રીદામો. ૨
 હાથ સાહીને પ્રભુએ પોતે ઉઠાડીયા;

पुछयुं हमला आव्या तेहेनी वारजे;
शिष नभावी स्वामी प्रत्ये षोडीया,
वाट क्यारनी जेतो हुतो महाराजजे. श्रीहामो. ३

त्यांथी साथे तेडी पोते पधारीया,
आव्या श्रीगोकुण भांडे श्रीगोविंद घाटजे;
अह्न संबंधनी आज्ञा प्रसुल्लये करी,
वयन सुण्यां पणु समन्यां नहीं तलभावजे. श्रीहा. ४

त्यांथी श्रीगोवर्द्धन उपर पधारीया,
आवी पहांच्या छोकर छाया भांडजे;
पछी पधर्या श्रीगोवर्द्धननाथल,
हाथ थोळीने राण्या वेगणा त्यांयजे. श्रीहामो. ५

त्यारे श्रीवदलल जालने षोडीया,
हासपणुं ते जळीने अपराधजे;
त्यारे श्रीमुषेथी श्रील षोडीया,
हास धर्म राण्या भाटे नहीं जाधजे. श्रीहामो. ६

येक समे श्रीवदलल पोते षोडीया,
पुष्टि मार्ग यलाव्या प्रकाशजे;
ते तो हमला तारे साइ जणजे,
रहेशे हृद्रेभां रहेशे करीने वासजे. श्रीहामो. ७

એવી ક્રિયા જાણી શ્રીગુસાંઘજીએ,
પોતે કરાવ્યું પિતાનું ત્યાં શ્રાદ્ધજ્ને;
દક્ષણા માગી ત્યારે પોતે કહ્યું,
સિદ્ધાંત રહસ્યના દોઢ શ્લોકની વાતજ્ને. શ્રીદામો. ૮

એવી ક્રિયા જાણી શ્રીવિહલનાથજી,
બેસાડતા તે ગાદી અડધો હાથજ્ને;
ચરણામૃત તો પોતાનું આપેજ નહીં,
એવા મહોટા જાણી શ્રીવલ્લભદાસજ્ને. શ્રીદામો. ૯

ત્યારે શ્રીવલ્લભ મુખેથી બોલીયા,
મુજમાં ને શ્રીગુસાંઘજીમાં નથી કાંઈ ભેદજ્ને;
માટે ચરણામૃત તો તું લેજ સદા,
શ્રીવલ્લભ વાણી કહી તે જાણી વેદજ્ને. શ્રીદામો. ૧૦

ત્યારે પોતે આવીને વિનંતી કરી,
મને કૃપા કરી પોતે શ્રીમહારાજજ્ને;
ત્યારે પોતે કૃપા કરીને આવીયા,
વલ્લભદાસનાં સરીયાં સઘળાં કાજ્ને. શ્રીદામો. ૧૧

શ્રીવ્રજરાયજી મહારાજનું ધોલ.

ધોલ ૧૨૬ મું.

શ્રીછોટાજી મહારાજના લાલ મારે મન વસીઆ,

વહાલે પુષ્ટિ કરી પ્રકાશ સેવાના રસીઆ. ટેક. ૧
 શ્રીનટવરલાલ શ્રીશ્યામલાલની કૃપા છે માથે ભારિરે,
 રાત દીવસસેવાનેસ્મર્ણુ શ્રીગોવિંદરાય સુખકારી, મારે. ૨
 મહાશુદ્ધ તેરશે પ્રકટયા નામ ધર્યાં વ્રજરાયરે,
 અલૈકિક આનંદી વહાલોમુખ દીઠે સુખથાયે. મારે. ૩
 શ્રીરાણીવહુજીયે જન્મીયા શ્રીકાકાજી મહારાજના લાલરે,
 ભુતલ ઉપર ભલે પધાર્યાં હૈવી ક્રીધા ન્યાલ. મારે મન, ૪
 શ્રીરઘનાથજી મહારાજન, નાતિ કહીએ,
 શ્રીછેટાજી મહારાજના લાલરે,
 શ્રીવ્રજકેરમાજીએ ગેદિખેલાવ્યા વૈષ્ણવને ઘણું વહાલ. ૫
 સેવકના સુખકારી વહાલો, શ્રીમહાદ્મીવહુજીના કંથરે,
 શ્રીબાલકૃષ્ણલાલજીનાદાદાજી શ્રીરઘનાથલાલજીનાદાજી,
 વહાલોભણેશ્રીસુખોધીનીજીનાગ્રંથ, મારે મનવસીઆ. ૬
 શ્રીપદ્માવતી વહુજી શ્રીજનકી વહુજીના,
 સસરા આનંદકારીરે, શ્રીરાજયંદા જેટીજીના તાતજી;
 વૈષ્ણવને ભરૂંસો ભારી. મારે મન તૂસીઆ. ૭
 પ્રાતસમે દંતધાવન કરતા વૈષ્ણવને ચરણસ્પર્શ દીધારે;
 ઉને જળે સ્નાન કરીને શ્રીમુખે પાઠ ક્રીધા. મારે, ૮
 ઘોતી પ્હેરી ઘોતી ઓઢી તીલક મુદ્રા ધરેરે,

પેટા છંટાવીને પધારીઆને શ્રીહસ્ત ખાસા કરે. મારે ૯
રસોઈ ધરમાંપધારીઆનેવહુ બેટીઓને આજ્ઞા દીધીરે,
દાદાજીબેલાલજીવહુબેટીમઝીનેરસોઈની સેવા કીધી. ૧૦

પછી મંદિરમાં પધારીઆને સઘળી સેવા કરેરે,

શ્રીનટવરલાલ શ્રીશ્યામલાલ જગાવ્યા;

ઝારી મંગલ ભોગ ધરે. મારે મન વસીઆ. ૧૧

ભોગ ધરાવ્યા બીડાં ધરી મંગલા આરતી કીધીરે,

શીતકાસના રૂઠના વાઘા શૃંગારની થાલ લીધી. ૧૨

સિંહાસનથી ચોકી પધરાવીને સ્નેહથી શૃંગાર કરેરે,

માલાપહેરાવીનેવેણુજીધરાવ્યાગોપી વલ્લભભોગધરે. ૧૩

ગોપીવલ્લભ ભોગ સરાવ્યા ઝારી રાજભોગ ધર્યારે,

ધુપદિપ તુલસી સમર્પિ શંખોદિક કરીયા. મારે. ૧૪

સમે અનુસાર ભોગ સરાવ્યાને શ્રીહસ્ત બીડાં લીધારે,

સજ્યા મંદિરની સઘળી સેવા બે લાસજીએ કીધી. ૧૫

ઝારી બંટા દોહોરા સજ્યાને પુત્રની માલા ધારીરે.

દર્પણદેખાડીનેશ્રીમુખનિરખી રાજભોગઆરતી કરી. ૧૬

જયજય કરતા વૈખણ્વ આવ્યા અલૌકિક દર્શન થાયરે,

આ મુખ જોતાં સઘળું ફડું લૌકિક વાસના જાય. ૧૭

મુખીઆજીએ માસા પહેરાવીને ગોઠમાં બીડાં દીધારે.

- अनुसर करीने ञ्हार पधारी ताला मंगल कीधां. १८
 जुमकां लेधने उपर पधारीने वर्यो ज्य ज्यकाररे.
 वहु ञेटीञ्चोने पुध्रव्युं भोजननी केटली वार. १९
 महाप्रसाह सभडी अनसभडी भाटां पारां लीधारे.
 तीभां सलुणां संधाणां रायतां ञेडे भोजन कीधां. २०
 जल आरोगीने अचवाव्याने श्रीहस्त भीडां लीधारे,
 थोडीवार पोढीने जग्या शंभवाहनी आज्ञा कीधी. २१
 स्नान करी मंहरिमां पधारीने,
 ज़री उत्थापन भोग धरीरे;
 भोगआरतीनादर्शन भोढ्यां शृंगार विज्य कीधा. २२
 ज़री भरी सेनभोग धर्या दुसरा भोग आव्यारे,
 ऋतु प्रभाणे सौ सामग्री सभे भोग सराव्या. भारे. २३
 भीडांआरोगावीनेदर्शनभुढ्यां, तीभारीमां कीर्भत थायर,
 वैष्णव सौ दर्शन करेने सेन आरती थाय. भारे. २४
 पे.ढाडीने ञ्हार पधारी ताला मंगल कीधारे,
 अंगले पधारीने कथा वांये वैष्णवने सुभ दीधां. २५
 पारशनां सुभ श्चां वभाणुं म्हारे मुपे कहां न ज्यरे;
 आछी भति काहां वर्युं वुरे देपेही भनी आवे भारे. २६
 हुं रांकनी यंह विनती कृपा करी कान धरजेरे.

जुगलस्वयं चरणु कुमलमांहासी पोतानी करणे. २७
 गुड प्रतापे वर्युं वुं कृपा करी लक्षित आपोरे,
 श्रीवहल वल्लभीनो सदा;
 स्नेह जेजिं पुष्टि लक्षित हठ स्थापो. भारे मनवसीया. २८

भक्ति पोषण.

घोळ १२७ मुं.

श्रीगुड श्रीवहल देवने हुं, प्रथम करं प्रणाम;
 श्रीवीडलश्रीकृष्णु श्रीयमुने, महा पूर्युं काम; पुर्ण्युं
 काम दामोदरदास, अष्ट सणा पुरो उर वास; शुभ
 मति घो अति परम पवित्र, लक्षितसुपोषणु गाडिं
 चरित्र. सेवो श्रीकृष्णु कृपाण. १ चार वेह पट
 शासनो, वारे वारे कर्यो विचार; उपनिषदना अर्थने,
 शोधतां निकल्यो सार; निकल्यो सार श्रीकृष्णुनी
 लक्षित, सत संगमां करवी आसक्ति, पुर्ण्युं पुडपो-
 त्तम युगलयरणु, सर्व समर्पिने रेहेवुं शर्णु-सेवो.
 २ नहीं कोध जेहनी समोवडी, कोध धश नहीं जेने
 शीष; सर्व वस्तु जे थकी थध, जेके कहावे सर्वना
 अधीश; सर्व अधीश वडे सहु जेने, निगम नेति-
 नेति कहे तेने; शेष महेश विधी श्रीगम्य, तेने

કહિયે પુર્ણ પુરુષોત્તમ-સેવો. ૩ પુરુષોત્તમને પરહરી
 જેનું, અન્ય અવર મન મોહે; કામદુર્ગા મળી મુકીને
 મહા પુત્રનું પય દોહે; દોહે ગાય મુકી મુઠ પાડો,
 તરશ્યો ગંગા તીર ખોદે છે ખાડો; તેમ પૂર્ણ તજી
 અવર આરાધે, મહેનત માથે પડે કાંઈ ન લાધે-સેવો.
 ૪ રાખી ભરોંસો અન્યનેા, ન કરે આશ્રય અવિનાશ;
 ઇચ્છ અખિલ દુઃખ વામવા, વળી શ્રેય થવા મન
 આશ; આશ કરે તર ઉદ્ધિ પુર, શ્વાનનું હાથ ગ્રહી
 લંગુર; તે જેવો પામશે સાગર પાર, તરશે તેવો
 હરિ વિમુખ સંસાર-સેવો. ૫ કોટી ઉપાસન મઘી-
 નનું, જન તામ્ર મુદ્રા સમ જાણો; રૂપેયો સુરસેવવા
 વ્યુહ, કંચન મોહાર પ્રમાણો; કંચન મોહાર વ્યુહ
 હીરો, એમ અંશ અંશી સમજી રહો; સર્વ એ
 દ્રવ્ય હીરાથી થાયે, હીરો કયો કોહોને નવ કહેવાયે
 સેવો ૦ ૬ જગત વૃક્ષ તેહેનું મુળ હરિ, મુળ પોષે
 વૃક્ષ પોષાયે, પ્રતિ શાખા જળ સીંચીયે તેથી, તૃપ્તિ
 ન કોઈને થાયે; તૃપ્તિ ન થાયે વૃક્ષા શ્રમ પહોંચે,
 સમજણ આવે ત્યારે પછી શોચે; મુખદારા સહુ
 ઇંદ્રી સંતોષે, ભોજન અંગે લેપે ક્રા ન પોષે-સેવો ૦

૭ જીવ્યો સ્વભાવ શ્રીકૃષ્ણનો, અવગુણને ગુણ જાણે;
 અવળું પડે અન્ય દેવને, સમુંદે સુખ શત્રુ પ્રમાણે;
 પ્રમાણે નહીં કૃણ દે તોએ જાણે, હરિનું આખું કદી
 ાશ ન થાણે; અમર અદ્ય વર અધિક પ્રયત્ન,
 પ્રભુ કોટી સાટી દે છે રત્ન-સેવો ૦ ૮ વેળુ પીલતાં
 જે તેલ નિકળે, જળ મધ્ય નવનીત હોણે; મૃગ
 જળથી જે તૃષા ટળે તોએ, ભક્તિ વીના ભદ્ર ન
 હોણે; ભદ્ર ન હોણે મહત કદાપિ, અભય ન હરિ
 વિના કો શકે આપી; હું નથી કહેતો પોકારે છે વેદ,
 સમરો શ્રીકૃષ્ણ ટળે સહુ ખેદ-સેવો ૦ ૯ મંત્ર આધીન
 સહુ દેવતા, યોગે વૈરાટ પણ વશ થાય; જ્ઞાની અક્ષ-
 રને જઈ મળે, પુરુષોત્તમ પ્રેમ ભક્તિ વશ પુર્ણાનંદ
 એ ન અડે અન્ય સાધન કુંદ; શ્રીમુખે ભાખ્યું
 શ્રીગીતા માંહ, ના માનો તો જેજે ત્યાંહ—સેવો ૦
 ૧૦ શ્રવણ કીર્તન શ્રીકૃષ્ણનું, સ્મરણ સેવન અર્ચન;
 વંદનદાસત્વ સખ્યતા, વળી આત્મનિવેદન; આત્મ-
 નિવેદન નવધા કરીયે, પ્રેમ લક્ષણા દશમી લડીયે;
 એ ભક્તિ સહુ સાધનતા, જે પામે વશ થાયે
 વ્રજરાજ-સેવો ૦ ૧૧ શ્રવણ પરીક્ષીત શુક કરી, કીર્તન

સ્મર્ણુ લક્ષિત પ્રલ્હાદ; શ્રીસેવન પુજન પૃથુ, વંદન
અકૂર આલ્હાદ; આલ્હાદ માન્યો કપીશ, કિંકરતા.
સખ્ય લક્ષિત મુલદ્રા ભર્તા; આત્મનિવેદન બળિયે ક્રીધી,
.ાપીજને પ્રેમલક્ષણા લીધી—સેવોં ૧૨ નામ કેશવનું
કરણમાં પડતાં, સહુ થાયે પવિત્ર, શરદ ઋતુના સંજથી
જ્ઞેમ નિર્માળ નીર વિચિત્ર; વિચિત્ર જળ તેમ જાતિ
જાણો, સર્વ સાચી સદ નામે પ્રમાણો; શુદ્ધ સુવર્ણ જેવું
અગ્નિયે થાય, માંજે ઓપે તેનો મેલ ન જાય—સેવો.
૧૩ નામ કીર્તન શ્રીકૃષ્ણનું, કલિમાં સૌ સાધન તાજ;
ભવસાગર તરવા તણી, સહુને એ સુખપથ પાજ; પાજ
પ્રકટ શ્રમ નહીં ધણું સહેલું, દામ વિના ફળ થાય પણ
પહેલું; સર્વે રસ્તામાં સહુ ઠાર, અધમ ઉત્તમ સહુને
અધિકાર—સેવોં ૧૪ સતયુગે જે ફળ ધ્યાનથી, થાતું
ત્રેતામાં યજ્ઞથી જેહ; દ્વાપરે પુજને પામતા સહુ, કલિ
હરિ કીર્તન તેહ; તે થકી અધિક ફળ ગુણુ ગાતાં, તો
શું થયું તપ તીર્થ ન્હાતાં; મણિ મળ્યો તે શોધે શીદ
કોડી, વણુ વિચાર આશે મરે મુઠ દોડી—સેવોં ૧૫
કલિરૂપી આ શૌચમાં, કોઈ કર્મનો નહીં અધીકાર;
અડે ન સૂતક નામને નિર્ભય નિત્ય કરીએ ઉચ્ચાર

માત્રે અભયપદ આવે, સકળ પાપ સંતાપને કાપે; વેદ
 શાસ્ત્ર સહુ પુરાણ પોકારે, તે હરિ તું શેના ઉચ્ચારે—
 સેવો. ૧૬ નામે અન્નમિલ ઉચાર્યો, નામે તાર્યો, જીવો
 બહુ પાપી; અવળે નામે વાલ્મીક તાર્યો, અરધે ગુણકાને
 ગતિ આપી; આપી ગતિ ઇત્યાદીક બહુને જોણે જોણે
 આશ્રય કર્યો તે સહુને; જે અક્ષરમાં બાંધ્યો સાર; જોણે
 લલા તે પામ્યો પાર—સેવો ૧૭ સ્નેહ સહિત શ્રી
 કૃષ્ણનું, કથા કીર્તન જ્યાં નિત્ય થાય; ત્યાં કોટી તીર્થ
 આવી વસે. જોનું ભાગ્ય હોય તે નહાય; નહાયો તેમાં તે
 પવિત્ર પ્રમાણો, તે વિના સર્વને સુતકી જાણો; જીવતાં
 શામ સરખા સહુ તેહ, સુતળ ભાર કર્યો ધરી દેહ—
 સેવો ૧૮ નટવર છળિ નંદલાલની એવું ચિંતન કર
 ચિત્ત મ્હાંચ, મોર મુકુટ શિર તિલક કુંડળ, નકવેસર
 ચિબુક સોહાય, સોહો કૌસ્તુભ મુક્તા વનમાળ, કંકણ
 કર ગ્રહે વેણુ રસાળ; પિતાંબર કટી મેખળા સોહો,
 નૂપુર નખશિખ છળિ મન મોહો—સેવો ૧૯ સોળ
 ચિન્હ પદ પંકજે, દક્ષણ નવ વામે સાત; સ્વસ્તિક
 અષ્ટકોણ જંબુકળ, જવપત્રી ધ્વજ ઉર્ધ્વરેખ વિખ્યાત,
 વિખ્યાત અંકુશ અંબુજ મન્થ વ્યોમ, કળશ ઇંદ્રિ

धनुष ने अर्धसोम त्रिकोण गोपह षट्दश ध्यान, नीत्य
करे नीर्लाय पद दान—सेवा० २ जेम नटनी दृष्टि
दोरमां, पण्डियारीनी जेडला भांडे; यीत्त परस्पर नरनुं
वणज्युं रेडे त्यांनुं त्यांडे; त्यां तेम मन प्रलुभां नीत्य
देवुं, संसारमां साक्षीवत रडेवुं; ज्युत न्नाणे जे छे
जंजणी, राभ -हटे त्रीकभ शुं ताणी—सेवा० २१ कंस
शीशुपाण पुतनाटीके, वैरभावे समर्था श्याम; जे विना
नाना भावथी समरे सर्था सर्वेनां काम; काम थयां तुच्छ
भावे ज्यारे शुं कडेवुं स्नेडे समरे पडे त्यारे; यीत्त अयाण
जेनुं कृष्णुमां लाज्युं तो सकट तेनुं सडु भाज्युं—सेवा.
२२ अन्य साधन श्रेय आपणुं, पणु श्रीहरिने शुं सुभ,
सेवामां आनंद उभयने, भाटे लज्जनानंद ते मुज्य
सेवन ते सुभी प्रलु करवा, लोक वेहना भय नव धरवा
पुन ते यादे श्रुति प्रमाण, सेवा ते जेमां स्नेह अंधाणु—
सेवा० २३ ऐकवार आप्पा जन्ममां श्रीकृष्णु नाम सम-
राय; तो हर्शन यमदुतनु, कदी स्वप्ने पणु नव थाय,
थाये जे भाव सहित नित्य ध्यान, तो पछी शुं कडुं
भाज्यनुं मान; उर हरि नहीं तो तपे शुं थाय, जे छे
तो करे कष्ट अलाय—सेवा० २४ आभ्युं उरस्थण

મુકીને રમાચરણ સેવા નવ ચુકે, હૃદે રહિત કદા હરિ
 કરે, પદ આશ્રિત નહીં મુકે ના અંધિ છે ભક્તિ નિવાસ
 માટે અવસંખે સહુ દાસ; એ ભક્તિ છે અતીશે દુર્લભ,
 પ્રાપ્ત થાયે સર્વ પદ સુલભ-સેવા૦ ૨૫ હરિવ્યાપક લહી
 સર્વ માં, નવ આણવો કોઈનો દોષ; મન કર્મ વચને જેમ
 અને, તેમ કરવો સહુને સંતોષ; સંતોષે પ્રાણી પ્રભુ
 પ્રસન્ન, તેથી સુખી પોષે હરિજન; સવળે દયા એ પુન્ન
 પ્રભુ કેરી, દેહીને દેષે તે કૃષ્ણનો વેરી—સેવા૦ ૨૬ એક
 પણ પ્રણામ શ્રીકૃષ્ણને, જન્મ ધરિ જે ૧ ક્રીધે; અશ્વ-
 મેઘ દશ અવભૂથનાં, કૃષ્ણ ઉપર પગ તેણે દીધો, દીધો
 પગ શા માટે કહેવાય, યજ્ઞ કરે તોયે જન્મ તો થાય;
 કૃષ્ણ પ્રણામીને નહિં ફરી દેહ, મુક્તિથી અધિકતા
 એહમાં એહ-સેવા૦ ૨૭ નમન કર્યું નંદલાલને, સ્નેહે
 મન કર્મ વચને જેણે, ધર્મ સાધન પુર્ણ સહુ કર્યો, તે
 નિશ્ચે જાણજે તેણે; તેણે કર્યું હરીપદ અનુકુળ દુઃખ
 પાપનું ટાળ્યું મુળ; દીનભાવે કર્યું વંદન હરીને, તે
 જનુની ગર્ભ ન આવે ફરિને-સેવા૦ ૨૮ દાસપણામાં
 સૌભાગ્ય છે, પતિ પુરૂષોત્તમ જેને માથે; ધણી છતે
 વિધવાપણું, બ્રહ્મજ્ઞાનીમાં મન સાથે; મન સાથે માન્યું

હુંજ સુખ, જગત પુજે જાણી રાણીનું રૂપ; પણ પતિ
 સુખ સ્વપ્ને નહિં એને, એણે એ અથડાયે છે શેને—
 સેવોં ૨૯ દાસપણે જે આનંદ છે, તે નથી મળે જગ-
 દીશ; જ્ઞાનીનું સુખ એવું જાણજે, પાઘ આશે છેદાવે
 શીશ; શીશ છેવા પછી મુગટ ક્યાં ધારે. સહુ મુખાંકા
 મનમાં ન વિચારે, જળને શો જળપાનનો સ્વાદ, જન
 બુદો રહિ પામે આહ્વાદ—સેવોં ૩૦ જીવ બ્રહ્મ થાયે
 તો બ્રહ્માનંદ કહોને; ભોક્તા પણું જે માનશો, તો જીવ
 ટળ્યો કહો શાને; શાને કહો ત્યારે નથી બ્રહ્મનામી, ક્યમ
 બોલો જનક સાયુબ્યતા પામી; બોલે તે બીજે કહેવાય,
 ઇશ્વર જીવ કદી નવ થાય—સેવોં ૩૧ અહો ભાગ્ય
 ભાગ્ય ધન્ય, પ્રજ્જન પરમ પવિત્ર; પુરણબ્રહ્મ સનાતન,
 પરમાનંદ થયા જેના મિત્ર; મિત્ર થઇ સર્વ સુખ દીધું,
 સર્વ ભાવે કારજ બહુ કીધું; શેષ મહેશ વિધીથી
 અલભ્ય; તે કૃણ શ્રીગોપીજન લભ્ય—સેવોં ૩૨ હેહ
 પ્રાણુ ઈંદ્રી અંતઃકરણ, ધર્મદારા ગૃહ ધન; પુત્ર આત્મ
 આત્મા સહસર્વ સમર્પા જગજીવન સર્વાત્મા ભાવે, સેવા
 કરે સદા સહજ સ્વભાવે; તેજ ગમે પ્રભુ જેમ સુખી
 થાય, આત્મ નિવેહન એ કહેવાય—સેવોં ૩૩ સર્વ

વસ્તુ છે શ્રીકૃષ્ણની, જેની છે તેને શે ન સમર્પે; આત્મા
 સહીત અર્પણ કરી, હરીદાસ થાની શીદ ડરપે; ડરપે છે
 કાળથી રહે છે ઉચાટે, તે પરનું માન્યું પોતાનું માટે:
 જેથી બંધાયો તે વસ્તુ દે મુકી, તારી ન જાણીશ એ
 રાડ ચુકી-સેવોં ૩૪ ૩૫ દ્રવ્ય ગુણ ત્રણ એ, કારણ
 પ્રીતિ થવાનાં કહાવે; એ ત્રણ વીકાર રહીત સહજ,
 સ્નેહ તે શ્રીકૃષ્ણને ભાવે: ભાવે એ પ્રેમે ંહાલો વશ
 થાએ, તેને મુકી ક્ષણ દુર નવ જાએ; તે જને માન્યું
 મત એહ, જેમ તેમ થાયે મુખી પ્રભુ તેહ-સેવોં ૩૫ પ્રેમ
 આસક્તિ વ્યસન એ ત્રણે ૩૫ સ્નેહનાં લઘયે; તે ઉપર
 ચોથી તન્મયતા, તે થકી પર કાંઈએ ન કહીયે; કહીએ
 પ્રેમનું લક્ષણ એહ, જ્યારે મળે ત્યારે તેનો તે સ્નેહ;
 વિજ્ઞેગ થાય ત્યારે તપે તન, ત્યાંનું ત્યાં વળગ્યું રહે
 મન—સેવોં ૩૬ એક વાર પણ આખા દિવસમાં,
 માળ્યા વિના નવ રહેવાએ; જે ન મળે તો વિકળ થાય,
 આસક્તિ એ તો કહેવાએ; વ્યસન આવું જ્યારે થાયે,
 સામા પામી હૃદયાં વીંધાએ; તન્મયતા તે મૃત્યુ સમાન,
 એ ચારે આવે આપે હરિદાન—સેવોં ૩૭ પ્રેમસક્ષણા
 વળી દ્રગ રૂચિ સ્મૃતિ, અભિલાષા ઉદ્દેગ ચાર; વ્યાધિ

પ્રલાપને ઉન્માદ ત્રણે, આશક્તના પ્રકાર; પ્રકાર વ્યસન
 તણા ખે કહીયે જડતાને વર્ગી મુર્છના લહીએ; તન્મય-
 તાનું લક્ષણ એક, મૃત્યુ સાદર્શી પણ મર્ણુ ન છેક—
 સેવો૦ ૩ જાતી જુઓ તો આહીરની, તેમાં અબજા
 અધમ અવતાર; વેદાદીક નેતી ભણી, નોનો ઉત્તમ કર્મ
 અધીકાર; અધીકારવણુ એક પ્રેમ પ્રતાપે, કર્યા આધીન
 શ્રીકૃષ્ણ જે આપે; ગોપીની પદરજ વદે ઇશ, પ્રેમ
 લક્ષણા તે સહુને શીષ-સેવો૦ ૩૯ સેવા સંગત હરિ
 ભક્તની, કરે પ્રેમ ભક્તિ ઉત્પન્ન; તે કરે કૃતારથ એકલી,
 નવ જ્ઞેઘએ કોઇ સાધન; જ્ઞેઘએ નવ અવિધા વીત
 વર્ણુ, રૂપ પરાક્રમ પત્રિત્રાયર્ણુ; કહેશો જ્ઞેયા નથી કહે
 ક્રીએ ઠામ, તો સુણો પ્રકટ બતાવું નામ-સેવો૦ ૪૦
 ધ્રુવજીને ક્યાં વય હતું, ક્યાં હતું સુદામાને ધન; કુખ-
 જીને રૂપ ક્યાં હતું, ઉચ્ચસેનને પુરુષાતન; પુરુષાતન નોતું
 ઉગ્રાય, ગજને ક્યાં હતી ત્રિધાય, પારધિમાં ક્યાં હતું
 શુભ આચર્ણુ, કેવળ ભકિત પામ્યો ગિરિધર્ણુ—સેવો૦
 ૪૧ દ્વાદશગુણ સંયુક્ત છે, દ્વિજ પંડિત સરખો કોય;
 પદ્મનાભપદવી મુખ્ય છે, તેથી શ્વપચ ભક્તેરો સોય;
 શ્વપચ ભક્તો જેને કૃષ્ણુ આસક્તિ; મન કર્મ વચને કરે

હરિભક્તિ, કુલ સહિત શ્રેય પામ્યો તેહ, વિપ્ર નરે ન કરી
શુચી દેહ—સેવોં ૪૨ શ્રીકૃષ્ણભક્તિ અંક છે, ખીન્નં
સાધન સર્વે શુન્ય; અંક વિના સહુ અક્ષણ છે, સહ
શુન્ય શુન્ય દશ ગુન્ય; દશ ગણે ખીંદુ આદે ગણુ એક
અંક વિના શું શુન્ય અનેક; ભક્તિ કરી તેણે સહુ કાંઈ
ક્રીધું, ભક્તિ વિના ખીન્નું કાંઈ સીધું—સેવોં ૪૩ નૃમ-
ભુપે ગૌહાન કર્યો કેટલાં, કંઈ ગણતાં ન આવે પાર; એક
અણુ દોષ પડે કૃકલાસ થયો અવતાર; અવતાર અધમ
થઈ જગહાંશી, ગૌહાન પુન્ય ગયું કહું નાશી, દાન કર્યો
તોય પામ્યો દુઃખ શા માટે હતો ભક્તિ વીમુખ—સેવોં ૪૪
માચીન ખહીંશ ભુપતે, જાઓ ક્રીધા યજ્ઞ અપાર; ઉરવી
મખાંક્રીત સહુ કરી, તોય કાંય ન દીઠો સાર; સાર મળ્યો
એ જે જે પશુ માર્યા, તે રહ્યા હણવા નારહણ દેખાડયા;
ભય દેખી લીધું સુરઝર્ષી શર્ણ, ભક્તી કરીને પામ્યો
હરી ચર્ણ—સેવોં ૪૫ ભક્તી તારે અંડાળને, જેમાં કોય
ન શુભ આચર્ણ; શું પછી કહેવું તેહનું, ઉદ્ધારે અધમ
અન્ય વર્ણ સર્વ ઉદ્ધારે જમત, નીચ ઊંચ જેની
આસકત; એક અંગ ભક્તી ભદ્રાય, અચરજ શું પુર્ણ
શ્રેય થાય—સેવોં ૪૬ ભક્તી નૌકા તારે સર્વને, જે કે

શરણે આવે શુચી પાપી; અન્ય સાધન દારૂ તુંબીકા,
 ગ્રહે શરણત તરે કો કહાપી; તરે કહા બચે કામદી
 ગ્રહાથી, સામર્થ નહીં અણું તારવા સાથી; વીબુધ
 વીચારી જુઓ નીજ મન, ભક્તિ ભડી કે સાધન અન્ય-
 સેવા૦ ૪૭ ભક્તિ મણિ જ્ઞાન દીપ છે, ટાળે ઉભય ખરા
 અંધકાર; મણી અભય દુતી અચળ છે, દીપકને ભય
 છે અપાર; અપાર ભય વાયુથી વામે, તેલ પાત્ર બત્તી
 વણુ ભય પામે; જ્ઞાન સમય તો અન્ય કુળ માત્ર, નીર્ભય
 ભક્તી સકળ સુખપાત્ર-સેવા૦ ૪૮ ભક્ત તે ભક્તી સ્વરૂપ
 છે, માટે માયા ના પીડે લેવા; સ્ત્રી થકી સ્ત્રી મહેત્રાય નહીં
 મોહ પામે પુરુષવેશ; પુરુષ જ્ઞાન વૈરાગ્ય ને ચોગ્ય, તેને
 પીડે અજ્ઞ રૂપીઓ રોગ; કારણ ભ્રષ્ટ થાય છે તેહ.
 ભક્તને અચળ હરીસું સ્નેહ-સેવા૦ ૪૯ નીરખે નેત્ર
 નંદલાલને, શ્રુતી કથા રટે મુખ નામ; નાસીકા સુધે
 પ્રેમશું, પ્રસાદી તુળસી પુષ્પ દામ; દામ ગ્રહણ કરે કર
 હરી સેવા; દોડે ચરણ પ્રભુ દર્શન લેવા; મને ધ્યાન નટ-
 વર છળી શ્યામ, સર્વાંગે કરે હંડ પ્રણામ-સેવા૦ ૫૦
 ભક્તી વીના કેવળ કૃતિ કરે, કુળ પરલોક ન થાય;
 મણીધર પવન ભક્તી રહે, જુઓ મચ્છ તીર્થ જળ

નહાય; મીન તીર્થ બીલ મૃગ વનવાસી, અંધ ગૃહે દંડ; કાસદ જય કાશી. સર્પ દંડવત નટ સીધ વેશ, દર્શ તપોધમ ભાવના લેશ-સેવો૦ પર શ્રીકૃષ્ણ શ્રીગુરુ ભગવદી, એ ત્રણે એક સ્વરૂપ, ત્રયધારા જ્યમ સુરસારી, તેમાં ભેદ નહીં તદરૂપ; ભેદ નહિ ત્રણ નામજ માત્ર, જેતાં વિચારી એકજ ગાત્ર: સ્નેહ વીવેકે સેવો સરે અર્થ અવસર અમુલ્ય ખુવો શીદ વ્યર્થ-સેવો૦ પર સતસંગ સર્વનો સાર છે, તેનો મુઠ ન જાણે મર્મ; અદીપ દીપ મળે થયો, દીપ સમતા મળી વણુ શ્રમ: શ્રમ વીના શ્રીનાથ મળાવે, કલ્પનું કામ તે પલકે સરાવે; નીચ નીર ગંગા મળતાં ગગ, એ સમોવડી દીસે સતસંગ-સેવો૦ પર લવ હરી સંગીની સંગના, સુખની સમતા નહીં કાય: સ્વર્ગ તથા અપવર્ણનું, સુખ પણ સમોવડ નવ હોય; નવ હોય શમતા મોક્ષાનંદ, તો ક્યાંહાં જન ઇચ્છીત સુખ મંદ; અણ અનુભવીને આશ્ચર્ય થાય, અનુભવીને સદેહ નહી જરાય-સેવો૦ પર શ્રીગંગાજી હરે પાપને, શશી તાપ હરે મયે શર્ણુ; દારીદ્ર ટાળે સુર-તરૂ, મળી ત્રણ કરે ત્રણ હર્ણુ; હરણુ કરે ત્રણ તે તત્કાળ, મળતામાં હરિજન દયાળ; જ્ઞાને તાપ હરે દર્શને દોષ,

દૈન્ય ટાળે ઉપજવી સંતોષ સેવોં ૫ : યોગ યજ્ઞ જપ
 તપ વૃતો, બહુ કીધો કાષ્ટા કર્મઃ જ્ઞાન ધ્યાન અતિ
 દાનથી તીર્થ આચરતા ધર્મઃ; ધર્માધ્યયન વેદ શાસ્ત્ર
 પુરાણ, કોટી સાધનથી ન પરમ કહ્યાણુઃ શ્રેય ન થાય
 ઉપાય અનેક, વિના મહંત પદરજ અભીષેક—સેવોં
 ૫૬ હરિજન તે હરિરૂપ છે, તેને મુર્ખ નીજ સમ જાણે;
 જેમ શરી સાગરમાં હતો, માન્યો મીને મીન પ્રમાણે;
 મીન પ્રમાણે થયો નહીં સોમ, મ ર રહ્યો જગ તે વશ્યો
 વ્યોમ; તેમ વૈશ્ણવ વૈકુંઠે જશે, અંધમ તે હ્યાંનાહ્યાં
 અથડાશે—સેવોં ૫૭ ચાર વર્ણમાં શ્રેષ્ઠ સર્વથી, બ્રાહ્મણ
 વર્ણ વિખ્યાત; તે મહુના પણ કહાવે શીરોમણી, મહોટા
 મુનીવર માતઃ તે સાને કરે ધ્રુવની પરીક્રમા, ધ્રુવ સુત
 ક્ષત્રી ને તે સુત બ્રહ્માઃ વિમુઘ વીચાર કરો તમે એહ,
 ભક્ત મોટા કે બ્રાહ્મણ દેહ—સેવોં ૫૮ બ્રહ્માદિક વ્રજ
 ભક્તની, પદરજ વદે ગુણધામઃ દુર્વાસા ઋષી દીન
 થઈ, કર્યો અંબરીષને પ્રણામ; કર્યો પ્રણામ જ્યારે અથ-
 ડાયા, રણી શબરી પદજળ ફીજ નહાયા; હરીજનથી
 મહોટું નહી કોય, દુભવે તે દુઃખ પામે સત ખોય—સેવોં
 ૫૯ સંત સેવે નારદ થયા, જુઓ દાસીસુત હરીમન; તે

सुर ऋषीना संगथी, सभी वासना उरनी अगन;
 अगन भट्टी समलव्या भर्म श्रीभागवत रच्युं छांडीने
 कर्म; कसेश भरे करे प्रभुजन प्रीत, दुलवेथी शानुं
 सुकरीत-सेवो० ६० योगी तरे कही ऐकसेो हरीजन तारे
 सहु संगी; सीद्ध उदासी रहे सदा, होय संत सुंदर
 रसरंगी; रंगे रसीक सेवे गुणु गाय, पोते पीये सुधा
 सामाने पाय; भक्त स्नेहथी सहुतुं सरै काम ध्यानी
 साथे कोठनो नहिं काम—सेवो० ६१ सर्व प्राणी उपर
 हया, आणुवो नहिं कोठनो दोष; वश करवी हंदि सहु,
 यद्रेच्छा लाभ संतोष; संतोष धरी वहवी सत्य वाणी हठ
 आश्रय प्रभु दीनता आणी; दुष्टसंगथी रहेवुं दुर, वसवुं
 सदा हरीजन हजुर—सेवो० ६२ दुष्ट संग तेने जाणुये, जे
 लुलावे भगवंत; स्नेह करावे श्रीकृष्ण शुं तेने कहीये
 साया सत; संत साया तेनी संगत करीये, असमर्पित
 अन्याश्रयथी डरीये; हुं हरिने हरी महारा नाथ, ऐ
 नीश्चे करवुं मत साथ—सेवो० ६३ अन्याश्रय अस-
 मर्पि, ऐ जे भडोटा दुस्तर रोग; सर्व वस्तु श्रीनाथने
 अरपी. उच्छीष्ट करवो भोग; भोग करवो हरीभक्तनी
 संगे, ऐकज श्रीकृष्ण सेववा रंगे, हठ आश्रय श्रीगुरु-

દેવનો ધરવો; ગોવત્સપદ્મવત ભવહથી તરવો સેવો ૧૪
 ગુણની ઉપર ગુણ કરે, એ તો રીત જગતમાં પ્રકાશ;
 પણ અવગુણ સામે ગુણ કરે, તે મહેટા હરીદાસઃ દાસ
 દોષ સહુના સંતાડે, હોય અલ્પ તે અધીક દેખાડે, સાગર
 લાંછન વિપ શિવ પીધું; શશિધર પ્રગટ લસાટે લીધું—
 સેવો ૧૫ વિશ્વંભર વશ તેહને, જેનું ચિત્ત સદા પ્રભુ
 પાસ; હીત ઇચ્છે સહુ જગતનું, નવ ધરે કોઈની આશઃ
 આશ ધરે એક શ્રીગોપાળ, વ્યતીત કરે હરી સેવામાં
 કાળ, એવા ગુરનો લઈએ ઉપદેશ ધરીયે સાચો વૈષ્ણુ-
 વનો વેશ—સેવો ૧૩ ધ્યાન મુળ રૂપ શ્રીગુરુ પુજન,
 મુળ ગુરુ પાએ; મંત્ર મુળ ગુરુ વાક્ય છે, મુળ મોક્ષનું
 ગુરુ કૃપાએ; ગુરુ કૃપા વાંછીત રૂળ થાય, હરી રૂઠે તો
 ગુરુ કરે સહાય; ગુરુ કોપે કંઈ નહિ ઠેકાણું, અધીક
 આશ્ચર્યથી કો નવ જાણું—સેવો ૧૭ કોઈ ગુરનો નૃસિં-
 હજી, કામી હોય તો શ્રીકૃષ્ણને કહીયે; લોભ દાખે તો
 વામનજી, પણ હરિ સાચા એમ લહીયે; લહીયે એ
 પારખે દાખેજે દુષ્કૃત, તોપણ માનિયે તે થપ્પી ગત્ય;
 જ્યે સોંપી આપ્યા જીમહિશ, તેનો ઋણી સદા છે એ
 શિષ્ય—સેવો ૧૮ ભોજન અસનનિ ચિંતા કરી વૈષ્ણુવે

ના થાવું ઉદ્દાસ વિશ્વંભર પુરે વિશ્વને, તે કેમ ભુલે
 નિજ દાસઃ આશ પુરે સહુ વણ માગે, વણ કલ્પે સાઘ
 કરે અનુરાગે; હરી ભજે કાંઈ નવ રહે ખામી, નથી
 અન્નણ્યા અંતરજ્ઞમી-સેવોં ૧૯ અજ્ઞ ગુલમ્હેરી
 જળ વસે પશ્ચિણી રટે મુખ હરિનામ, ખાન પાન માંટ
 નવ કરે, છુટે મુખથી સુંદર શ્યામ; શ્યામે વીચારી કર્યું
 તેહને સુખ, ચરણી ચરવા કર્યા મોરનાં મુખ; પુંછે
 વદન કર્યું ઉંટનિ ત્રીવા, શ્રીહરી યુક્તિ કરી જળ પીવા-
 સેવોં ૭૦ અજ્ઞગરને અનાયાસે હરિ આપે, આહાર
 આનનમાં લાવી; શકરખોરને સાકર, સાગર ખેટમાં દેછે
 મીલાવી; મેળવે ચાતકને જળ સ્વાતિ, ગીરીશૃંગ વૃક્ષ
 પોખે કોઈ ભાતી; સ્ત્રી સ્તને પય કર્યું પોષવા બાળ, તે
 તુને નહિં ભુલે ભજ ગોપાળ-સેવોં ૭૧ ભક્ત મનોરથ
 સર્વે પુરે પ્રભુ, કઠીણ, સરળ, ગુરૂ નાહાના પુર્યા જેનાં
 તેહનાં નામ કહું તું પુછેશ કેહાંનાં કેહાંનાં; કહાન મયા
 કુમ્બપતી થાવા, પારથપત્ની થયા જળ પાવા; પુરી
 થૈ અદીતીની આશ, પાંડવકાર્ય કર્યા થઈ દાસ-સેવોં
 ૭૨ છડીદાર ઉચ્ચેનના થયા, દારપાળ બળી ભુપ નર-
 સૈયાના બાપનું શ્રાધ સાર્યું, સેનામઢે નાપીક ૩૫; ૩૫

મહાર દામાજી સારૂં, નામનું છાપરૂં છાયું ચારૂં; વારી
 વહું ત્રિલોચન ઘેર, મીરાંબાઈનું પીધું ઝેર-સેવોં ૭૩
 ધરૂં ૩૬ પ્રભુ જગતનું, કેમ કરે કુડું નિજ દાસ; જે
 કરશે હરી તે ભલું તાહારૂં, તું ધર દઠ વિશ્વાસ; વિશ્વાસ
 રાખ કલ્પના મુક, સેવા સ્મરણમાં નવ ચુક; નહી મળે
 ફરી અવસર આવો. હરિ ભજી લો મનુષાદેહ લ્હાવો-
 સેવોં ૭૪ દુઃખ થાયે હરિ સેવતાં, તે સુધા સમું પર-
 માણો; વિષય ભોગનું સુખ છે, તે ત્રિષ સરખું સહુ
 જાણો; જાણો જેમ ખસ ખણતાં મીઠી, ક્ષણ પછી આગ
 ઉઠે અગીઠી; એસડ પીતાં કટક તર્ત લાગે, રોગ ગયા
 પછી આનંદ જાગે-સેવોં ૭૫ શ્રીગિરિવરધર સેવતાં,
 ભય રાખવો ભુપતિમાન બાળકસમ વાત્સલ્યતા. ધરવો
 સ્નેહ તે જર સમાન; જર સમાન પ્રીય પ્રભુ લાગે, તે
 દુઃખ જન્મ જન્મનાં ભાગે, પ્રેમ પીયુષ પીધું તે જાણે,
 નથી સ્વાહ કોઈ એહ પ્રમાણે-સેવોં ૭૬ જે પ્રતિકુળ
 સેવતાં, તેને તણ્યે ના વળગીયે વ્યર્થ; જનુની જન
 પતિ પુત્ર ભ્રાત, ગુરૂ છોડયા જહપિ સમર્થ; સમર્થ તાત
 તજ્યો પ્રલ્હાદે, ભરતે માત મુકી હરિસ્વાદે; પતિ ઋષિ
 પત્ની વીલીપણુ ભ્રાત, ગુરૂના મણ્યા બળીએ સાક્ષાત-

સેવોં ૯૭ દેવ પિતૃ ને મનુષ્ય રણ, ત્યાં લગી માણસને
 કહેવાય; જ્યાં લગી સર્વાત્મા એવા, શ્રીકૃષ્ણ શર્ણુ ન
 જાય; શરણુ ગયે સર્વે ઝડણ છુટે ચિત્રગુપ્તાનું લેખુ ત્રુટે;
 કાળકર્મનો ભય લહેને, શિશ ધણિ સમર્થ હરિ જહેને-
 સેવોં ૯૮ કર્તુ અકર્તુ અન્યથા કર્તુ, સમર્થ શ્રીહરિ
 રાય; ના થવાનો કરે પદાર્થ, થાનારો મટિ જાય;
 મટી ગયું જે વશિષ્ઠ વિચાર્યું. તે સમે વન જે
 સમે રાજ ધાર્યું; પ્રહાના સુત એ ત્રિકાળના જ્ઞાની,
 ઇચ્છાયે વર્તે તેનું પણ હાની-સેવોં ૯૯ સહસ્ર ભુજ
 પતી રાખશે, તેને હણશે શું એ ભુજ વાળો; તેજ પુરુષ
 જ્યારે મારશે, ત્યારે કોઈ નથી રખવાળો; રખવાળો
 રીપુ છે નહિ કોઈ, સઘળી વસ્તુ શ્રીકૃષ્ણથી હોઈ; કરતા
 હરતા એક શ્રીવ્રજરાય, એના કર્યા વિના કાંઈ ન થાય
 સેવોં ૧૦ કર્યું થાય શ્રીકૃષ્ણનું, કોથી ઘટે નહિ લવ
 લેશ; તેજ પ્રમાણે સુખ દુઃખ, લાલાલાલનો સંશય
 લેશ; લેશ રહે નહીં તે સમે શુદ્ધિ જેવું હોનાર તેવી
 થાય બુદ્ધિ; થાનાર તેનો સહેજે પણ થાય, કરતા નથી
 શીઠ તું પસ્તાય-સેવોં ૧૧ હરી જંત્રી તું જંત્ર છે, તે
 વાજે વજાડે જેમ; કષ્ટ પુતળી નૃત્ય કરે. સત્રધાર નગારે

તેમ; તેમ વિધિ નિષેધ સહુ હરી હાયે, તું મુખ તાણી
 લે શીઠ માથે; વિચાર જે જીવનું કર્યું હોય, તો દુખી
 જન્મમાં થાય ન કાચ-સેવાં ૮૨ જેની રચના જેઠને,
 ઘણો મોહ ઉપજે છે મન; તે કરતામાં કમી શી હશે,
 તું જેની વિચારી જન; જન થશે પુર્ણ મનોરથ તારો,
 ઘાટે શું મોહો તું જે જડનારો તેને મળે પુર્ણાનંદ થાશે,
 ભવ વૈભવ તૃષ્ણા ઝટ જશે-સેવાં ૮૩ કરવા પ્રસન્ન
 ચાહ્ય કૃષ્ણને તો અભિમાન અલગું નાખ; શિવ હયા
 કેશવ તણી ઇચ્છે તો દીનતા રાખ; રાખ દીનતા એકજ
 કરીને કરવા કૃપા મન થાશે હરિને; ખોતેર લક્ષ કોટીએ
 ના કર્યું કામ, દીનતાએ અંધાયા દામ-સેવાં ૮૪ શીલા
 બુદ્ધિ શાલિગ્રામમાં, હરિ સ્વરૂપ એ ધાતુ પ્રમાણે; મનુષ્ય
 લહે ગુરૂદેવને, ભક્તિ ભાવ વૈષ્ણવમાં ન આણે મહા
 પ્રસાદ પ્રતિ અન્ન, હરિ ચર્ણોદક ન પ્રીએ જન; વર્ણાશ્રમ
 તજે ન લે હરિ નામ, ઇત્યાદિકનાં નર્કમાં ઠામ—સેવાં
 ૮૫ નીગમ ચાર પટ શાસ્ત્ર, અષ્ટાદશ પુરાણ ચૌદ
 વિધાય; વ્યાકરણ નવ ખત્રીશે લક્ષણ, ભણે ચોસઠે
 કળાય; કળા રાગ છત્રિસે ગાય, વીરહ કીતી ચઠવતી
 રાય; પણ નથી ભક્તિ જે નંદકુમાર, તો સહુ ધુળ

મળ્યું ધિક્કાર-સેવો ૮૧ શ્રમ કરી સહુ વિદ્યા ભણિયો
 મહા પંડિત કહાવ્યો જગત; પણ તેનો સાર સમજ્યો
 નહિં, ન થયો ભગવતનો ભક્ત; ભક્તિ વિના શ્રમ એ
 કૃણ સાર, જેમ રાસભ વહે ચંદન ભાર; જેમ અહિ
 મણિધુતી મેળવે આહાર, તેમ તે ઉદર ભરે ધિક્કાર-
 સેવો ૮૭ સ્પર્શ મણિના પુર વીશે, રચ્યું ચીંતામણિ
 મય ધામ; કલ્પવૃક્ષની વાડ ગાય ઘેર કામદુર્ગા અક્ષેપાત્ર
 અતુલ, નવનીધિ અષ્ટમા સિદ્ધિ અનુકુળ; પણ નથી
 વક્ષભ શ્રીવ્રજનાથ, તો એટલું મળે ધસવા હાથ સેવો.
 ૮૮ કૃષ્ણ કીર્તન નહિં કર્યું માં, તે શ્રવણ રાફડા કહીયે;
 નીરખ્યા ન જેણે નેત્ર ભરી, કીકી પીછ ચાંદલા તે
 લહિયે, લહિયે દાદુર જીવ્યા હરી નવ ઓલે, કર પદ
 સેવા રહિત શબ તોલે, વૃક્ષ જીવન શ્વાસ ધમણ સમાન,
 ગ્રામ શુકર સમ છે ખાનપાન-સેવો. ૮૯ જગ દર્પણ
 જ્વેનાર તું, સામું દીસે જેવું તુજ પાસે; દુષ્ટને દુષ્ટ
 સાધુને સાધુ, ભવ આ સૃષ્ટિમાં ભાસે, ભાસે તે સહુ
 નિજમાં છે જાણે, દોષ રહિત દુનિયા પરમાણે; એવે
 વિવેકે જો રહેનાય, રાગ દેષ નહિં કે થકી થાય-સેવો.
 ૯૦ જીવ સર્વ હરિઅંશ છે, તહેના વિચિત્ર ભાત

સ્વભાવ; સર્વથી હુળીમળી ચાલીયે, એ તો છે સંજ્ઞેમ
 નદી નાવ; નાવ તરંગ નદી એમ જાણો, કોથી બગાડે
 બે દિવસનો પરાણો; સહુને સદા એક સ્થળ નથી રહેવું
 કુટુંક વચન માટે કોઈને ન કહેવું—સેવો. ૯૧ કાંઈ પ્રભુ
 પાસે ન માગીયે, માગે પસ્તાવો થાય; ઉદાસી આવે
 નાથને, વ્યાપાર સરીખું જણાય; દેખાય એવું માટે રખે
 જાયો, સેવો શ્રીકૃષ્ણ ધરી સ્નેહ સાચો; વણ માગે સહુ
 આપે એ સ્ત્રામિ, નથી અજાણ્યા અંતરજમી—સેવો.
 ૯૨ દાસીના સુતના સહુ પિતા, રાની સુતનો એક રાય;
 ભક્ત અંશ શ્રીકૃષ્ણ સેવે, ને માયિક સર્વને ધાય;
 ધાયે તોયે કર સાહે ન કોય કામ પડે ત્યારે અંતે રોય;
 આવા ગમનમાં ન દા અથડાય, કે કાળે હર વીના ગત્ય
 ન થાય—સેવો. ૯૩ નહાને પદાર્થ મોટો દેખાડે, ને
 પાકાને દાખે કાયો ઉગ્ર હોયે તેને શાંત બતાવે ને જુઠો
 મનાવે સાચો; સાચો ભાસે એજ માયાનું રૂપ, એણે
 કીધા વશ રંગ ને ભુપ; એને જાણ્યો છે એક ઉપાય,
 સાચું શરણુ લ્યો શ્રીવ્રજરાય—સેવો. ૯૪ માયા છે
 ઘંટી ખીલ હરિ, તહેમાં જીવ ચરાચર અન્ન; જે પડ્યું
 તે પીસાય છે, તું જેની પ્રકટ લોચન; લોચન જે એક

વચ્ચે છે તેહ, ખીલ સમીપ રહે છે જોહ; જે અણું ત્યાંથી
 ખસ્યો કણ આધો. તે તત્કાળ દળાવા લાગ્યો—સેવો.
 દપ પરવારી સહુ કામથી કોઇ મૃત્યુ ન પામે જનન; આ
 કીધું આ કરવું છે, એમ કરતાં આવશે અંત; અંત
 આવ્યો હરિ ક્યારે ગારો, ચેત ચેત નહીં તો પસ્તારો,
 મણું નહિ આવે કાનમાં કહિને, જશે ઓચિંતુ અંધારું
 થઇને—સેવો ૦ ૯૬ ઉત્તર વચન તે માનવું, પુર્વનું નહિ
 પરમાણ, છેલ્લું રચ્યું શ્રીભાગવત, સહુ પહેલાં રચ્યાં
 છે પુરાણ; પુરાણ પ્રથક પ્રથક કર્યાં વ્યાસે, તોયે રહેતું
 ઉર ભરિયું ઉદાસે; મર્મ બતાવ્યો નારદ મિત્ર, સુખ
 થાશે રચો ભક્તિ ચરિત્ર—સેવો ૦ ૯૭ પુષ્ટિપંથ પ્રભુ
 શ્રીવલ્લભકુળ, જઈયે તહેને શરણ, નામ નિવેદન મર્યાદા
 ધરી, સેવીયે શ્રીગીરીધરણ; શ્રીગિરિધર ગુરૂ વૈષ્ણવ
 પ્યાર, ધરી ગતિ કર માર્ગ અનુસાર મનુષ જન્મનો એ
 છે સાર; જે માને તે પામે પાર—સેવો. ૯૮ મહામંદ
 મતી જીવ કલિના, સર્વ શાસ્ત્ર કયાં ખોળે; માટે સકળ
 સિદ્ધાંત સાર, શોધી કીધો છે ટોળે; ટોળે કરાવ્યો પ્રભુ
 મતિ દિધી નિજ જાણીને કરૂણા કીધી; ભક્તિ પોપણ
 ધર્યું અંથનું નામ, કથે સુણે સર્વનું કામ—સેવો ૦ ૯૯

એકસોને એક ચંદ્રવળાં, એ ત્રંચ તણાં, છે સાર, પ્રતત
 શુભ સિદ્ધાંત ભર્યું છે, વાંચીને કરજો વિચાર; વિચારતાં
 તલ્લભ હરી થાશે, સર્વે કલેશ સમુળા જશે; આચરણ
 કરતાં આનંદની હેલી, ભક્તી શ્રીકૃષ્ણની કરજો બહેલી-
 સેવા. ૧૦૦ મહાનદી શ્રીનર્મદાનટ ચંદીપુરી ધામ; જ્ઞાતી
 નાગર સાઠોદરો, ભટ્ટ હયાશંકર નામ; નામ વલ્લભી વૈષ્ણુ-
 વહાસ, ગુરૂ પ્રતાપે ત્રંચ કર્યો પ્રકાશ; શીખે સાંભળે જે
 જન માય, તેને મનવાંછીત ફળ થાય-સેવા૦ ૧૦૧

શ્રીમદ્ભાગવતનાં ષોડશ ધોલ.

ધોલ ૧૨૮ મું.

શ્રીવલ્લભજી કરૂં વીનતરિ, મારા પ્રાણુ આધાર;
 દીન જાણી કરૂણા કરો, પ્રભુ કાળયે સાર શ્રીવલ્લભ. ૧
 શ્રીવીઠ્ઠલવરને વારણેરે; જાઉં વારંવાર;
 નિજજનને હિત કારણેરે, દિજકુલ અવતાર. ૨
 અનુક્રમ કરીને વર્ણુવું રે, શ્રીમદ્ભાગવત રૂપ;
 દ્વાદશ અંગ પ્રભુજી તણાં, શોભા પરમ અનુપ. ૩
 અધિકાર લીલા પ્રથમસ્કંધ છેરે, દક્ષણ ચરણુનું ધ્યાન;
 વામચરણુનું ધ્યાન છેરે દ્વિતીયસ્કંધ લીલા જ્ઞાન. ૪
 સર્વલીલા તૃતીય સ્કંધ છેરે, હરિની એક બાહુ જેહ;

વિસર્ગલીલા ચતુર્થ સ્કંધ છેરે, ખીજી ખાહુ તેહ. ૫
 સ્થાનલીલા પંચમ સ્કંધ છેરે, પાછલો ભાગ કટી જાણુ;
 યોષણલીલા પષ્ટસ્કંધ છેરે, કરીયે ઉદર વખાણુ. ૬
 ઊત્તી લીલા સપ્તમસ્કંધ છેરે, વામહસ્ત કેહેવાય;
 એક સ્તન અષ્ટમસ્કંધ છેરે, મન્વાંતર લીલા ગાય. ૭
 નવમસ્કંધ ઇશાનું કથારે, ખીજું સ્તન એહ;
 દશમ નિરોધલીલા હૃદય છેરે, સ્મરીએ ધરિનેહ. ૮
 સુક્તિ લીલા એકાદશસ્કંધ છેરે, એતો મસ્તક જાણુ;
 આશ્રયલીલા દ્વાદશસ્કંધ છેરે દક્ષિણ હસ્ત વખાણુ. ૯
 વલ્લભદાસ પ્રભુ શોભા નિરખીનેરે, ધરી લીજીયે ચિત્ત
 ક્ષણક્ષણ એ ન વિસારીએરે, ગુણુગાઘયે નીત્ય. શ્રીવ. ૧૦

પ્રથમસ્કંધનું દ્વિતીય ધોલ.

ધોલ ૧૨૧ મું.

શ્રીમદ્વલ્લભ ચરણે લાગુંજ,
 ગુણુ ગાર્ગી વાણી એવી માગુંજ. ૧
 શ્રીવિહુલનાથજી પુરોતે આસજ,
 જન્મ જન્મની જાણી દાસજ.
 અનુક્રમ શ્રીભાગવતનું કહીયેજ,
 સ્કંધ તે દ્વાદશ એના લહીયેજ. ૨

- અધ્યાય ત્રણસેને બત્રીસજી,
પ્રાકૃત અધ્યાય મહી ત્રણસેને પાંત્રીસજી. ૪
- શ્લોક અઠાર હજાર પ્રમાણજી,
પ્રકરણ ત્રેતાણીસ તે એનાં નિર્માણજી. ૫
- ઓગણીસ અધ્યાય પ્રથમ સ્કંધજી,
ત્રણ પ્રકરણ કહ્યાં તે પદ બંધજી ૬
- હીન પ્રકરણ ત્રણ અધ્યાય લગીયાએજી,
પેહેલે અધ્યાય શૌનક પ્રશ્ન કહેવાએજી. ૭
- બીજે અધ્યાય સૂત પુરાણીક ઉત્તર દીધાજી;
ભક્તિયોગને ઉત્કૃષ્ટ ત્યાં કીધાજી. ૮
- ત્રીજે અધ્યાય કથા અવતાર ચૌવીસજી,
બીજું પ્રકરણ મધ્યમ કહું નામી શીશજી. ૯
- ચોથે ચિંતા વ્યાસજીને થઈ નારદ આવ્યાજી,
ઉપદેશ કરી પાંચમે સમન્નગ્યાજી. ૧૦
- ક્રીજીયે શ્રીભાગવતનો પ્રકાશજી;
જેણે થાએ તાપ તીમીરનો નાશજી. ૧૧
- છઠે પોતાનું વૃત્તાંત કહ્યું નારદ જી,
આગલે જન્મ જે સુખ દુઃખ લહ્યુંજી. ૧૨
- ત્રીજું પ્રકરણ ઉત્તમ કહું તે બણેજી,

- તેર અધ્યાય લગી એહ વખાણોજી. ૧૩
- સાતમે અધ્યાય બાણ અશ્વાત્થામા કેરાંજી,
રક્ષા કરી સર્વને રાખ્યા છે નેરાજી. ૧૪
- આઠમે ઉત્તરા ગર્ભ રક્ષા કરી લીધીજી,
કુંતાજીએ પ્રભુજીની સ્તુતિ ક્રીધીજી. ૧૫
- બીજમ પીતાએ યુધિષ્ઠિરને ઉપદેશ દીધોજી,
તે સર્વે નવમે અધ્યાયે પરી સીધોજી. ૧૬
- દશમે અધ્યાયે યુધિષ્ઠિરને રાજ બેસાર્યાંજી,
પછે શ્રીજી પોંતે દ્વારકા પધાર્યાંજી. ૧૭
- એકાદશમે અધ્યાય સગા સહોદર સર્વે ભલિયાજી,
માંહે માંહે પરસ્પર ભલિયાજી. ૧૮
- ભગવદ્ભક્ત પરીક્ષિત રાએજી,
જન્મ વર્ણુન દ્વાદશમે અધ્યાયેજી. ૧૯
- ત્રયોદશે વિદુરજી હસ્તિનાપુર આવ્યાજી,
તીરથયાત્રા કરી સર્વ મન ભાવ્યાજી. ૨૦
- ધૃતરાષ્ટ્ર ગાંધારીને લઈ સાથજી,
વિદુરજી ચાલ્યા ઉત્તર પાથજી. ૨૧
- ચૌદમે દ્વારકાથી અર્જુન આવ્યા ગેહજી,
મુખ જોઈ યુધિષ્ઠિરે પ્રશ્ન પુછ્યો એહજી, ૨૨

પંદરમે અધ્યાય યાદવ કુળક્ષય કહ્યાજી.	
પરીક્ષિતને રાજ્ય આપીને પાંડવ ગયાજી.	૨૩
સોલમે અધ્યાય પરીક્ષિતનો દીગ્વિજય કહ્યોજી,	
પૃથ્વી ધર્મ કલિયુગને ત્યાં લહ્યોજી.	૨૪
ધર્મરક્ષા સત્તરમે કીધીજી,	
કલિયુગને સ્થાન આપી શિક્ષા દીધીજી.	૨૫
પરીક્ષિતને વીમ્બશ્રાપ થયો તે અઠારેજી,	
ઓગણીશમે જઈ બેઠા ગંગા કિનારેજી.	૨૬
સર્વસ્વ રાજને ત્યાગ કીધુંજી,	
શુકજીને પુછીને વ્રત લીધુંજી.	૨૭
અધીકાર લીલા તે એહ કેહેવાએજી,	
એક રસના કેમ કરીને ગુણુ ગાએજી.	૨૮
હરીદાસ પ્રભુ શ્રીગોવર્ધનધારીજી,	
શોભા નીરખી નિત્ય પ્રતિ જાઉં વારીજી.	૨૯

દ્વિતીયસ્કંધનું તૃતીય ધોલ.

ધોલ ૧૩૦ મું.

જ્ઞાનલીલા દ્વિતીય સ્કંધ છે, અધ્યાય દશને માંહે;
પ્રકરણ એનાં ત્રણ છે, તત્ત્વ ધ્યાન પેહેલું ત્યાંહે.
પહેલા અધ્યાય માંહે કહ્યું, સાક્ષાત યોગ જ્ઞાન;

- પોતાના જન કારણે, સ્થુલ રૂપનું ધ્યાન. ૨
- સુક્ષ્મ સ્વરૂપનું ધ્યાન છે, તેનો અધ્યાય બીજો,
હૃદય પ્રસાદ પ્રકરણ બીજું, તેનું વર્ણન ત્રીજો. ૩
- ઉત્પત્તિ દેવતા સર્વની, તેની ભક્તિ સકામી;
સર્વ તજ પ્રભુને ભજો, એ છે અંતર્યામી ૪
- મન વાંચિછત ફલ પુરશે, પુરણ કામ છે એહ;
મંગલાચરણ શુકજીએ ક્રીધાં, ચોથા અધ્યાયમાં તેહ. ૫
- તેમાં શ્રીજીની સ્તુતિ કરી, તેનો કયાં લગી કહીયે;
ત્રીજું મનન પ્રકરણ છે તે છે અધ્યાયમાં લહીયે. ૬
- એક ઉત્પત્તિ બીજી ઉત્પત્તિ તેના બેજ પ્રકાર,
પ્રથમ ઉત્પત્તિ પ્રકાર છે, તેનો ક્રીધો ઉચ્ચાર. ૭
- નારહજીએ પુછ્યું બ્રહ્માજીએ કહ્યું, પાંચમે કરી માન;
અધ્યાત્મક જ્ઞાન પંચીકરણ, સ્થુલ સુક્ષ્મનું જ્ઞાન. ૮
- આઠ સ્વરૂપ વૈરાટનાં, છઠે અધ્યાયે જાણો;
સર્વ ઉત્પત્તિ પ્રભુથી થઈ, એમ કહી વખાણો. ૯
- સાતમે અધ્યાયે શ્રીજીના, વરણવ્યા ચોવીસ અવતાર;
આઠમે અધ્યાયથી જાણીએ, ઉત્પત્તિ પ્રકાર. ૧૦
- નારહજીએ બ્રહ્માજીને પુછ્યું, તેનો એમાં કહીયે;
પોતાની ઉત્પત્તિ કહી, નવમે અધ્યાયે લહીયે. ૧૧

યતુરત્રોક્ષી શ્રીભાગવતનો, બ્રહ્માએ ઉપદેશ કીધો;	
નારદજીએ હૃદયે ધરી, શ્રવણે રસ પીધો.	૧૨
તે ઉપદેશ શુકદેવજીએ, પરીક્ષીતને કહ્યા;	
શ્રીભાગવત રસ સાંભળી, કૃતાર્થ થયા.	૧૩
આધિ ભૌતિક અધ્યાત્મિક, આધીદૈવિક સ્વરૂપ:	
દશમે અધ્યાયે વર્ણન કર્યું, કહી તેનું રૂપ.	૧૪
શ્રવણે સુધારસ પીજીયે, હૃદયમાં ધારી:	
હરિદાસ પ્રભુ શોભા નીરખિયે, શ્રી કુંજવિહારી.	૧૫

તૃતીયસ્કંધનુ ચતુર્થ ધોલ.

ધોલ ૧૩૧ મું.

સ્વર્ભલીલા તે તૃતીયસ્કંધ કહીયે,	
અધ્યાય ત્રેત્રીસ પ્રકરણ છે લહિયે.	૧
પેહેલું અધીકાર પ્રકરણ કહ્યું અધ્યાય ચારે,	
વિદુરજી તીરથયાત્રા કરી આગ્યા ત્યારે.	૨
વીદુર ઉદ્ધવજી યમુનાતટ મીડીયા સડી,	
બીજે અધ્યાય બાલ ચરીત્રની લીલા કહી.	૩
ત્રીજે રાજલીલા ચોથે પ્રભાસ લીલા કેહેવાયે,	
પછે ઉદ્ધવજી ઉત્તરપંથ જાએ.	૪
બીજું ગુણ્યાતીત પ્રકરણ અધ્યાય પાંચમેથી જે,	

- વીદુરે મૈત્રેયને પુછ્યું ભગવત માયા તત્વતે. ૫
- છડે માયાનું નીરપણ મૈત્રેયજીએ કીધું,
ત્રીજું સગુણ પ્રકરણ અધ્યાય ત્રણમાં પ્રસિધું. ૧
- સાતમે ભગવત અવતાર કથા પ્રશ્ન પુછ્યા જેહ,
આઠમે મુળપુરૂષથી બ્રહ્માની ઉત્પત્તિ થઈ તેહ. ૭
- નવમે અધ્યાયે બ્રહ્માજીએ શ્રીજીની સ્તુતિ કીધીજી,
દર્શન થયા સૃષ્ટિ કરવાની આજ્ઞા દીધીજી. ૮
- ચોથું કાલ પ્રકરણ અધ્યાય દશમેથી જાણો,
કાલાત્મક કૈક પ્રકાર પશુ સૃષ્ટિ વખાણો. ૯
- પરમાણું કાલગતી અધ્યાય અગ્યારે,
પાંચમું જીવ પ્રકરણ કહ્યું અધ્યાય બારે. ૧૦
- બ્રહ્માજીના અગથી સૃષ્ટિ થૈ સનકાદિ મરીચ્યાદી જે;
સરસ્વતી સ્વાયંભુ મનુ શતરૂપા તે. ૧૧
- તેરમે અધ્યાય વારાહજીનો જન્મ થયો,
ચૌદમે કશ્યપઅદીતી સંવહ કહ્યો. ૧૨
- પંચદશે જયવિજયને સનકાદીકનો શ્રાપ,
સોત્રમે સનકાદિકને દર્શન દીધાં વૈકુંઠનાથે આપ. ૧૩
- સતરમે હરિણ્યાક્ષ વારાહને યુદ્ધ થાએ,
અઠારમે અધ્યાય પણ એ લીલા કેહેવાએ. ૧૪

- ઓગણીસમે હિરણ્યાક્ષ મારીને પૃથ્વી લીધી,
વીસમે યજ્ઞ વારાહની સ્તુતિ કીધી. ૧૫
- છઠું તન્વ પ્રકરણુ તેના ભેદ છે બે,
તેર અધ્યાય લગી વર્ણન થાયે તે. ૧૬
- એકવીસમે સ્વાયંભુ મનુ આઠ્યા,
કર્હમ ઋષીની પ્રાર્થના કરી મન ભાઠ્યા. ૧૭
- કર્હઋષી દેહ હુતીનો વિવાહ કરી,
બાવીસમે સ્વાયંભુ મનુ આઠ્યા ફરી. ૧૮
- ત્રેવીસમે કર્હમઋષીએ વીમાન રચ્યું,
ચોગાઠ્યાસ બળે રત્નમય ખચ્યું. ૧૯
- વૈભવ સુખ ભોગ દેવહુતીના કહ્યાં,
નવ કન્યાના ત્યાં જન્મ થયા. ૨૦
- કપીલદેવજીનો જન્મ ચૌવીસમે કહિયે,
નવકન્યાના વીવાહ તે અધ્યાયમાં લહીયે. ૨૧
- પછી કર્હમઋષીયે વન જઈ સાધન કીધાં,
પચીસમે કપીલદેવજી માતાને ઉપદેશ દીધાં. ૨૨
- છવીસમે તત્વ સંખ્યા વર્ણન જે,
સત્તાવીસ લગી વરણુન થાયે તે. ૨૩
- ચોગ્ય ધ્યાનમાં જેવા સ્વરૂપનું ધ્યાન કરવું,

અઠ્ઠાવીસમે અધ્યાયમાં તે હૃદય ધરવું.	૨૪
ઓગણત્રીસમે ભક્તીયોગ વરણુન કહ્યા,	
ત્રીસમે વર્ણુન કર્મવીપાક લઘ્યા.	૨૫
એકત્રીસમે અધ્યાયે જીવની અવસ્થા કહી,	
ગર્ભથી તે મરણુ પર્યંત લહિ.	૨૬
જ્ઞાન ભક્તી નિરૂપ અધ્યાય બત્રીસમે,	
દેવહુતી સીદ્ધ પદ પામ્યા તેત્રીસમે.	૨૭
માતા જ્ઞાન ભક્તી ઉપદેશ ચીત્ત ધાર્યા,	
કપીલદેવજી ઉત્તર પંથ પધાર્યા.	૨૮
તેર અધ્યાયમાં તત્ત્વ પ્રકરણુ કહ્યું.	
એના બે પ્રકાર છે તે પણ લહું.	૨૯
પહેલા ચાર અધ્યાયમાં પુરૂષ મુક્તી પ્રકાર જાણો,	
હરીદાસ પ્રમુ શોભા તે વખાણો.	૩૦

ચતુર્થ સ્કંધનું પંચમ ધોલ.

ધોલ ૧૩૨ મું.

ચતુર્થ સ્કંધમાં તે વીસર્ગ લીલા કહીરે.	
પ્રકરણુ ચાર અધ્યાય એકત્રીસમાં સહીરે.	૧
ધર્મ અર્થ કામ મોક્ષ પ્રકરણુ ચાર છેરે.	
સાત અધ્યાયમાં ધર્મ પ્રકરણુનો વિસ્તાર છેરે.	૨

- એના અધીકારી તે દક્ષ પ્રજાપતીરે,
પેહેલા અધ્યાયમાં મનુની કન્યાની સંતતીરે. ૩
- તેમાં સોમ હતાત્રય દુરવાસા જાણીએરે,
નરનારાયણ ઇત્યાદીક વખાણીએરે, ૪
- વીશ્વિસ્ત્રવાયજ્ઞમાં દક્ષ પ્રજાપતી આવીયારે,
બીજા અધ્યાયમાં સર્વે આહર કરી બોલાવીયારે. ૫
- શીવજી ઉઠયા નહી તે દક્ષ પ્રજાપતીયે ક્રોધ ક્રીધેરે,
વાકવાહ કરતાં એક બીજાને શ્રાપ દીધેરે. ૬
- ત્રીજે દક્ષના યજ્ઞમાં જાવા સીખ માગી સતીરે,
ત્યારે તે સમય ન આજ્ઞા દીધી પતિરે. ૭
- ચોથે અધ્યય આજ્ઞા ઉલ્લંઘન કરી સતી ગયાંરે,
દેહ મેલી પર્વતની પુત્રી થયાંરે. ૮
- પાંચમે નારહજીએ શિવ આગળ સર્વે વાત કરીરે,
ક્રોધે યજ્ઞનો ક્રીધો વિધ્વંસ વાત હૂટે ધરીરે. ૯
- છઠે બ્રહ્માદિક શીવજીની સ્તુતિ કરી ઇહાં રે,
સાતમે દક્ષનો યજ્ઞ સંપૂર્ણ ક્રીધો ત્યાંહાં રે. ૧૦
- સર્વે મલી શીવજીની સ્તુતિ કરી તે જાણીએરે,
બીજું અર્થ પ્રકરણ અધ્યાય પાંચમાંવખાણીએરે. ૧૧
- આઠમે અધ્યાયે ઉત્તાનપાદનો વંશ કહ્યોરે,

- ધ્રુવજી અપર માને વચને તપ કરવા ગયોરે. ૧૨
 નવમે પ્રભુ મહ્યા વરદાન લઈ આવ્યા ઘર ભણીરે,
 સર્વેની ધ્રુવજી સાથે પ્રીત બાંધિ વણીરે. ૧૩
 દશમે ઉત્તમ પામ્યો મૃત્યુ દુઃખ હૂકય ધર્યો રે,
 આનનું વૈર લેવા નિમીત ધ્રુવજીએ યુદ્ધ કર્યોરે. ૧૪
 એકાદશમે અધ્યાય સ્વાયંભુ મનુ ત્યાં આવિયારે,
 કરી ધ્રુવજીનું સમાધાન ઘેર બોલાવીયાં રે. ૧૫
 ધ્રુવજીએ રાજ્ય સંપૂર્ણ કર્યું દ્વાદશમે કહ્યું રે,
 પછી પુત્રને સોંપી રાજ્ય અવીચલ પદ લહ્યું રે. ૧૬
 ધ્રુવજીની માતા પરમ પદ પામ્યાં તેરમાં રે,
 ત્રીજું કામ પ્રકરણ કહ્યું અધ્યાય અગ્યારમાં રે. ૧૭
 એના અધીકારે તે પૃથુરાજ સહીરે,
 તેના ચરીત્રની કથા એમાં કહીરે. ૧૮
 ધ્રુવજીનો વંશ અધ્યાય તેરમે વર્ણન કર્યોરે,
 ચઉદમે રાજ બ્રહ્મશ્રાપે માર્યોરે. ૧૯
 પંચદશમે પૃથુની જન્મપત્રી વીચારી છેરે,
 મહા પરમ ભગવદ્ભક્ત ચરિત્ર અપાર છેરે. ૨૦
 સોલથી પૃથુનાં ચરિત્ર કહ્યાં એકવીસમાં રે,
 સનત્કુમારથી આત્મયોગ પામ્યા બાવીસમાં રે. ૨૧

- ત્રેવીસમે પૃથુએ દેહ ત્યાગ્યો યોગ સાધીનેરે,
 ચેથું મોક્ષ પ્રકરણ કહીયે પ્રભુ આરાધીને રે. ૨૨
- એ તો આઠ અધ્યાયમાં છે તે કહ્યું રે,
 તેના ભેદ તે બે એમાં લહ્યું રે. ૨૩
- બ્રહ્મ તત્વ દશા ત્રણ અધ્યાયમાં થાય છેરે,
 શ્રીકૃષ્ણસાયુજ્ય મુક્તી પાંચ અધ્યાયમાં કેહેવાયછેરે. ૨૪
- અનુક્રમ પૂર્વક ઉત્તર જાણુનેરે,
 ચેવીસમે પૃથુનો વંશ વખાણુનેરે. ૨૫
- પ્રયેતાને શ્રીમહાદેવજી મલ્યારે,
 રૂદ્રગીત વર્ણુન કર્યું એવ! હજ્યારે. ૨૬
- પ્રાચીન બર્હિરાજને નારદ મલ્યા પચીસમેરે.
 પુરંજન આખ્યાન કહ્યું છત્રીસથી અઠ્ઠાવીસમેરે. ૨૭
- પુરંજન આખ્યાનસાંભલી ઓગણત્રીસમેદુઃખવામીયારે
 કપીલાશ્રમ જઘ પ્રાચીન બર્હિ સીદ્ધિ પામીયારે. ૨૮
- પ્રયેતાને ત્રીસમે પ્રભુ પ્રસન્ન થયા કારણ કીધું રે,
 કરજે દશ હજાર વર્ષ રાજ એ વરદાન દીધું રે. ૨૯
- એકત્રીસમે નારદે પ્રયેતાને ભગવદ વાર્તા કહીરે,
 એ કથા સાંભલીહસ્તિનાપુર વિદુરજીઆબ્યા સહીરે. ૩૦
- વહ્નભદ્રાસ પ્રભુની શોભા ચિત્ત વિચારીએરે,

સદા એકિનાં કીજે ગુણગાન હૃદેમાં ધારીયેર.

૩૧

પંચમ સ્કંધનું ષષ્ઠ ઘોઠ.

ઘોઠ ૧૨૩ મું.

(રાગ કાફી.)

- પંચમ સ્કંધ અધ્યાય છવીસ કહેવાયે,
સ્થાન લીલાનો વર્ણન થાયે. ૨
- ત્રણ પ્રકરણ દેશ કાલ સ્વપ્ન કહિયે,
પેહેલું દેશ પ્રકરણ અધ્યાય ત્રણમાં લહીયે. ૨
- પ્રિયતમનો વંશ પેહેલા અધ્યાય માંહે.
સાત સમુદ્ર દ્વીપ કહ્યા ત્યાંહે. ૩
- બીજામાં અમીઘને નવ પુત્ર કહ્યા,
નવપંડના રાજ થયા. ૪
- નાભીરાજને પુત્રનું વરદાન દીધું,
ત્રીજા અધ્યાય માંહે પરસીધું. ૫
- એકવીસ અધ્યાયનું બીજું કાલ પ્રકરણ જાણ્યો,
ચોથે અધ્યાયે ઋષભ દેવનો જન્મ વખાણ્યો. ૬
- ઋષભ દેવને નાભી રાજ્યે રાજ દીધું જ્યારે,
પોતે પરમપદ પામ્યો ત્યારે. ૭
- ઋષભ દેવના સો પુત્ર તેમાં બ્રાહ્મણ એકાસી,

- નવ યોગેશ્વર દશરાજ સુખરાસી ૮
- પાંચમે છઠે ઋષભદેવ ચરિત્ર લક્ષ્મીએ,
સાતમે ભરતને પુત્ર થયા તે કહીએ. ૯
- આઠમે ભરત ચરીત્ર કહ્યા પ્રકાશ,
મૃગસંજર્થી મૃગ થયા તે પામ્યા નાશ. ૧૦
- જડભરથ ચરીત્ર નવમે મુંગા થઈ ચાલ્યા,
દશમે રહુગણે વેઠમાં જાલ્યા. ૧૧
- ભરતને જ્ઞાન રહુગણે પુછ્યું અગ્યારે,
તેજ કથા કેહેવાએ છે ખારે. ૧૨
- તેરમે જડભરથ ચરીત્ર કથા કહી,
રહુગણ આત્મ વિદ્યા પામ્યા ચક્રદેમે સહી. ૧૩
- પંચદશમે સુમતીનો વંશ વખાણો,
તેમાં ગયરાજનો જન્મ તે જાણો. ૧૪
- સોલમે ભુગોલનો વર્ણન તે થાએ,
તેમાં જંબુદ્વિપે નવ વર્ષ મેરૂ પ્રભાએ. ૧૫
- સતરમે .ાવખંડમાં સેવ્યસેવક કેહેવાએ,
તે કથા યોગણીશ અધ્યાય લગી થાએ. ૧૬
- વીસમે સપ્તસમુદ્રના પ્રમાણ,
એકવીસમે જ્ઞેતીપચક્ર કેરા વખાણ. ૧૭

આવીસ ત્રેવીસ સુધી એ ચરિત્ર કહીયે, ચોવીસમે રાહુનું પ્રમાણ તે લહીયે.	૧૮
ત્રીજું સ્વપ્ન પ્રકરણ એ અધ્યાયે ભેદ બેહ, એક જીતાત્મા બીજે પરમાત્મા તેહ.	૧૯
પચીસમે પાતાલ લોક વર્ણન કહ્યા, નરક વર્ણન છવીશમે થયા.	૨૦
વલ્લભદાસ પ્રભુ ગુણ ગાન કીજે નીત્ય, શોભા નિરખિ ધરિ લીજીયે ચિત્ત.	૨૧

ષષ્ઠ સ્કંધનું સપ્તમ ધોલ.

ધોલ ૧૨૪ સું.

(રાગ ધનાશ્રી.)

ષષ્ઠ સ્કંધ અધ્યાય ઓગણીસમાં, પોષણલીલા વર્ણન કહી, નામ ધ્યાનને અર્ચન ત્રણ પ્રકરણ એના છે સહી.	૧
અન્નમેલનું આખ્યાન અધ્યાય પહિલે, બીજે વિષ્ણુ દુત યમદુત સંવાદ થયો; મહાદુષ્ટ આચરણ કરતો હતો તે, પ્રભુનામ પ્રતાપે વૈકુંઠ મયો.	૨
ત્રીજે ધર્મરાજએ પોતાના સેવક આગળ,	

નામ મહાત્મ્ય કલ્પું હરી;
 શ્રવણ કથા કીર્તન નામ સ્મરણ,
 કરે ત્યાંહાં રખે જાતા ફરી. ૩

પેહેલું નામપ્રકરણ કલ્પું હવે બીજું,
 ધ્યાનપ્રકરણ કેહેવાય છે:
 ચોથે અધ્યાયથી વણ ન એહ તેનો.
 ચક્રિહ લગે થાય છે. ૪

પ્રયેતાનો વંશ કહ્યો છે તેપણ,
 ચોથા અધ્યાયમાં જાણીએ, હક્ષનો જન્મ થયો તે;
 સર્વ એમાં કહી વખાણીએ. ૫

પ્રભુજી પ્રસન્ન થયા વણું, હક્ષે એવું તપ કીધું;
 પ્રસન્ન વહને શ્રીનાથજી,
 સંતાન થવાનું વરદાન દીધું. ૬

પાંચમે હક્ષના પુત્ર સર્વે મોક્ષ પામ્યા,
 નારદજીએ ઉપદેશ કીધો;
 હક્ષને ત્યારે ક્રોધ ચઢ્યો, નારદજીને શ્રાપ દીધો. ૭

છઠે હક્ષને કન્યા થઈ તે કલ્પું,
 પતિસંતતી એમાં વખાણીએ;
 સાતમે ઇંદ્ર ગુરૂ બ્રહ્મસ્પતી રિસાણા,

- વિશ્વરૂપને ગુરૂ કીધા તે જાણિએ. ૮
- આઠમે ઈંદ્રને નારાયણ કવચ દીધું,
નવમે વિશ્વરૂપને માર્યો તે કથા ! હી;
વૃત્રાસુરનો જન્મ તેમાં કહ્યો,
દશમે દધિચીના અસ્થિનું વજ્ર કીધું સહી. ૯
- એ વજ્ર લઈ ઈંદ્રે યુદ્ધ કીધું, વૃત્રસુર સાથે ઇહાં;
એકાદશમે પરસ્પરે યુદ્ધમાં,
પ્રસંશા વચન કહ્યાં ત્યાંહાં. ૧૦
- દ્વાદશમે વૃત્રાસુર મારી ઈંદ્રે જીત્યા,
ત્રयोદશમે બ્રહ્મહત્યા થઈ, ઈંદ્રે જ્યારે યજ્ઞ કીધો,
ત્યારે બ્રહ્મહત્યા ગઈ. ૧૧
- પૂર્વ જન્મે વૃત્રાસુર ચિત્રકેતુ રાજા,
તે કથા ચઉદમે કહી;
નારહજીએ સમાધાન કીધું સહી. ૧૨
- સોલમે પુત્ર વચન સાંભળી વૈરાગ્ય ઉપન્યો
સાધન કીધું પ્રમુ મહ્યા ત્યાંહાં;
સતરમે વીમાને બેસી કૈલાસ ગયા,
પારવતીએ શ્રાપ દીધો ત્યાંહાં. ૧૩
- ત્રીજીું જે અર્ચન પ્રકરણુ તે,

અદારમે અધ્યાયેથી થાય છે;
 દીતીને અદીતીના પુત્રનોવંશ, એમાં કહેવાય છે. ૧૪
 મરૂદમણની ઉત્પત્તિ થઈ,
 ઓગણીસમે પુંસવન વ્રત કર્યું,
 હરીદાસ પ્રભુની નિરખિ શોભા,
 ગણ ગાન કરીને હૃદે ધર્યું. ૧૫

સપ્તમસ્કંધનું અષ્ટમ ધોલ.

ધોલ ૧૩૫ મું.

(રાગ રામકલી.)

સપ્તમ સ્કંધ અધ્યાય પન્નરમાં થાયેરે,
 એના પ્રકરણ ત્રીન કહેવાયેરે. ૧
 અસદાસના સદાસના કહીયેરે.
 સદાસના પ્રકરણ ત્રીજું લહીયેરે. ૨
 પેહેલું અસદાસના પાંચ અધ્યાય લગી જાણેરે,
 પેહેલે જયવિજયના શાપનું કારણ વખાણેરે. ૩
 બીજા અધ્યાયમાં હિરણ્યાક્ષ વધ થયેરે,
 માતાને આખ્યાનમાં સમાધાન જ્ઞાન કહ્યુરે. ૪
 ત્રીજે જ્ઞાત વૈર લેવા નિમીત્તરે,
 હિરણ્યકશિપુ તપ કીધું ધરી ચિત્તરે. ૫

- બ્રહ્માજીએ આવી વરદાન દીધુરે,
 જ્જે હિરણ્યકશિપુએ માગીને લીધુરે. ૬
- ચોથે હિરણ્યકશપે રાજ કીધું જ્યારેરે,
 દેવતા ભાગી ગયા તે વારેરે, ૭
- ભગવદ્ ભક્ત પ્રહ્લાદ પુત્ર થયારે,
 પાંચમે અધ્યાયે ભણવાને ગયારે. ૮
- ભણે ભગવત નામ તે સારે,
 બીજું કાંઈ ન કરે ઉચ્ચારે. ૯
- સદાસના પ્રકરણ બીજું કહિયેરે,
 તે પણ પાંચ અધ્યાયમાં લહિયેરે. ૧૦
- છઠે પ્રહ્લાદજીએ લાણાવી નીશાળરે,
 શ્રીહરીનામ જપે સર્વ બાતરે. ૧૧
- સાતમે પ્રહ્લાદજીને બાલે પૂછ્યું ત્યારેરે,
 તે તમે શ્યેહ ભણ્યા ક્યારેરે. ૧૨
- માતાજીને નારદજીએ ઉપદેશ કહ્યોરે,
 મેં ગર્ભમાંથી હૃદે ધરી લઘોરે. ૧૩
- આઠમે પ્રહ્લાદજીને પીતા ક્રોધ કરી વાયોરે,
 સ્તાંભથી પ્રકટી હિરણ્યકશિપુને માર્યોરે. ૧૪
- દેવતાએ પ્રભુની સ્તુતિ કરીરે,

नवमे प्रह्लादलुनी स्तुति हृदे धरीरे.	१५
दशमे लक्ष्मि वरदान स्तोत्र दीधुरे,	
राज षेसार्याने सर्वे कारज सीधुरे.	१९
भयनाम हैत्य त्रिपुर लाव्या जेहरे,	
आणीने लस्म कर्था त्यां तेहरे	१७
सहस्रदासनानुं प्रकरण त्रीनुं थायरे,	
ऐकादशमे यार वरणु केहेवायेरे.	१८
द्वादशमे प्रह्लादारीना कल्या धर्मरे,	
वानप्रस्थनां कल्यां सर्व कर्मरे.	१६
तेरमे यतीना धर्म कहीयेरे.	
अजगर प्रह्लादलुनो संवाह लहीयेरे.	२०
अठ्ठमे गृहस्थाश्रम धर्म थायेरे,	
पंचदशमे त्रिगुण धर्म कहेवायेरे.	२१
उत्तम मध्यम कनिष्ठ सर्व प्रकाररे,	
जिती वीला कही ते विस्ताररे.	२२
वदन्तभद्रास प्रसुनी शोभा नीहाररे,	
गुण गाडिं ते वारवाररे.	

અષ્ટમસ્કંધનું નવમ ધોલ.

ધોલ ૧૩૬ મું.

(રાગ ધનાશ્રી.)

અષ્ટમ સ્કંધ મન્વંતર લીલા અધ્યાય છે ચોવીસજી,
ચાર પ્રકરણ રચ્યાં છે એનાં તે કહું નામી શીશજી. ૧
તામસ રાજસ સાત્વિક ભક્તિ ચાર પ્રકરણનાં નામજી,
પેહેલુંતામસપહેલેઅધ્યાયથીતેવર્ણવુંતજીસર્વકામજી. ૨
સ્વાયંભુમનુ સ્વારોચીષમનુઉત્તમમનુતામસમનુ કહ્યાજી,
ખીજે અધ્યાય તે ગજેંદ્રને જલમાં ગ્રાહે ગ્રહ્યાજી. ૩
ત્રીજે શ્રીહરિની સ્તુતિ ક્રીધી ગ્રાહથી મુકાવ્યો ગજેંદ્રજી,
ભક્ત હેત પ્રભુ પોતે ધાયા છખીપર વાણ કોટિચંદ્રજી. ૪
ચોથે ગજ ગ્રાહનો પુવ જન્મ કહ્યાં મોક્ષ થયા,

હવે સાત્વિક પ્રકરણ કહીએજી;

પાંચમે રૈવતમનુચાક્ષુષમનુ થયા તેકથા સર્વેલહીએજી. ૫
દેવતા હૈત્ય ગયા ક્ષીરસાગરે તે સમુદ્ર મથન નીમીત્તજી,
સર્વેમળીપ્રભુજીની સ્તુતિક્રીધી નિરમળકરીને ચિત્તજી. ૬
છડે પ્રભુ પ્રસન્ન થૈ વરદાન દીધું દેવતા મંદ્રાચળ

ગિરી લેવા આવ્યાજી;

ઉપાડી શક્યા નહિ તે જોઇ પ્રભુ ગરૂડે ધરિ લાવ્યાજી. ૭

સાતમે કુર્મ અવતાર ધરીને સમુદ્ર મથન પછે ક્રીધુંજી,
કરતાં મથન હલાહલ નીસર્પુ તે શીવજીને દીધુંજી. ૮
આઠમે રત્ન ચઉદ તે નીસર્પા દેવ દાનવ યુદ્ધ કર્યુંજી,
દેવતાને પીયુષ પાવાને કાળે મોહની વપુ ધર્યુંજી. ૯

નવમે અમૃત દેવતાને પાયું રાહુનું છેદ્યું શીશજી,
હૈત્યને અમૃતદેવાને ટાણે અતરધાન થયાજગદીશજી. ૧૦
દશમેહૈત્ય પરસ્પર વઢિયા એકાદશમે દેવાસુર સગ્રામજી,
દ્વાદશમેમોહનીસ્વરૂપધરિયું મોહ્યાશીવસહિતકોટીકામજી
ત્રયોદશમેવૈવસ્વતમનુજેનારાજમાં શ્રીવામનજી પ્રકટથયા
પછી ભવિષ્ય મન્વંતર આગલથાશેનેપણસર્વે કહ્યાજી. ૧૨
સાવર્ણિમનુદક્ષસાવર્ણિબ્રહ્મસાવર્ણિધર્મસાવર્ણિમનુકહી
રૂદ્રસાવર્ણિ દેવસાવર્ણિ ઈંદ્રસાવર્ણિ સાને લડીએજી. ૧૩
ચૌદમેમન્વાદીમનુંના પુત્રઇત્યાદિ સર્વેભગવદ્શાસ્ત્રોજી
હવે નવ લગી પ્રકરણ ત્રીજું રાજસ.કહી વખાણોજી. ૧૪
પંચદશમે ખલિરાજએ રાજ તે ક્રીધું અશ્વમેવ યજ્ઞ
ક્રીધો જ્યારેજી.

સોતમે વિજ્ઞપ્તિ અદીતીએ કરી પત્નીની પુત્ર કામના
કાળ ત્યારેજી. ૧૫
પુત્ર થાશે વ્રત કરો કર્યું પત્નીએ પયોવ્રત વિધિ કરીજી,

અદીતીએ કર્યું પયોત્રત ત્યારે સર્વે વિધી હૃદે લહીજી. ૧૬
 સપ્તદશે પયોત્રત ક્રીધે પ્રભુ પ્રસન્ન થયા બહીજી,
 ગભં વિષે પ્રભુઆવ્યાત્યારેબ્રહ્માદીક સ્તુતિવખાણીજી. ૧૭
 અષ્ટાદશે વામનજી પ્રકટી પધાર્યા બલિરાબ્જ પાસજી,
 યજ્ઞશાલામાં સનમાન કરીનેઅવીલોક્યા અવિનાશજી. ૧૮
 એગણીશમે ત્રણ પદ પૃથ્વી સંકલ્પ ક્રીધા એહજી,
 એ પદમાં સ્વર્ગમૃત્યુ સર્વે લીધું વીસમે એક પદની
 માગી જગ્યા તેહજી. ૧૯

ત્રીબપદનું ન રાખ્યું ઠેકાણું પરસ્પરવિવાદવચનથયાંજી,
 એકવીસમે બ્રહ્માજીએસ્વર્ગમાંશ્રીજીનાચરણુલહ્યાંજી. ૨૦
 અંગુષ્ઠ દેખી અશીષેકક્રીધોગંગાપ્રવાહયૈપૃથ્વીમાં વહ્યાંજી
 બલીરાબ્જનેવરૂણપાસથીઆંધ્યોનેહપ્રસંગતેમાંકહ્યાંજી. ૨૧
 બાવીસમે બળી આત્મ નિવેદન સત્યવચન માટે ક્રીધુંજી,
 શીશ ધર્યો ચરણુ પ્રસન્ન થયા રાજસુતળનું દીધુંજી. ૨૨
 ત્રેવીસમેબળીનેજીતીનેદીધુદેવતાનેરાજગયુંહતુંજેહનુંજી
 સર્વમળીસ્તુતીકરીપ્રભુનીપ્રપુહ્લિત મન થયું તેહનુંજી. ૨૩
 ચોથું ભક્તિ પ્રકરણુ તે કહીએ ચોવીસમે અંધ્યાયજી,
 વૈવસ્વતમનુજેનારાજમાંમચ્છાવતાર થયોતે કહેવાએજી.
 વહ્લભહાસ પ્રભુના ગુણુ આતાં, તનની તપત પુષ્પએજી,

નીત્યપ્રતી એહનીશોભા,નીરખીહૈકું ટાહાકુ થાએજી.૨૫

નવમ સ્કંધનું દશમ ધોલ.

ધોલ ૧૩૭ મું.

નવમ સ્કંધ વર્ણન કરું અધ્યાય ચૌવીસ જાણી,
પ્રભુ કૃપાથી ઇશાનું કથા, પ્રકરણ બે વખાણી. ૨

સૂર્યવંશ મર્યાદા પ્રકરણને પહેલું કહિયે.

અંદ્રવંશ પુષ્ટિ પ્રકરણ છે તે, સાંભળી સુખ લહીયે. ૨

વૈવસ્વતમનુને પુત્ર દશ થયા, ઇક્ષ્વાકુ આદિ જાણો. ૩

એક કન્યા થઈ તે કહ્યું, હવે ખીજે અધ્યાય;

ચાર સુતને સંતાન થયા નહી, તે પણ કહેવાય. ૪

પછી ત્રણ પુત્રનો વંશ થયો, તે એમાં કહીયે,

નભગ નરીષ્યંતને, ધુષ્ટધુમ્નનો લહીયે. ૫

ત્રીજે સર્યાતીનો વંશ કહ્યો, રેવતી કન્યા જન્મ્યા જેમાં,

ચોથે નમનો વંશ છે, રાજ અંબરીષ તેમાં. ૬

ભક્તને દુર્વાસાએ દુઃખ દીધું, પોતે દુઃખ પામ્યા ત્યારે,

પાંચમેદુર્વાસાસમ્બળેફરી, આવ્યા અંબરીષપાસે જ્યારે. ૭

સુદર્શનનું સમાધાન કરી વાળ્યું, ત્યારે સુખ થયું;

છઠે અંબરીષનો વંશ થયો, તે સર્વ કર્યું. ૮

પછી ઇક્ષ્વાકુનો વંશ કયો, જેના વંશમાં માંધાતા,

तेना वंशम मुच्यकंठ थया, ते कहुं विख्याता. ६
 सातमे मांधातानो पुत्र, कुइ कुशनो वंश ज्ञाणो,
 तेमां हरीचंद्र राज थया, आठमेयेनो वंश वजाणो. १०
 तेमां सगर राज थया, नोमे येनो वंश तेह,
 तेना वंशमां लगीरथ राज, गंगाञ्ज लाव्या जेह. ११
 लगीरथनो वंश क्ह्यो, जेमां भद्रांग थया,
 दशमे भद्रांगनो वंश थयो, रामावतार यरीत्र क्ह्यां. १२
 ऐकादशमे रामञ्जुं राजवर्णुं न द्वादशमे कुशनो वंश क्ह्योये:
 मर्यादाप्रकरञ्जुं अध्याय आरमां, पुष्टितेरमेथी ल्ह्योये. १३
 छक्काकुना नीभीतेना वंशमां, राज जन्क थयाते ज्ञाणो,
 अठ्ठमेचंद्रमांथी पुत्र थया, तेना पुत्र पुइरवा वजाणो. १४
 पंच दशमे पुइरवाना वंशमां, श्रीपरशुरामञ्जुं थया,
 सोलमे परशुराम यरीत्रने, वीर्याभीत्र जन्म क्ह्या. १५
 सप्तदशमे पुइरवाना पुत्र भ्दोटा, वंश नहुपनो ऐमां,
 राज ययातीनो वंश क्ह्यो, अध्याय अठारमो तेमां. १६
 ओगणिसमे ययाती परमगति पाभ्या,
 वीशमे पुइरवाना वंश क्ह्योये, ऐकत्रीममे दुष्यंतने पुत्र भरत
 तेनो वंश ल्ह्योये. १७
 रंतीदेवने जन्म थयो, गर्गाचार्य वंश क्ह्या,

राज पांचालना कृपाचार्यने, द्रोणाचार्य कही रह्य. १८
 आवीसमे द्रुपद कहा, पछी अजभीरनो वंश जणो.
 तेमां जरासंध थया, पछी शंतनुनो वंश वभाणो. १९
 पांडव डौरवनो वंश कहि, पछी जरासंध वंश कहिये,
 त्रैविसमे आकी ययातीना, चार पुत्रनो वंश लहिये. २०
 तेमां यदुवंश थयो, मेधावि ऋषि जेमां,
 आवीसमे जहवनो वंशने, अकूरनो वंश तेमां. २१
 उग्रसेनने देवकनो, ते कहयो वंश,
 जेमां जेह वर्धुंन थयो, जेमां जल्मयो कंस. २२
 शुरसेननो वंश, जेना सुत वसुदेव,
 तेनासूतप्रकटया. श्रीकृष्णचंद्रज, नित्यप्रीणये सेव. २३
 वल्लभदास प्रभु गुणु गांधने, चित्तमां धरी दीजे,
 नित्य प्रति शोभा निरणीने, नयने रस पीजे. २४

दशम स्कंधनुं एकादश धोळ.

धोळ १३८ मुं.

श्रीलक्ष्मण सुत गुणु गांधये, श्रीवल्लभ परम उदार,
 श्रीविठ्ठल वरने समरिये, द्विजकुण धर्यो अवतार. १
 जेहना पह वंहन करी, भाग्यं ते वाणी सार;
 दश स्कंध हुडे धरी, अनुकंभ करुं उच्यार. २

અધ્યાય સત્યાસી એહના, ત્રણ મતાંતરના કેહેવાય,
સર્વ મત્તી કેહેવાય છે, નેવું તે અધ્યાય. ૩

નીરાધલીલા નિરૂપણ છે, પ્રકરણ પાંચ તે બાણી,
જન્મ તામસ રાજસ સાત્વિક, ગુણ પ્રકરણ વખાણી. ૪

જન્મ પ્રકરણ પેહેલું પેહેલે અધ્યાયથી,
ને ચાર અધ્યાય લગી એહ;

રાજ્યે પ્રશ્નપુછ્યું જ્યારે, શ્રીશુકદેવજીએઉત્તરદીધાતેહ

શ્રીવસુદેવજીને શ્રીદેવકીજીપરણ્યા, કંસરાયે કરી પ્રીત,
શ્રીસંકર્ષણ ગર્ભમાં પધાર્યા તે કહ્યું,

પછી પ્રભુ પધાર્યા ગર્ભ માંહે;

ત્યારે સર્વ દેવતા મત્તી, સ્તુતિ કીધી જઈ ત્યાંહે. ૭

ત્રીજે શ્રીકૃષ્ણજી જન્મિયા, મથુરામાં કારાગ્રહે,

શ્રીવસુદેવજીએ શ્રીદેવકીએજીએ સ્તુતિ કરીછે તેહ. ૮

પુત્ર લઈ શ્રીગોકુળ પધરાવ્યા, શ્રીજશોદાજીને અંક;

કન્યા લેઈને આવીયા, મનમાં તે થયો શંક. ૯

ચોથે માયા ઉડી ગઈ આકાશે, કંસને થયો પશ્ચાતાપ,

ત્યારે ખહેનનું સમાધાન કીધું, જોઈને સંતાપ. ૧૦

હૈત્યને તેડીને એમ કહ્યું, મારોને દુઃખ દેઓ એહ,

ખીજું તામસ પ્રકરણ છે, અઠાવીસ અધ્યાયમાં તેહ. ૧૧

એના તે ભેદ ચાર પ્રકારના, પ્રમાણ પ્રમેય કેહેવાય
 સાધન કૃણ એ ચાર છે, પ્રમાણ પેહેલું થાય. ૧૨
 પાંચમે શ્રીજનો જન્મ ઉત્સવ, વ્રજ પુણ્ય અંગતમાય,
 પછી કંસને કર દર્ધ, ઘેર આવિયા નંદરાય. ૧૩
 છઠે પૂતના મોક્ષ, સાતમે સંકટ ભજન જાણ,
 તૃણાવર્ત મર્દન વિશ્વરૂપ દર્શન, લીલા એહ વખાણ. ૧૪
 આઠમે ગર્ગાચાર્યે નામકરણ કીધા.
 ચૌરી લીલા ને મૃત્તિકા ભક્ષ,
 વિશ્વરૂપ દર્શન ફરી દેખાડ્યું, જનનીને પ્રત્યક્ષ. ૧૫
 નવમે ઉલુપલ બંધન દશમે યમલાભુવન ભંજન,
 નવકુખરમણિગ્રીવનો ઉદ્ધાર, એકાદશમે નંદગામ લીલા,
 વત્સાસુર બકાસુર વધ તે પ્રકાર. ૧૬
 પદ્માંતર કલ્પ ભેદના, ત્રણ અધ્યાયમાં વિરૂદ્ધવાઠ્ય જોહ,
 દ્વાદશમે અધાસુર વધ કર્યો, ત્રયોદશવાલમંડળી તેહ. ૧૭
 ભોજન શિક્ષામાં યેસી ભોજન કીધાં,
 બ્રહ્માજીએ હર્યા વત્સબાલ;
 ચૌદમે પ્રભુ લીલા જોઈ, બ્રહ્માએ સ્તુતિ કરી તતકાલ. ૧૮
 ખીલું પ્રમેય પ્રકરણ છે, તેના તે સાત અધ્યાય,
 દ્વાદશે વનહીડા કરી, પ્રભુજીએ ચરાવી ગાય. ૧૯

त्यां घेनुकासुरनो वध करी, विष जलथी राख्या सर्व,
त्रयोदशे काशी भई न झीधुं, विष दुर करी निवार्या भर्व. २०
यउदमे काशी रह्यो ज्यां, तेनो ते क्ह्यो प्रकार,
हावा नणनुं पान झीधुं, सर्वथी करी सार. २१

पंचदशे आणडीला करी, प्रभु झीरी यरावी गाय,
त्रीभक्तनु वर्युं न करी, पछी प्रलंभवध केहेवाय. २२

सोलमे हावाशि पान कर्युं वनथी पधार्या गेह,
सतरमें वर्षाक्तनु वर्युं न, शरदक्तनु वर्युं न तेह. २३

अष्टादशे वेणु गीत पछी, त्रीणुं साधन प्रकरणु केहेवाय,
चित्ते धरीने सांभलो, तेना ते सात अध्याय. २४

ओगळीसमे हेमंतक्तनु, कर्युं दात्यायनी प्रत ते जणु,
प्रजलक्तने वरदान दीधुं, लीला येह लण्णाय. २५

वीसमे ऋषिपत्नीनुं अन्न आरोग्या,

ऐकवीसमे इंद्रनो भेटयो यज्ञ;

लोमधराव्योश्रीगिरिराजने, प्रभुल्लयेकरी अनुरागरे. २६

अन्याश्रय दुर करावी, पोतानो आश्रय कराव्यो नाथ,

आवीसमे इंद्रकोप वृष्टिथी, राख्यो प्रज स र् साथ. २७

त्रेवीसमे येवुं प्राहम जेधसर्वने, आश्चर्यज्ञानपूर्वकथाय,

योवीसमे इंद्रस्तुति अलिषेक, गोविंढनामधर्युं केहेवाय. २८

पत्नीसभे श्रीनंहरायलनेवङ्गुपासथी मुकाव्याप्रणशशि,
 प्रणभक्तप्रह्लादहयमां, निगधाम देभाड्युं नमदीश. २६
 इल प्रकरणे ते कल्लुं योथुं, सात अध्यायमां तेह,
 छवीसभे वेणुनाह करी, प्रणभक्तने तेडाव्या येह. ३०
 रासलीला आरंभ करी, अंतरध्यान थया वभाणी,
 सत्तावीसभे प्रणभक्त लीला स्मरण करी,
 द्रुमने सुधि पुछतां इर्यं नशि ३१
 अङ्गुविसभे प्रणभक्त मली सर्वे कर्तुं गोपिका गीतगान,
 ओगणुतीसभे दीन थध इहन डीधुं;
 ततकाल प्यार्या लगवान. ३२
 त्रीसभे रास रमणु करी सुष ह्दिधुं, प्रणभक्तने नाथ;
 ऐकत्रीसभे नंहरायने सर्पहंशथी,
 मुकाव्या ते दीहुं सर्व साथ. ३३
 भलभद्रलनोरासवर्णुव्या, नेमांशंभयुडनोवधकेहेवाये,
 अत्रीसभेदीवसतापदुर करवा; प्रणभक्तयुगलगीत गाये
 गुणुगान निशदीन कइं, प्रभुये सहा मन आस,
 वल्लभदासप्रभुशोभानिरभी, भागेयरणुरणभांवास. ३५

દશમ સ્કંધનું દ્વાદશ ધોલ.

ધોલ ૧૨૧ મું.

- ત્રીજું પ્રકરણ તેતો રાજસ જાણો,
અધ્યાય અઠ્ઠાવીસ માંહે વખાણો. ૧
- તેના પણ ભેદ છે ચાર,
પ્રમાણ પ્રમેય સાધનફલ નિરધાર. ૨
- તેમાં પેહેલું પ્રમાણ પ્રકરણ કહેવાયરે,
તેના જાણિયે સાત અધ્યાયરે. ૩
- તેત્રીસમે વૃષભાસુર વધ કહિયેરે,
નારદે કંસને ઉપદેશ કર્યો તે લહિયેરે. ૪
- ચોત્રીસમે કેશી હૈન્ય વધ જાણીરે;
નારદે નંદવર ભવિષ્ય વાર્તા વખાણીરે. ૫
- તેના પછી વ્યોમાસુર વધ થયો તેહરે,
પાંત્રીસમે વ્રજ અકૂર કંસે મોકલ્યા એહરે. ૬
- પછી શ્રીકૃષ્ણ કુશાંગ પ્રશ્ન પુછ્યા જ્યારે;
છત્રીસમે શ્રીકૃષ્ણ અકૂર સાયે મથુરા પધાર્યા ત્યારે. ૭
- સ્નાનસમે મારગમાં દર્શન દીધું રે,
અકૂરે સાડત્રીસમે સ્તુતિ કરી સુખ લીધુંરે. ૮
- અડત્રીસમે મથુરામાં કીધું પ્રવેશરે,

रञ्जक भार्यो सुंदर धर्यो वेषरे.	६
वायकने दीधी प्रभु मुक्तिरे;	
दीधी भावी सुहामाने लक्तीरे.	१०
ओगणुयावीसभे कुण्जने दीधुं स्वइपरे;	
धनुष लंजन सांलघ्युं कंस लुपरे.	११
कंसने दुःअस्वप्न थाये छे भासीरे;	
रंगमंडपमां पधार्यां गिरिधारीरे.	१२
सात अंध्यायमां प्रभेय प्रकरणु थायेरे;	
यावीसभे कुवलयपीड वध कुडेवायेरे.	१३
रंगमंडपमां प्रभु पधार्यां न्यारेरे;	
जेने जेवा लाव तेवां दर्शन थयां त्यारेरे.	१४
परस्पर भणी महात्म्य वभाणैरे;	
येकतावीसभे मह्युद्ध थयुं ते टाणैरे.	१५
कंस भामाने भासीने रौण्यारे;	
माता पिताना अंधन जोड्यारे.	१६
मातापितानुं समाधान जेतावीसभे कीधुरे;	
उग्रसेनने राज ते दीधुरे.	१७
नंदादिहने प्रण भोकल्या नाथेरे;	
वसुदेवना गौहान देवराज्या हाथेरे.	१८

જન્મસમે સંકલ્પ કાષી હતો નેહરે;	
પ્રભુજીએ ગાય દોવરાવી નેહરે.	૧૯
અવંતિકા ગયા વિદ્યા ભણવા કાળેરે;	
ગુરુપુત્ર આણી આપ્યો મહારાજેરે.	૨૦
ત્રેતાલીસે ઉદ્ધવ શ્રીવ્રજ આળ્યારે;	
કુશલ વાર્તા કહી નંદ મન ભાળ્યારે.	૨૧
પ્રીતે વ્રજજનને ઉદ્ધવજી મળ્યા સહીરે;	
ચુમાલીસમે જ્ઞાન ઉપદેશ વાર્તા કહીરે.	૨૨
વચન આસક્તિનાં કહ્યાં વ્રજજનરે;	
શુદ્ધ સત્વ ઉપન્યુ ઉદ્ધવ મનરે.	૨૩
દષ્ટાંત ભ્રમરનું દર્દને કહ્યુંરે;	
તે સર્વે ભ્રમરચીતમાં લહ્યુંરે.	૨૪
પીસ્તાલીસમે કુળ્લ ઘેર પધાર્યા હરિરે;	
ત્યાંથી ફર્યા મનોરથ પુરો કરીરે.	૨૫
અકૂર પાંડવની સુધ લેવા ગયા તેહરે;	
છેતાલીસમે હસ્તિનાપુર આળ્યા અકૂર એહરે.	૨૬
સર્વને મહ્યાને સુધ લીધીરે;	
કુંતાજીએ દુઃખની વાર્તા કીધીરે.	૨૭
આવી સર્વ પ્રભુજીને કહ્યુંરે;	

પૂર્વાર્ધ સંપૂર્ણ ત્યારે થયું રે. ૨૮

વહ્નિભદ્રાસ પ્રભુના ગુણ ગાઉં રે;

શોભા નિરખિ પુલ્કી અંમ ન સમાઉ રે. ૨૯

દશમસ્કંધનું ત્રયોદશ ધોલ.

ધોલ ૧૪૦ મું.

સાધન પ્રકરણ અધ્યાય સાતનું તે ઉત્તરાર્ધમાં થાય છે,
સડતાલીસમે અધ્યાયે જ્જરાસંધનું યુદ્ધ થયું તે સતરે
વાર કેહેવાય છે. ૧

અઢારમી વાર યુદ્ધને વળી આવ્યો ત્યારે કાલયવન
આવ્યો ધંહાં,

ઢારકા સમુદ્રમાં પ્રભુ વસાવી સર્વેને મોકલ્યા ત્યાં. ૨

પછી પોતે પધાર્યા ત્યાં થકી મુલકંઢની ગુફામાં હરિ,

અડતાલીસમે કાલયવનને ભસ્મ કીધો મુચ્ચકંઢને વર

દીધો એણે સ્તુતિ કરી. ૩

ઓગણપચાસમે મુચ્ચકંઢ અદ્રિકાશ્રમ ગયા બલદેવજી

રેવતીજી પરણ્યા તે જાણિએ,

૩૬મણિનો સદેશો શ્રીકૃષ્ણજીને પહોંચ્યોપચાસમે ૩૬મણી

હરણ વખાણિએ. ૪

એકાવનમે યુદ્ધમાં શ્રીબલદેવજી જીત્યાહાર્યાતેરાજસર્વરે,

इकभभियानी मुछने भस्तकमुंडया श्रीकृष्णेभांड्योनिवदरि

गर्वरे. ५

त्यांथीश्रीप्रभुलश्रीदारका पधार्थाविधिपूर्वकविवाह कर्था,
भावनमे प्रद्युम्नल पुत्र प्रकटया शंभरहैत्ये ते हर्या. ५

युद्ध करी शंभर हैत्यने भारी राष्ठी रती लै घेर आवीया,
त्यारे सर्वजन जेवा मज्युं श्रीइकिमष्ठी मन लाविया.७
त्रेपनमे भण्डि प्रसंगमां लंभुवती सतलामा जे वर्था
इलप्रकरण अध्याय सातमां, योपनथी वर्णन कर्था. ८

प्रभु पांडवनी शुद्ध लेवा पधार्था त्यां सांभज्युं जे
सत्रालत भार्यो २६६,

शतधन्वाने भारीने भण्डि ते लीधी सत्यलामाने पुत्रे
सर्व वात कही. ९

सत्यलामानेआग्रहेश्रीकृष्ण पधार्था शतधन्वाने भार्यो
भण्डि मज्यो नही,

अपवाह थयो अकूरने तेडाव्या अपवाह गयो भण्डि
आव्यो तही. १०

पंचावनमे इंद्रप्रस्थ पधार्था श्रीकालिंदिल पण्यो ते कळुं
प्रांडव वननो दाह क्रीधो भित्रविदाने पण्योते लळुं. ११

सत्यालदानेसकभण्डापण्यो छपनमे लोभ भार्यो ते हरि,

સોત્ર સહસ્ર કન્યા રોકી હતીનેસર્વ શ્રીપ્રભુજીનેવરી. ૧૨
 સત્તાવનમે હાસ્યયુક્તનાં વચન તે તો રૂકિમણિને કહ્યાં
 પ્રતિઉત્તર ફરિ દીધા તેના તે તો સર્વ એ માંહિ લઘ્યા. ૧૩
 અઠ્ઠાવનમે સર્વસ્ત્રીને પુત્ર દશ દશ થયાછે તે જાણિયે,
 પટરાણી જે મુખ્ય આઠ તેના પુત્રનાં નામ વખાણિએ. ૧૪
 પ્રધુમ્ન પુત્ર શ્રીરૂકિમણીજીના તે ॥ સુત અનીરૂદ્ધ છે,
 મામાની કન્યા પરણી લાગ્યા ત્યાં તે કીધું યુદ્ધ છે. ૧૫
 ઐગલ્પસાઠમે શ્રીઅનિરૂદ્ધને ચીત્રત્રેખાએ હર્યા,
 શોણિતપુરમાં બાણાસુરની કન્યા સ્વપ્નાંતરમાંહે વર્યા.
 ત્યાં ઉષા હરણ કારણે પધાર્યા બાંધીયા નાગપાશ છે,
 સાઠમેબાણાસુરનોસંગ્રામથયોઅનિરૂદ્ધપરણ્યાપુરીઆશછે
 અનિરૂદ્ધજી પરણી પધાર્યા ગુણુ ગાન કરી ચીત ધારીએ,
 વલ્લભદાસ પ્રભુશોભાનિરખીને તનમનધનસર્વ વારીએ.

દશમ સ્કંધનું ચતુર્દર્શ ધોલ.

ધોલ ૧૪૧ મું.

ચોથું પ્રકરણ સાત્તિક એકવીસ અધ્યાયજી,
 સાત અધ્યાયમાં પ્રમેય પ્રકરણ પેહેલું થાયજી, ૧
 એકસઠમે કુપમાંથી કૂકલાસનો ઉદ્ધાર કીધોજી,
 તેના પુર્વ જન્મ વૃતાંત પ્રસિદ્ધોજી. ૨

- બ્રહ્મ અંશ કઠિણ ધણું તે લહીએજી,
બાસડે બલદેવજી વ્રજ પધાર્યા તે કહીએજી. ૩
- સર્વને મલી રાસ રમણ સુખ દીધુંજી,
શ્રીજમુનાજીનું આકર્ષણ કીધુંજી. ૪
- ત્રેસડે પાંડુક કાશીનો રાજા જોહજી,
તેનો પુત્ર સુહસણ વધ થયો તેહજી. ૫
- કાશીને ભસ્મ કરી છે જ્યારેજી,
ચોસડે બલદેવજી કપિ દ્વિવિહ માર્યો ત્યારેજી. ૬
- પાંસડે દુર્યોધનની કન્યા લક્ષ્મણા જાણોજી,
જાંબુવતીના પુત્ર સાંબ પરણ્યા તે વખાણોજી. ૭
- બલદેવજી વિવાહ થયો તે કહીએજી,
ત્યારે હસ્તિનાપુર વાંકુ કર્યું તે લહીએજી. ૮
- છાસડે નારહજી પધાર્યા શ્રીકૃષ્ણ ગેહજી,
ગ્રહસ્થાશ્રમ જોતાં થાક્યાં તેહજી. ૯
- સોલ સહશ્ર ઘર ફરીને જાયજી,
ગૃહ ગૃહ પ્રતિ નૌતમ લીસા થાયજી. ૧૦
- સડસડે પ્રભુજી આન્હિક વિધી કહીજી,
જેમ કરતા તેમ કહ્યું પ્રસિદ્ધ લહીજી. ૧૧
- નારહજીએ આવીને કહ્યું જોહજી,

- પાડવને રાજસુય મનોરથ થયો તેહજી. ૧૨
- સાધન પ્રકરણના અધ્યાય સાતજી,
અડસઠ પ્રભુજીને ઉદ્ધવજીએ કીધી વાતજી. ૧૩
- દુત અને નારદે કહ્યું તે ચિત્ત ધરીજી,
પાંડવ પાંસે ઇંદ્રપ્રસ્થ પધાર્યા શ્રીહરીજી. ૧૪
- ઓગણોતેરે રાજસુય યજ્ઞ નિમીત્ત દિશાઓ જીતીજી,
જરાસંધ મારી પુત્ર રાજ બેસાડયો કરી પ્રીતીજી. ૧૫
- અંધથી રાજ સર્વ મુકાવ્યાજી,
સીતેરમે વસ્રભુષણ ભોજન કરાવ્યાજી. ૧૬
- અભયદાન હઈ ઇંદ્રપ્રસ્થ પધાર્યા નાથજી,
ઇકોતેરમે યજ્ઞમાં શિશુપાળ વધ કરી રાખ્યો ચરણ
સાથજી. ૧૭
- બોહોતેરમે દુરીયોધન માનભંગ કારણ કહ્યુંજી,
ત્રોતેરમે શાલ્વ પ્રત્યુભનજીનું યુદ્ધ દારણ થયુંજી. ૧૮
- ચુમોતેરમે શાલ્વ માર્યો કરિ ગદા પ્રહારજી,
હવે સાત અધ્યાયમાં ફલ પ્રકરણ પ્રકારજી. ૧૯
- પંચોતરમે વીદુરથ અને દંતવક માર્યાજી,
પછી પ્રભુ મહાભારત યુદ્ધમાં પધાર્યાજી. ૨૦
- છોતેરમે બલદેવજી તીર્થયાત્રા કરી આવ્યા તે કહ્યુંજી,

- મહાભારત યુદ્ધ ત્યારે પૂરણ થયુંજી. ૨૧
- સતોતેરમે સુદામા સ્ત્રીની આજ્ઞાથી દારકા લા'વાડી ધોજી
અઠોતેરમે પ્રભુ પ્રસન્ન થઈ વૈભવ સુદામાને દીધોજી ૨૨
- ઓગણ્યા સ્ત્રીએ સુર્ય ગ્રહણ જાણી કુરુક્ષેત્રે પધાર્યાં એહજી
જગજન મહ્યા કુશળ પુછ્યા સમાધાન કીધા તેહજી. ૨૩
- એંશીએ પાંડવને મલી કુશળ વાર્તા કીધીજી,
પટરાણી સર્વેને દ્રુપદીએ પાણી ગ્રહણ વાર્તા પુઠી
લીધીજી. ૨૪
- એકાશીમે ઋષિ મુની પુજા કરી પ્રભુ મન લાવ્યાજી,
વસુદેવને નારહ પાસે જ્ઞાન ઉપદેશ કરાવ્યાજી. ૨૫
- યજ્ઞ કરાવી વીદ્યાય સર્વેને કરીજી,
પછી પોતે દારકા પધાર્યાં શ્રીહરીજી. ૨૬
- ગુણ પ્રકરણ પાંચમું અધ્યાયમાં છે એહજી,
બ્યાશીમે દેવકીજીના પુત્ર લાવ્યા તેહજી. ૨૭
- કંસે છ પુત્ર માર્યા તે જાણીજી,
પાતાલમાં જઈ બલીરાજ પાસેથી આપ્યા આણીજી. ૨૮
- સ્તનપાન કરી પુત્ર સ્વર્ગ પધાર્યા તેહજી,
દેવકીજી માતાના મોહ નિવાર્યાં એહજી. ૨૯
- ત્યાશીમે સુભદ્રાનું હરણ તે અર્જુને કીધુંજી,

મહુ શ્રુતદેવ જનક ઘેર પધારી સુખ દીધુંજી.	૩૦
ચોરાશીમે સર્વ ઋષિ મલી પરીક્ષા કરીજી,	
બ્રહ્મા વીણ્યુ દેવ તેમાં મ્હોટા શ્રીહરીજી.	૩૧
નિશ્ચે કરી એહ ઠરાવ્યું સહીજી,	
વેદ સ્તુતિ કરી તે પણ કહીજી.	૩૨
પંચાશીમે ભજન કેતું શ્રેષ્ઠ તે કહિજી,	
વૃકાસુરનું આખ્યાન કહ્યું તે લહિજી.	૩૩
લોકાલોક જઈ વિપ્રના પુત્ર મર્યા લાવ્યા તેહજી,	
અર્જુનનો ગર્વ નિવાર્યો,	
છયાશી અધ્યાય લગી ચરિત્ર કહ્યાં એહજી.	૩૪
સત્યાશીએ રાજનીતી ગ્રહસ્થાશ્રમ પ્રકારજી,	
ગણતા થાયે યાદવકુળ બહુ વિસ્તારજી.	૩૫
શ્રીવલ્લભજીના ચરણ કમળની આસજી,	
શોભા નિરખિ ગુણ ગાયે વલ્લભદાસજી.	૩૬

एकादशस्कंधनुं पंचदश धोळ.

धोळ १४२ मुं.

स्कंध એકાદશ માંહિરે, લીલામુક્તિ કહી;

પ્રકરણ બે છે એનારે, જીવ મુક્તિ બ્રહ્મ મુક્તિ સહી. ૧

જીવ મુક્તિ પ્રકરણ પેહેતુરે, તેના બેદ બે ભણીએ;

- અધ્યાય ઓગણત્રીસ લગીરે, એહ વખાણીએ. ૨
- એ તો સર્વ સંપૂર્ણ રે, એકત્રીસ અધ્યાય છે;
- બ્રહ્મભાવના અધ્યાયેરે, પાંચ કેહેવાય છે. ૩
- પેહેલા અધ્યાય માંહેરે, યાદવ કુલને બ્રહ્મ શાપ થયો;
- ખીજે વસુદેવજીનેરે, નારદે જ્ઞાન ઉપદેશ કીધો. ૪
- નવયોગેશ્વરનોરે, જનક ઘેર સંવાદ થયો જો;
- કવિને હરિ ખેડીરે, વચન કહ્યાં તે. ૫
- ત્રીજે અંતરીક્ષ પ્રબુદ્ધરે, પિંધપલાયન કહ્યું;
- બાવિહોત્રી મીલી ચારરે, કહ્યું તે એમાં લહ્યું. ૬
- ચોથે દ્રમિલ યોગેશ્વર રે, ત્રિગુણ અવતાર કહ્યા;
- ચોવીસ અવતારરે, એમાં વણુ વિ લહ્યા. ૭
- પાંચમે ચમસ કરભાજનનોરે, સંવાદ થયો તે જાણિયે;
- સાયુજ્ય મુક્તિ અધ્યાય ખેમાંરે, કહિ તે વખાણીયે. ૮
- છઠ્ઠે દેવતા સર્વ સ્તુતિ કીધીરે, યાદવને આજ્ઞા દીધી હરી
- ભાસ જઈ યજ્ઞાદિક કર્યારે, એ વાત સર્વે ચિત્ત ધરી. ૯
- ઉદ્ધવજી આવીને પ્રશ્ન કીધારે,
- સાતમે અત્રધુતનો ઇતિહાસ કહ્યો;
- ચોવીસ ગુરુનાગુણુ લીધારે, સજ્જ યદુનો સંવાદ થયો. ૧૦
- આઠમે નામે ચોવીસ ગુરુનું કારણરે.

દશમે ઉદ્ધવજીને જ્ઞાન ઉપદેશ તે;
 એકાદશમે ભક્તસેવા કરે, એને માયા બાંધે નહીરે. ૧૧
 દ્વાદશે સાધુ સંગતરે, એમાં એવું ભાષે;
 ત્રયોદશે તત્ત્વજ્ઞાન કરીરે સર્વાવિશે સમાન દષ્ટિરાષે. ૧૨
 ચતુર્દશભક્તિયોગઉત્કૃષ્ટકલારે, પછીધ્યાનનું સ્વરૂપકલું;
 પંચદશે અષ્ટા દશ સિદ્ધિરે, પ્રાપ્તિ થાયે લલુ. ૧૩
 વિભ્રુતીનું સ્વરૂપરે, સોતમે અધ્યાય જાણો;
 સપ્તદશે અષ્ટાદશેરે, વર્ણુશ્રમના ધર્મ વખાણો. ૧૪
 ભક્તિ યોમ યમનીયમરે, અધ્યાય ઓગણીસમે;
 જ્ઞાન કર્મ ભક્તિ યોગરે, વધિ લક્ષણ વીસમે. ૧૫
 વીધી નીષેધ કર્તવ્યરે, એકવિસ કેહેવાય છે;
 તત્ત્વનીશ્ચયાત્મકાદીકરે, બાવિસ અધ્યાયમાં થાય છે. ૧૬
 ત્રિશ્ચુ ગીતનું વર્ણુનરે, અધ્યાયે ત્રેવીસમે;
 સંખ્યયોગાદિ લક્ષણારે, વર્ણુન અધ્યાય ચોવીસમે. ૧૭
 પચીસમે યોગલક્ષણાદીરે, છવિસમે ઇલોપાખ્યાન સહિ;
 પુરૂપારાધન વીધીરે, સત્તાવીસમે અધ્યાયે કહી. ૧૮
 યોગાચારનું વર્ણુનરે, અઠ્ઠાવીસે કેહેવાય છે;
 ઓગણત્રીસમેયોગમાર્ગકહેરે, ઉદ્ધવજીબ્રહ્મ થાય છે. ૧૯
 બ્રહ્મમુક્તિ પ્રકરણઅધ્યાય બેનુરે, તેનાભેદ બેછેભણિયે;

ત્રીસમે મમતા ત્યાગરે,
 દારકાથી ચાલી ભામ લીલા કરી તે વખણિયે. ૨૦
 એકત્રીસે અહંતા ત્યાગરે, બ્રહ્માદીકે સ્તુતિ કરી;
 વલ્લભદાસપ્રભુશોભા નરખીરે, નીજધામ પધાર્યાહરિ. ૨૧

દ્વાદશસ્કંધનું ષોડશ ધોલ.

ધોલ ૧૪૩ મું.

એની ચાલ—સાહેલીરે શીખને નિરખીયે.

દ્વાદશ સ્કંધના અધ્યાય તેર છે,
 આશ્રયલીલારેપ્રકરણ પાંચતેજાણી, સદા ગુણ ગાઠએ ક્રુ
 એક લોકાશ્રય ખીજે વેદાશ્રય ભગવદાશ્રયરે,
 ત્રીજું પ્રકરણ વખાણી. સદા ગુણ ગાઠએ. ૧
 ચોથું શબ્દાશ્રય પાંચમું અર્થાશ્રય એ પાંચમાં રે,
 પેહેલું લોકાશ્રય એહ, સદા ગુણ. ૨
 પેહેલા અધ્યાયમાં રાજ થયા તે કહ્યા,
 ખીજા અધ્યાયમાં રે અગલ થાશે તેહ સદા ગુણ. ૩
 ખીજું પ્રકરણ વેદાશ્રય અધ્યાય ત્રીજેથી,
 તેમાં યુગયુગનારે સર્વ ધર્મ કેહેનાય, સદા ગુણ. ૪
 ચોથે યુગયુગનાં લક્ષણ કહ્યાં,
 પ્રલયકાળનુ રે એમાં વર્ણન થાય. સદા ગુણ. ૫

- ત્રીભું પ્રકરણ ભગવદ્દાશ્રય,
ત્રણ અધ્યાય એમાંપુરણે ભગવદ્દાશ્રય જાણુ. સદા. ૧
પાંચમે પ્રમાણુ લક્ષણુ પરિક્ષતને સર્પ હંશ કર્યો,
છે પરિક્ષતનેરે મોક્ષ થયા નિર્વાણુ. સદા ગુણુ. ૭
- સર્પયજ્ઞ વેદ સંખ્યા વર્ણુન તેહ;
સાતમે પણ વેદસંખ્યા વર્ણુન તેહ. સદા ગુણુ ૮
- ચોથું પ્રકરણ શબ્દાશ્રય અધ્યાય;
ત્રણનું એતો શ્રીભાગવતનુંરે;
આશ્રય કરવો એહ. સદા ગુણુ. ૯
- ભગવત્સ્વરૂપ શ્રીભાગવત છે;
ભાવે કરીને ક્રીજે નીત ગાન. સદા ગુણુ. ૧૦
- આઠમે અધ્યાયથી માર્કંડેય આખ્યાન છે,
નવદશ લગીરે માર્કંડેય આખ્યાન. સદા ગુણુ. ૧૧
- એકાદશમે સૂર્ય દ્વાદશ કહ્યા,
દ્વાદશે પુર્વ કથારે સક્ષેપે કેહેવાય. સદા ગુણુ. ૧૨
- ત્રયોદશમે પુરાણુ સંખ્યા કહી;
કૃલસ્તુતિ પણુરે એમાંહે થાય. સદા ગુણુ. ૧૩
- નિબંધોક્ત સર્વ આખ્યાન કહ્યાં;
શ્રીમહ્ભાગવતે મહિમા અપરંપાર, સદા ગુણુ. ૧૪

વહ્નભદ્રાસ પ્રભુ શોભા નિરખીને;

ગુણ ગાઉંરે જાગીં બહીહારી.

સદા ગુણ. ૧૫

ઈતિશ્રીમદ્ભાગવતનાં ષોડશ ઘોળ સંપૂર્ણ.

મન પ્રબોધ.

કક્કો.

ઘોઠ ૧૪૪ મું.

કક્કા કોટિ કારજ છાંડીનેરે, ભજી લો શ્રીકૃષ્ણ કૃપાળ;
 નહિંતોપાછળપસ્તાવોથાશેરે, આવીજશે અચાનકકાળ. ૧
 ખખ્ખાખોટું સહુ શ્રીહરિવિનારે, આદીમધ્યેઅંતેદુઃખરૂપ;
 અનુભવીવાતકહું છુંહું ખરીરે માટેસમરો શ્યામસ્વરૂપ ૨
 ગગ્ગાગુરૂહરિહરિજન એક છેરે, રખે રાખો મનમાંભ્રાંત;
 સેવાસાચો સ્નેહ વિવેકશુરે, સર્વે શાસ્ત્રનું એજસિદ્ધાંત. ૩
 ધધ્ધા ધડી લાખેણી જાલ છેરે, જેતું જાણી શકેતો જાણ;
 હરીભજવાનો અવસર નહિ મળેરે, ફરીથાયછેમ્હોટી હાણ. ૪
 નન્ના નીર્ભય પદ નંદલાલનુરે, એ થકીસૌ ઓછુંજાણ;
 પક્ષરાખીનેવચનવદતો નથીરે, મનેમાતપિતાની આણ. ૫
 ચચચા ચતુરતુંને ત્યારેકહુંરે, ચિત્તચરણચતુર્ભુજ રાખ;

[નત્ય સેવા સ્મર્ણ સત્સંખ્યમારે, રડીકૃષ્ણ તું ભાખ. ૧
 છઠ્ઠી છેલ છમીના લાલશુરે, શીઘ્રે જોડે સાચી પ્રીત;
 કરતવ્ય કાંઈ પછી ત્હારે નથીરે ત્હારી સર્વે વાતે જીત. ૭
 જઙ્ગાજમજીવન જાણ્યા નથીરે, જાણ્યું સર્વેનોયેતું અજાણ્યુ
 પ્રેમે પુરુષોત્તમ પુજ્યા વિનારે, થયે પંડિતનહિકશ્યાય. ૮
 ઝઙ્ગાઝપટ કરી હરિ ગાઇનેરે ફરી મળવો નથી આદિન;
 રંકનેલંકમગીજેમહુટવારે, તેમ તુને મળ્યું એ ધન્ય. ૯
 ટફોટોપી તિલકમાળા ધરીરે, તોયેતજ્યાંનડી કપટ કુટવઃ
 વૈષ્ણવવેશવરીવાહીવિશ્વનેરેક્ષણું ક્રીધી નહીંહરિસેવ. ૧૦
 ઠહા ઠાસાં થોથાં સંસારનાં રે કુટે કંઈયે ન આવે પાર;
 અમુલખ અવસરએજેજાણ્યોરેવેહેલોભજીનેનંદકુમાર. ૧૧
 ડહા ડાહ્યો ડયો સંસારમારે, તેણે શું સર્વું તારૂં કામ;
 મારખાતાંમહોંડુંભાંગી જશેરે, માટેભજીનેસુંદરશ્યામ. ૧૨
 ઢહા સુંઢણ શ્રીહરીમાઇનેરે, કયાંહાંજગીઠણુકાશેઆડોર;
 થાકયા જમકિંકરતુંઝડતાર, તોયે તુંનવશાકયોનડોર. ૧૩
 રેણારાજપાટધણાંભોગવ્યાંરે, ધણાંભોગવ્યાંનકંનાંદુઃખ;
 જાણેનોમાક્રીકાંઈરહીનથીરે, હવેતોહરિભજીયાયહુખ ૧૪
 તપ્પીતું ત્હારૂં ચેત્યો નહીરે, શિષ્યો સર્વ અવસરનેકાજ,
 સુખજ્ઞાન ખતાવે અન્યનેરે, તુમાં અંધારૂં ઝાઝ. ૧૫

थञ्जास्थावरजगमसर्वमां रे, नखीलेनेश्रीहरिनो अंश;
 मनकर्मवचनेदया सौ परधरोरे, रणेकरताडोधनोध्वंश. १६
 हृष्टा दोष सर्व नीजमां लहारे, नखो सामा सर्वने शुद्ध;
 अन्यनोअंतर गुणनाणियेरे, येछेभवतरवानी पु. १७
 धद्धा धीक धीकधनढंग नखनेरे, धीकविधाधिकस्त्रीधाम,
 स्त्ररूपसुधडाधीकवैभवसङ्घुरेत्तहारानेनभज्याधनश्याम;
 पया पोथां लणी पंडीत थयेरे, वलुं पुनयो जममांहे;
 जगतना पुज्यनेतें पुज्यानहीरे अद्याताहेकाणुं कयांढ.
 इङ्गारेरो षडयो अवतारनोरे, ज्यारे गाया नही गोविंढ;
 येजेभोयो दुर्लभदेहमानवीरे, ताङ्'डि'धु' कर्म मतिमंहर०
 अज्जाभापत्तारो त्रिभुवनपतिरे, नेनेधेर त्रिलोकनुंराज;
 पुत्रपणुंज्यावीनेसेवोपितारे, वीनासारेसर्थासङ्घकाज. २१
 ललाललक्षितकरी लमवतनीरे, तेनुं धनलाज्यभवमांय;
 धश अनंत कोटि अह्लांडनारे, सहा रहे ते जन त्यांढ. २२
 मग्गा भ्हाटाथी भ्हाट्टं'तालुने, कणीमांश्रीकृष्णुनुं नाम;
 साधनसर्वतणुं ऐशिरोभणीरेश्रमविनामणे धनश्यामर३
 यज्ञा यत्ने प्रयत्ने नासनेरे, रहेने तमे हूण्टसंगथीहर;
 लाव लक्षित हरि लुलावशेरेक्षणुमां यावी करशे सुर. २४
 रज्ञे रसिक शिरोभणी श्यामसुरे, तुंने लागे सायोरंग;

स्वेनेसुभ आवी भजेरे, त्हाइं दुःख सर्व थाय लंग. २५
 लक्षा लोक तथा परलोकभारे. सुभ श्रीहरिसभरेथी थाय;
 कृष्णकृपा पापे कांछनाभनेरे. भीष्म करीये काटिउपाय. २६
 वद्वीवातसिद्धांतनीसुणीकड्डुरे, न्णुसहुथीअडा विश्वास;
 तेह्हेहनेश्रीहरीउपरथयेरे, तेतोशिरोभणी वल्लभहास.
 सस्सा सार सर्वनो अहेछे रे, करवोसायोसहा सत्संग;
 नीचनीरअतिनगरगलीतणुरेनुवोगंगभणेथायगंग. २८
 ह्णु हाथधसीश पाछणथीरे निश्चे पणपणभां पस्ताधश;
 पायलागीकड्डुं पासव पाथ सरे, लल्ले श्रीअविनाश. २९
 अयातुं तेअनेकवातनीअेककड्डुरे, नेथीथायअतिआनंह;
 कांछभ्राणी तेकलपावीशभारे, निशहिनगाअेतुं गोविं. ३०
 कक्केअलौकिकभनप्रयोधनोरे, नेकांछशिषेसांलणे ने आय.
 कहेहयोहासश्रीवल्लभदेवनोरेत्तेनांसहुकारअसिद्धथाय. ३१

श्री गोकुलचंद्रमाजीनुं धोळ.

धोळ १४५ मुं.

श्रीगोकुलचंद्र लागोछे वहाला;

भाहीरे नेछ नेन तथा व्याणा

श्रीगोकुल. १

वहालारे तभारी नेन कटारी वांछी;

अेतो भारे काणजे वागी,

श्रीगोकुल. २

- આપ વિના કૃષ્ણા તે કાણ કરે;
ઠાલા રે પાત્રમાં રસ રે ભરે. શ્રીગોકુલ. ૩
- ચરણકમળની છું અલિલાષી;
દીનેમાંહે લલિત ત્રિભંગી ઝાંખા. શ્રીગોકુલ. ૪
- ચરણ નખ ચંદ્ર પ્રકાશ જ્ઞેષ્ઠ;
તેનેરે તેજે મહન રહ્યો મોહી. શ્રીગોકુલ. ૫
- નેપુર ધુની તાન સહીત બાજે;
તેને રે નાદે કામદેવ લાજે. શ્રીગોકુલ. ૬
- ચરણ કટી ગ્રીવા નમીત ક્રીધાં;
કારણ રસ દાન ભક્તને દીધાં શ્રીગોકુલ ૭
- ચરણ લગી પરસી છે વનમાળા;
કામણગારા દીસોછો ન દલાલા. શ્રીગોકુલ. ૮
- ચરણ દક્ષિણ મર્યાદા લોપી;
તેને મન સ્થીર થયાં ગોપી. શ્રીગોકુલ. ૯
- પીતાંબર સોહીએ છે સાઈં;
ચોર્યું ચીત્ત પ્રાણવતી મહાઈં. શ્રીગોકુલ. ૧૦
- સુથન કટીકાછની છે ભારી;
મુકુટની લટકપર જાઉં વારી. શ્રીગોકુલ. ૧૧
- સદા રસ રાસ મધે રમતા;

એતો પ્રભુ નિજજનને ગમતા. શ્રીગોકુલ. ૧૨
 વર્ણવ્યું સ્વરૂપ સુક્ષ્મ રીતે;
 કૃપા કરો ગાઘું પુરણ પ્રીતે. શ્રીગોકુલ. ૧૩

ઘોઠ ૧૪૬ મું.

મથુરામાં મોહનલાલ નહીં દહિં જીવાને;
 તમે શાને વધાર્યા વહાલ અમને વહાવાને. ૧
 કાનુડા કપટી શુ કોલ દોહો અમનેરે;
 જુઠા નવ ખોલો ખોલ વાઈં તમને રે. ૨
 માહારા રૂદિયા ઉપર આજ રથ નવ ખેડોરે;
 રઢીયાળા રસિયા નાથ સાથે તેડોરે. ૩
 અમો અખળાના શયુગાર કધપેરે ધરીયેરે;
 એનુ નથી કોઈ સંસાર જોઈને ઠરીયેરે. ૪
 અકૂરને લાગુ પાય હરીને વારોરે;
 કોહો હરિ વિના કેમ જીય અવસર મ્હારો રે. ૫
 મામાજીને શું કાજ તેડવા સાથેરે;
 હરિ રથમાં ખેઠા જીય હજાધર સાથેરે. ૬
 અકૂરનો ભાગ્યો ભેદ જુમના ઘાટેરે;
 કુખ્જના પુર્યા કોડ અંહન માટેરે ૭
 પુતનાના સોખ્યા પ્રાણુ ગોકુલ ગામ્બેરે;

મામાને માર્યો ઠાર મલને ઠાંમેરે.	૮
વાસુદેવના કાપ્યા બંધ વાસમ વલીયારે;	
માર્યા સેવકનાં કાજ ત્યને પડીયારે.	૯
ધન્ય ધન્ય એ પ્રજની નાર ધન્ય એ વેડીરે;	
ઉદ્ધવનાં ઉતર્યા માન માયા મેડીરે.	૧૦
કૃષ્ણહાસના જીવન પ્રાણ મહા રસ ગાયરે;	
તેના જન્મ જન્મનાં પાપ સર્વે જાયરે.	૧૧

ધોલ ૧૪૭ મું.

પ્રજવાલુરે વૈકુંઠ નહિ આવું, મને ન ગમેયતુલુંજથાવું;
 ત્યાં નંદકુવર ક્યાંહાંથી લાવું. પ્રજ વાહલુરે. ૧
 સોહીયે લલિતા વવેણીમાં રે ગીરધારી;
 સંગે સોહીયે જ્યાંહાં રાધે પ્યારી;
 તે વિના આંખ ન ઠરે મહારી. પ્રજ વહાલુરે. ૨
 ત્યાંથી શ્રી જમુના ગિરિવર છેએ નહીં;
 મુને આસકિત છે ઘણી બેહેની;
 તેવિના માહારો પ્રાણ પ્રસંનરહે નહીં પ્રજ વહાલુરે. ૩
 ત્યાંહાંશ્રીવૃંદાવનરાસનહી. વૃજવનીતાસંગવિલાસનહીં;
 વિષ્ણુવેણુ વાયાનો અભ્યાસ નહીં. પ્રજ વાહલુરે. ૪
 વૃક્ષે વૃક્ષે વેણુકાધારી, પત્રે પત્રે હરિભુજ ચારી;

એવાં રત્નુરત્નુ શું સંગતી ભારી.   વ્રજ વહાલુરે. ૫
 એવાવિશ્વશિવસખીરૂપથયા, એવારત્નુરત્નુનેરસનારે રહ્યા;
 ઉધવ સરખા તે ત્રણ કૃષ્ણ થયા.   વ્રજ વહાલુરે. ૬
 સુખસ્વર્ગનું કૃષ્ણવિનાકડવું, મને ગમેબ્રહ્મસહનઅડવું;
 ધીક જન સુખ પામી પાછું પડવું.   વ્રજ વહાલુરે ૭
 શું કરુંશ્રીજીસહુજપામી, તેમાં નહિં આપણોએસ્વામી;
 મારેદાસપણામાં હવે શી ખમી.   વ્રજ વહાલુરે. ૮
 વ્રજજનવૈકુંઠ સુખ જ્ઞેઘવળીનગમેનો બ્રહ્માંડમારેમલી;
 એવાસ્વરૂપાનંદ અતીશે ગળી.   વ્રજ વહાલુરે. ૯
 ગુરૂ બળેગોકુલવાસીયઘશું, શ્રીવલ્લભશરણેનિત્યજઘશું;
 દયા પ્રીતમ સેવી રસજશ ગાઘશું.   વ્રજ વહાલુરે ૧૦

ઈતિ શ્રીધોળ સંપૂર્ણ.

अथ वैष्णवके नित्य नियमके रसिक पद संग्रह.

॥ अथ श्रीगौवर्द्धनवासि ॥

श्रीकृष्णायनमः श्रीगोपीजनवल्लभाय नमः

श्रीविठ्ठलेश्वरसद्गुरवे नमः

साप्ती.

१ अंक, २ सप्त, ३, २ स, ४ द्रष्टुं, ५ दशान, ६ मनयभिलाष;
७ पूर्णुं ८ लोक, ९ मन्मथ, १० रटाणु, ११ कुंजसहन, निजभास;
श्याम गिरिवरधरणु, गोपीजन चित्त चोर;
प्रणराज कुंवर अयमे असो, सुंदर नंद क्रीशोर.

राग—गोडी पद १ छं.

श्री गोवर्द्धनवासिसांवरेलालतुभविन रह्यो न जय हो;
प्रणराज लडतो लाडीये, धुं
१ अंक चित्ते मुसिकायके लाला सुंदर अहन दीभाय,
लोचन तत्रपे भीनक्यांलाल पलछिन कल्प विहायहो. १
२ सत्य स्वर अंधान सों लाल मोहन वेषु अलग

सुरत सुहाध आंधीके नेक भधुरेभधुरे स्वर गायहो. २
 ३२सिक रसीली ज्योलनी लाल गिरि यद्विगैयां पुलाय,
 गंग पुलाध धुंभरी नेक उंची टेर सुनायहो, श्रीगो. ३
 'द्रष्टिपरे' ज् दीवसते लाल तभते इये नहि आन,
 रजनी नीह न आवही मोहि विसर्योभोजनपानहो. ४
 'दर्शनकों नयनां तपे लाल वचन सुननकों कान,
 मिलिवेकों हीयरो तणे भेरे ज्यके ज्वन प्राणहो. ५
 मन अलिवापा व्है रती लाल लगत नयन निभेष,
 ऐकटक टेषुं आवतो ध्यारो नागर नटवर भेषहो. ६
 'पुणु' शशी मुअ टेषके लाल यित्त योंटयो वाही डार,
 इप सुधारस पानके लाला साहरयद्रकोरहो श्रीगो. ७
 'लोक लाज कुल वेहकी लाल छांटयो सकल वीवेक,
 कमलकलीरविज्योअठे लालक्षणुक्षणुं प्रीती विषेहो. ८
 'मन्मथ कोटिक वारनेलालहेपी उगमगी यात्र,
 युवतिजनमनइंहनालालअं पुजनयन विशालहो. ९
 'यह रठ लागी लाडीले लाल जेसें यातक मोर,
 प्रेम नीर अर्षायके लाल नवधन नंहकीशोरहो. श्री. १०
 'कुंजभोवनकीडाकरे लाल सुअ निधि महन गोपाल,
 हभ श्रीवृंदावन मालतीतुभोगीअमर लुपालहो. ११

युगयुग अविचलराष्ठीये लाल यह सुभ शैल नीवास;
श्रीगोवर्द्धनरूपे अलजययतुर्भुज हासहो. श्रीगो. ७

साप्ती.

यह मेरे अलितापहे, पुरो नंदकुमार;
यह छप्पी परकोटीकवारणे, तनमन प्राणुआधार. १
कहा कहु रसना ऐकहे, नही लक्ष करौड;
कैसे करके वर्णवुं, हास सह करजेड. २

अथ श्रीजमुनाजीकी आरती.

आरती पद २ जुं.

जय जय श्रीजमुना मा, (२)

जोतां जन्मसुधार्यो. धन्यधन्यतमोधन्य; जय जय. १

शामलडी सुरतमुरतमाधुरीमा, प्रेम सडीत पठराणी;

परकमे पुरां मा; जय जय. २

धेवर वन आढ्यां मा (२) गंभीरे धैर्यां मा (२)

सुहडी ऐ यटकाणां पडेयां ने लडेयां; जय जय ३

सुज कंकण इडां मा, (२) गुजरीयो सुडीमा (२)

आनुअंधने ऐरभा, पढांयी रत्नजडीत; जय जय. ४

आंजरने अमकेमा, (२) विंछीयाने उमके मा, (२)

તુપુરને નાદે મા, ધુધરીતે વમકે; જ્ય જ્ય. ૫
 સોળે શણુગાર સજ્યા મા, (૨) નક વેસરમોતીમા, (૨)
 આભરણુમાં ઓપોછો, દરપણુ મુખ જેતાં. જ્ય જ્ય. ૬
 તટ અંતર રૂડાં મા, (૨) શોભીત જગ ભરિયાં મા, (૨)
 મનવાંછીત મોરલીધર, સુંદર વર વરીયાં; જ્ય જ્ય. ૭
 લાલ કમલ લપટાણા [૨] જેવાને ગયાતાં મા, (૨)
 કહેમાધવપરિક્રમા, વ્રજનીકરવાનેગયાતાં; જ્ય જ્ય. ૮

આરતિ—લાવણી પદ ૧ જું.

દુઃસ્વભાવથી છતાંડો દુરમતી ટાળો માણ;
 શ્રીગોપીજન વહ્નભચતીવહ્નભમુનેકરોશ્રીયમુનાણ. ટેક.
 અખંડ અનપાયની આપો મા સુહૃદ પ્રેમ ભકિત,
 પ્રપ્રંચ વિસ્મૃતિ પુર્વક દો મા શ્રીકૃષ્ણાસકિત;
 માનસી સેરા મુખ્ય વ્યસન દો શરણાંગત સાચી,
 શ્રીકૃષ્ણ કૃપાએ તુંદો દીનતા નહિ કિંચિત કાચી;
 દૃઢ આશ્રય શ્રીવહ્નભવરનો અચરીત ગુણ ગાઉં,
 સતત રહે શ્રીકૃષ્ણ નામ મુખ દુઃખી નવ થાઉં;
 આપ સમાગમથી મા સકળ સિદ્ધિ દે ગંગાણ. શ્રીગો ૧
 કામ ક્રોધ મદ લોભ મોહ મત્સર કરો દુરા,
 શ્રી કૃષ્ણ મીલનમાં અંતરાય જે તે કરીયે ચુરા;

અસુર દુષ્ટ કલ્પીકાલ કર્મ પ્રતિબંધક ભય યાગો,
 કુતર્ક કુભાવ કુવાપના કુકૃતિ ઝટ યાગો;
 દુઃસંગ દોષ મને જળ પંકજ પ્રમાણ નવ વાગે,
 બલી વિભીષણ પ્રહ્લાદની પેરે ભય પામી ભાગે;
 કરો કૃપા એવી થૈ મુજપર ખીરહ બાગ રાજી. શ્રીગો.૨
 મારી ચુરણ કરો સહુ ચિંતા જનમ મરણ ભય કાપી;
 માયા મોહ થકી મુકાવો નિજનંદ આપી;
 સાધન ધર્મ ન કિચિંત છે અનુચિત કૃતિ તનમનની
 સેવાને સ્મરણ તમારૂં કરવા અશક્ય છઉં જનતી;
 જેવો તેવો હાસ ક્ષમા અપરાધ કરો મા એ,
 કુપુત્ર તો કદી હોય એ કુમાતા કદાપિ નવ થાયે;
 શરણ પડ્યો સંતાપ હરો મા વિનતી કરૂં ઝાઝી શ્રીગો.૩
 તુર્ય પ્રિય શ્રીકૃષ્ણ વલ્લભા યમુને જગ માતા;
 નર્ક નિવારણ યમ ભયહરણી ભવ તારણી ક્ષાતા;
 સકળ પાપ સંતાપ નિવારણ અતિ અદ્ભુત કરણી.
 શ્રીવલ્લભ શરણાંગત લહિ મારી પુણું કરો તૃણ્યા;
 જીમલ રૂપ મુજ રૂદે વસાવો કૃપા કરી કૃણ્યા;
 હાસ હયો મારો સુત શ્રીમુખ કહો ગાજી. શ્રીગો. ૪

आरति-पद ४ थुं.

जय जय महाराणी जमुना, जय जय पटराणीजमुना.
सुंदर सतवादी नार, तप करी प्रभुने आराधीया;

प्रीते परश्या मोरार.

जय जय. १

सूरज देवतानी दीकरी, वेह पुराणे वभाण;

लाधने वहातीरे जेनडी पसली आपीउे मार. जय. ३

इपे इडां जण शामणां, वेगे यासे गंभीर;

तीरे तोरंग आपतां प्रज वंध्यो वीस्तार.

जय. ३

अरणा योणीने चुहडी, उरपर लटकता हार;

कंकण कुंडलनेटीलडी सज्या माये सोणे शणुगार. ४

वृंहावन वींटाउ रछुं, मथुरा जण स्थण आधार;

गोकुण महावन पासे वस्यावहातोमहारो नंहुकुमार. ५

जण यमुनानां जीवतां तुटयोनवसर हार,

मोती सर्वे वेराठ गया, हीरले! लज्योउे हाथ. जय. ६

राम घाट श्यामघाट ठकराणीघाट, भीज घाट अपार;

अन्तणे अधर्मी नाही गया तेनो माये कर्यो उद्धार. ७

अडुवीश कुंड उज्वल थया, लाधनोभाज्योभणुकार,

पराकमे गेत्त यज्ञावीयां, प्रजभांडीधो विस्तार. जय. ८

नाह्य गाय पयमान जे करे, तेने जमनो नही भणुकार;

करजेडी कळे वल्लभदास नाहाजे वारंवार. जय जय. ९

राग काफी पद ५ मुं.

श्रीजमुना नाम संभारे, जे कोध श्रीजमुना नाम संभारे;
 ताको दर्शस्पर्श कोध करही, चाहीकोवे तारे. जे कोध. १
 भक्तिको भक्ति भा अर्णी-शके कोउ, यम हाडा कहि हारे;
 यत्रुलुग प्रलु गिरिधरलु लालको,
 नित्यप्रति वहन नीहागे जे कोध. २

राग काफी-पद ६ तुं.

श्री सर्वोत्तम जप नित्य करना हो. (२)
 सकल शास्त्रोको सार अहिहो,
 त्रिविध ताप सभ अघ हरना हो. श्रीसर्वो. १
 पुष्टि पदार्थ याही ते पैयत,
 याही ते भवसागर तरना हो-
 रंगीले त्रिकभ प्रिय लडिं अलिहारी,
 काणहंडसे ना डरना हो. श्रीसर्वो. २

राग काफी-पद ७ मुं.

करीये श्रीसर्वोत्तम रस पान, (२)
 प्रशंसा करी शके कोन कवि ऐसेो,
 श्रीभुष करत वभाणु. करीये श्री. १

अतीशे कर्णा करी आ कलिमे,

दीयो हैवी जवनको हानः

ऐक ऐक अक्षरहे अधराभृत,

गुप्त रहस्य गुण गान.

करीये श्री. २

अर्ध नीमेष विलंभ न करीये,

रेन हिवस आठो नमः

रसिक प्रितम नके रंग रंग्यो,

सोहे भक्तनीधान.

करीये. ३

श्रीनाथजी तथा सात स्वरूपके पद.

श्री नाथजीको पद-राग विलावठ पद ८ मुं.

देख्योरे में स्याम स्वरूप,

टेक.

वामभुजडिये करगीरिधर, हक्षिण कर कटिधरतअनुप. १

मुष्टिका आंध अंगुष्ठ दीपावत, सन्मुख हष्टि सुहास;

यरणु कमल युगल समे धरके, कुंजदाहन मन लास. २

अति रहस्य निकुंजका लीला, इहय स्मर्तुं कीजे;

द्वारकेश मन वचन अगोचर, अर्णुकमल चित्तदीजे. ३

(१) श्रीनवानितप्रियाजीको पद ९ मुं.

नंद आंगन हीडत सुभरूप;

टेक.

गौरवर्णु हक्षिण करमापणु धुटइन अलत अनुप. १

मम युवतीप्रतिबंध नेक नहिं, सभदेभत उरलावे;
 द्वारकेश प्रभुकुं ले गोपी, तनकी ताप नसावे. २

(२) श्रीमधुरेशजीको पद १० मुं.

सभ मज्जे २सइप स्वइप टेक.
 चार भुज चारोंकर आयुध, कमल स्वामिनी इप. १
 यह तेज अंद्रावलिलुके, शंभ श्रीयमुना न्णो;
 महाकुमारी स्याभवर्ण वपु, द्वारकेश मन आणो. २

(३) श्री विदुलनाथजीको पद ११ मुं.

देभ्यो अहभुत इप सभरी, सुर सुताके साथ;
 चिवश लयेदेभकर सुंदर कटिपर रहीगयेदोडि हाथ. १
 ताते गौर चित्रस्यामलतन, उपमा कहेतन आवे गाथ;
 द्वारकेश प्रभु यह चिधदेगे, भैतोकरलियो जन्म सनाथ २

(४) श्री द्वारकांनाथजीको पद १२ मुं.

आज हरि विहरत कुंज निकेत;
 दुर्लुम आययुगलहगभीये, प्यारी जियउपज्यो हेत. १
 हस्त कमल तारीदे मोहन, दोडि भुजरस उर लेत;
 द्वारकेशप्रभुश्याभवर्णवपु, अहभुतललोपन्योसंकेत. २

(५) श्री गोकुलनाथजीको पद १३ मुं.

मज्जपति तुम भीन डोन करे, टेक,

उतमधवाकोमान भंगकर छत ब्रह्मगोपिनगोपलरे. १
 वेणुं भलवत करपर भीरीवर, वाम लुल्लभेशंभ धरे;
 द्वारकेश प्रलुगौरवर्णवपु, निगसेप्रशंसित विपतहरे. २

(६) श्रीगोकुलचंद्रमाजीको पद १४ सुं.

अंग छभि निर्भत लज्ज अनंगे १क.
 अरणु कटि श्रीवकुं नभीतकर,
 नंह सुत देत रस हान लडीत त्रिभंगे. २
 पुष्टि पंथ स्थाप भर्याह उल्लंघ कर.
 अिन्ह प्रकटीत विविध अंग अंगे;
 प्रेम आसकित स्नेह मुर्छा विवश,
 विविध परि वेष लये संगे. ३
 श्याम सुकुमार तन चीतवन लडीत,
 अवनिपर लटक लभ यलत तभ मान भंगे;
 परम मोहन द्वारकेश भधुर अती,
 गोकुलाधिश उच्छडीत तरंगे.

(७) श्रीमदनमोहनजीको पद १५ सुं.

वेणुं भलवत सुंदर वहन,
 सुनतहीं तें हौर आध पुछतहें, कथों छांडयो सहन. १
 धर्मछांडनीलधर्म कीयोहम, तुमक्योंगौरभरे नंहनंहन

द्वारकीशके प्रलुहमसभजनतन्यायकहतहोमन्मथकंहन. २

धति श्रीसात स्वइपके पद समाप्त.

राग जंगलो पद १६ मुं.

श्रीकृष्ण मथुरां असके गोकुलको आवनो छोड द्वियोटेक.

जयते प्रज्ज्जसासत त्याग कीयो,

गडिवनको यरावनको छोड दीयो;

जयते कुज्जको संग कीयो,

पन घटको आवनो छोड दीयो, १

कंसकुमारीभये महाराज्जगडीयनअथडानोछोडदीयो;

जलीत कीशरीकेरंगभीने गोपीसें नेह छोड दीयो. २

राग जंगलो पद १७ मुं.

कज्जुं सुध करत गोपाल हमारी,

टेक.

जयते प्रज्ज्जसासत त्याग कीयो, गौवननेयारे छोड दीयो १

वसुदेवज्जके पुत्र कहाये, हम धनहोके धार्ध भये;

सूरदास प्रलु गोकुल प्रकटे, लक्ष्मणके सुपदाध. २

राग जंगलो पद १८ मुं.

कछु दोष नडी मन मोहनको,

टेक.

अन वांस पुरे अनकी अंसरी;

તેરી જાતભાત મેં સખજાણું, તેરે ગાતગાતમે હેરસરી,
બનદુંઢકે બાંસ કટાય હઉં.

ઉપજે નહી બાંસ બજે બંસરી. ૧

હમછોડદીયો પ્રજકો વસવો, યામે તું બસતું બેરનબંસુરી
ચંદ્રસખીભજબાળકૃષ્ણચરણનમે ચિત્તધરે સજનીર

રાગ કાર્લીંગદો પદ ૧૯ મું.

અબતો થકીત ભયો મન મેરો, ટેક.

મેં આધીન તુમારો ગોખી, ભયો સખનકો ચેરો. ૧

મેં આયો તો યોગ શીખાવન, તુમારો પ્રેમ ઘણેરો;

સુરદાસ યા પ્રજકું દેખત, છુટ ગયો છલ મેરો. ૨

રાગ કાર્લીંગદો પદ ૨૦ મું.

કાંઠીકુઝુક પ્રજનારી, હમપરકાઠીકુઝુકત પ્રજનારી ટેક.

સાજે ભાગ નહી કાહુકે, હરિકી લીલા ન્યારી. ૧

કુબજ લીખ્યોસ દેશોસખનમું, ચોરકીનીમનુહારી;

મેં તો દાસી કંસ રાજકી, દેખો હૃદય વીચારી. ૨

સખ કૃણ ખીચ કરવીતું બરી, રહતહે ઘોરે ડારી;

અબતો હાથ પરી રસીયાકે, બાજતરાજદુલારિ. ૩

તન ટેડો મેરો સખ કોઉ જાણે, પરસ ભઈ અધીકાઈ;

સુરદાસ સ્વામી કરણામય, અપને હાથ સંમારિ. ૪

राग कार्लींगडो पद २१ मुं.

दुण्ण कहत पुरातन कहांनी, टेक
 ऐकपलंगपरणेहे दोडि, आत करतहे छांनी. १
 मेरे आगे नंद लरकेसे, जशोमती राणी;
 उअसेनकुं गोह भेलायो, तादीन भडी सयाणी. २
 कहा कहु कछु कहत न आवे, अथ लछ हेपटराणी;
 सुरदास प्रभुमुं कहा कहीये, भडी डाठ यह डाणी. ३

रासके पद पद २२ मुं.

रासमें भीहारी आज रासमें भीहारी,
 सोहत सलुणे श्याम, रासमें भीहारी. टेक०
 मोर मुगट काछनी कटी, पीत पट सभारी;
 श्रवण कुंडल यरण नुपूर, मोरली अधरधारी. १
 भसी सुखी आय भीली, सथ व्रजनी नारी;
 ऐक ऐक प्रती ३प धरी, विलसत वनभागी. २

रासनुं पद. पद २३ मुं.

शरह देन नु रही या भनमे, सुरली धररेरे. टेक०
 कंय । कंकलुनूपुर आज, गले मोतीयनकी भाणारे;
 आनुअंध सुरजकी जेती, कुंडल मुगट धररेरे. १

श्रवण सुनत प्रह ताप हीय, पतीसुछांडयली अनभे;
 हरी दशनकी प्यासी अभीयां, यर्णन जयडरीरे, २
 देभीयत सुंदर इप भाधुरी, तनकी शुल टरीरे;
 सुरदास प्रभु मन्मथके, हरनीश रास वरीरे. ३
 वृंदावन कुंजलता रास रच्यो भारी;
 थेछ थेछ नायत हरि, संग राधा प्यारी ३
 सुरनर मुनिवर सहित, निरभी सुध विसारी;
 धन्य धन्य रघुनाथ प्रभु, प्रज्जन सुभकारी, ३

उधव लीलानुं पद. पद २४ मुं

उधो जे कोछ यह तन डेर अनावे. टेक०
 नोडि नंदनंदनभीनमधुकरओरचित्तमेनडीआवे. १
 या तनकी कोडि त्वया काढके, लेकर दुहंभी साजे;
 मधुर उतंगसप्तसुर नीकसे, डान्हडान्हडकीआजे. २
 नीकसे प्राण परे जयां भाटी द्रुम लागे तिही डाम;
 सुन अण सुर पत्र इण शाभा; लेत हठेहरीनाम. ३

राग गजल पद २५ मुं.

भेरे श्रीनाथण प्यारे, द्रगनसें होनु भत न्यारे. टेक.
 हया करी दरस भोय दीजे, कृपा करी आपनो कीजे;

गले जलमा दहामीका, कभर पटका जहामीका १
 सुरंगी पाव सीर सोडे, लसत जन माल मनमोडे;
 लगी कोछ कहांनमे दुती, तल्लु मेय सेजमे सुती.२.
 मेरा दीन ले गया आली, लगी तनमे तालावेली;
 मत लुल देभी तन गौरा, जगतमे जवना थौरा. ३
 कठीणुडे मोहकी जवाणा, वडे जताडे संसार
 सहा प्रबन्धिशल्ल भावे. छपीपर वारणु जवे. ४

त्रेहनुं पद २६ मुं.

अजतोप्रीयआयभीसेनानंदकेदुलारेजसोहाल्लकेप्यारे.२क
 लाग्यो मोये तेरो ध्यान, भीसर गछ देह लान;
 रेन हीना येन नहीं प्राणुनके प्यारे. अजतो. १
 जज देपो करणी मेरी तथ तो क्यां पाडि डेर
 आपनी आर करौनेक,भवसिंधुकेकीनारे.अजतो.२
 मो सरणी तो अनेक, मेरे प्रभु तुमही अेक;
 टेक धरी नाथ नेक, करौ नु नीहारे. अजतो. ३
 शीष नाथ रघुराछ कहैत शीतण होत गात;
 कृपानाथ धरौ हाथ शीषये हमारै. अजतो. ४

राग सोरठ. पद २७ मुं.

भैया मेरी कामरी कोने लछ.

टेक.

गाय यरावन जत वृंदावन, अरोकभेलागी गध. १
 ऐककडेततेरीकारीकामरीयांश्रीजमुनाज्जमेजतवही;
 ऐक कडे श्रीवृंदावनमें, सुरभी पाध गध. २
 ऐक कडे तुम नाचो गावो, कांमरी देहुं नध;
 सुरदास प्रभु जशोभती आगे, आंसुनकीधारावही.

माननुं पद. पद २८ मुं

सभी नंदलाल आवन नहि पावे. १क.
 भीतर यरनधरनमतिहिजे, याहेजेतेकललयावे. १
 ऐसेनको विश्वास कहारी. कपटकी पात भनावे;
 सुरश्याम ऐक मेरे सुवन भीना,
 अन्य याहे त्यां जत्रे, सभी नंदलाल आवन. २

राग नट पद २९ मुं.

नागरी नट नारायण गाथो. १क०
 तान भान अंधान सप्त स्वर रागसो रागभीलाथो. १
 यरण धुव्रं जत्र सुजनपर निकोळमक ऊभाथो;
 ततथेधजेतगतिमें गतिपति प्रजराज शीऊथो. २
 सकल त्रियनमें सहज यातुरी अंगसुगंध दीपाथो;
 व्यासस्वामीनीधन्यधन्यराधारासमेरंगमयाथो. ३

राग देवगंधार. पद ३० मुं.

सामरो भंगल ३५ निधान.

टेक०

ज्जदीनते हरि गोकुल प्रकटये दीनदीनहोतकल्याण. १
जेडी रडे श्याम गुण सुमरो रेन दीना सभ ज्जम;
थ्रीलट कडे प्रसु नेनभर देणो पीतांबर वनश्याम.२

राग भैरव पद ३१ मुं.

हे हैया मतवाला जेगी द्वारे भेरे आया हे. ध्रु०
जटा जुट सीर मुकट भीराजतत्रैलौयनमहाभायाहे,
त्रपल उपर असवार होय के श्रीगोकुलकां धाया. १
वाघांभर पाटांभर सोहे अंभ छार लपटाया हे,
कर त्रिशुल उभर लिये अथर सिंगीनाहभजया हे.
अइन नेन रिज्यानु यहाये आक धतुरा पाया हे,
तिलक चंद्रमा लुकुटी उपर जेगीनुगत बनायाहे. ३
३६ माल गले भांय आराजत शेषनाग लपटाया हे,
अह्लु १ ३५ धर्यो जेगीका मेरा गोपाल उराया हे. ४
देणो भैया तेरा जालक जिन मोर्ध अटक लगया हे,
सुरश्याम अरणुरज वंदी हर्शन मे सयु पाया हे. ५

राग आशावरी. पद ३२ मुं.

आलामे न्नेगी जय गाया २६०
 धन्य जसुभति तेरे तनकें जिन ऐसा सुत जया १
 गुनन अडाछोटा निजजनों अलप पुरष घर आया,
 लकेय्यानधरतहे मुनिजननिगमनजो न पाया. २
 जे याहोसो लीजये रावल करो आपनी हाया,
 देहुं असीस भेरे या सुतके आठे अरीयल काया. ३
 ना लेहोंपाट पाटंअर ना लेहों कंयनभाया,
 अपने सुतके हरस दीभावो जे मोय गुइने अताया. ४
 वीनती कीये कहती नंहनी सुती जेगीनके राया,
 देअन न देहुं तोहि दीगंअर आलक जया दिडाया. ५
 लकी दृष्टि सकल जग उपर सो कयें जया दीडाया,
 अलप पुरष हे भेरा सराभीसो तेनेअवनछीपाया. ६
 आलकृष्णुकों लाछ जसोहा करी अंयलकी छाया,
 दर्शन पाय अरणु रजवदीत सीधी नाह अजया. ७
 निभीं निभीं मुअ पंकज लोअननेननतीर वहाया.
 देअत अने कहत नहीं आवे नाटक अना अनाया. ८
 डाकुरहास महाअलु लीला महादेव लो लाया,
 लीलालालललितगुनअटक्योचित्तनहींयलतयलाया. ९

राग घनाश्री पद ३३ मुं.

राणी तेरो थीरं लयो गोपाल. १६०
 येगि ञढो ञड होयविरधलटमहरिमनोहरयासा. १
 उपल्ल पर्योयहकुण्णभाज्यअणसमुद्रनीसीपण्णसेंहाल;
 सण गोकुलके प्राणुल्लवन धन वेरीनके उर साल. २
 सुरकी तो ल्लयसुअपावतल्लेअअहेअतश्यामतमास;
 रण्णआरण्णलागों भेरीअपीयनरोअ दोष ञंल्लस. ३

राग घनाश्री पद ३४ मुं.

णसोहा राणी लयो हे सुत नीको. १६०
 आनंढ लयो सकल गोकुलमे गोप वधु लाछ टीको. १
 अक्षत दुण्ण रोयन वंहन नंढे तीलक हल्लिको;
 अंयल्ल वारिचारि मुण्ण निरअत कमलयन प्यारोळको.
 अपने अपने लवन ते निकसी पहरे थीर कसुंळीको;
 याहवेंद्र वण्ण कुल प्रतिपालन कंस काल लय लीको. ३

राग सारंग पद ३५ मुं.

आण्ण अधाछंती दीन नीको. १६०
 नंढ वड्ढनी ञसोमति लयोहे लाल लाभतोळको.
 पंय शण्ण आण्णे आण्णतल्ले धर धरते आयो टीको;

मंगल कणस लीये प्रणसुहरी ज्वाल अनावत छीको. २
 हेत अस्तीस सकल प्रणसुहरी थीरंल्यो कोटि वरीसो;
 परमानंदहासको ङकुर गोप लेण जमदीशो. ३

राग सारंग पद ३६ मुं.

आज नंदरायके आनंद लयो. टेक०
 नायत गोपी करत कुलाहल मंगल याइ कर्यो. १
 राती थीरी योली पेछेरे नौतम जुमक सारी;
 योवा अंहन अंग लगाये सींदुर भांग संभारी. २
 भाण्यु दुध ह्यो लरि भाजन सकल ज्यात ले आये;
 भाजत भेन पभावज बहुवरि गावत गीत सुहाये. ३
 हरह दुअ अक्षत हधि कुंकुम आंगन आढी कीय;
 हस्त परस्पर प्रेममुदीत मन लागिलागिभुज थीय. ४
 यहु वेह धुनि करत महामुनी पंचे शण्ड ठमटोल;
 परमानंद अढयो गोकुलमें आनंद छूटे कलोल. ५

राग सारंग पद ३७ मुं.

धर धर ज्वाल हेतहों हेरी. टेक०
 भाजत ताल मृदंग आंसुरी ठोल हदाभा लेरी. १
 लुंठत अपटत पात भीडाछ, कही न शकत कोउ ईरी,
 उनमह ज्वाल करत कोलाहल प्रणवनिता सभ घेरी. २

ध्वज पताका तोरणु भाला सख सींगारी शैरी;
ज्य ज्य कृष्यु कहेत परमानंद प्रकटयो कंसको वेरी. 3

राग कान्हारो पद ३८ मुं.

यह धन धमंही ते पायो.

टेक०

निके राभी जसोदा मैया नारायणु प्रज आयो. १

ज धनकों मुनि जप तप षोणत, वेहहुं पार न पायो;

सो धन धयो क्षीर सागरमे, अह्ना जय जगायो. २

ज धन ते गोकुल सुभ लछयत, सगरे काज संवार्यो;

सो धन चार चार उर अंतर, परमानंद विचार्यो. 3

राग विहाग. पद ३९ मुं.

रावलके कहे गोप आज वजधुनि आप.

टेक०

कांन हे हे मुनां आज गोकुल महिसरा:

जशोदाके पुत्र लयो वृषभानजु सो कह्यो,

गोपी ज्वाल ले ले धाये हधि दुध गगरा. १

आगे गोप वृंदा सोढे पीछे त्रिया मन मोढे,

यति न सकत कोउ पावत न डगरा;

यत्रलुज प्रलु गिरिधारिको जन्म मुनि,

पुले पुले फिरत नारह जेसें लभरा. २

राग नायकी पद ४० मुं.

आनंद अधावनो, नंद महरि जुके धाम;   टेक.
 अडलागीन ज सुभती जडोडे कभत नेन वनश्याम. १
 अजत निसांत मृहंग ढोल रव मंगल गालत वाम;
 देत हान कंचन भणु लुषणु, धेनु तसन लें लें नाम. २
 देत सकल गोपीजन, प्रजन मन अलिराम;
 हरिनारायण श्यामहासके प्रभुमाध, प्रकटेडेपुरण काम. ३

राग नायकी. पद ४१ मुं.

जन्म लीयो शुभ लग्न वीचार.   टेक०
 कृष्ण पक्ष भाटो नश आडे, नक्षत्रोहीणीअडुं पुं वार. १
 शंभयकगहापन्न अिराजत कुंडण भणु उज्यार;
 मुहित लये वसुदेव देवकी, परमानंदहास अलिहारी. २

*प्रभातीयुं पद ४२ मुं.

श्रीहरि नरहरि कृष्ण कर्णा करी राज्य राधावर,
 यरण शरणे शोक मोडे गया जन्म सवणा वृथा;
 दुष्ट रीता करी उदर भरणे.   १

* ज्ञानागटना नरसिंह महेतानुं गायेलुं छे. ते उपरथी सिद्ध
 थाय छे के पुष्टिमार्ग-प्रवर्तावनार श्रीमद्वल्लभाचार्य श्रीमदाप्रभुजनुं
 प्राकटय थरो. नरसिंह महेता पुष्टिमार्गना अधैया कहेवाय छे.

देह इंद्रिय प्राण अंतःकरण द्वारा धन सोपीयां
 शरणे तारे; एव विद्या धर्म सर्व श्रीनाथञ्च तुं
 तुञ्च विना अवर नहि वस्तु भारे २
 भारे भाततुं ताततुं ज्ञानतुं सुधरा तुञ्च विना अवर
 केने न ज्ञानुं; हास हुं नाथ तुं अथ ज्ञानी सदा
 द्वार जेडे ताग गुण वष्माणुं. ३
 श्रीवह्म श्रीत्रिभुल लुगि मन्त्रीने पुष्टिभार्ग ते
 वीशह करशे; द्वैविनिज एव के शरणे जे आवशे
 विना साधन उद्धार करशे. ४
 भाटे शरणे वे श्रीहरि दीन ज्ञानी कइ सर्था
 हासने अरणे राभे; जेडे कर ज्ञानीने नरसभयो विनवे
 नित्य प्रति आवीने बहत हाभे. ५

राग सारंग पद ४३ मं.

केसरकी धोती पहरे केसरि उपर सा ओडे,
 तिनक मुद्रा परं जेडे श्रीसङ्गण सङ्ग धाम-
 जन्म ज्ञान ज्ञान ज्ञान अहं तुत उचि मन मान,
 नभसिमप्री शोभा उपर वारीं केरिकाव. १
 सुंहरताथ निजाथ ते ४ प्रताप अतुलताथ,
 आसपाम सुचति ज्ञान करतडे गुण गान;

પક્ષનાભ પ્રભુ વીલોક ગિરિવરધર વાગધીશ,
 ચહ અવસર જોહે તે મહા ભાગ્યવાન. ૨

રાગ ગોઢી પદ ૪૪ મું.

નાતર લીલા હોતી જુની. ટેક૦
 જોયે શ્રીવલ્લભ પ્રકટ ન હોતે, વસુધા રહેલી સૂની. ૧
 દિનદિન નઇનઇએ અધીક છબી કિવજ તજ્યો કુંડલ
 મધ્ય ચુની;
 સગુણદાસ યા ધરકો સેવક જસ ગાવત જાકોં મુની. ૨

રાગ દેવગંધાર પદ ૪૫ મું.

બહોરિ કૃણુ શ્રાગોકુલ પ્રગટે શ્રીવિકુલનાથ હમારે:
 દ્વાપર વસુધા ભાર હયો હરિ કલિયુગ જીવ ઉદારે. ૧
 તબ વસુદેવ ગૃહ પ્રકટ હોયકે કંસાદિક રિપુ મારે;
 અબ શ્રીવલ્લભ ગૃહ પ્રકટ હોયકે માયાનાદ નિવારે. ૨
 એસો કવિકો હેં જગ મહીમા વરણે ગુનજી તિહારે;
 માણેકચંદ પ્રસુકોં શીવ ખોજત ગાવત વેદ પ્રકારે. ૩

રાગ દેવગંધાર પદ ૪૬ મું.

ચહું જુગ વેદ વચન પ્રતિ પાર્યો. ટેક૦
 ધર્મ જ્ઞાની બધ જબહીજબ, તખતમ તુમવપુ ધાર્યો. ૧

सत्ययुग श्वेत वाराह रूप धर हिरण्यकेशि उर शूर्यो;
 त्रेता रामरूप हशरथ गृह रावण कुल सिंधायो. २
 द्वापर ऋषि कुम्भतते राज्यो सूरपति पायन पार्यो;
 कंसादिक दानव सभ भारे, वसुधा भार उतार्यो. ३
 कलियुग श्रीवृद्धल गृह प्रकटे भायावाह निवार्यो;
 भाण्डिकयंह प्रभु श्रीविठ्ठल पुरषोत्तम इन निहार्यो. ४

राग आसावरी. पद ४७ मुं.

पौष कृष्ण नौमीके शुभ दिन, पूत अक्काण्डु लये हो;
 सुनसुननीज्जनसण्णआनंदे, हरणतकरत वधाये हो. १
 नारदादि अज्ञादिक हरणे, शुक्र मुनि अति सयु पायेहो;
 श्रीभामवत विवेचन करके, गुढ अर्थ प्रकटाये हो. २
 कलिके श्रव उद्धारणु कारणु, द्विजवपूधर लुवआये हो;
 अति उद्धार श्रीलक्ष्मणु नंदन, देत दान मनभाये हो. ३
 करत वेद ध्वनि विप्र भाहामुनि, ज्ञानि कर्म करवायेहो;
 भाण्डिकयंह श्रीविठ्ठल प्रभुके, विमलविमलयशगायेहो. ४

राग सारंग पद ४८ मुं.

जयति इकिमण्डी नाथ पद्मावती,
 प्राणुपति विप्रकुण छत्र आनंदकारी;
 दीप वल्लल वंश जगत निस्तम करन,

कोटी उडु राज सभ ताप हारी.
 ज्यति लक्ष्मण प्रति पतित पावन करन,
 कामी जन कामना पुरणु आरी;
 मुक्ति कांक्षीय जन लक्षित हायक प्रभु,
 सकल सामर्थ गुणु गणुन आरी. २
 ज्यति सकल तीरथ कुसित नाम स्मरणु,
 मात्र वास प्र ४ नित्य गोकुल विहारी:
 नंदहस्तनीनाथ पिता गिरिधर आदि.
 प्रकट अवतार गिरिनाथ धारी. ३

राग सारंग पद ४९ सुं.

ने वसुदेव कीये पुर्ण तप,
 मो इण इहीत श्रीवल्लभदेव;
 नेगोपाय हुने श्रीगोकुलाये,
 ने अग्र आन जसे कर गेव.
 नेवे गोप बधुही अजमे,
 रो अण वेहनकथा लछ नेव;
 छितस्वामी गिरिधरन श्रीविकुल,
 नेव अछ अछ तेव कछु न सदेव. २

राग विहाग. पद ५० सुं.

- भल्लये श्री वल्लभवरके चरथु. १६०
 सकल पतित उद्धारथु कारथु, प्रकटकिये अवतरथु. १
 गुढ श्रीभागवत प्रति पढ, अर्थ प्राकट करथुः
 आशरो करि रहें जे जन, भिटे जन्म ने भरथु. २
 अभिल लीला प्रेम संयुत दीभाये गीरीधरथु;
 रसीक वीनती करे मानो, चरथु कमल अनुशरथु. ३

राग विहाग पद ५१ सुं.

- श्रीवल्लभ कृपा कीजे मोही. १६१
 ज्ञान भक्ती वीवेक भगडो, आशरो नहो कोध. १
 यह भण्डौं चीत वीयाइ, छीनक दृगभर जेधः
 देखो दर्शन कर नीज, हासनके दुःख जोध. २

राग विहाग पद ५२ सुं.

- श्रीवल्लभ भले पुरे तोडि तेरे. १६२
 तुमहोहमारी लाज भटाध, वीनती सुनो प्रभु मेरे. १
 अन्य देव सभ रंक बीभारी, देजे अहुत धनेरे;
 हरीप्रताप अलगिनतन काहु, नीडरलये सभ चरे. २
 सभ त्यज तुम शरणागत आये हठकर चरथुमहेरे;
 सूरदास प्रभु तुमारे भीक्षेतें, पाये सुभजु धनेरे. ३

રાગ વિહાગ પદ ૫૩ મું.

અરે મન શ્રીવલ્લભ ગુણ ગાય. ટેક.
 વૃથાકાલ કાહેં કાં ખોવત, વેદ પૂરાણ પડાય. ૧
 શ્રીગીરીરાજધરણ પૈવેકાં, નાહી ન ઓર ઉપાય;
 રસીક સદા અનન્ય હોયકે, ચીતધત ઉતન કુલાય. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૫૪ મું.

સખતે શ્રીવલ્લભ નામ ભલો. ટેક.
 લીજે લીજે લીજે નાતર, કલ્પીયુગ કરત છલો. ૧
 સદમદ તીર્થ સદન સ્યામધન, તીર્થ વૃથા ચલો;
 શ્રાવીઠ્ઠલ ગીરીધરણ મહાનીધી, શીઢીસીઢી પ્રખલો. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૫૫ મું.

લીજે મોહી બુલાય શ્રીવલ્લભ. ટેક.
 ખહુત દીવસ દર્શનભએ મોકાં, તાને મન અકુલાય. ૧
 નીશદ્દિન આતીઢીક્ષીણ હોત તન, સુદ્ધબુદ્ધ ગઈબુલાય;
 ગોર્વીઢ પ્રભુ તમારે દર્શન વીન, યુગભર કલ્પવીહાય. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૫૬ મું.

જઘ શ્રીવલ્લભ ચરણકમલ શીર નાધયે. ટેક.
 પરમ આનંદ સાકાર શશી શરહમુખ;

મધુરી વાણી ભક્તજનન સંગ ગાધયે. ૧
 રાજ તમ છાંડ મહ સત્વકે સંગ ઠહે,
 રાખ વીશ્વાસ પ્રેમ પંથકો ધાધયે;
 કહત પ્રભધીશ વૃંદા વીધીન હંપતી,
 ધ્યાનધર ધરી હીયે દગન સીરાધયે. ૨

રાગ કેદારો પદ ૫૭ મું.

નમો શ્રીવલ્લભાધીશ સ્વામી, ૨૬ક.
 અખંડ અવતાર જુગધાર લીલા કરી;
 આસુરી જીવ સખ મોહ પામી. ૧
 નીમમ કર જ્વેરકેં કરત સ્તુતી સદા,
 સનક સુખ વ્યાસ નહીં પાર ગામી;
 શેષ અજ રૂદ્ર સુર તેતીસ ધ્યાવત સદા,
 રટત મુનીજન સકલ દિવસ યામી. ૨
 દેખકર દિન ઠહે અતુલ કરુણા મધ,
 ભાગ્યનિધિ પ્રકટ ભયે ગરૂડ ગામી;
 પુષ્ટિ પંથ પ્રકટકર નામ નૌકા કરી,
 પાર સંસાર કીએ શરણુ આતી. ૩
 વેદ દધિ મથિ સિદ્ધાંત નવનિત જે ભજનરસ,
 દૈવિજન દુર કીયે હૃદય આમી;

कपट कलिहंड सभ ग्रंथ भंडन किये, व्यास नंदन वयन पार पामी.	४
कोटि अक्षांड तन रोमहि रोमप्रति, जगत आधार धर धीर धामी;	
नंद गृह प्रकट लुचि लज्जत आरति हरी, तेही तैलंग कुल तिलक छत्र छापी.	५
कोउ कहे विप्र कोउ विभुय पंडित कहे, कोउ कहे अंश कोउ आत्माराभी;	
स्वीय जन ओक रिंदार निश्चय कीयो, वस्तुतः कृष्णु अे अंब हापी.	६
कोन गुणु कहि शके अपिल प्रज छंशके, दिन ठे यरखतर शीश नापी;	
शरखु वहलस सिंगे लाज्यको पार नहि, लज कृष्णुहास प्रसु अंतरयापी.	७

राग विलावल. पद ५८ सुं.

यह भागों यशोदा नंद नंदन.	१६६.
वहन कमल मेरो मन मधुकर,	
नित्य पति छीन छीन पाउं दर्शन.	१
यरखु कमलकी सेवा दीजे,	

होछिजन सजत विधुडलता धन;
 नंह नंहन वृषभान नंदीनी,
 मेरे सर्वस्व प्राणुवन धन. २
 प्रण वसवो यमुना जल पीवुं,
 श्रीचंडल कुलको दास येही पन;
 महाप्रसाह पाठि हरिगुणु गाठिं.
 परमानंह दास दासी जन. ३

राग बिलावल पद ५९ मुं.

यह भागो शंकरपण वीर. १६६.
 यरणु कमल अनुराग निरंतर;
 भावे मोहे लकतनकी वीर. १
 संग देहो तो हरि लकतनको
 वास देहो श्रीयमुनातीर;
 श्रवणु देठ तो हरि कथा रस;
 ध्यान देहु तो स्याम शरीर. २
 मन कामना करो परिपुरणु,
 पावन भगजन सुरसरी नीर;
 परमानंहदासको ठाकुर,
 त्रिभुवन नायक गोकुलपति धीर. ३

राग विलावल पद ६० मुं.

यह भागों गोपीजन वल्लभ,	१६०
मानुष जन्म और हारसेवा;	
प्रण वसवो दीजे मोहि सुल्लभ.	१
श्रीवल्लभ कुलको होंहु येरो,	
वैष्णव जनको दास कहाडि;	
श्रीयमुनाजल नीत्यप्रति न्हाडिं,	
मन कर्म वचन कृष्ण गुण गाडि	२
श्रीलामवत श्रवण सुन नित्य.	
धन त्यज यित्त कहुं अनंत न लाडिं;	
परमानंददास यह भांगत,	
नित्य निरभो कअहुं न अघाडिं.	३

राग धनाश्री पद ६१ मुं.

श्रीकृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण कहे रे मन भेरे,	१६०
कोटी जन्म कष्ट पाप छिनमे लख तेरे.	१
जगत आवरेके संग तुं आवरो कयों होये रे,	
श्रीहरिल्लुको अरणाविह भेरभेर गृहिरे.	२
भेर भेर कहतहौं तुं सुनत नाहि अहेरे,	
कहेतहें गोविंद सहा आनंदमें रहरे.	३

राग गौरी पद ६२ मुं.

कृष्णु श्रीकृष्णु शरणं भम उच्यरे, टेक०
 रैन दिन नित्यप्रति सहा पह पल छिन धडी;
 करत (वध्वंस जन अजिल अध परिहरै. १
 होत हरि रुप प्रण सुप आवत सहा,
 अगम अवसिंधुको वना साधन तरे;
 रहत निश दीवस आनंद उरमे भरे,
 पुष्टि लीला सकल सार उरमे धरे. २
 रमा अज शेष सनकादि शुक शारदा.
 व्यास नारद रते पलक मुष्प ना टरे;
 लाल गिरिधरन महिमा अतुल जगभगे,
 शरणु कृष्णुहास निगम नेती नेती करे. ३

राग गौरी पद ६३ मुं

कृष्णु श्रीकृष्णु मनभांछि गति ननिये. टेक.
 देह इंद्रिय प्राणु दारा गारादि;
 वित्त आत्मा सकल श्रीकृष्णुकी मानिये. १
 कृष्णु भम स्वामी हों हास मन वचन कर्म,
 कृष्णुहासनी नाथ वल्लभाहास वय धर,
 अरण्यरज वल्लभाधिश मन सानिये.

राग बिहाग पद ६४ सुं.

कहो मन श्रीकृष्ण शरणुं.

ममकेमिले अधिक अमृत सुख ऐसें दे' दुःखहरणुं. १

करो निवेदन सुरत निपट कर परमानंद करणुं;

सेवा सावधान होय साधो अंतर भोग आभरणुं. २

दीप्त और कछु नहिं कअहुं भवसागर तरणुं;

श्रीत्रिकूल गिरिधरन जालकीअहो कमल चरणुं. ३

राग बिहागरो पद ६५ सुं.

देख्यो कलरा एक अपार. टेक०

सकल प्रज्जो सार यामे, अज शीघ्रनकी वार. १

शीघ्र सनक शुकदेव नारद रहे पय पयहार,
धर्यो एक सवार तापर चकजकी धार. २

शेष भडेश पार न पावे निगम गावत चार,
पीत चक्र इहरात तापर सुर अलि अलिहार. ३

राग बिहाग पद ६६ सुं.

लागे जे श्रीवृंदावनको रंग. टेक०

मनके भेल सभे छुट जेहें, अइ विषयनको संग. १

राधावर सेवत अइ सुभरत, उपजत लहेर तरंग;

सभीभाव सहज होय छिनमें, पुत्रभाव होय लंग र
 देह अभीमान सणे छुट जेहें मनसा होय अपंगः
 परमानंद नंद नहन भज, भीटेहे कोटि अनंग. ३

राग विहाग पद ६७ सुं.

जपर कमला कथे हरे. टेक०
 लकरी वासुडे नेयन हारे, ना शीर छत्र धरे. १
 विधानाथ अविधा समर्थ, जे कछु व्याडे सोध करे;
 शीते लारे भरे पुनःदेरे, जे व्याडे तो डेर भरे. २
 सिद्ध पुत्रप अचिनाशी समर्थ काहु ने न डरे;
 परमानंद सदा गह सपति, मन ते कष न करे. ३

राग विहाग पद ६८ सुं.

कर्मगती दानी नहीं हरे. टेक०
 कहांवे राहु कहांवे रवि शशी, आंन स जेग परे. १
 ऋषि वसीष्ट मुनी पंडित ज्ञाना रथीपथी लगन धरे;
 हशरथ मरुतु दरुतु शीनाडे, गन गन राम डीरे. २
 पांडव कुलके व्यापु सारथी, तीनदुपे विपत्ति परे;
 अकवती रानतदिवस कहीये, सो नीअवर पाणीअरे. ३
 तीन लोक सण भायडे वरा, सुरनर मुनी असुरे;
 सूरदास वेडे सो अण कहां सोय करे. ४

राग बिहाग पद ६९ मुं.

याभे कहा धटेगो तेरो,

नंह नंहन कर धरको ङाकुर, आप होय रह्यो येरो. १

लखी लख जे संपती आढी अछु १ कीयो धरधेरो;

सुत वनिता अछु युथ संकेले, वैभव भयो धनेरो. २

कहुं हरिकथा कहुं हरिसेवा, कहुं भक्तनको डेरो;

सूर समर्पण करौ श्यामको, यह सायो मत भेरो. ३

राग बिहाग पद ७० मुं.

सअ दीन होत न अेक समान.

टेक०

भकटतहें पुर्वकी करणी, त्यज मन शोच्य अज्ञान. १

कअहुंके राज हरिश्चंद्र गृह संपति भेइ समान;

कअहुंके दास श्वपह गृह ंहेयके, अंयर हरत भसान. २

कअहुंके युधिष्ठिरराजसिंवासन, अनुयर श्रीभगवान;

कअहुंके द्रुपह सुता कैरव वश, केरा दुशासन तान. ३

कअहुंके दुहले अनयो अराति, अहुदिसा मंगल जान

कअहुंके आप मृतक ंहै नतेहें, करलंभे पहपान. ४

कअहुंके राम सहित जनकी, वीयरत पुष्य वीमान,

कअहुंके इहन करत किरतहें महाविपिन उधान. ५

जननी जठर जन्यो नहिनते, लिज्यो लाल अइहान;

સુરદાસ યતન સખ જુકે, વિધિકે અંક પ્રમાન. ૧

રાગ વિહાગ પદ ૭૧ મું.

પ્રકટ ઠહે મારગ શીત દેખાઈ, ટેક૦
 પરમાનંદ કૃપાનીધી, શ્રીવલ્લભ સુખદાઈ, ૧
 કરી શ્રંગાર ગિરિધરણ લાલકો જખ કરે વેણું ગ્રહાઈ;
 લે દર્પણ સનમુખ ઠાડે ઠહે, નિરખ નિરખ મુસકાઈ. ૨
 વિવિધ ભાંત સામગ્રી હરિકો, કરી મનુહાર લેવાઈ;
 જલ અચવાઈ સુગંધ સહિતમુખ, બીડીપાન ખવાઈ. ૩
 કરી આરતી અનોસર પટદે. ખેઠે નીજ ગૃહ આઈ;
 ભોજન કરી વીશ્રામ છીનકલે, નીજ મંડકી ખોલાઈ. ૪
 કરત કૃપા નીજદૈવી જીવનપર, શ્રીમુખવચન સુનાઈ;
 વેણુ ગીત પુના યુગલ ગીતકી, રસખરખા ખરખાઈ. ૫
 સેવા શીત પ્રીત વ્રજ જનકી, જન હીત જગ પ્રકટાઈ;
 દાસ શરણ હરીવાગધીશકી ચરણ રેણું નીધી પાઈ. ૬

રાગ વિલાવલ પદ ૭૨ મું.

ગોખલ્લભ શ્રીગોવર્દન બલ્લભ. શ્રીબલ્લભગુનમનેન જાય;
 ભુવકીરેણુ તરૈયા નલકી, ધનકી બુંદ પરત લખાય. ૧
 જનકેચરણકમલરજવંદીત, સંત બહોત સદાસુખપાય;
 છીતસ્વામીગીરીધન શ્રીવીકુલનંદનંદનકીછબીપરછાય.

રાગ સારંગ પદ ૭૩ મું.

શ્રીવીકૃલેશ ચરણકમલ પાવન,
 ત્રૈલોક કરન દરસપરપ મુંદરવર વારવાર વદે;
 સમર્થ ગીરીરાજ ધરણ, લીલા નીજ પ્રકટ કરણ,
 સંતન હીત માનુષ તન વૃંદ્રાવન ચદે.
 ચરણોદીક લેત પ્રેત, તતક્ષણ સખ મુક્તી ભયે.
 કૃષ્ણામય નાથ સદા આનંદનીધી કદે:
 વારને ભગવાનદાસ વીરહત સદા રસીકરાય,
 જય જય જસ ખેલ ખેલ ગાવત શ્રુતી છદે.

રાગ નટ પદ ૭૪ મું.

હમતો શ્રીવીકૃલનાથ ઉપાસી, ટેક.
 સદા સેવું શ્રીવલ્લભનાંદન, કહા કહું જય કાશી.
 ઇનકું છાંડ ચૈરકું ધાવે, સો કહીયે અમુરાસી:
 છીતસ્વામી ગીરીધરન શ્રીવીકૃલજ્ઞાની નીમખપ્રકાશી.

રાગ ત્રિહાગ પદ ૭૫ મું.

શ્રીવીકૃલનાથ ચંદ્ર ઉગ્યો જુગમેં, ભક્ત ચાંદની છાયરહી
 અંધકાર ભકે મનકે મીટ ગયે, સોયાકે મનમાં જ રહી.
 નીશદીન નામ જપતયા મુખને, શ્રીવલ્લભવીકૃલેશ કહી

ચીતસ્વામી ગીરીધરન શ્રીવીકૃત્ન,
અખ જી ભધ સો કખહુ ન ભાધ.

રાગ વિહાગરો પદ ૭૬ મું.

શ્રીવીકૃત્તેશ ચરણકમલ, મધુકર મન ભજરે;
કલીકે બહુ વીમુખ ધર્મ કર્મ જલ તજરે. ૧
કેમલ મકરંદ સુખદ, સીતલ અતી રાજે;
નખ સીખ ઉચત વીમલક્રી, ત્રીવીધ તાપ ભાજે. ૨
મહી મંડલ વીમલ કીરણ, પ્રસરત સુખકારી;
મંડીત તન, ભકતી સુહૃદ, માહામત્ર હારી. ૩
કરી પ્રમાણ શ્રુતી પુરાણ, મહામત્ર દીનો:
ભવસાગર તરન નાવે, નામ પ્રકટ કીનો. ૪
દીન જાની હયા આની નેક કૃપા કીજે;
માગત ભગવાનહાસ અપનો કરી લીજે. ૫

રાગ વિહાગ પદ ૭૭ મું.

હમારે શ્રીવીડલનાથ ધણી; ૨૬૦
ભવસાગર સે કાઠ મહાપ્રભુ, રાખીશરણ અપની. ૧
જાકો નામ રટત નીશ વાસર, શેષ સહસ્ર ફણી
છીતસ્વામીગીરીધરમશ્રીવીડલ ત્રીભુવન મુકટમણી. ૨

राग बिहाग पद ७८ मुं.

श्रीवीडलेशयरणु या३ पंकज मकरहं, टेक
 लुप्य गोकुलमें सकलसंत करत नीत्य केडी;
 पावन यरणोहक जहां संतनहीत,
 सलील वहे त्रीवीध ताप दुर करत वदन भींदुमेडी. १
 लुतल कृष्णावतार प्रकट अछ नराकार,
 सी यत हरी लकती सुधा धरणी धर्म वेडी;
 छीतस्वामी गीरीधर लीला सभ ईर करत;
 धेनु दुहत ज्वालन संग हाथ पाट सेडी २

राग बिहाग पद ७९ मुं.

श्रीवीडलनाथ नामरसअमृत, पान सदा तुं कररे रसना;
 जे तुं अपनो लसो न्यःहेतो, यह आतज्य धररे रसना. १
 या रसमे प्रतीअंधकजे ते, तीनतेतुं अती डररे रसना;
 हरीकोवीमलयशगावत पीरंतर लतवीधसअटरे रसना.
 वारंवारं कहत हुनोसैं, यह मार्ग अनुसररे रसना;
 छीतस्वामीगीरीधरनश्रीवीडलआनंहउरमेभररेरसना. ३

राग केदारो पद ८० मुं.

श्रीवीडलनाथअसतज्यलके, ताझीरीतप्रीतीछभीन्यारी;
 प्रपुहलीत वदनकांतकृष्णभय नयनमें अतके गीरीधारी. १

उग्रस्त्रभाव परम परमार्थ, स्वार्थं देश नही संसारी;
 आनंदरूपकरतयेकछीनमेंहरीजुकीकथाकहतवीस्तारी. २
 मन कम वचन तांहीके संभ काजे,
 पैयत प्रण युवतीन सुभकारी;
 कृष्णहासप्रभुरसीकमुकुटमणीगुणनीधानगोवर्द्धनधारी ३

राग बिहाग पद ८१ मुं.

शरणे आये ते तारे जे जन, टेक०
 दीनहयास प्रकट पुरषोत्तम, श्रीवीठलनाथ लजारे. १
 छतनी रवी छायाकी कष्ठीका, तीतनेही दोष हमारै;
 तुमारैही अरणु प्रताप तेजसो, तेउ ततक्षणु तारे. २
 भाला तीसक कंड भाये धरै, शंभु अक वपु धारै;
 भाणैकयंह प्रभुके गुण ऐसे, महापतीतनकुं उदारै. ३

राग बिहागरो पद ८२ मुं.

कृष्णनाम यीत धरतो, जे तुं श्रीकृष्ण नामयीत धरतो;
 जभके त्रास सभे भीटजतो, लकतनाम तेरो पडतो. १
 आगसो जन्म तेरो पीछसो जन्म तेरो,
 अणके जन्महीं सुधरतो;
 सूरहास वैकुण्ठमे जतां, ईर न कोध पकडतो. २

રાગ વિહાગરો પદ ૮૩ મું.

બોલો ભૈયા ગોવીંદ કૃષ્ણ હરી. ટેક૦
 આ કાયા કાગદકી પુતરી, છીનમેં જાત જરી. ૧
 આલ દામ કછુ ઐકંત નહી, છુટત નહી દમડી;
 જા મુખ સુરમ્મુ નાંહી આવત, તા મુખ ધુર પરી. ૨

રાગ સારંગ પદ ૮૪ મું.

હરી હરી છાંડકે, દુસરી ન કીજેં ખાત;
 એક એક ઘડી કરોડનકી જાત હે. ૧
 ઘડી પલ દીન ખોય, ફેર ન આવે સોય;
 ક્ષણભંગુર દેહ તામેં, મરન જેસી યાતહે. ૨
 હરીકું સંભાર તું, બકવો ખીસાર ડાર;
 તજ અમૃત વીપ, કાહેકું તું ખાતહે. ૩
 કહેત વલ્લભદાસ શ્વાસકો નહી શ્વાસ;
 એક એક પલમે, નીકસ નીકસ જાતહે. ૪

રાગ વિહાગ પદ ૮૫ મું.

હરી હરી જપો હરીસો મન લાવો.
 સુમરી સુમરી શ્રીકૃષ્ણ ગુણુ ખાવો;
 વસુધા સકલ દાન હે આવે, કોટીક યજ્ઞકરે અર કરાવે,

તીરથ સકલ કરે સ્નાન, નંહીનહીરે હરિનામ સમાન. ૧
 કે કાશી કરવત લે મરે, ભવે જાય હીમાલે ગળે
 કોટીક ભાંતી કરી દેવે દાન. નહી નહીરે હરી. ૨
 અખંડીત પંચાશ્રી તપ કરે, સીદ્ધી સમાધી ટારી નહીટરે;
 ગગન ગુફામે સાથે યોગ ધ્યાન. નહી નહીરે હરી. ૩
 અનેક ધર્મ મનમે ઉપજવે, આગલી પાછડીઆતખતાવે;
 કંઠ પાઠ કરે વેદ પુરાણ. નહી નહીરે હરી. ૪
 જીહી પર સતગુરુ કૃપા કરે, ભક્તી ભાવ લે ઉરમે ધરે;
 કલ્પીયુગમેકીરતન પરમાણુ, સમરાયહીતકહે ભગવાન. ૫

રાગ વિહાર પદ ૮૬ મું.

મન મેરો એક તાકો આપદા અનેકહે,
 રહ્યો ન વીવેક ટેક પર્યો જી વીપતમે;
 અતી ગરે આંધ્યો એંચ કામ ક્રોધ રહ્યો ખેંચ,
 ચીરીયાં ચહું ચહું કરે બાજકી ઝપટસેં. ૧
 કેસે કે હરી ભજું ધ્યાન સજું,
 કેસે તીહારો નામ લેઉ ત્રીવીધી તાપકી તપતમે;
 સુર કહે વારવાર આતુર બહે કરો પુકાર;
 અંબ મોહે બચાય લીજે માયાકી ઝપટસેં. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૮૭ મું.

કલીયુગ તે અધીકાઇ.

ટેક૦

યા જુગમેં પ્રકટે જમ સીતલ, શ્રીવલ્લભ સુખદાઇ. ૧
જે કોઇ શરણુ આચેહે ઇનકે, તાકો હોય સહાઇ;
હાસ શરણુ હરી વામધીશકી, ચરણુ રેન નીધી પાઇ. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૮૮ મું.

કલીયુગ સખ યુગતે અધિકાઇ,

ટેક૦

જખ લમ યમુના ગાય ગોવર્દન,
જખ લગ ગોકુલ ગામ ગોંસાંઇ;
જખ લગ શ્રીભાગવત કથા રસ,
તખ લમ કલીયુગ નાહી.
જખ લગ સેવા રસ અમૃત,
નંદ નંદનસો પ્રીતિ લગાઇ;
પરમાનંદ તાસોં હરિ કીડત,
શ્રીવલ્લભ ચરણુ જિન પાઇ.

૧.

૨

રાગ વિહાગ પદ ૮૯ મું.

મીલો કખ શ્રીવલ્લભકે પ્યારે,

ટેક૦

જનકે હાવ ભાવ પ્રીતી રસ, તીન લોક તે ન્યારે. ૧
કૃપાસમુદ્ર ભરે અંગ અંજમેં, ઉછડીન રસકી ધારે;

भाल तिलक गिराजत अहभुत, कइथाभय अनुहारै. २
 कोटी जन्मके तन दुःख भाजत, रहे कृत उज्या;रै
 पुलकीत प्रेम कंडलरी आवत, सुख उपजवत भारै, ३
 जपर कृपा करत श्रीगिरधर, तख धनके अनुसारे;
 रसिकदास जनकी विधि पायेये, दोह नयनके तारे. ४

राग विहाग पद ९० मुं.

आये भेरे श्रीवह्लल नाम उपासी. टेक०
 भाला तिलक गोपीजन मुद्रा कोटीक चंद्र प्रकासी. १
 लगवत कथा श्रवन पुट पीवावत, पूर्णप्रेम निवासी,
 दर्शन लये लहे सगरी सुख, ततक्षणु आनंद रासी. २
 पुष्टिभक्तिको दान करत नित्य, वीरहसत लोक उहासी;
 रसिकदास जन सो भडभागी, धनके संग सुवासी. ३

राग विहाग पद ९१ मुं.

आये भेरे श्रीवह्लभके दास. टेक०
 ताकी सरभरा नहीं त्रिभोवनमें, सुखोवेद धतिहास. १
 प्रज रसनाके भावनी भावक, सहा प्रसन्न हड्डीसः
 भेव गंभीरगर्जत वयनामृत, अर्पतसुखसुखकीरास. २
 कोटी जन्म अब हरत, करतशुद्ध भेगत सखप्रजआस;
 नाम लेत मन आनंद उपजत, भजनानंद वीकास. ३

तीनकी संगत कण्डु लछ, हरी वस होय अनायास
 लाग्यधीस पह कमल ये सीर, नीरमे करत वीलास. ४
 ता महीभाके कुवि भरलुत, शुक्र सनक सरस्वती व्यास;
 तीर्थनको अति तीर्थ करी, अथ पहरण गंध सुवास. ५
 लक्ष्मी करत अपेक्षा अनकी, नीशदीन क्रीये नीवास;
 लक्ष्मिमुक्ति संग लागी डोलत, करत अन्यन उपास. ६
 कोटी समुद्र कर्षणा नेलुमे, सभगुण तेज प्रकास;
 रसिकहास जनको तज दीजे, निजजन पहरण्यास. ७

राग हमीर पद ९२ सुं.

आरे भेरे नंह नहनके प्यारे टेक०
 भाला तीलक मनोहर आहनो, त्रिभोवनके उल्यारे. १
 प्रेमसहित असत मोहन. नेकहुं टरत न टारे;
 हृदय कमलके मर्क्य भीराजत, श्रीवृषभान हुलारे. २
 कहा जनो पुन्य प्रकट लयो, भेरे धरनु पधारे;
 परमानंह करत नोछावर, वारि वारि हों वारे. ३

राग बिहाग पद ९३ सुं.

क्रियो गोपालको सभ होय. टेक०
 जे जते पुश्पार्थ अपनो, अतीकर जुठो सोय. १
 दुःखसुख लाल अलाल सहज, गतताहीन भरियेरोय;

जेकछुलेष लिख्यो नंदनंदन, भेंट शके नहीं कोय. २
 उद्यत साधन जंत्रमंत्र, ये सभ डारो धोय;
 परमानंददासको ढाकुर, यरणुकमल यित्त प्रोय. ३

राग बिहाग पद ९४ सुं.

वीना गोपाला नही कोछ अपनो, टेक०
 को न पिता माता सुत वरनी;
 यह सभ जकत रैनकों स्वप्नो. १
 धन कारन निशहीन जग लटकत,
 वृथा जन्म योहि सभ अपनो;
 अन्त सहाय करे नहि कोछ,
 निश्ये काल अग्नि मुष अपनी. २
 सभ त्यज हरी लज युगल कमल पह,
 मोहनी गढ यरणुनते कपनो;
 कहेत दास श्रीवल्लभ विठ्ठल,
 श्रीगिरिधर रसना मुष अपनो. ३

राग बिहाग पद ९५ सुं.

गयो न गोपाल मन लायो न नीवार लाज. टेक.
 पायो न प्रसाह साधु मंडलीमे जयके;
 धायो न धमक वृंदा वीपीनकी कुंजनमे,

रह्यो न शरणु ज्ञय श्रीविठलेशरायके. १
 श्रीनाथलुके हेभके छकयो न छणिली,
 छभी सिंधपोर पर्यो नाहीं शीशडु नमायके;
 कहे वल्लभदास तोहि लागडु न आध,
 मनुष्य जन्म पायो कमायो कहा आयके २

राग विहाग पद ९६ मुं.

आयो न गोपालमन लायो न रसालतीला, टेक.
 सुनी न सुभोधिनी न साधु संग पायोडे;
 सेव्यो न स्वाह करी धरी आधि धरी हरी,
 कणडु न कृष्ण नाम रसना रटायोडे. १
 श्रीवल्लभ श्रीविठलेश प्रभुकी शरणु ज्ञय,
 दीन होय भतिहीन शीश न नमायोडे;
 रसिक कहे वारंवार लागडु न आवे तोही,
 मनुष्य जन्म पायो कहां ले कमायोडे. २

राग विहागरो पद ९७ मुं.

उजरी यली गोवर्द्धनकी वाट. टेक.
 जेलत जाय भीजेसे मोहन त्यां गोधनके ठाठ. १
 यलोरी सणी तोरी ज्ञधये भीलावुं सुंदरवहन;
 सरोजकमल नेनके अेक रोमपर वारो केरी मेन. २

पाहुनी ऐक अनूपम आध आंन आमकी ज्वारी;
परमानंद स्वामिके उपर सर्वसुं डारो वारी. ३

राग बिहाग पद ९८ सुं.

तरेटी श्रीगोवर्द्धनकी रहिये. टेक०
नीत्यप्रति महनगोपांललालके, अरणुकमल चित्तलैये, १
तन पुलकीत प्रगरजमें लोटत, गोविंद कुंडमें न्हैये;
रसिकप्रीतमहीतथीतकी, अतीयांगिरिधारी लभुंकहिये २
ऐक वयो गोपीजन वल्लभ, नहीं स्वामी थीजे.

पद ९९.

नहीं स्वामी थीजेरे, भूहारे नहीं स्वामी थीजे टेक.
अवर कोधनुं काम न भारे, रीजे के थीजे;
कृष्ण करे प्रभाणु करण, वणुसो के सीजे;
प्राणु लये पणु अन्य कृतिमां मनरपे थीजे ऐक. १
सुधी दुःखी गमे तेम रापे, येना गुणु गाडिं;
विना मुलनो धर गुलाम, वेये त्यां वेयाडिं;
ऐज गभयो ऐथी मन मान्युं, थीजे नव आहुं;
येना अती अतार हुं कोधनो दास न कडेवाडिं. ऐक. २
कृष्ण विना शिर अवर नमे, तो हडिं भारि हंड;
नंदकुंवर विना नाम जये तो लुब्हा कइं शत भंड;

અવર દેવની આશ કરે, અધ ભાજે પ્રહાંડ,
 અન્ય અવર દર્શને દોડે પગ, તે પાડું પીંડ. એક. ૩
 હું ચાતક જળ સ્નાતી શ્રીજી, હું જખ હરિ વાર;
 હું હારીત કાઠી હરી હઠવંત, ધારી તે ધારી;
 અનન્ય પતિવ્રત જેને નહીં તે કહીયે વ્યભિચારી;
 શ્રીગુરુદેવને ભજજે કહે, દયો સદા ટેક મારી એક. ૪

રાગ હમરિ પદ ૧૦૦

ગિરિધર સખહી અંગકો વાંકો, ટેક૦
 વાંકી ચાલ ચલત ગોકુલમેં છેલ છ'પીસો કાંકો. ૧
 વાંકી ચરણકમલ ગતિ વંકી, વાંકો હૃદોં તાકો;
 પરમાનંદહાસરો ઠાકુર કીયો ખોર વ્રજ સાંકો. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૧૦૧

જીવન એસે જે બની આવે. ટેક૦
 શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠલ પ્રસુકી, શરણાંગતિ જે પાવે. જી.૧
 દ્વાદશતિલક સહીત મુદ્રા ધરી, તુલસી કંઠ ધરાવે;
 પ્રેમ સહીત જે નંદનંદનકે, જન્મ કર્ણ ગુણ ગાવે. ૨
 શ્રીભાગવત શ્રીસુખોદિની ટીકા, અપને શ્રવણ સુનાવે;
 ભુષણપ્રસનવિચિત્રબહુવિધિ, સોહરિકો લાડ લડાવે. ૩
 વિવિધ ભાંતી સામગ્રી કરીકે, હરિકો ભોગ ધરાવે;

हरिकी लक्ष्मनसें हणीमगीके, वह प्रसाह जे पावे. ७. ४
 श्यामा श्याम संगकी लीला, ध्यान हृदयमें लावे;
 श्रीजमुना ७ सो अधिक स्नेहकरी, मुअंजलपान करावे. ५
 श्रीगोकुल गोवर्द्धन वसीके, सेवा मन हठ लावे;
 रसिक कहे पग आंधी धुवरा अपना अंग नयावे. ७. ६

राग बिहाग पद १०२

नीर्धनके धन श्याम हमारे, टेक०
 जायो भुटे नहीं अयो भुटे नहीं, आवे कोठे काम. १
 योर न लुटे अग्नि न हाडे, ऐसो हरिको नाम;
 सुरदास प्रभु तिहारे लजन विना, ऐ सभ लुठो धाम. २

राग बिहाग पद १०३

हों वारी धन वल्लभियनपर, टेक.
 मेरे तनको करो भिछोना, शीष धरों धनके यरणतर. १
 नेह भरीहे भोमरी अभियन भंडल मध्यभीराजत गिरिधिर;
 यह तो मेरे प्राण ७ वन धन हान दीये श्रीवल्लभवर. १
 युष्टि प्रकार प्रकट करवोको, फिर प्रकटे श्रीवीठल वपु धर;
 शीसेक सहाया धर धनकी करवल्लभियनकी अर्चुरण अनुसर

राग बिहाग पद १०४

श्रीपति दुःखित लक्ष्म अपराधे. टेक०
 संतन द्वेष दोहिता करके आरत सहीत जे मोड़ी आराधे; १

સુનો સકલ વૈકુંઠનિવાસી, સાચી કહું જિનમાતોંખેદેં;
તિનપર કૃપા કરૂંકેસી વીધ, પુજત પાઉ કંઠકું છેદે. ૨
જનસોંવૈર પ્રીત મોસોં કર, મેરો નામ નીરંતર લેહેં;
સુરદાસ ભગવંતવદ્ધતયોંમોહીભજેં પણુયમપુરીજેહેં. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૧૦૫

હુંસેવુંગિરિધરનછબલો. મોહનલાલરંગીસોશ્યામ. ૧૬૦
ઓર અનેક અવતાર ધરેહેં, વાસુંનહી મેરે કહું કામ. ૧
જાકીજનુની જસોદા પીતાનંદખડે ભઈઆજાકે બલરામ;
જાકોત્રિયાવૃષાભનનંદીની, શ્રીરાધા પ્યારી વાકો નામ. ૨
જાકેગિરીગોવર્દનમથુરાંનગરીવ્રજ વૃંદાવન ગોકુલગામ;
માણેકચંદ્રપ્રભુદાસખીરાજેનીત્યપ્રતિદર્શતવ્રજમેંકામ. ૩

રાગ ટુમરી પદ ૧૦૬

સુદામાજીકો દેખત શ્યામ હસે, ૧૬૦
હમ તુમ મિંત્રહેં બાસાપનાકે, અબ તુમ દુર બસે. ૧
ફાટી ઘોતી તુટી પવડીયા, ચલત પાંચ ઘસે;
ભોજાઈજીને જે ભેટ પઠાઈ, પાવેં તીન પસે,
સુરદાસપ્રભુ તુમ્હારે મિલનસે, કંચન મહેલ બસે. ૨

રાગ વિહાગ. પદ ૧૦૭

હું હરિજનકો દાસ ભવોભવ, ૧૬૦

- मेरे सकल शिरोमण्ठी, याके चरखु रेनकी आस. १
 न काहुकी करत भवग्या, न काहुकी आस;
 परउपकारी जग हेटकारी, शील हयाकी राश. २
 सभ गुणु आगण भक्ति उलगर भवसागरकी नाव;
 ताकी सेवा अधिक हरि मानत हर्षणु हृदये भाव. ३

राग सारंग पद १०८

- देषो देषो हरिणुको अेक स्वभाव. टेक०
 अतिगंभीरउदारउदधी, प्रभुजनी शीरोमण्ठी राय. १
 राध जतनी सेवाको इल, मानत मेरु समान;
 समल दस अपराध सींधुसभ, पुंहन अेको जन, २
 पहन प्रसंन कमल पद, सनमुअ देषतहीअे अेसे;
 विमुअ भये कृपा मुअकी, जण देषो तण तेसे. ३
 भक्त विहर कातर कइणुअभय, डोलत पाछे लागे;
 सुरदास अेसे प्रभुकां, डोन दीजे पीड असागे. ४

राग विहागरी पद १०९

- हरीजनकुं हरि नाम अडो धन, टेक०
 भीन रअचारे चौर नहीं लुंठत, सोवतडे सुअ धाम. १
 दिन दिन होत सवाध देठी, धटत नहीं कछुं दाम. २
 सुरदासप्रभु सेवा लकी पारससुं कहा काम. ३

राग बिहागरो पद ११० मुं.

मन तें काहेकां देह धरी, २६०
 लुपे भोजन दान न दीनो, तीर्थ उग न भरी. १
 श्रीभागवत सुन्यो नाही श्रवणन, गुरु सेवा न करी;
 लोल मोह प्रपंच नहीं लुट्यो, मिथ्या ज्ञयगो भरी. २
 देह धरी गोविंद नहीं गाया, साधु संगत न करी;
 सुरदास लगवंत भजन पीना, जमके त्रास परी. ३

राग बिहागरो पद १११ मुं.

मनकी आत मनमें रही, २६०
 आय अचानक कालने घेर्यो, कछु न जत कही. १
 कइ वायु श्वास कंठ र्थ्यो, लज्या अटक गध;
 अथ कहा रोचत महा अधमी, पहेले कछु न भठ. २
 लप योराशी के दुःख पाये, अथ नर योनी लध;
 सोतो हरिके काम न आध, पुनः पुनः जोध येही. ३
 मोह जके भट्यो झंसमे, लवकी त्रास सही;
 रसिकदास जन कहां लो अरनो, जमकी भार वही. ४

 समाप्त.

વાંચવા લાયક પુસ્તકો.

ગીરવરકૃત જ્ઞાનામણી (મહોદી)	૪-૦-૦
તુમહીકૃત રામાયણ	૧-૦-૦
શ્રીમદ્ ભાગવત ભાષાંતર	૩-૦-૦
માહાભારત (દુર્ગાશંકરજી રાગમાં)	૩-૦-૦
માહાભારત (ચ્યામિ વલ્લભરામનું)	૬-૦-૦
શ્રીમદ્ ભગવત ગીતા	૦-૧૨-૦
ચંડીપાઠ (દુર્ગા રામસતિ ગુજરાતી)	૧-૪-૦
અંબીકા કાવ્ય (માતાજીનાં ગણપાનો સંગ્રહ)	૧-૦-૦
ભક્તમંગલ (નાભા સ્વામીકૃત)	૧-૮-૦
કાવ્ય દોહન (મહોદી)	૧-૦-૦
બસોબાવન કૃષ્ણવની વાતાં	૪-૦-૦
ચારાશી વૈસ્નવની વાતાં	૨-૦-૦
પ્રભુ ભક્તિનાં કાવ્યો	૦-૮-૦
ગોપાલચલુ (મહોદી)	૦-૮-૦

આપડીઓની કૌમિત ઉપરાંત ટપાલ ખર્ચ વધુ થયે
 બીજી કાંઈપણ આપડી જોઈતી હોય તે કાંપાઠ—

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

રીચીંગ્સ—અમદાવાદ.

